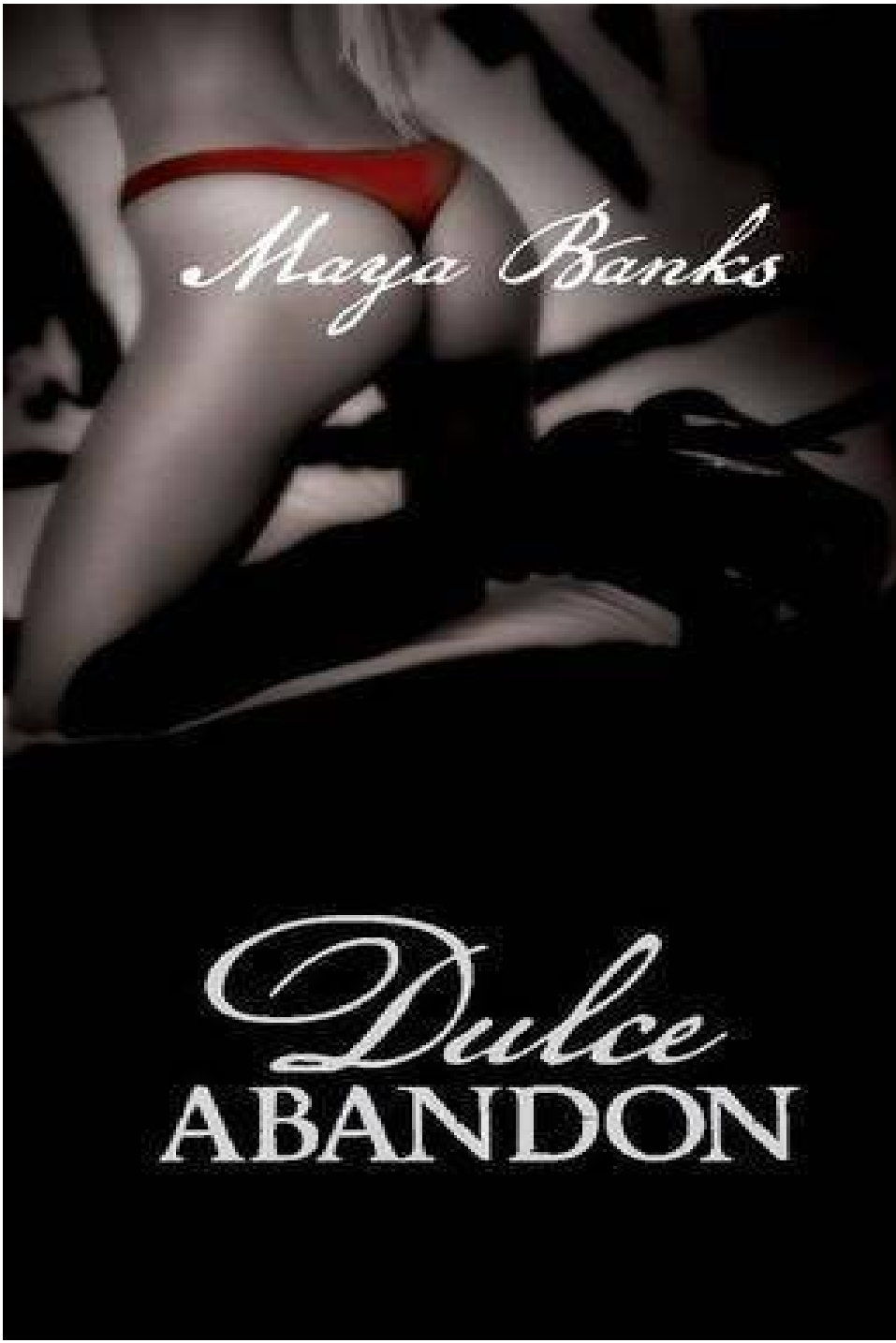
Maya Banks
Dulce
ABANDON

MAYA BANKS
Dulce abandon

Vol.2

Capitolul 1

— Ştiţi pe cineva care îndeplineşte fantezii sexuale? întrebă Serena James.

Se făcu linişte. Mâinile care îi masau umerii tensionaţi se opriră. Serena deschise un ochi şi o privi pe Faith Malone, care stătea pe masa de masaj alăturată, apoi îşi lungi gâtul şi se uită peste umăr la maseuza ei, Julie Stanford, proprietara salonului de înfrumuseţare all-inclusive la care Serena şi Faith mergeau săptămânal.

— Scumpo, tu eşti cea care îndeplineşte fantezii, spuse Julie sec. Şi chiar trebuie să vorbeşti despre fantezii sexuale când îţi fac masaj?

— Nu te mai plânge atâta şi masează acolo, mormăi

Serena., închise ochii şi se încercă să se relaxeze. N-ar fi trebuit să menţioneze ce anume îi ocupa gândurile în ultima vreme. Oftă încet când Julie începu să-i frământe din nou muşchii.

— Cel mai bine ar fi să vorbim despre fantezii sexuale când îl masez pe Nathan Tucker, spuse Julie visătoare.

— E client regulat acum? râse Faith.

— Mda. Vine de două ori pe lună, explică Julie vioaie. Ei bine, asta aş face-o pe gratis. Trebuie să am grijă să nu salivez pe spatele lui.

— Nu şi pe partea din faţă? murmură Serena.

Julie chicoti.

— Îmi dă voie să-l masez doar pe spate. Ce păcat. L-aş plăti eu pe el ca să-i masez pieptul ăla.

— Doar pieptul, hm? spuse Faith.

— De ce doar pe spate? întrebă Serena.

— Cred că de jenă. Nu vrea să văd că-i excitat. Mâinile lui Julie se mişcară mai ferm pe spatele Serenei şi

aceasta gemu de plăcere. Dar ajunge cu obsesia mea pentru Nathan Tucker. Vreau să ştiu de ce întrebi despre fantezii sexuale.

— Da, şi eu, exclamă Faith. Te gândeşti să extinzi Fantasy incorporated?

— A, nu. Să plăteşti oameni ca să îndeplinească fanteziile sexuale ale altora se numeşte prostituţie, nu-i aşa?

— Atunci de ce vrei să ştii despre asta? insistă Julie.

O bătu uşor pe Serena pe umăr, să-i dea de ştire că terminase cu ea, şi trecu la Faith.

Serena se ridică şi se întinse după un halat, legându-l în jurul mijlocului şi cocoţându-se pe marginea mesei. Se holbă la Faith, care se relaxa sub mâinile experte ale lui Julie. De ce întreba despre asta? Fusese o scăpare. Profesional, se ocupa cu aducerea la îndeplinire a fanteziilor altora – unele mai frivole, altele apogeul unor speranţe de-o viaţă întreagă. Era mândră de munca ei. Îi făcea pe alţii fericiţi. Şi poate tocmai de aceea era frustrată de propria-i nemulţumire.

— Poate că am nevoie doar să mi-o trag cu cineva, răspunse într-un sfârşit.

Julie zâmbi amuzată.

— Toţi avem. Ei bine, cu excepţia lui Faith. Gray îi oferă tot ce are nevoie în domeniul ăsta, sunt sigură.

— Hei, nu mă urâţi, protestă Faith. Ce să fac eu dacă sunt irezistibilă?

Serena aruncă un prosop care ateriză pe capul prietenei sale; aceasta îl prinse şi-l aruncă înapoi.

— Când te măriţi, totuşi? o întrebă Serena pe Faith.

— O, nu, nici să nu te gândeşti, te rog, spuse Faith, privind-o cu nedumerire. Vorbeam despre fanteziile tale sexuale.

— Mda, aşa-i, interveni Julie tăios.

— Sunteţi îngrozitoare, bombăni Serena.

— Mda, spuse Julie rânjind. Eu sunt cea care n-are viaţă personală, ţi-aminteşti? Trebuie să trăiesc prin clienţii mei. Hai, deşartă-ţi sacul.

Serena îşi muşcă buza de jos, apoi ridică din umeri. De ce nu? Nu rişti, nu câştigi.

— Am nişte fantezii destul de… interesante.

— Toţi avem, pufni Julie.

Serena văzu cum Faith începea să se înroşească treptat pe corp şi comentă maliţios:

— Se pare că şi Faith, dacă este să ne luăm după roşeaţa aia.

Faith chicoti ruşinată şi-şi ascunse faţa.

— Nu vorbim despre mine, spuse ea cu voce înăbuşită.

— Nu, dar mi-ar plăcea să fi fost aşa, murmură Julie. Pun pariu că exteriorul ăla dulce, inocent ascunde o minte diabolică.

— Serena. Vorbim despre Serena, le atrase atenţia Faith.

Julie se întoarse spre Serena.

— Haide, vreau să auzim tot. Ce-i aşa de interesant la fanteziile tale sexuale şi de ce. ai vrea să ştii dacă vreuna dintre cunoştinţele noastre ţi le-ar putea îndeplini? La cum arăţi, precis găseşti imediat nişte tipi dispuşi să accepte ordine.

Serena îi aruncă o privire sumbră.

— Încă nu v-am spus ce fantezii am.

— Ooo, exclamă Faith. Grăbeşte-te, Julie. Sună bine!

— Renunţi la mâinile mele magice pentru fanteziile ei demente? se prefăcu Julie indignată.

— De parcă n-ai fi la fel de nerăbdătoare ca ea, o mustră Serena.

— Corect. Bine, Faith, am terminat. Mai bine te îmbraci. Nu ştii ce implică fanteziile Serenei, şi presupun că Gray ar obiecta la o partidă de sex lesbian în trei.

Faith se făcu de un roşu aprins, părând foarte aproape de explozie. Serena îşi dădu ochii peste cap.

— Eşti mult prea uşor de citit.

— Tu crezi că sunt dulce şi inocentă, murmură Faith punându-şi halatul.

— Ce vrei să spui cu asta? insistă Julie.

— Serena. Vorbim despre Serena. Ţi-aminteşti?

Sună telefonul şi Julie se duse să răspundă, lăsând-o pe Serena să aştepte pe marginea mesei. De când se cunoşteau, cele trei se întâlniseră în salonul de masaj şi luaseră prânzul frecvent împreună. Discutaseră multe subiecte bizare, dar niciodată detalii ale fanteziilor personale, şi Serena nu se simţea pregătită să le scoată pe ale ei la lumină nici măcar în compania celor mai apropiate prietene. Însă dacă nu li se destăinuia lor, atunci cui? Oftă. Poate că ar fi trebuit pur şi simplu să uite de ele şi să se ocupe în continuare de fanteziile mărunte ale altora.

Julie se întoarse cu o expresie mohorâtă.

— Îmi pare rău, fetelor. Nu pot să vin la prânz azi. Era o clientă căreia trebuie să-i fac o reparaţie de urgenţă.

— Ce păcat, spuse Faith, afişând o grimasă nefericită.

— Reparaţie? Nu sună prea bine, remarcă Serena.

— E vina ei, rânji cosmeticiana. S-a dus la un alt stilist să-i aranjeze părul şi acum, pe culmile disperării, se-ntoarce târâş la mine.

— Exact cum îţi place, spuse Faith sărind de pe masă.

— Mergeţi voi două fără mine. Dar, spuse ea, ţintuindu-le locului cu o încruntătură, mă aştept să primesc un raport complet mai târziu. Adică să nu omiteţi nimic, că altfel o păţiţi.

Serena, dându-şi ochii peste cap, o luă spre vestiar.

— Crede-mă, nu e chiar atât de suculent, Julie. De parcă ar fi ceva suculent în viaţa mea plictisitoare.

Julie o studie cu o privire plină de curiozitate.

— Lasă că ştiu eu. Oamenii plicticoşi au întotdeauna cele mai şocante secrete.

Pete rozalii apărură din nou pe chipul lui Faith şi prietenele sale izbucniră amândouă în râs.

— Din păcate, n-am insistat destul ca Faith să ni le spună pe-ale ei, zise Serena.

— Stoarce-o de informaţii la prânz, sugeră Julie. Apoi sună-mă să-mi spui toate detaliile murdare pe care poţi să le afli.

— O, n-o s-o facă, se amestecă Faith. Pentru că atunci

ar trebui să-ţi spun şi eu toate lucrurile murdare pe care le ştiu despre ea.

— Cineva ar face bine să mă pună la curent cu amândouă, nebunelor, le avertiză Julie. O să vă refuz toate serviciile până atunci. Şi tu, draga mea, trebuie să te epilezi curând.

— La naiba, murmură Faith.

Serena o luă de braţ trăgând-o spre vestiar.

— Am putea oricând să găsim alt salon, să ştii.

— Sigur, dacă vrei să arăţi ca o sperietoare de ciori, se indignă Julie.

— E cam arogantă, nu-i aşa? comentă Serena destul de tare cât să fie auzită pe când ieşeau din cameră.

Râsul lui Julie le urmă înspre vestiare.

Serena intră în cabină să se îmbrace, şi câteva minute mai târziu se întâlni cu Faith în partea din faţă a salonului, unde Julie îşi alina deja clienta disperată. În timp ce Serena şi Faith se îndreptau spre uşă, Julie le surprinse privirea şi îşi dădu ochii peste cap.

Serena îi trimise o bezea.

— Ca de obicei? întrebă Serena când ea şi Faith ieşiră în parcare.

Faith clătină din cap că nu.

— Dacă vom avea parte de o conversaţie murdară, nu vreau să mă duc la Cattleman’s.

Serena ridică o sprânceană.

— De ce nu?

— Pentru că s-ar putea ca vreunul dintre tipi să fie acolo.

— Ai dreptate. Bărbaţii cu care lucra Faith, specimene superbe cu toţii, frecventau cu asiduitate Cattleman’s, pubul din cartier. Ultimul lucru de care avea nevoie Serena era un public pentru destăinuirile ei. Deşi, dacă vreunul dintre tipi s-ar fi oferit să-i satisfacă fanteziile, nu s-ar fi plâns. Atunci, unde? întrebă ea când se opriră în dreptul maşinilor.

— Ce zici de apartamentul meu? sugeră Faith. Nu-i departe şi pot încălzi nişte mâncare rămasă de ieri.

Serena oftă.

— Şi-o să avem parte de câtă intimitate vrem pentru conversaţia suculentă la care mă vei obliga să iau parte, nu-i aşa?

Faith zâmbi poznaş.

— Exact.

Serena mai fusese acasă la Faith o singură dată, imediat după ce logodnicul acesteia, Gray Montgomery, îşi mutase majoritatea lucrurilor în apartament.

— Scuze pentru dezordine, spuse gazda ocolind o cutie de pe podea.

— Vă mutaţi? întrebă Serena.

Faţa lui Faith se lumină de un zâmbet.

— Ne cumpărăm o casă. Sperăm să ne mutăm în ea imediat după nuntă.

— Julie e îngrozitor de supărată că nu faci o nuntă mare la biserică. Aşa nu mai are ocazia să te aranjeze la marea artă, spuse Serena, aşezându-se pe un scaun înalt la barul din bucătărie.

Faith se strâmbă.

— Nici eu, nici Gray nu vrem să facem mare tămbălău. Nu după tot ce s-a întâmplat. Zâmbetul i se şterse puţin, în timp ce o umbră de durere îi străbătu fruntea. Tata voia o nuntă mare, ca să mă conducă la altar, dar sincer, eu şi Gray vrem doar să fim împreună. Cu cât mai repede, cu atât mai bine.

Serena zâmbi.

— Cred că-i grozav, Faith. Meriţi să fii fericită după toate prin câte ai trecut.

— Ajunge despre mine, zise Faith începând să scoată diverse caserole din frigider. Am venit să discutăm despre tine şi fanteziile tale denaturate.

— Cine naiba spune că-s denaturate? gemu Serena.

— Aşa sunt cele mai bune, râse cealaltă. Deci, ce se întâmplă? Expresia lui Faith deveni mai serioasă. N-ai prea fost în apele tale în ultima vreme. Pari retrasă, de parcă ai fi nefericită din nu ştiu ce motiv.

Serena se propti în coate pe blat şi-şi rezemă obrazul

în palmă.

— M-am gândit foarte mult în ultima vreme.

— La ce?

— La faptul că investesc atât de mult timp şi efort ca să transpun în realitate fanteziile altor oameni, dar le ignor pe-ale mele. Şi atunci mi-am dat seama că oricum n-aş şti cum să le îndeplinesc. Fanteziile altora sunt atât de… normale în comparaţie cu ale mele! maică-mea ar face atac de cord dac-ar şti că fata pe care a crescut-o să fie o femeie de afaceri pe picioarele ei îşi doreşte în ascuns să fie sclava sexuală a unui bărbat.

Faith se înecă, apoi tuşi încet ca să-şi mascheze reacţia.

— Sclavă sexuală? îngăimă ea.

— Mda, ştiam c-o să te distrezi pe cinste, se posomorî Serena.

— A, nu. Doar că e ultimul lucru la care mă aşteptam de la tine.

— Haide, spune-o: Sunt dusă cu pluta!

Faith puse o farfurie cu lasagna în faţa Serenei, apoi se aşează pe scaunul înalt de vizavi.

— Nu eşti nebună, Serena, spuse ea calm. Dar o sclavă sexuală? Te referi la o noapte de sex pasional când faci pe sclava faţă de un stăpân sau la cu totul altceva?

Serena simţi căldura invadându-i obrajii. La naiba. Spre deosebire de Faith, ea nu roşea cu una, cu două.

— Ei bine, aş prefera să dureze mai mult de-o noapte, dar nu ceva permanent oricum. Adică, îmi imaginez că mi-ar plăcea. Ideea mă excită, dar s-ar putea foarte bine să urăsc toată treaba asta. Faith rămase tăcută preţ de o clipă îndelungată, iar Serena se foi deloc în largul ei, plimbând furculiţa prin farfurie. Te-ntrebi de unde naiba mi-a mai venit şi ideea asta, nu-i aşa? murmură ea.

— Nu mai fi defensivă şi nu-ţi mai cere scuze pentru dorinţele tale, o mustră Faith. Doamne, n-o facem destul? încerc doar să-mi dau seama cât de serioasă este toată povestea. Adică, dacă vrei doar să-ţi îndeplineşti o fantezie, ai putea oricând să angajezi un… Oare cum se

numeşte, un „prostituat”? întrebă ea chicotind.

Serena închise ochii.

— Nu angajez niciun nenorocit de gigolo. Vreau pe cineva măcar pe jumătate normal. De preferat, pe cineva care n-a făcut-o până acum cu trei sferturi din populaţia feminină a oraşului. Şi mi-ar plăcea să dureze mai mult de-o noapte. Nu ştiu, poate o lună. N-o să descopăr mare lucru într-o singură noapte.

— Ştiu pe cineva care s-ar putea să te ajute, rosti Faith gânditoare.

Serena rămase cu gura căscată.

— Tu?

Faith scoase limba şi se încruntă.

— Nu sunt chiar atât de inocentă cum credeţi tu şi Julie.

— O ştiu prea bine, surioară. Fetele timide şi dulci sunt cele mai rele de muscă.

— Rele de muscă? Să-ţi aduc aminte cine pune la cale să devină o sclavă sexuală?

— Nimic nu e mai excitant decât fructul oprit. Serena luă o gură de lasagna şi închise ochii. Eşti o bucătăreasă grozavă, ştiai? Eu nu pot nici măcar să fierb un ou. Gray trebuie să-şi închipuie c-a ajuns în rai.

— Nu mă ia de nevastă pentru talentele mele culinare, spuse Faith sec.

— Recunoaşte că eşti o mică vicioasă!

Faith zâmbi larg, fără urmă de căinţă.

— Îţi pot da numărul lui Damon Roche.

— Damon Roche? El e tipul care m-ar putea transforma într-o sclavă sexuală?

— Nu el personal, se corectă Faith. Dar deţine unía naiba, încă nu ştiu exact cum să-i zic. Mă gândesc că Damon nu ar fi prea încântat dacă-i spun club de sex.

— Club de sex? Serena ridică o sprânceană şi se holbă la prietena ei, surprinsă. Ce naiba cauţi tu într-un club de sex?

— S-a-ntâmplat o singură dată, murmură Faith.

— Am impresia că mi-ai ascuns unele lucruri.

— Totuşi nu puteam s-o strecor pur şi simplu în conversaţie, chicoti Faith. Oricum, să revenim la Damon. Pun pariu că dacă-l suni şi-i spui ce vrei, te-ar putea ajuta. Se pare că în… localul lui se găseşte câte ceva pentru fiecare.

— Nu sunt probleme de siguranţă?

— Nici vorbă. Damon are o pază foarte bună şi-şi verifică membrii la sânge.

— Gray ştie despre tipul ăsta? întrebă Serena, mai degrabă ca să-i provoace lui Faith o nouă îmbujorare decât dintr-o curiozitate sinceră.

În loc să roşească, Faith zâmbi larg.

— Ştie totul despre Damon. Damon ne duce în luna noastră de miere cu avionul lui privat.

— Se pare că afacerea asta cu clubul de sex este foarte profitabilă, murmură Serena.

— O, „Casa” e mai mult un amuzament. Damon e om de afaceri. Faith se încruntă. De fapt, nu cred că mi-a spus vreodată cu ce se ocupă mai exact.

— Grozav. Probabil că e traficant de droguri.

— Nu e traficant de droguri, se răsti Faith exasperată.

Sună-l. Spune-i ce vrei. E foarte uşor de vorbit cu el.

— N-o să-ncerci să mă convingi să renunţ la nebuniile mele? Eşti prietena mea. Ar trebui să fii severă şi să-mi ţii predici, ca mai târziu să apărem la Oprah şi să vorbim despre relaţia noastră.

— Sau aş putea să apar la America’s Most Wanted după ce te ucid şi-ţi arunc cadavrul în golf, bombăni Faith.

Serena mai înghiţi nişte lasagna şi apoi câteva guri de ceai.

— Bine, îl sun. Dacă nu-mi pierd curajul până ajung acasă. Ar fi trebuit să mă convingi să o las baltă, nu să-mi dai numele cuiva care mă poate ajuta să parcurg drumul spre depravare.

— Cei depravaţi se distrează mai bine, spuse Faith cu o licărire răutăcioasă în ochi.

— Zise vocea experienţei.

Faith scoase dintr-un sertar un carneţel şi un pix, scrise ceva pe o foaie şi o rupse, întinzându-i-o Serenei.

— Du-te acasă şi sună-l.

Capitolul 2

Serena intră în biroul ei şi se opri lângă fereastră, admirând panorama Houstonului. Era îmbrăcată elegant. Costum de afaceri, tocuri moderat de înalte. Ştia că arăta bine. Lăsa impresia de eficienţă.

Oftând, se întoarse spre masa de lucru, cu ochii la telefon. Bucata de hârtie cu numărul lui Damon Roche era mototolită şi umedă în mâna ei. Lăsându-se în scaunul comod, o despături şi-i îndreptă marginile.

Nu, nu putuse să-l sune de acasă. Trebuia să o facă de la birou, unde se putea preface că era vorba doar de afaceri. Acolo, în mediul ei confortabil, putea să fie calmă şi să pretindă că acţiona în numele unei cliente.

Ridică receptorul şi privi din nou la număr, înainte să-l tasteze. Câteva momente lungi şi încordate, ascultă sunetul de apel. Cam pe când se hotărâse că nu avea să-i răspundă nimeni, o voce distrasă mormăi un salut scurt.

Înghiţi în sec.

— Vorbesc cu domnul Roche?

Urmă o pauză foarte clară.

— Cine-i la telefon şi cum naiba ai făcut rost de numărul meu privat?

Fir-ar să fie, Faith! Nu-i spusese că era un număr pe care-l cunoşteau foarte puţini oameni. Reuşise să-l scoată din sărite înainte să ajungă măcar la partea grea.

— Faith Malone mi-a dat numărul dumneavoastră, rosti ea cât putu de calm, în pofida faptului că inima-i bătea nebuneşte.

— Faith? E bine?

— E bine, se grăbi ea să-l liniştească. Mi-a dat numărul dumneavoastră în legătură cu… o chestiune de afaceri, îmi pare rău că v-am deranjat. Nu mi-am dat seama că e numărul dumneavoastră particular.

Înainte ca el să poată răspunde, aşeză încet receptorul la loc şi se trase în spate cu scaunul.

Fusese o idee proastă. Categoric.

Pulsul îi gonea nebuneşte şi se chinui să-şi vină în fire. Imaginea femeii de afaceri impunătoare se făcuse ţăndări. Clătinând abătută din cap, se concentră pe lista ei cu lucruri de făcut pe ziua aceea.

Uşa se deschise şi asistenta ei personală, Carrie Johnson, intră cu un zâmbet cald pe faţă.

— Serena, tocmai m-a sunat domnul Gallows. A fost foarte satisfăcut de cum au decurs lucrurile.

Serena se lăsă pe spătar răsuflând uşurată.

— Slavă Domnului! A fost greu de câştigat.

Carrie se chinui să nu râdă.

— Şi nu ne-a prea ajutat faptul că fantezia lui implica să fie bucătar-şef la Riganti's.

— Nu-mi aminti, gemu Serena. S-ar putea să-mi fi pierdut pentru totdeauna statutul de clientă preferată în ochii lui Carlos. Probabil că m-a trecut pe lista neagră a restaurantului.

— Ştiu din surse sigure că personalul de la Riganti's te iubeşte şi că scurta perioadă în care domnul Gallows a fost angajat acolo s-a derulat fără mari probleme. Domnul Gallows ne-a lăsat de înţeles că va aplica la şcoala culinară din Paris în urma acestei experienţe.

— Splendid. Ce frumos când totul se termină cu bine. Cam în jumătate dintre cazuri, clientul îşi dă seama că e mai bine ca unele vise să rămână pe tărâmul fanteziei şi să nu fie puse niciodată în aplicare. Realitatea e dură, din păcate.

Carrie ridică o sprânceană, surprinsă.

— Nu pari în apele tale, Serena. S-a întâmplat ceva?

— Nu, absolut nimic. „Mincinoaso", îşi zise ea în gând. Nu pot fi tot timpul zâna cea bună. Ceea ce facem prezintă anumite riscuri. Avem puterea de-a face ca visul cuiva să devină realitate, dar avem şi puterea de a-l zdrobi pentru totdeauna.

Carrie ridică din umeri.

— Uneori avem nevoie de o doză sănătoasă de realitate. Nu poţi trăi într-o fantezie pe termen nedeterminat. Aş spune că le-ai făcut multora o favoare ajutându-i să înţeleagă asta.

— Nu asta-i treaba mea. Oamenii nu mă plătesc să-i trezesc la realitate. Ei vor să le îndeplinesc o fantezie. Să le dau ceva ce nu le poate da nimeni altcineva.

— Şi-o faci foarte bine.

— Poate.

Carrie îşi înălţă capul.

— Eşti într-o dispoziţie ciudată, Serena. Poate ar trebui să-ţi iei liber. Să te întorci când eşti mai puţin… morocănoasă. Sau măcar lasă-mă pe mine să vorbesc azi cu clienţii.

— Sunt foarte bine, Carrie, spuse şefa ei cu un surâs în colţurile gurii. Serios. Promit să nu-i alung pe potenţialii noştri clienţi cu realismul meu. În plus, astăzi trebuie să stabilim detaliile pentru fantezia lui Michelle Tasco.

Expresia lui Carrie se îmblânzi, şi Serena zâmbi satisfăcută. Carrie era asistenta perfectă. Avea o inimă de aur şi dorea trup şi suflet să-i facă pe oameni fericiţi.

— Părinţii ei au sunat acum câteva minute să-ţi mulţumească. Înseamnă totul pentru ei. Cred c-a fost un lucru minunat din partea ta să faci toate aranjamentele pe gratis.

Serena se foi în scaun, îmbujorându-se sub privirea atentă a lui Carrie.

— Mda, ei bine, le deducem din impozite.

— Nu mă duci tu de nas, zise asistenta cu o licărire de amuzament în ochi. Ai o inimă mare şi generoasă, chiar dacă n-o recunoşti.

— Ai aranjat călătoria? întrebă Serena nerăbdătoare.

Încă rânjind, Carrie puse un dosar pe masa de lucru.

— Gata! Trebuie doar să-i suni pe părinţii lui Michelle să le comunici datele şi orele finale, după ce-i contactezi pe cei de la compania de croaziere.

— Bine, o s-o fac acum. Şi apoi mai bifăm o fantezie de pe lista noastră.

— Şi nu uita să mănânci de prânz, îi strigă asistenta peste umăr în timp ce ieşea din birou.

— Da, mamă, bombăni Serena.

Se uită la dosarul pe care i-l lăsase Carrie. O vedea pe Michelle privind-o, o fetiţă plăpândă care văzuse mult prea multe lucruri groaznice în scurta ei viaţă. Dacă o putea face să zâmbească, chiar şi pentru o perioadă scurtă de timp, merita toţi bănuţii.

Ridică receptorul şi formă numărul persoanei de contact de la compania de croaziera închise câteva minute mai târziu, mulţumită că fuseseră făcute toate aranjamentele pentru călătoria unică a lui Michelle. Începu să tasteze numărul părinţilor lui Michelle, apoi se răzgândi şi o apelă pe Carrie.

— Îi suni tu pe părinţii lui Michelle să-i anunţi că s-a aranjat totul? Mă duc să mănânc ceva.

— Laşo! chicoti tânăra. Da, îi sun. Nu-i poţi evita pentru totdeauna, Serena. Vor dori să-ţi mulţumească în persoană.

Serena făcu o grimasă şi închise. Tocmai de aceea avea o asistentă. Întâlnirile cu părinţii recunoscători ţineau de resortul acesteia. Serena putea să ia decizii, să gestioneze afacerea, dar Carrie avea o afinitate naturală pentru oameni, ceea ce-o făcea o alegere mai bună pentru rolul de purtătoare de cuvânt a companiei.

Îşi întinse picioarele şi pipăi după pantofi, agăţându-i cu degetul mare şi punându-şi-i, după care îşi aruncă mobilul în geantă şi se îndreptă spre uşă. Când trecu pe lângă biroul lui Carrie, auzi vocea vioaie a asistentei discutând cu părinţii lui Michelle.

Pe buze i se contură un zâmbet, cu toate că încerca să nu se implice în detaliile călătoriei lui Michelle.

Ieşi în aerul fierbinte şi închise ochii în timp ce soarele îi mângâia faţa. Era zăpuşeală, dar îi plăcea la nebunie vremea din Houston. Nici măcar negura perpetuă care atârna peste oraş în timpul verii nu o deranja.

Când se întinse după cheile de la maşină, îi sună celularul. Oftând, bâjbâi după el şi se uită la ecran. Se

încruntă când nu recunoscu numărul. Ar fi putut fi un client.

— Serena James la telefon, rosti ea, fără a se opri din mers.

— Domnişoară James, sunt Damon Roche.

Vocea lui profundă i se furişă pe şira spinării şi-o lovi chiar la baza craniului. Nu se aşteptase s-o sune înapoi.

— Dar de unde aveţi numărul? întrebă ea, apoi se crispă când îşi dădu seama că exact asta spusese şi el prima dată.

Chicotitul lui se rostogoli prin telefon.

— E rândul meu să vă deranjez. Nu v-a apărut numărul când m-aţi sunat, aşa c-a trebuit să-l descopăr folosind alte metode. Sunteţi o doamnă greu de găsit.

— Nu prea greu, din câte se pare, murmură ea.

— Am sunat-o pe Faith, adăugă el simplu. Îmi cer iertare pentru nepoliteţea de mai devreme. A fost inoportună, mai ales că sunteţi prietena cuiva la care ţin foarte mult. Deci, ce pot face pentru dumneavoastră?

Serena se strâmbă.

— Nu v-a spus Faith?

— Bineînţeles că nu. Mi-a zis doar că aveţi nevoie de ajutorul meu. Aţi luat masa deja?

Ea clipi la schimbarea bruscă de subiect.

— Hm, nu, de fapt, eram pe punctul de-a o face chiar acum.

— Perfect. Ce-ar fi să ne întâlnim ca să discutăm despre… problema dumneavoastră? „La naiba”, îşi zise ea inspirând adânc. Renunţase deja la marele ei plan de a-şi împlini fantezia. Era absurd să creadă că avea să meargă până la capăt. Nu se aşteptase s-o sune înapoi după ce-i închisese telefonul în nas. Domnişoară James?

— Spuneţi-mi Serena, vă rog.

— Bine, Serena. Ai vrea să luăm prânzul împreună?

— Ah. „Fir-ar să fie!” bombăni ea în gând. Vedeţi dumneavoastră, domnule Roche, nu e genul de subiect pe care să-l discutăm în public.

— Îţi pot garanta că vom avea parte de cea mai

deplină intimitate. Eşti la birou?

— Da…

— Trimit un şofer să te ia. Să zicem, în cincisprezece minute?

— De unde naiba ştii unde am biroul? protestă ea.

El râse încet, răguşit.

— Am făcut cercetări. Cincisprezece minute?

În prima clipă o luă cu ameţeli, dar se trezi fără să vrea acceptând.

— O să aştept în parcare.

— M-aş simţi mult mai bine dacă ai aştepta înăuntru, unde eşti în siguranţă. Te ia şoferul meu. Abia aştept să ne întâlnim, Serena.

Înainte să-i poată răspunde, bărbatul închise, ea rămânând cu gura căscată lângă maşină. După câteva momente intră iarăşi în clădire şi urcă în birou.

— Te-ai întors aşa devreme? se miră Carrie.

— O întâlnire de ultim moment, explică Serena. Vine un şofer să mă ia în câteva minute.

Carrie îşi ridică sprâncenele întrebător.

— Sună incitant.

Serena o ignoră şi se îndreptă spre biroul ei. Când ajunse acolo, se afundă în canapeaua din faţa mesei de lucru şi-şi scoase pantofii din picioare.

Îşi pierduse total minţile. Închise ochii. Doamne sfinte, cum ar fi putut să poarte o conversaţie normală cu omul ăsta pe tema sclaviei sexuale?

O clientă. Avea să pretindă că acţionează în numele unei cliente. Atunci n-avea să pară atât de personal, iar dacă individul avea să reacţioneze de parcă îi lipsea o doagă, ar fi putut pur şi simplu să renunţe la idee, ca la oricare altă ciudăţenie din domeniul ei de lucru. Dacă făcuse cercetări despre ea probabil că îşi imagina deja că voia să-l vadă pentru vreun client de-al firmei.

Simţindu-se oarecum mai bine în legătură cu imbecilitatea planului ei şi groaza aferentă, se lăsă pe spate şi încercă să se relaxeze. Câteva minute lungi mai târziu, interfonul sună.

— Serena, şoferul domnului Damon Roche a venit să te ia, o informă Carrie.

Se ridică, îşi netezi rapid hainele, se încălţă la loc şi-şi luă geanta înainte să iasă pe hol.

Un bărbat bine făcut, îndesat, stătea lângă Carrie. Când o văzu pe Serena, îşi înclină capul a salut.

— Dacă sunteţi gata, domnişoară James, maşina vă aşteaptă.

Ea dădu din cap la rândul ei şi îl urmă pe bărbat spre ascensor. Coborâră în tăcere. EI Îi ţinu deschisă uşa de la clădirea de birouri, apoi îi făcu semn spre stradă. Un Bentley elegant era parcat în faţă, metalul strălucind în lumina soarelui.

— Drăguţă maşină, murmură ea.

Şoferul dădu doar din cap şi deschise portiera din spate, după care îi făcu semn să urce. Peste câteva clipe se strecurau în traficul aglomerat.

Îşi trecu palmele peste pielea moale a banchetei, savurând senzaţia de lux. Încă nu era convinsă că Damon Roche nu era vreun traficant de droguri.

— Vă convine temperatura, domnişoară James?

Se uită la şofer, care o privea în oglinda retrovizoare.

— E perfect, mulţumesc.

Serena se uită pe fereastră, urmărind traficul agitat din jur. În cele din urmă ajunseră în parcarea restaurantului şi se opriră sub marchiza care proteja intrarea.

Uşa se deschise şi un valet se aplecă să o ajute să coboare. Ceremonios, şeful de sală o conduse înăuntru.

Ei bine, domnul Gallows ar fi trebuit să aleagă locul acesta pentru fantezia lui de bucătar-şef. Părea exclusivist şi găzduia evident o clientelă de top.

— Domnul Roche vă aşteaptă aici, o anunţă şeful de sală înclinându-se şi deschizând uşa spre un salon opulent.

Picioarele îi tremurară când intră şi văzu un bărbat ridicându-se din scaun la o masă pregătită pentru doi. Cerule, era superb! Averea şi educaţia se citeau din vârful mocasinilor italieni până la şuviţele perfect aranjate ale

părului.

— Serena, o salută el ieşindu-i în întâmpinare. Mă bucur c-ai putut veni.

Oferindu-i braţul, o conduse spre locul ei. Tânăra femeie aproape că rămase cu gura căscată când se aşeză pe scaunul confortabil…

Prima regulă în afaceri: Nu-l lăsa niciodată pe adversar să-şi dea seama că e în avantaj.

Se îndreptă de spate făcând eforturi să-şi stăpânească uimirea. Bine, poate că nu era atât uimire, cât un fior puternic de poftă pură.

„Te rog, concentrează-te, Serena. Pentru numele lui Dumnezeu!”

Venindu-şi în fire, se relaxă cu eleganţă în timp ce un chelner îi turna vin în pahar.

— M-am gândit că ai accepta să bei un pahar cu mine, din moment ce nu conduci. Sper că n-am dovedit prea multă aroganţă prin faptul că am ales marca sau că l-am rugat pe ospătar să-ţi toarne să guşti.

— E-n regulă, spuse ea vioaie. Îmi place mult vinul.

— Excelent. Făcu un semn înainte să se aşeze vizavi de ea şi ospătarul veni cu două meniuri. Sper că ţi-e foame, spuse Damon. Mâncarea de-aici e deosebită.

— De fapt, chiar mi-e foame, recunoscu ea. Din cauza agitaţiei, nu mâncase mare lucru în ajun. Nu era nevoie să te deranjezi, domnule Roche, continuă făcând un semn spre sala de mese. Am rămas cu impresia că eşti foarte ocupat, iar cererea mea este… neimportantă.

— Te rog să-mi spui Damon, zâmbi el. Şi n-a fost niciun deranj. Cât despre chestiunea care te macină, poate c-ar trebui s-o abordăm înainte să renunţi atât de categoric la ea. Serena sorbi din vin în timp ce studia meniul. Sperase ca bărbatul să fi fost enervat de telefonul ei şi să nu insiste, însă nu era cazul. Abia de reuşi să nu ofteze din greu. Poate ar trebui să comandăm mai întâi, sugeră el.

— Eu m-am hotărât, dacă eşti gata şi tu, spuse ea punând la o parte meniul.

Damon îl chemă pe ospătar printr-un semn. Serena îi

dădu comanda şi văzu un surâs de aprobare pe chipul comeseanului ei. Un fior aproape imperceptibil îi străbătu şira spinării, făcând-o să se încrunte. De ce naiba conta dacă el era de acord cu alegerea ei sau nu?

— La fel şi pentru mine, zise Damon. Chelnerul luă meniurile, apoi se îndepărtă de masă. Imediat ce dispăru, Damon îşi întoarse privirea asupra ei. Ochii lui căprui o priveau strălucitori şi plini de interes. O măsura la fel cum îl măsura ea pe el. Deci, ce doreai să discuţi cu mine, Serena?

Ea mai luă o gură de vin înainte să lase paharul din mână.

— Cercetarea ta a fost foarte detaliată? Ce-ai descoperit despre mine înainte să mă suni?

Buzele lui schiţară un zâmbet.

— Te ocupi cu îndeplinirea fanteziilor. Admirabil. Clienţii tăi te vorbesc de bine.

— De unde naiba ştii ce au de spus clienţii mei? întrebă ea tăios.

— Internetul un instrument fantastic. Uimitor ce apare la o simplă căutare pe Google.

— N-aş avea de unde să ştiu, murmură ea. Nu obişnuiesc să mă caut singură pe Google.

— Deci, ce pot face pentru tine? Poate o donaţie pentru clienţii pe care îi serveşti gratis?

Groaza puse stăpânire pe ea.

— Nu! Nu cer donaţii. Nu e vorba de bani. N-aş…

Damon ridică o mână să o întrerupă.

— Îmi pare foarte rău. Nu voiam să te jignesc. S-o luăm de la capăt. Ce-ar fi să-mi spui tu despre ce voiai să discutăm?

Serena îşi îndreptă umerii făcându-şi curaj.

— Am o clientă a cărei fantezie e puţin diferită de cererile obişnuite. El rămase tăcut, aşteptând să continue. Majoritatea clienţilor mei vor o experienţă, ceva la care visează, dar simt că n-ar reuşi să realizeze niciodată pe cont propriu. Cred că în cazul ăsta e mai degrabă o lipsă de cunoaştere decât inabilitatea de a obţine satisfacţie.

— Are logică.

Tânăra femeie inspiră adânc.

— Fantezia ei e să fie deţinută de un bărbat. El nu reacţionă nicicum. Rămase pur şi simplu acolo, privind-o, aşteptând mai multe informaţii. Nu ştiu exact care ar fi denumirea precisă, dar poate că „sclavă pentru sex” ar fi cea mai potrivită, adăugă ea încet, după ce privi rapid în jur să se asigure că nu erau auziţi. Ceea ce mă pune în faţa unei probleme extrem de spinoase. Evident, nu pot aranja să plătesc pentru aşa ceva. Nu vreau să dau de vreun bucluc legal, nici nu vreau să merg la închisoare pentru solicitare de servicii de prostituţie. Faith mi-a spus despre… „Casă”, şi mi-a sugerat că m-ai putea ajuta să găsesc pe cineva potrivit pentru… fantezia acestei femei.

Damon îşi masă gânditor bărbia.

— Înţeleg. Se aşteptase să fie şocat sau chiar amuzat, dar nu să o ia atât de în serios. Spune-mi mai multe, zise el aplecându-se în faţă. Ai spus fantezie. Presupun că respectiva doamnă nu caută o situaţie permanentă.

— Hm, nu. Poate o lună. Vrea să dureze destul ca să experimenteze în detaliu, dar este doar o fantezie.

— Şi Faith s-a gândit că ţi-aş putea fi de ajutor.

— Nu tu personal, spuse ea în grabă. Mi-a zis despre „Casă” şi s-a gândit c-ai şti pe cineva potrivit, căruia nu i-ar displăcea un aranjament temporar.

— Şi ce-ar primi acest bărbat în schimbul… serviciului prestat?

— Ei bine, asta-i partea grea. În acea clipă, ospătarul le aduse comanda. Serena se întrerupse şi aşteptă ca acesta să aşeze farfuriile şi să plece înainte să reia discuţia, îşi puse şervetul în poală, după care îl privi iarăşi pe Damon. Nu-l pot plăti pentru sex, evident. O să pregătesc un contract cu aspectele non-sexuale ale aranjamentului. Orice activitate care depăşeşte sfera respectivă va rămâne la latitudinea părţilor.

— Dar doamna cu pricina se aşteaptă la sex.

— Ei bine, da, neoficial, bineînţeles. Serena gustă din peştele la grătar şi oftă a mulţumire când aromele îi

invadară cerul gurii. Ai dreptate. Mâncarea e excelentă.

— Mă bucur că-ţi place.

Mâncară în tăcere câteva minute, înainte ca ea să constate că el o fixa cu privirea.

— Deci, ce părere ai? întrebă ezitant.

— Nu e o cerere nerezonabilă. Probabil că ţi-aş putea găsi mai mulţi candidaţi. Îi verific minuţios pe toţi membrii de la „Casă”, dar, bineînţeles, i-aş examina cu şi mai multă atenţie pe cei care s-ar califica în cazul tău. O să-ţi trimit o listă scurtă, cu permisiunea lor, evident.

Ea încuviinţă.

— Vreau să verific şi eu pe cont propriu, pe lângă informaţiile pe care mi le furnizezi tu.

— Bineînţeles. Şi eu îţi voi cere numele clientei, ca să pot face o verificare de siguranţă. Serena făcu ochii mari, surprinsă. Dacă urmează să aibă acces pe proprietatea mea şi să-l utilizeze pe unul dintre membrii clubului în această fantezie elaborată, trebuie să mă asigur că totul e în regulă, explică el. Îi înţeleg reticenţa de a-şi dezvălui identitatea, dar nu are încotro dacă vrea să-mi ofer serviciile.

Nu mergea aşa cum îşi imaginase ea. Nu sperase să poată păstra secretul la nesfârşit, dar nu vedea rostul deconspirării dacă nu se găsea un candidat potrivit.

„Revino-ţi şi nu mai fi o plângăcioasă”, se îndemnă ea, constatând imediat că avea nevoie de un nou discurs motivaţional.

— O să… o să discut cu clienta mea şi-ţi trimit un e-mail cu informaţiile necesare în după-amiaza asta, răspunse ea ambiguu.

— M-ar ajuta şi nişte amănunte despre ce-şi doreşte. Aş vrea să am o imagine cât mai precisă, ca să nu existe dezamăgiri de nicio parte.

— Sunt de acord.

Îşi ridică privirea şi îl privi pe Damon în ochi\ Chiar că era arătos. Părea arogant, dar nu nesuferit. Încrezător. Sigur. Confortabil în propria piele. Înconjurat de o aură subtilă de putere. Îşi permise pentru o clipă să-şi

imagineze cum ar fi fost să-i aparţină lui. Să fie posedată de el…

Simplul cuvânt îi stârni un fior pe şira spinării. Abdomenul i se încordă şi clitorisul o gâdilă şi pulsă până trebui să se mişte pe scaun ca să atenueze presiunea.

Damon bătea absent în paharul de vin, iar ea privi fascinată cum un deget aluneca pe suprafaţa de cristal. Avea mâini frumoase. Degete lungi, zvelte. Oare cum le-ar fi simţit pe pielea ei?

— Nu-ţi place mâncarea?

Clipi şi scuturǎ din cap înainte să plece ochii în farfurie.

— Nu-i asta, spuse ea în grabă. E excelentă. Scuze, îmi puneam ordine în gânduri.

Terminară de mâncat într-o relativă linişte, întreruptă doar ocazional de nişte schimburi scurte de cuvinte. După ce luă şi ultima înghiţiturǎ, se uită la ceas şi făcu o grimasă.

— Prânzul a fost încântător, dar chiar trebuie să plec.

Damon se ridică şi dădu din cap spre unul dintre chelneri.

— O să cer să ţi se aducă imediat maşina. Pot să te conduc?

Ea se ridică şi el îi oferi braţul într-un gest galant, care o făcu să zâmbească.

— Mama ta trebuie să fie mândră, comentă ea în timp ce se îndreptau spre uşă.

— Păi, chiar e, dar de ce spui asta? întrebă el amuzat.

— Ai nişte maniere impecabile.

— Mama m-ar urmări fără scrupule şi mi-ar trage o mamă de bătaie dacă mi-aş uita vreodată manierele, mai ales în preajma unei doamne, râse el. Are tradiţiile Sudului în sânge.

La ieşire, Serena văzu Bentley-ul parcat câţiva metri mai încolo. Damon se îndreptă spre portieră şi-o deschise înainte să o ajute să urce pe bancheta din spate.

— Mi-a făcut plăcere, Serena. Aştept cu nerăbdare veşti de la tine.

Ea zâmbi, iar bărbatul se retrase şi îi făcu scurt din mână când maşina se puse în mişcare. O urmări cu privirea câteva clipe, după care îşi vârî mâinile în buzunare şi se întoarse în restaurant.

Serena simţi nişte bule mici agitându-i-se în abdomen şi se lăsă pe banchetă ca un balon dezumflat.

„N-a fost rău. N-a fost chiar atât de rău”.

Supravieţuise, ba chiar îi fusese surprinzător de uşor să discute cu el. Pe drum spre birou, îi veni în minte un gând. Damon deţinea „Casa”, care se ocupa de fantezii sexuale, ceea ce ridica o întrebare inevitabilă: Care era fantezia lui?

Capitolul 3

În loc să se întoarcă la biroul lui din centru, Damon conduse spre nordul Houstonului, unde se afla proprietatea privată pe care o transformase în club. Îi dăduse

Serenei adresa lui de e-mail, iar acum aştepta plin de curiozitate detaliile referitoare la cererea clientei ei.

Serena James era incitantă. Incredibil de frumoasă. Picioare zvelte şi lungi, ochi mari, exotici şi un păr negru care-i cădea ca nişte valuri de mătase peste umeri. Îl furnicaseră efectiv degetele să-l atingă, să-l mângâie şi să-l strângă în palmă.

Ce secrete avea oare? Ochii ei emanau o aură misterioasă care îl ademenea pe orice bărbat, îl chema să se apropie, să descopere ce se ascundea sub exteriorul acela calm.

Fantasy incorporated. O afacere interesantă. Nu-l entuziasmau rolurile şi prefăcătoria, dar cam asta se întâmpla şi la „Casă”. Oamenilor le plăcea să evadeze din realitatea lor. Să iasă din ea, să nu mai fie ei înşişi pentru o perioadă scurtă de timp. Înţelegea acest lucru şi-l încuraja, dar după o vreme, întreaga simulare îl epuiza.

Îi veneau în minte câţiva bărbaţi care ar fi fost mai mult decât fericiţi să îndrume o femeie printr-o fantezie

sexuală complicată şi dispuşi să plece pur şi simplu când se încheia totul. Temporar. Un cuvânt extrem de semnificativ în lumea fanteziilor sexuale.

Totuşi, Damon nu-şi dorea ceva temporar. Se ţinuse mult timp la o parte, privind şi aşteptând, gândindu-se că, dacă era destul de răbdător, femeia potrivită avea să apară, că lucrurile pe care şi le dorea aveau să se împlinească de la sine. Învăţase să fie răbdător la o vârstă tânără, dar acum îşi dădea seama că-şi pierdea rapid răbdarea.

Problema nu era să găsească o femeie. Multe femei – frumoase, inteligente – trecuseră prin viaţa lui. Se bucurase de compania lor, le oferise plăcere şi primise la rândul lui, dar constatase că nu erau dispuse să-i ofere lucrul pe care şi-l dorea cel mai mult: pe ele însele, în întregime, complet. Voia să le ocrotească şi să le poarte de grijă.

Ar fi putut să se aşeze la casa lui cu mult timp în urmă, dar îşi promisese ferm că nu avea să se mulţumească niciodată cu mai puţin decât ceea ce îşi dorea cu adevărat.

Deschise poarta grea înserându-şi cârdul şi rulă pe aleea şerpuitoare înspre „Casă”. Parcă şi coborî din maşină, clipind când soarele strălucitor îi lumină faţa. Cu ochii mijiţi se îndreptă spre uşă. Păşi înăuntru, bucurându-se de aerul răcoros care-i atinse pielea.

Casa era goală. Angajaţii lui aveau să-şi facă apariţia mai pe seară. Îi plăceau tăcerea şi solitudinea de care avea parte când venea la club devreme. Biroul lui era confortabil şi primitor, iar obiectele de care se înconjurase îi dădeau o stare de bine.

Încăperea era decorată în stil european, pe mesele valoroase aflându-se diverse machete de nave cu pânze. Un glob pământesc vechi se odihnea pe masa de lucru, iar pereţii erau acoperiţi cu imaginile unor corăbii din vechime, bărci de pescuit şi hărţi îngălbenite.

Zâmbi, aşa cum făcea de fiecare dată când intra în biroul lui, pentru că aici se simţea ca acasă. Pe masă îl

aşteptau mai multe scrisori, dar chiar deasupra lor era un plic gălbui care părea la fel de delicat şi de feminin ca expeditorul său.

Se aşeză şi îl luă, zâmbind tot mai larg. Mama lui. Care refuza să păşească în secolul XXI şi să folosească metodele de comunicare moderne cum ar fi e-mailul sau SMS-urile, Doamne fereşte. Nu, se agăţa cu încăpăţânare de tradiţie şi afirma că nimic nu putea înlocui o epistolă scrisă de mână primită prin poştă.

Şi poate că avea dreptate, pentru că-i aştepta cu nerăbdare scrisorile. Erau întotdeauna pline de căldură şi dragoste, iar vocea ei se desprindea de pe pagini de parcă ar fi stat în fotoliul de vizavi, ţinându-i o predică maternă.

Trebuia s-o sune mai târziu. Puteau să stea la taclale în timp ce savurau fiecare câte un pahar de vin. Şi-o imagină stând pe veranda de lemn care dădea înspre râul mărginit de chiparoşi din faţa casei părinteşti din Louisiana şi i se făcu dor.

Se dusese acasă o singură dată după moartea tatălui său, cu doi ani în urmă, şi atunci făcuse doar o vizită scurtă. Îi fusese prea greu să suporte atmosfera din conacul în care copilărise fără prezenţa impunătoare a tatălui.

Era timpul să se întoarcă.

De obicei se bucura de tăcerea după-amiezii şi a orelor timpurii de seară, dar în acea zi i se părea sufocantă şi neliniştitoare. Se întinse după telecomandă şi apăsă un buton.

Acordurile blânde ale muzicii clasice umplură biroul, înălţându-se şi răsfrângându-se din pereţi cu un ecou blând. Se relaxă în scaun şi se lăsă pe spate, ducându-şi mâinile la ceafă. Închise ochii şi lăsă ca muzica să-l liniştească. Nu îşi dădea seama de ce se simţea brusc atât de agitat, ca un leu în cuşcă.

După o clipă, se aplecă înainte şi mai privi o dată la scrisoare înainte să o împăturească meticulos. Deschise sertarul şi-o aşeză peste celelalte plicuri în nuanţe pastel primite de la mama lui.

Îndreptându-se în scaun, mişcă mouse-ul ca să alunge screen saver-ul de pe ecranul calculatorului, după care îşi deschise poşta electronică.

Preţ de câteva minute îşi citi mesajele din inbox. Majoritatea erau chestiuni minore, uşor de rezolvat. Pe cele care aveau nevoie de mai multă atenţie le trimise asistentei lui.

Un mesaj nou apăru în josul paginii şi văzu numele Serenei la expeditor. Intrigat, dădu clic pe el să-l deschidă.

Damon.

Iată fantezia expusă în detaliu. Eşti liber s-o trimiţi mai departe celui pe care l-ai ales.

Serena James

Damon parcurse textul încorporat în e-mail.

Sinceră să fiu, mi-e ruşine să-mi dezvălui cele mai adânci secrete unui străin şi sunt şi mai jenată pentru că mă bazez pe tine ca să împlineşti o fantezie pe care abia de-o pot recunoaşte în faţa mea, darămite a altcuiva.

Cum să explic nevoia care mă copleşeşte când îmi imaginez că aparţin unui bărbat? Că sunt posedată. Preţuită şi ocrotită. Nu-mi lipseşte nimic în viaţă care să sugereze o dorinţă atât de aprigă de sclavie sexuală. Nu există motive psihologice profunde care să-mi hrănească pofta de supunere. Unele lucruri există pur şi simplu, iar pentru mine, ăsta e unul dintre ele.

Mă gândesc deseori la fanteziile mele. De obicei, apar noaptea târziu, în liniştea întunecoasă, seducătoare şi ademenitoare. Îmi imaginez perfect cum începe totul.

Sunt într-o cameră plină cu bărbaţi înfometaţi. Pofta de plăceri carnale apasă greu, ca o ceaţă. Sunt goală, cu excepţia frânghiilor cu care îmi sunt legate mâinile la spate. Şi aştept. Te-aştept pe tine.

Voi fi cumpărată în noaptea asta, dar de cine? Mulţi bărbaţi sunt nerăbdători să plătească un preţ mare pentru plăcerea de a mă deţine. Mă încântă şi înspăimântă în acelaşi timp. Aştept cu picioarele tremurânde „cu privirea plecată în pământ, căci aud murmurele entuziasmate din jurul meu.

Şi atunci intri tu în încăpere. Nu te văd, dar te simt imediat ce păşeşti pe uşă. Are loc un transfer subtil al puterii, iar ceilalţi o simt la rândul lor. Li simt ţinându-şi respiraţia în timp ce se uită la tine. Şi apoi îmi ridic privirea, întâlnindu-ţi ochii. În primul moment sunt şocată, căci văd promisiunea din căutătura ta. Mă vrei şi mă vei avea.

Se simte aroganţa din pasul tău în timp ce vii spre mine. Te opreşti la câţiva metri şi vorbeşti cu păzitorul meu. Încerc să ascult. Vreau să aflu ce spui, dar tu vorbeşti prea încet.

Şi apoi te îndrepţi din nou spre mine şi tremur cu fiecare pas care te aduce mai aproape, până te opreşti la doar câţiva centimetri de corpul meu gol. Te apleci şi mă apuci de păr, ridicându-mi capul, astfel încât gâtul meu e expus şi vulnerabil. În ochii tăi se citeşte satisfacţie, lucru care mă face fericită. Îmi dau seama că vreau să-ți plac mai mult ca orice altceva până atunci.

Te lași şi mai aproape de mine, buzele tale plutind riscant de aproape de-ale mele, după care şopteşti: „Vei fi a mea”.

Când îmi dai drumul şi te îndepărtezi de mine, încerc să stăpânesc valul de entuziasm care mă cuprinde. Dar mai mult decât nerăbdare, mă umple un sentiment de nevoie. Nevoia de a-ţi aparţine. O vreau cu fiecare respiraţie.

O mână necunoscută mă trage de încheieturile legate şi protestez în tăcere când sunt luată de lângă tine. Dar privirea ta mă urmăreşte şi în ochii tăi arde puternic o promisiune. Mă vei deţine.

Mă împleticesc spre mijlocul încăperii, în timp ce un glas anunţă începerea licitaţiei. Stau cu spatele la toţi cei din sală, până mi se porunceşte să mă întorc, iar atunci mă conformez timid.

Mă uit la bărbaţii strânşi acolo, la privirile lor pline de poftă, dar te caut pe tine, pe tine te vreau. Mi se taie respiraţia şi bule mici de panică îmi explodează în stomac. Nu te văd nicăieri.

Licitează un bărbat, apoi altul, şi tot nu te aud. Timp de câteva minute încordate, se aud oferte şi preţul creşte. Apoi o pauză. Se lasă tăcerea. Îl aud doar pe păzitorul meu, pregătindu-se să încheie licitaţia.

Închid ochii în timp ce pieptul mi se strânge plin de dezamăgire.

Şi atunci te aud. Vocea ta fermă se ridică peste murmurele încete ale celor adunaţi acolo. Rosteşti o sumă imposibilă, mult mai mare decât ofertele precedente, şi e evident că nu intenţionezi să renunţi la premiul tău.

Bucuria îmi inundă sufletul, căci îmi dau acum seama că îţi voi aparţine. Pielea mi se trezeşte la viaţă, mă mănâncă, şi abia de îmi pot stăpâni entuziasmul. Păzitorul mă dojeneşte, dar voi răspunde doar în faţa ta, a nimănui altcuiva.

Toată lumea se frământă, ofertanţii fac calcule, dar nimeni nu licitează mai mult. Păzitorul meu zâmbeşte, căci a luat un preţ frumos pe mine în noaptea asta.

Pune capăt licitaţiei, iar tu înaintezi Mulţimea se desparte în două pentru tine în timp ce te apropii cu paşi mari. Păzitorul mă împinge în genunchi şi îmi aminteşte să te respect cum se cuvine. Nu este nevoie de asta; mă las cuminte pe genunchi aşteptându-ţi porunca.

— Uită-te la mine, îmi zici tu pe un ton blând, dar ferm.

Îmi las capul pe spate, căci stai deasupra mea, puternic, influent. Mâna ta mă mângâie pe obraz şi închid ochii în timp ce îmi împing nasul în palma ta. Atingerea ta e magică. Caldă şi senzuală, îmi stârneşte văpăi pe spate.

Îţi retragi mâna şi ţi-o duci spre şliţ. Desfaci nasturele şi coborî fermoarul. Pentru o clipă, degetele tale dispar în pantaloni. Îţi scoţi mădularul din cuşca lui. Acesta ţâşneşte liber în faţa mea. E lung şi gros, excitat şi rigid, şi mirosul tău de mosc îmi umple nările.

Îl mângâi o dată şi apoi încă o dată, în sus şi în jos, venind tot mai aproape. Gura mea se umezeşte şi îmi desfac nerăbdătoare buzele, copleşită de nevoia de a te gusta.

Îţi treci o mână prin părul meu şi îmi prinzi ferm capul, ţintuindu-mă locului. Fiori ascuţiţi îmi trec pe şira spinării şi îmi fac pielea de găină.

— Deschide-te pentru mine, îmi porunceşti.

Procedez întocmai. Nu-mi trece nici măcar un gând de nesupunere prin minte. Vreau doar să-ţi fiu pe plac şi să fiu satisfăcută de tine. Îţi fii mădularul cu o mână şi pătrunzi adânc între buzele mele, trăgându-mi capul spre tine cu cealaltă mână.

Gustul tău îmi explodează pe limbă. Masculin. Aspru. Brut. E ferm şi totuşi moale în gura mea. Contrastul mă fascinează şi mă face să doresc mai mult.

Te sug şi mai adânc şi îmi trec limba pe lungimea mădularului tău, dar tu te retragi şi mă strângi de bărbie amintindu-mi blând că tu deţii controlul, nu eu. Mă relaxez şi mă supun autorităţii tale. Îţi permit să stabileşti tu ritmul şi să-mi foloseşti gura cum vrei.

Te înfigi şi mai adânc, scufundându-te în gâtul meu şi oprindu-te. Înghit în jurul tău şi simt plăcerea pe care ţi-o provoacă asta. E minunat.

Trupul nu-mi mai aparţine. Dansează pe o melodie pe care doar tu ştii să o cânţi. Sânii îmi sunt umflaţi, sfârcurile erecte şi dureroase. Când te apleci să culegi unul din vârfurile ţepene, aproape că mă zdrobeşte orgasmul.

Încerc să respir, să mă controlez, căci încă nu te-am făcut să termini. Vaginul îmi arde de parcă cineva ar ţine un foc în dreptul lui. Fiecare nerv este atât de încordat, încât mă tem că orice stimulare ar fi insuportabilă.

Mă umpli din nou şi din nou, mădularul tău alunecându-mi ritmic pe limbă. Apoi pompezi cu tot mai multă furie, te înfigi tot mai adânc. Eşti aproape. Îmi prinzi capul cu ambele mâini, încâlcindu-le în părul meu, trăgându-mă spre tine cu fiecare înaintare.

Şoaptele tale sunt calde ca mierea şi la fel de dulci. Şi atunci te dezlănţui, inundându-mi gura. Mâinile tale devin mai blânde când îmi cuprind şi mângâie faţa. În atingerea ta se simte tandreţe, în timp ce-mi murmuri că

te-am satisfăcut.

Absorb drăgăstos fiecare strop din erecţia ta înainte să te retragi.

Trupul meu tânjeşte după al tău. Plăcerea ta e şi a mea. Te apleci şi mă săruţi uşor pe creştetul capului, apoi mă ajuţi să mă ridic în picioare. Mâinile tale se plimbă în jos, apoi din nou în sus, pe corpul meu, explorându-mi moliciunea.

Îmi prinzi un sfârc între degete şi îl răsuceşti. Dintr-o privire doar, îi ordoni păzitorului meu, care mă strânge de umeri, să mă ţină locului, în timp ce mâinile tale coboară şi mai mult.

Mi se taie răsuflarea când degetele tale se adâncesc între picioarele mele, în umezeala de la intrarea trupului meu. Îmi freci clitorisul, iar eu gem. Picioarele îmi tremură şi ameninţă să cedeze, dar păzitorul meu mă ţine zdravăn.

— Vei termina pentru mine, îmi spui.

O, da, voi termina.

Încerc să respir, dar aerul îmi pârjoleşte plămânii şi mi se opreşte în piept.

Cu cealaltă mână te joci cu sfârcurile mele, mai întâi unul, apoi celălalt.

— N-o lăsa să cadă, îl atenţionezi tu pe păzitor, iar mâinile lui mă prind mai strâns de umeri.

Degetele tale pătrund în tunelul umed, frecându-se înainte şi înapoi peste clitorisul dureros şi apoi spre deschizătura pe care o tachinezi fără milă.

— Îţi imaginezi cum ar fi să-mi îngrop mădularul adânc în tine? întrebi cu o voce mătăsoasă.

— Da, răspund cu respiraţia tăiată. Mi-o doresc mai mult ca orice.

Tu zâmbeşti şi aplici mai multă presiune cu degetele.

— Curând. Curând mă vei avea în întregime. Deocamdată, vreau să ajungi la orgasm în timp ce te ţine păzitorul tău, căci e ultima dată când te va mai atinge un bărbat. Acum eşti a mea.

Cuvintele tale, mai mult decât atingerea ta, îmi stârnesc orgasmul în pântece. Este înspăimântător şi

deopotrivă splendid modul în care tremur. Păzitorul meu mă strânge din răsputeri în timp ce mă încordez şi mă zvârcolesc. Genunchii ameninţă să mi se îndoaie, dar mă ţineţi amândoi pe picioare.

După ce se risipeşte şi ultimul val al eliberării mele, îi porunceşti păzitorului să-mi dea drumul. Schimbarea proprietarului se realizează într-un stil ceremonios, încă mai am mâinile legate, dar mă iei de braţ şi mă scoţi din încăpere.

Pe hol mă dezlegi şi îmi pui un halat care să-mi acopere goliciunea de alte priviri. Chiar dacă nu-mi spui nimic, îţi simt posesivitatea.

Când plecăm, îmi repeţi că sunt a ta şi mă bucur s-o aud, căci acum sunt a ta şi mă bucur de asta.

Damon se lăsă pe spate, uluit de şocul pe care i-l provocase scrisoarea. Rareori văzuse ceva atât de sincer şi de brut. Fără şovăieli sau ocolişuri, fără vreun disconfort evident. Doar o relatare sinceră despre cele mai intime dorinţe ale unei femei.

Îşi continuă lectura, ajungând la informaţiile personale ale clientei. Încruntându-se brusc, se apropie de monitor…

Rubrica respectivă era completată pe numele Serenei James.

Surâse. Deci fusese un şiretlic. Clienta fusese ea de la bun început, dar aşteptase să ajungă la o distanţă sigură ca să-i dezvăluie acest lucru.

Un fior puternic îi năvăli în trup. Entuziasm? Dorinţă? Sau ceva cu totul diferit? Anticipaţie. Îl cuprinse aşa cum învăluie flăcările lemnul uscat.

Brusc, ştiu cine avea să împlinească fantezia Serenei. Mai degrabă ar fi murit decât să i-o dea altui bărbat. Dacă voia să fie slava cuiva, atunci avea să fie a lui.

Capitolul 4

Serena coborî din SUV şi alergă spre terenul de baseball, conştientă că întârziase. Ocoli tribuna şi se uită

la scaunele preponderent goale, când o văzu pe Julie făcându-i cu mâna, după care se întoarse şi Faith zâmbind. Se îndreptă spre prietenele ei, care stăteau mai la o parte de puţinii spectatori.

— Nu eram sigură dacă mai ajungi, spuse Faith când Serena se trânti pe scaunul de lângă ea.

— Şi să pierd ocazia de a le face ochi dulci unor tipi superbi în pantaloni scurţi şi tricouri transpirate? întrebă Serena cu o groază prefăcută.

— Amin, surioară, murmură Julie cu privirea aţintită spre teren.

Colegii lui Faith de la Malone Sons Security jucau într-un miniturneu de patru săptămâni, formând, în propriile cuvinte, o echipă de boşorogi care îşi retrăiesc zilele de glorie. În mare, era o scuză să facă mişcare şi să bea bere cu duiumul după aceea.

— Nu reuşesc să-mi dau seama care-i preferatul meu, medită Serena privindu-i pe Connor Malone şi pe Micah Hudson. Fratele tău e sexy, Faith, dar la fel este şi Micah.

— Ce nu-i în regulă cu Nathan? se interesă Julie.

Serena rânji:

— Nimic, în afară de faptul că l-ai marcat deja ca fiind al tău. Faith se înecă de atâta râs, până Julie trebui să o bată pe spate. Când ai de gând să faci o mişcare?

— Nu ştiu, bombăni Julie. E un tip… dificil.

— Ia în calcul nuditatea, îi recomandă Faith solemn. Face minuni.

Acum era rândul Serenei să râdă.

— Doamne, de parcă am avea nevoie de imaginea micii şi scumpei Faith momindu-şi bărbatul goală-puşcă. Văd deja cum se holbează Gray când eşti îmbrăcată. Nici nu vreau să ştiu cum se uită la tine fără ţoale.

Faith zâmbi cu seninătate şi bătu entuziastă din palme când veni rândul lui Gray la bătaie.

— Şşşt! E rândul lui Gray.

Julie îşi dădu ochii peste cap, dar se conformă.

Faith se ridică şi ţipă din toate puterile când Gray reuşi o lovitură dublă spre peretele central, ducându-l pe

Connor la bază. Când se potoli, Julie i se adresă curioasă Serenei:

— Încă aştept să aud toate amănuntele picante pe care i le-am pierdut.

— Adică n-ai ciomăgit-o încă pe sărăcuţa de Faith ca să-ţi spună toate detaliile murdare?

— Poate că pare drăguţă şi toate cele, dar e ca un nenorocit de buldog când vine vorba de încăpăţânare, pufni Julie. M-a informat că e povestea ta, nu a ei.

— Mulţumesc, Faith, spuse Serena dulce. Apreciez.

— Şşşt, Micah e la bătaie.

— Of, pentru numele lui Dumnezeu, zise Julie ridicându-se şi mutându-se de partea cealaltă a Serenei. Faith, draga mea, nu venim aici ca să ne uităm la meci. Scopul e să bârfim şi să le facem ochi dulci. Se aşează şi îşi dădu părul castaniu peste umăr. Acum varsă tot, Serena, şi nu omite nimic, sau jur c-o să mă răzbun, şi urmările nu vor fi prea plăcute.

— N-ai de gând să mă laşi să mă bucur de privelişte, nu-i aşa? oftă Serena dezgustată.

— Poţi să te uiţi la ei şi să vorbeşti în acelaşi timp.

Serena îşi dădu ochii peste cap, după care îi relată încet conversaţia pe care o avusese cu Faith şi întâlnirea cu Damon.

— La naiba, spuse Julie printre dinţi. Asta da, poveste şocantă!

— Nu cred că-mi place încotro te îndrepţi, bombăni Serena.

— Înţeleg partea cu fantezia, dar Serena, o sclavă pentru sex? întrebă Julie neîncrezătoare.

— Şşşt! sâsâi Serena. Pentru numele lui Dumnezeu, aş prefera să nu ştie tot Houstonul despre asta.

— Chiar ai de gând s-o faci? se interesă Julie pe o voce mai joasă.

După o clipă de gândire, Serena se întoarse spre prietena ei.

— Da, cred că da.

— Uau. Ai tupeu, nu glumă. Jos pălăria. Eu sunt atât

de laşă! Nici măcar nu îndrăznesc să-l întreb pe Nathan dacă vrea să ieşim în oraş, pe când tu te îmbarci într-o fantezie deocheată.

Privirea lui Julie se întunecă de mâhnire. Pe faţa ei se puteau citi admiraţie şi un strop de invidie.

— Dacă eu pot discuta despre sclavie sexuală în timp ce iau prânzul cu un tip care pare desprins de pe coperta revistei GQ, cred c-ar trebui să ai tupeul să-l inviţi pe Nathan în oraş, zise Serena.

— GQ, ha? E prietenul lui Faith, nu-i aşa? Julie îi aruncă o privire amicei sale, care îşi ţinu buzele strâns lipite, chiar dacă ochii îi străluceau a râset. Cred că ne-a ascuns unele lucruri, Serena. Nu numai că lucrează cu o hoardă de tipi sexy, dar mai e şi prietenă cu proprietari arătoşi de sex-cluburi?

Faith oftă exagerat. În secunda următoare, când Gray se întoarse la bază, ţâşni de pe scaun.

— Fata trebuie să înveţe să nu ţină totul pentru ea, comentă Julie.

— Hei, practic, ţi l-am dat pe Nathan pe tavă. Ce vrei să mai fac? întrebă Faith trântindu-se la loc.

— Aici te-a prins, Julie, sublinie Serena. L-a adus la tine când voia să-şi pună un piercing în ureche şi tu l-ai făcut clientul tău la masaj.

Julie oftă nefericită.

— Pun pariu că dacă apari goală ca să-i faci masaj, te-ar observa, anunţă Faith.

— L-ai face să se întoarcă pe spate, adăugă Serena chicotind.

— Nu-i un câine, ce naiba? spuse Julie supărată.

Faith înjură în surdină văzând că unul dintre băieţi fusese eliminat chiar atunci când se încheia prima repriză. Cu un aer preocupat, se răsuci înspre Serena.

— Eşti sigură că ştii în ce te bagi? Adică, te-ai gândit bine ce vrei să faci?

Serena inspiră scurt, apoi dădu din cap.

— Da, vreau s-o fac. Stai liniştită, nu e ca şi cum aş face o schimbare majoră în viaţă. Este o fantezie

temporară. Dacă nu-mi place, îi pun pur şi simplu capăt mai repede şi mă apuc să visez la altceva.

— Am încredere în Damon, spuse Faith. O să aibă grijă de tine, sunt sigură de asta.

— Şi totuşi, cum de-l ştii pe Damon? se amestecă Julie. Cred că-i o poveste suculentă.

Faith, roşind, îşi privi mâinile.

— Să spunem doar că am avut şi eu fanteziile mele, iar Damon m-a îndrumat.

— Fugi de-aici! exclamă Julie aproape năpustindu-se asupra prietenei ei. Gray ştie despre asta?

Faith râse încet.

— Gray e cel care m-a scos târâş din clubul lui Damon, aşa că da, ştie.

— Păi tu eşti singura care se distrează, observă Serena. Ce n-aş da ca un bărbat superb să facă pe macho-ul cu mine!

— Deci, hm, ce fantezii aveai tu, Faith? insistă Julie.

Faith roşi din nou.

— Nu erau foarte diferite de-ale Serenei, motiv pentru care am trimis-o la Damon.

Julie ridică o sprânceană, apoi le privi pe cele două alternativ.

— Nu vă faceţi idei, chicas. N-am nici măcar un oscior docil în trup.

— Nu încercăm să te convertim, Julie, spuse Serena uşor exasperată.

— Pur şi simplu ne stăpânim sexualitatea, rosti Faith cu fermitate.

— Exact, încuviinţă Serena.

— La naiba. Şi eu îmi doresc mult s-o stăpânesc pe-a mea, murmură Julie. Imediat ce-mi dau seama cum stau lucrurile.

— Adică eşti cumva lesbiană în secret? o tachină Serena.

— Ce amuzant! bombăni Julie dându-i un ghiont. N-ai cum să fii mai hetero ca mine. De fapt, cred că fantezia mea i-ar include pe Nathan şi pe amicii lui. Serena tuşi,

înecându-se de râs, ceea ce o făcu pe Julie să se încrunte: Nu glumesc!

— Haide, Julie. Mai mulţi tipi? Ce naiba ai face cu toţi?

— O, ai fi surprinsă, murmură Faith.

Celelalte două fete îşi întoarseră simultan capul spre prietena lor, dar aceasta se uita la teren, cu o expresie de inocenţă absolută pe chip.

— Spune-mi că n-ai făcut-o, zise Julie încet. Pentru că dacă ai făcut-o, s-ar putea să-ţi scot maţele de invidie.

Faith se mulţumi să urmărească meciul cu un zâmbet pe chip.

— La naiba, a făcut-o, conchise Serena. Îşi îndreptă şi ea privirea spre teren, unde băieţii se aliniaseră ca să dea mâna, apoi se uită iarăşi la Faith, care se îmbujorase uşor. Cu ei?

— Doar nu cu Nathan, gemu Julie. Zi-mi că nu cu Nathan.

— Vai, nu! exclamă Faith. Nu că n-ar fi sexy, dar e leit Connor, pentru numele lui Dumnezeu!

— Cu cine? întrebă Julie poruncitor. A fost înainte să fii cu Gray? Trebuie să fi fost înainte. Gray nu mi se pare genul car să aprecieze când un alt tip i-o pune femeii lui, şi e foarte posesiv cu tine.

Faith zâmbi şi mai larg.

— Ştii ce, m-ai făcut să spun tot, Faith, zise Serena. Nu-i drept să fii aşa de secretoasă. Dacă eu pot să recunosc deschis că vreau să fiu jucăria sexuală a unui tip, ai putea şi tu să ne spui măcar cu cine ai făcut-o în trei.

— O, Doamne, aţi fost mai mult de trei? întrebă Julie, şocată brusc. Şi cum s-ar numi asta, dacă tot veni vorba?

— Orgie? sugeră Serena sarcastic.

— Au fost doar doi, zise Faith cu vocea strangulată. Doamne sfinte, mă credeţi vedetă porno în devenire?

Julie se răsti:

— Care doi?

— Gray şi Micah, mormăi Faith.

Serena îşi privi prietena cu o nouă admiraţie.

Drăguţa, timida de Faith Malone era evident o tipă stăpână pe destinul ei sexual. Se felicită pentru că luase decizia de a-şi transpune în realitate propriile dorinţe, iar faptul că le mărturisise celorlalte planurile ei îi dădea o stare de bine. O făcea să se simtă mai puţin singură.

— Sunt atât de-al naibii de geloasă, spuse Julie cu prefăcută indignare. Aş accepta fără să clipesc un „sandviş" cu Connor şi Nathan.

Faith închise ochii.

— Julie, te rog. N-am nevoie de imagini cu tine şi frate-meu imprimate pe retină. Să oprim conversaţia asta cât încă suntem pe tărâmul decenţei.

— Decenţă, o imită Julie. Cine dracu' vrea decenţă? Eu vreau decadenţă. Hedonism. E limpede ca lumina zilei că trebuie să-l cunosc pe tipul ăsta, Damon.

Serena se încruntă.

— Stai departe de Damon…

Julie o privi surprinsă.

— Ascunde-ţi ghearele, scumpo. Acum îl revendici pe Mr. GQ?

Obrajii Serenei se învăpăiară de ruşine. Ce naiba-i trecuse prin cap? Şi de ce-o irita faptul că Julie voia să se dea la Damon? Doar Damon nu însemna nimic pentru ea însăşi. Era doar veriga de legătură cu bărbatul care avea să-i îndeplinească fantezia. Totuşi, ideea că Julie cea mult prea drăguţă i-ar fi făcut ochi dulci lui Damon o scotea din minţi.

— ÎI poţi lua după ce termină ce-are de făcut pentru mine, zise ea într-un final. Până atunci, ce-ar fi să n-o mai faci atâta pe mironosiţa şi să iei taurul de coarne cu Nathan? Te porţi de parcă ţi-au făcut un transplant de creier, pentru numele lui Dumnezeu.

Julie se încruntă, dar Faith încuviinţă din cap şi o înghionti când băieţii se îndreptară spre ele.

Cosmeticiana privea plină de speranţă în timp ce se apropia Nathan, dar acesta şi Connor erau cufundaţi în conversaţie şi nici măcar nu se uitară înspre ele când trecură, ducându-şi genţile cu echipament pe umăr.

Micah, pe de altă parte, era mai mult decât fericit să se oprească şi să flirteze. Şi ce specimen superb era, trebui să recunoască Serena.

— Hei, păpuşă, îi strigă el lui Faith.

Înarmată cu noile cunoştinţe despre escapada sexuală a lui Faith cu Micah şi cu Gray, Serena îi privi cu interes, să vadă cum aveau să interacţioneze.

Spre surprinderea ei, se purtară foarte natural. Gray se întinse după Faith când aceasta coborî scările. Ea îi zâmbi şi-l salută pe Micah, dar îşi puse braţele pe după gâtul lui Gray, care o ridică de pe scări. Urmă un sărut atât de fierbinte, încât dogoarea se simţea de la câţiva metri distanţă.

„Nu mai fi o căţea geloasă”, se dojeni. Faith merita să fie fericită şi un bărbat care să o adore. Doar că Serena îşi dorea şi ea unul.

Micah se holbă la Julie cu un interes făţiş, dar aceasta, având aerul unui căţeluş lovit, îl privea pe Nathan îndepărtându-se.

Serena râse şi dădu din cap, ceea ce-i făcu şi pe Micah şi pe Gray să-i arunce ocheade pline de curiozitate. Rânjind, acceptă mâna întinsă a lui Micah, care o ajută să coboare ultima treaptă. În clipa următoare ateriză lângă el, Gray şi Faith.

Julie nici măcar nu se uită la mâna întinsă a lui Micah când îşi întoarse privirea de la spatele lui Nathan, care se tot îndepărta; într-un final coborî de pe scări şi li se alătură celorlalţi.

— Doamnelor, aţi vrea să veniţi cu noi la Cattleman’s să bem ceva? le propuse Micah cu un zâmbet leneş.

Era fermecător zâmbetul acela, dar, dintr-un motiv necunoscut, Serena nu reuşea să şi-l scoată din minte pe Damon. Refuza să iasă din gândurile ei.

— Da, haideţi să mergem. O să fie distractiv, zise Faith în timp ce Gray o cuprindea pe după umeri.

— Mă duc acasă, zise Julie posomorâtă.

Faith dădu din cap exasperată, făcând schimb de priviri sugestive cu Serena.

— Am spus eu ceva? întrebă Micah dându-şi părul brunet, rebel după ureche.

Serena rânji şi îl bătu drăgăstos pe braţ. Hmm, avea nişte muşchi de toată frumuseţea!

— Nu, n-a fost vina ta. E bosumflată.

— Mă-ncântă femeile bosumflate. Poţi încerca să le înveseleşti dându-le ce vor.

— N-ar trebui să recunoşti asta, râse Faith.

— Păi sunt sincer, mă simt nemaipomenit atunci când am ocazia de a-i face pe plac unei femei.

— Sunt multe de spus despre ce înseamnă să-i faci pe plac unei femei frumoase, murmură Gray vârându-şi nasul în urechea lui Faith.

— O, pentru numele lui Dumnezeu, exclamă Serena dezgustată. Vreţi să încetaţi?

Micah râse şi îşi trecu un braţ pe după umerii ei. Lipindu-se de trupul lui, Serena se bucură de căldura şi puterea pe care le emana. Mirosea bine chiar şi în tricoul umed de transpiraţie.

— Ce-ar fi să le lăsăm pe turturelele astea şi să mergem la mine? întrebă el cu un surâs imoral.

Serena zâmbi. Era jucăuş şi-al naibii de sexy, dar pur şi simplu nu era de ajuns pentru ea. Ce păcat, pentru că ştia c-ar fi fost grozav în pat.

Se aplecă spre el şi-i şopti în ureche:

— Nu mi-ai face faţă, scumpule.

Micah o strânse mai tare, făcând-o să-i simtă trupul încordat. O atinse pe obraz şi îi ridică faţa spre a lui.

— N-aş fi chiar atât de sigură de asta, păpuşă.

Ea aproape că gemu. Avea nevoie de sex ca de aer.

— În plus, nu mă mulţumesc să fiu a doua opţiune, când femeia pe care o voiai de fapt te-a lăsat baltă.

— Ce femeie? întrebă el inocent. Mai vezi vreo femeie pe-aici?

— Hm, îi întrerupse Faith.

— Ssst, Faith, este pe punctul de a-mi mângâia egoul, o certă Serena.

— Aş mângâia mai mult de-atât, dacă m-ai lăsa.

Serena râse şi se apropie şi mai mult de el. Deloc jenată, îşi mişcă mâna în jos pe corpul lui până îi prinse cu tupeu mădularul.

— Când o să-i permit vreunui tip să mă ia, o să fie atât de excitat, încât n-o să mai aibă mult până să termine în pantaloni, îi şopti ea. Oricât de flatantă ar fi oferta ta, dacă nu ai probleme serioase cu mărimea la departamentul de scule sau dacă nu vorbeşti doar ca să te auzi vorbind, e clar că nu te stârnesc.

Spunând asta, îi făcu poznaş cu ochiul lui Faith, îşi flutură degetele a rămas-bun, după care se îndepărtă legănându-şi şoldurile, lăsându-l pe Micah cu gura căscată.

— La naiba, tocmai m-am îndrăgostit, îi informă el pe Faith şi Gray.

Serena râse, dar nu se opri.

Capitolul 5

Damon se desprinse din micul grup cu care conversa şi dădu politicos din cap când trecu pe lângă un alt cuplu în drum spre hol. De obicei, îi plăcea să-şi facă rondul în „Casă” şi să se asigure că oaspeţii lui erau fericiţi, însă acum se gândea doar la Serena. Era nerăbdător să transforme etajul într-o casă de licitaţii pentru fantezia Serenei. Pentru realitatea lui.

Când se pregătea să se retragă în biroul lui, îl văzu pe Micah Hudson ieşind din salon şi îndreptându-se spre ieşire.

— Micah, îl strigă.

Micah se opri şi se răsuci spre el.

— Salut!

— Pleci atât de curând? Damon făcu un semn spre biroul lui. Vrei să bei ceva?

Micah ezită puţin, apoi se apropie.

— Atâta timp cât ai ceva decent. Porcăria aia pentru puicuţe pe care o bei tu e mult prea fină pentru nişe papile bădărane ca ale mele.

Damon rânji.

— Papilelor tale gustative nu le-ar strica un pic de rafinament. Las-o pe seama mea.

Îi făcu semn celuilalt să intre în birou şi îl urmă. Aprinse luminile şi se îndreptă spre dulăpiorul cu băuturi, în timp ce Micah se afundă într-unul dintre fotoliile de piele.

Micah se scotoci prin buzunar şi scoase un pachet de ţigări aproape gol. Se ridică şi se aplecă peste masa de lucru, luă scrumiera de lemn cu rol mai degrabă decorativ şi o trase spre el.

— Te deranjează? întrebă cu ţigara între buze, aprinzându-şi bricheta.

Damon ridică din umeri…

— Sunt plămânii tăi. Să-nţeleg că n-ai reuşit să te laşi?

— Fumez doar una sau două pe zi, spuse Micah indiferent. Bătrânu' mă bate la cap. O să mă las. În cele din urmă.

— Cum de plecai atât de devreme? se interesă Damon atingând fiecare sticlă. În cele din urmă se hotărî la un scotch bun şi vechi. Mult prea sofisticat pentru Micah, dar măcar aşa avea motiv să râdă de el.

Micah mormăi ceva. Luă paharul pe care i-l înmână gazda şi-l privi suspicios. Înainte să răspundă, îl mirosi cu atenţie şi-şi puse buzele pe gura de cristal.

Damon se aşeză într-un fotoliu vizavi de el.

— Deci? Cum e?

— Nu-i rău, mormăi Micah şi mai trase un fum din ţigară.

— Aşadar, spune-mi, de ce plecai devreme? Ai o întâlnire fierbinte?

— N-am mai avut dintr-astea de nu ştiu când, pufni tânărul.

— Pentru că aşa ai vrut tu, sunt sigur.

O umbră trecu peste chipul lui Micah.

— Mda, aşa am vrut eu.

Damon ridică o sprânceană, dar nu forţă. Oricum,

voia să discute despre alte lucruri. Îl privi pe Micah inhalând şi savurând pentru o clipă fumul, înainte să expire o dâră lungă în aer.

— Deci, spuse el nonşalant. Ce ştii despre prietena lui Faith, Serena James?

— În afară de faptul că-i sexy? Micah lovi uşor ţigara deasupra scrumierei şi luă o altă înghiţitură din scotch.

— Faptul că este sexy e de la sine înţeles. Orice tip cu ochi îşi dă seama măcar de-atât, rosti Damon sec.

— Te interesează?

— Oarecum.

— Nu e genul tău, zise Micah clătinând din cap.

— Ce te face să spui asta? întrebă Damon uşor curios. Cred că s-ar putea să fie exact genul meu.

— Ce ştii tu şi nu ştiu eu? Iar ai unul din rânjetele alea tâmpite, idioate. Serena… e sexy. Infinit de sexy. Cu voinţă puternică şi, ei bine, sexy. Am flirtat cu ea şi mi-a răspuns categoric cu aceeaşi măsură.

— Ca să nu mai pomenim că e energică, inteligentă, motivată, sinceră şi încrezătoare în sexualitatea ei.

— Dar nu supusă, completă Micah. Nu bate la uşi care-ţi sunt închise, omule. Nu ţi-a ajuns o dată?

Damon zâmbi.

— Ştii ce afacere are Serena?

— Mda, împlinirea fanteziilor, şi nu vorbim de alea distractive.

— Ei bine, vrea să-şi împlinească propria fantezie. Aşa c-a venit la mine.

Micah se aplecă înainte interesat. Îşi stinse ţigara şi-l scrută nerăbdător pe Damon.

— Vorbim despre o fantezie sexuală?

Vrea să fie în proprietatea cuiva, explicată Damon. O sclavă. Voia să aranjez să fie vândută aici la licitaţie.

— Şi bineînţeles că nu te-ai gândit la mine, mormăi Micah.

— No s-o aibă nimeni în afară de mine, spuse Damon încet.

— O revendici?

Damon încuviinţă.

— Mă intrigă. O vreau, iar ea vrea ce-i pot oferi eu. Sunt dispus să văd unde va duce asta.

Micah clătina deja din cap.

— Nu pot să cred că te-ai băgat în asta. Nu la părerea pe care o ai tu despre jocurile sexuale.

— Cine spune că trebuie să fie un joc? îi voi da ceva real…

— Şi ea îţi va da o fantezie, îl întrerupse Micah.

— Grija ta mă emoţionează, spuse Damon amuzat.

Mă îndoiesc că femeia pe care o vreau eu există sau, dacă există, nu cred c-am vreo şansă s-o găsesc. Deocamdată, mă voi mulţumi cu ceea ce am la îndemână.

Micah se posomorî. În ochi i se citi o licărire de durere înainte ca expresia să-i redevină indescifrabilă.

— Există, Damon. Există femei care tânjesc după ce le putem oferi noi. După ce-ai gustat din asta, nu mai poţi renunţa, spuse el cu tristeţe în voce.

Damon îl scrută nedumerit, dar Micah îşi întoarse privirea şi bău ultima gură de alcool din pahar.

— Sper să funcţioneze, rosti în cele din urmă. Serena pare o femeie foarte pasională. N-aş fi zis că are stofă de sclavă, dar e frumoasă şi îndrăzneaţă. Ştiu c-o să ai grijă de ea.

— Aşa intenţionez.

— Mă inviţi la licitaţie? întrebă Micah provocator.

— Cară-te, îi spuse Damon grosolan. N-ai face decât să licitezi mai mult ca mine şi să complici totul.

Micah rânji.

— O femeie frumoasă scoasă la vânzare în costumul Evei îl poate înnebuni pe un bărbat.

Damon îşi puse paharul acum gol pe birou şi ezită dacă să spună sau nu următorul lucru care-i venise în minte. Direct din fire, de obicei nu era băgăreţ cu prietenii lui. Dar tocmai asta era. Pe Micah îl considera prietenul lui.

— Când ai de gând să nu mai trăieşti în trecut?

Micah îl privi aspru, iar dispoziţia lui blândă,

amuzată dispăru într-o clipă. Se transformă într-un personaj întristat şi mânios. Chinuit. Damon îşi regretă impulsul când îşi dădu seama că trebuia să-l scuture pe Micah pentru a-l scoate din acea stare.

— Poate că atunci când o s-o faci şi tu?

Damon dădu din cap.

— Eu merg mai departe. O iau pe Serena ca slavă a mea.

— Împlineşti nu ştiu ce fantezie desfrânată a unei femei care visează la un stăpân autoritar care-i trage câteva palme peste fund. Ştim amândoi că nu-i ceva real, iar faptul că tu te prefaci n-o să schimbe asta. Cuvintele îi ieşiră tăioase, pline de enervare, însă Damon nu se simţi jignit. Probabil că era singura persoană căreia Micah îi mărturisise ce întâmplări îl aduseseră la Houston – lucru pe care, fără îndoială, tânărul îl regreta acum. Hai s-o lăsăm baltă, mormăi Micah, nelăsându-i timp să răspundă. Înainte să spunem amândoi lucruri pe care o să le regretăm.

— Consideră c-am lăsat-o baltă.

— Şi, dacă te încălzeşte cu ceva, sper să găseşti ceea ce cauţi.

— Am încetat deja să mai caut, murmură Damon. E cam greu să cauţi ceva ce nu mai crezi că există.

Capitolul 6

Serena citea dosarul unui potenţial client, încruntată şi concentrată, asimilând în minte toate informaţiile. Fantezia era realizabilă şi-i plăcea provocarea de-a se ocupa de toate detaliile. Schiţase deja planul în minte când ajunse la finalul documentului.

Domnul de vârstă mijlocie voia să fie un barosan timp de-o seară. Voia să se dea drept un cartofor putred de bogat, o vedetă a cazinourilor. Îşi dorea o maşină scumpă, o femeie superbă la braţ. Serena îşi dădu ochii peste cap, însă asta era fantezia omului, iar ea avea să facă tot posibilul pentru a i-o îndeplini.

Mintea îi lucra cu repeziciune. O întâlnire de organizare. Costum scump, toate accesoriile necesare ca să lustruiască faţada. Putea aranja ca o limuzină să-l ducă la Lake Charles, Louisiana, unde avea să-l întâmpine una dintre persoanele ei de contact de la cazinou cu toată pompa acordată clienţilor casei.

Trebuia să programeze totul pentru o perioadă când marii jucători n-aveau să fie prezenţi la cazinou. Banii pe care clientul avea să-i joace îi aparţineau şi el avea să aleagă dacă să-i cheltuiască sau nu, dar ea avea să se ocupe de asigurarea unei atmosfere pline de strălucire.

Era o situaţie favorabilă pentru ambele părţi; cazinoul ar fi putut să câştige un client regulat, iar Serena s-ar fi ales cu un client foarte fericit. Dacă ar fi putut fi toate atât de simple!

O întrerupse asistenta, care o anunţă la interfon:

— Serena, domnul Roche pe lina doi.

Inima i se zbătu în piept când se întinse după receptor. Oare abia acum reuşise să-i citească e-mailul? Oare avea să comenteze faptul că ea era clienta? Of, de ce nu fusese sinceră şi directă de la bun început?

— Domnule Roche, zise ea calm, în timp ce duse telefonul la ureche.

— Credeam c-am convenit să-mi spui Damon.

O trecu un val de căldură când îi auzi vorba tărăgănată, leneşă, şi se relaxă imediat.

— Bine… Damon. Ce pot face pentru tine?

— Ei bine, sper că e vorba despre ce pot face eu pentru tine. Eşti liberă la prânz?

Zâmbi şi relaxă strânsoarea mâinii. Poate că lucrurile nu aveau să iasă chiar atât de rău, la urma urmei. Nu se purta diferit, acum că ştia că ea căuta un bărbat care să o ţină pe post de sclavă. Cuvântul o făcu să se cutremure. Trebuia să găsească neapărat o descriere mai bună pentru fantezia ei.

— Sunt intrigată, spuse ea. Sunt liberă. Aşadar, ce vei face pentru mine?

Auzi un chicotit uşor.

— Hai să ne vedem la prânz şi-ţi spun.

— Un bărbat căruia-i place să tachineze, meditã ea cu voce tare. Bine, o să muşc momeala. Unde vrei să ne întâlnim?

— Trimit o maşină.

— Nu, spuse ea după o clipă de reflecţie. Ce-ar fi să te iau eu pe tine de data asta? Fac eu cinste. Urmă o pauză scurtă. Ah, eşti obişnuit ca lucrurile să iasă cum vrei tu.

— Întotdeauna, murmură el pe un ton răguşit.

Un fior îi străbătu incontrolabil şira spinării şi sfârcurile i se împinseră în sutienul de mătase.

— Ador să-i fac pe plac unui bărbat, în circumstanţe corespunzătoare. Îţi spun cum facem. Tu vii să mă iei şi eu aleg unde mâncăm.

— Voi fi acolo în jumătate de oră, spuse el cu glas mătăsos.

— Abia aştept.

Puse receptorul la loc zâmbind. Se lăsă pe spate în scaun şi-şi flexă degetele de la picioare sub birou. Habar n-avea de ce naiba flirta cu Damon Roche când el căuta un alt bărbat pentru ea, dar pur şi simplu îşi pierdea controlul când era vorba de el.

Oare-i găsise deja pe cineva? Simţi o senzaţie de nervozitate în stomac şi i se făcu uşor greaţă. Oare chiar putea să se culce cu un străin? Mai mult de-atât, îşi putea pune oare siguranţa, încrederea, pe sine însăşi în mâinile acestuia? Poate că nu se gândise îndeajuns.

Îşi duse mâinile la tâmple. Nu era prea târziu să dea înapoi. Putea să se vadă cu Damon şi să-l anunţe că se răzgândise, nu-i aşa? „Bineînţeles că poţi, prostănaco”, îşi zise. La urma urmei, nu era o afacere bătută în cuie. Era vorba de sex şi putea spune oricând „nu”.

Simţindu-se mai bine în legătură cu opţiunile pe care le avea, îşi puse pantofii şi se ridică. O expediţie rapidă la baie avea să-i spună dacă trebuia să facă vreun retuş important la păr sau la machiaj.

Peste douăzeci de minute ieşi pe hol, bucuroasă că alesese nişte pantofi eleganţi, cu toc. Atrăgeau atenţia spre

picioarele ei pe care, fără falsă modestie, le putea considera superbe. Purta o fustă care ajungea puţin deasupra genunchilor, aşa că avea ce arăta.

Spre surprinderea ei, Damon se afla deja la intrarea clădirii de birouri. Era îmbrăcat obişnuit, pe cât de obişnuit ar fi putut să pară un bărbat în pantaloni scumpi şi un tricou polo.

— Ai venit mai devreme, remarcă ea uitându-se la ceasv

— Încerc să nu las o femeie frumoasă să aştepte, spuse el cu un farmec nonşalant.

— O filosofie bună. Deci, eşti gata?

El îi oferi braţul, dar nu aşteptă ca ea să-l accepte, întinse cealaltă mână şi-i prinse ferm degetele înainte să-i treacă mâna pe sub cotul lui.

Când ieşiră în aerul cald, Serena se uită după Bentley, în schimb, el o îndrumă spre un BMW negru parcat în faţa imobilului. Îi deschise uşa şi o ajută să urce înainte să se îndrepte spre partea şoferului. Tânăra femeie privi apreciativ interiorul maşinii.

— Ai condus chiar tu, observă ea.

— Aşa se pare, zise el cu un zâmbet amuzat. Deci, unde mergem?

— La Cattleman’s. Ştii unde e?

El făcu o grimasă.

— Nu înţeleg de ce nişte femei frumoase ca tine şi Faith mergeţi acolo.

— Are caracter, explică ea serioasă. Dar dacă nu-ţi place, putem merge altundeva.

— Nu, am fost de-acord să merg într-un loc ales de tine, aşa că haidem la Cattleman’s.

— Eşti un snob, ripostă ea.

Damon o privi surprins, însă îşi dădu seama că evident îl tachina.

— Nu sunt snob. Doar că-mi plac… să spunem că-mi plac lucrurile mai fine.

Serena încuviinţă.

— Nu-i nimic rău în asta, dar trebuie să-ţi spun că

mie îmi plac berea şi rondelele de ceapă.

— Ce barbar! exclamă el cu o groază prefăcută. N-am nimic cu berea bună şi mâncărurile grase mâncate cu mâna, dar nu refuz nicio friptură bine făcută şi-un pahar de vin.

— Mmmm, friptură. Îmi place friptura. Îmi place carnea. Sunt o carnivoră convinsă. La Cattleman's se fac nişte fripturi grozave.

— O să fiu uimit dacă nu comanzi o salată. Nu-nţeleg de ce femeile comandă întotdeauna salate!

— Ei bine, eu o să comand o salată dacă are friptură în ea.

— Atunci presupun c-o să mâncăm friptură la prânz, râse el.

Intrară în parcare; când Serena se întinse să deschidă portiera, Damon o opri punându-şi o mână pe braţul ei.

— Dă-mi voie, te rog.

Ieşi şi dădu ocol maşinii pentru a o ajuta să coboare. Nişte scântei micuţe îi străbătură braţul când îşi puse degetele în palma lui. În cele din urmă ieşi din maşină şi se opri lângă el.

— Mulţumesc, şopti ea.

Ţinându-se la braţ, se îndreptară spre intrare, unde îi aştepta o tânără zâmbitoare. Damon se aplecă şi-i murmură ceva la ureche, iar aceasta încuviinţă din cap cu un surâs, după care le făcu semn să o urmeze.

Îi aşeză în capătul sălii, departe de mulţimea care servea prânzul. Serena se aşeză şi ridică o sprânceană când rămaseră singuri.

— Mită? întrebă ea. Zona asta e de obicei închisă la prânz.

Damon zâmbi.

— Să spunem că-mi place să obţin ce vreau.

— Am stabilit deja asta.

— Voiam un loc în care să putem discuta netulburaţi. Am ceva pentru tine.

— Da?

Inima dădu să-i sară din piept când partenerul ei îi împinse un plic peste masă. Ea nici măcar nu observase că-l adusese de la maşină, dar, la o adică, atenţia îi fusese atrasă de alte lucruri, cum era înfăţişarea lui teribil de sexy.

Cu degete tremurânde, deschise plicul. Înainte să despăturească paginile, îşi ridică întrebătoare privirea spre el. Ştia că avea în faţă răspunsul la cererile ei, dar acum era puţin înspăimântată şi foarte nesigură.

— Eziţi, observă el.

— Sunt emoţionată, recunoscu ea.

— E normal. Ai îndoieli?

— N-ai comentat în niciun fel faptul că era vorba de mine, zise ea roşind.

El ridică din umeri.

— Mă gândeam c-ai avut motivele tale. Nu-mi datorezi o explicaţie.

Se uită la foaie, apoi o deschise încet. În prima parte erau trecute vârsta, adresa, detaliile fizice, înfăţişarea şi caracteristicile. Îşi trecu privirea peste coala de hârtie, încercând să absoarbă cât mai multe informaţii posibil.

Nu avea cazier judiciar, locul de muncă şi venitul erau stabile. Privi din nou în susul paginii şi abia atunci văzu numele ieşind parcă în relief: Damon Roche.

Inspiră scurt şi înălţă brusc fruntea.

— Nu înţeleg.

El ridică o sprânceană şi o privi cu atenţie.

— Nu?

— De ce? întrebă ea.

Dacă intenţionase cumva s-o prindă cu garda jos, reuşise cu siguranţă. Era atât de tulburată, că-i tremurau mâinile şi îi apăruseră broboane de sudoare pe frunte.

— De ce nu? replică el calm.

— Nu te juca cu mine. Nu aşa ne-am înţeles.

— Ne-am înţeles să-ţi găsesc un bărbat potrivit pentru o fantezie sexuală. Eu sunt acel bărbat. Nu văd care-i problema. Se aplecă înainte şi o ţintui cu privirea. Ai prefera să te cumpere şi să te posede un străin? Dacă nu

ne-am fi întâlnit cum am făcut-o, dacă altcineva ar fi aranjat să ne cunoaştem, ai obiecta să fiu eu cel care-ţi controlează fantezia?

— Dar de ce? şopti ea. De ce nu te-ai oferit de la bun început?

— Nu ştiam că era vorba despre tine, spuse el simplu. Când mi-am dat seama, a fost limpede că nu pot lăsa pe altcineva să te posede.

— Mă vrei? îngăimă ea şocată.

— De ce te surprinde asta? Eşti o femeie frumoasă, Serena. Te-am vrut din clipa în care ai intrat în restaurant. După ce ţi-am citit e-mailul elocvent şi-am văzut cine l-a scris, n-am mai avut nicio îndoială. Nu voi permite să te aibă un alt bărbat.

Serena simţi în abdomen nişte bule de căldură care îşi croiau drum spre zona inghinală. Clitorisul îi pulsa şi zvâcnea, iar sfârcurile i se întăriseră atât de tare c-o dureau. Auzi ecoul jurământului lui în minte, seducător şi ademenitor.

Înfăţişarea lui emana o aroganţă brută. Încredere. Ba mai mult de-atât, cunoaştere. Putere. Tânjea după toate astea cu întreaga ei fiinţă. Şi le dorea şi-l dorea pe el mai mult decât dorise vreodată pe altcineva, iar acum trebuia doar să întindă mâna şi să-l apuce.

— Spune-mi, Serena. Mă doreşti? întrebă el încet. Tânjeşti după mine? Vrei să te posed? Stai noaptea trează dorindu-ţi un bărbat care să-ţi exploateze sexualitatea, se mângâie până focul se aţâţă şi apoi să-i dea drumul, să te elibereze?

— Da, şopti ea, simţind că i se opreşte respiraţia. Da.

— Avem multe de discutat, dar nu aici. Vom trece în revistă detaliile tehnice şi ne vom ocupa de lucrurile de bază, dar pentru aspectele mai intime… ne vom întâlni într-un cadru mult mai privat. În timp ce rostea ultimele cuvinte, se întinse şi îi trecu un deget peste obraz, după care îi împinse o şuviţă de păr de pe faţă şi i-o puse după ureche. Aştept cu nerăbdare conversaţia, murmură el.

Obrajii i se împurpurară; fără să se gândească, se

întinse spre mâna lui.

— Nu ştiu ce să spun.

— N-ai ce spune, în afară de „da”. Dacă nu cumva te-ai răzgândit. Aş putea, bineînţeles, să găsesc alt candidat, dar nu se poate să fi simţit doar eu scânteia dintre noi, Serena. În plus, după ce ţi-am citit e-mailul, nu cred că eşti o laşă.

Era pur şi simplu copleşită.

Damon se aplecă încă o dată. Peste masă şi-i prinse mâna într-a lui. Degetul lui mare îi frecă absent degetele, senzual şi tulburător.

— Hai să scăpăm mai întâi de detaliile practice. Vom stabili o întâlnire ca să discutăm aspectele mai… personale după ce-ai avut timp să digeri totul.

— Practice? spuse ea răguşit.

El îi ridică mâna şi o duse încet spre buze. Tinerei femei i se tăie respiraţia când anticipă atingerea gurii lui.

Prin vine îi trecură milioane de scântei. Curenţii calzi şi vibranţi îi urcară pe braţ provocându-i înţepături la baza gâtului, până i se ridicară perii fini de pe ceafă.

Buzele lui se mişcară încet în sus pe degetele ei, până se opriră pe încheieturile acestora.

— Adică detaliile neplăcute, partea nu chiar atât de romantică, dar necesară a aranjamentului nostru.

Serena nu putu decât să ridice din sprâncene, întrucât n-ar fi putut să vorbească nici să fi vrut.

Damon se întinse după o foaie de sub celelalte şi io înmână. Ea îşi trase cu atenţie mâna din a lui şi, regretând că nu-i mai simţea căldura, luă hârtia şi-i scană conţinutul. Era un raport medical. Şi atunci îşi dădu seama.

— O, spuse ea încet. Probabil mă crezi cea mai mare proastă. N-am… Doamne, ce idioată sunt.

El zâmbi blând.

— Nu eşti idioată, Serena. Doar emoţionată şi doritoare să mergi până la capăt înainte să-ţi pierzi curajul. Te-ai fi gândit şi tu la asta, nu mă îndoiesc, şi mi-ai fi solicitat exact acelaşi lucru.

— Dar n-am, adică, merg la medic regulat, dar nu mi-

am făcut analize…

— Pot aranja oricând să mergi la doctorul meu. Este important să ne simţim în siguranţă unul cu celălalt. Ţin să-ţi împlinesc fantezia, Serena, şi nu vreau să intervină nimic urât.

— Îmi sun doctorul mâine.

— Asta înseamnă că eşti de-acord?

Ea inspiră ca să se calmeze şi îl fixă cu privirea pe bărbatul atrăgător din faţa ei. Da, era superb. Era încrezător, îşi purta aroganţa ca pe o mantie – Doamne, ce mult îi plăceau bărbaţii aroganţi şi siguri pe sine! Pe de altă parte, nu părea să fie un nemernic. Oare chiar era sincer? Sau doar juca un rol? Voia atât de mult s-o afle, că aproape îi simţea gustul.

Se linse pe buze şi încuviinţă.

— Vreau să te-aud spunând-o, o încuraja el.

— Da. Sunt de acord.

Damon zâmbi triumfător, iar în ochi îi apăru o lucire feroce, primitivă. În clipa aceea, Serena îşi imagină cum ar fi fost să-i aparţină lui fu cuprinsă de o dorinţă incontrolabilă.

— O să luăm cina împreună weekendul ăsta, spuse el. Nu era o cerere, ci o poruncă, iar în tonul lui nu se întrezărea nicio scuză. Aşa vei avea timp să mergi la doctor şi să te gândeşti la mine. Şi la tine. La noi. Apoi ne putem întâlni să discutăm detaliile mai intime ale aranjamentului nostru.

Doar la modul în care rostise intime o gâdilară toate părţile femeieşti. În acea clipă îşi dădu seama că avea să devină destul de intimă cu bărbatul acela. Lăsând la o parte orice fantezie, el îi propunea să-i ofere realitatea. Cu el.

Avea să-l vadă gol. El avea s-o atingă, să-şi pună palmele şi gura pe trupul ei. Se înfioră din cap până-n picioare, iar genunchii începură să-i tremure atât de violent, încât trebui să-i oprească strângându-i cu mâna.

Mâncarea? Uitată cu desăvârşire. Nu mai spera să mai ingurgiteze ceva. Nu când îşi imagina doar gustul lui.

Îşi simţi obrajii pârjoliţi când îşi aminti cât de descriptiv fusese e-mailul ei.

— Şi eu care credeam că Faith era singura femeie de pe pământ care mai roşeşte atât de aprins, constată el amuzat.

Ea gemu şi închise ochii.

— N-am nicio şansă să-mi păstrez calmul. M-ai dat pe spate.

— La fel am păţit şi eu când ţi-am citit e-mailul. Nu-i pot permite altui bărbat să ia ceea ce consider ca fiind al meu.

Stomacul i se contractă şi simţi un fior de căldură străbătându-i tot corpul.

— Deja pari posesiv, observă ea în şoaptă.

— Şi exact aşa mă vrei, mă înşel cumva?

Deloc în largul ei, se foi pe scaun sub privirea lui atentă, dar n-avea de gând să mintă sau să se pretindă timidă, chiar dacă-i venea să se ascundă sub masă. Nimic din abordarea ei nu vădise sfială până în acel moment, şi n-avea de ce să înceapă acum.

— Aşa-i. Vreau… vreau să aparţin. Unui bărbat, adăugă ea după ce inspiră adânc. Pare o nebunie.

— Opreşte-te, rosti el autoritar. Nu e nimic înjositor în a-ţi exprima dorinţele. Sunt ale tale. Asta le face importante. Valide. Nu-i nimic nebunesc la ele.

— Nu e vorba doar despre posesie. Se opri o clipă, dar era hotărâtă să continue, să explice la ce se gândea neîncetat. Vreau siguranţa pe care mi-o aduce conştiinţa faptului că sunt… posedată. Of e un cuvânt atât de groaznic! Totuşi, nu-mi vine în minte unul mai bun. Vreau să fiu adorată, protejată, răsfăţată… preţuită. Vreau ca bărbatul să mă cunoască la fel de bine precum mă cunosc eu însămi. Vreau să-mi anticipeze nevoile şi să le împlinească, dar, în acelaşi timp, vreau să fiu importantă pentru el. Vreau să fie puternic. Capabil. Dominator fără să fie un ticălos. Pentru puţin timp, vreau să fiu în mâinile lui. Să mă las în seama lui şi să pot avea încredere că mă va proteja, desfăta şi învăţa cum să-i fiu pe plac.

Se simţi brusc vulnerabilă, de parcă se expusese în cel mai brutal mod posibil. Se simţea goală, dezbrăcată de propriile ei cuvinte.

— Uită-te la mine, o îndemnă el blând. Serena se conformă, ridicând privirea. Încă n-ai încredere în mine şi nici n-ar trebui, din moment ce doar ce ne-am cunoscut. Dar vei ajunge să ai încredere în mine, iar atunci te vei lăsa în grija mea. Când vei face asta, îţi voi dărui ce-ţi doreşti mai mult. Ceea ce ai nevoie. Şi-mi va plăcea în fiecare clipă.

Capitolul 7

Julie alerga de colo, colo prin salon ca o curcă beată. Nathan avea programare la masaj în cinci minute, iar planul ei de seducţie i se părea tot mai stupid.

Se opri în faţa unei oglinzi şi îşi aranjă cămaşa pentru a zecea oară. Era decoltată şi-i strângea bustul precum mâinile unui iubit. Sânii plini, ca doi pepeni copţi, ameninţau să se reverse în afară.

— O, la naiba, murmură ea rearanjându-şi cămaşa. Par o târfă-n devenire.

Mai rău de atât, părea disperată.

Încruntându-se la reflexia ei, oftă şi se îndepărtă să pregătească uleiurile. Le alesese special pentru Nathan, pentru că toate celelalte produse ale ei erau prea de fete. Nathan… mmmm, emana masculinitate brută prin toţi porii, astfel că mirosurile dulci, florale nu i se potriveau deloc.

Îşi împinse sânii în sus pentru ultima dată înainte să intre în camera de masaj. Avea să se aplece peste Nathan să se frece o dată sau de două ori de el, poate să-şi lipească accidental sânii de faţa lui în timp ce se apleca după un prosop.

Cu siguranţă că nu mai putea continua să o ignore. Trebuia doar să fie curajoasă. Mai convingătoare. Să-şi stăpânească sexualitatea. Mda, asta era. Faith şi-o stăpânise pe a ei (şi nu numai), iar Serena era pe drumul

spre I sclavia sexuală.

Clătină din cap cu amărăciune. Sclavie sexuală, nici mai mult, nici mai puţin. Ce avea şi femeia asta? Nu că n-ar fi început să gâfâie la gândul că Nathan ar fi legat-o şi şi-ar fi făcut mendrele cu ea, dar în majoritatea fanteziilor perverse care îi ocupau mintea, Nathan se afla complet la mila ei.

Un zâmbet decadent îi curbă buzele, în timp ce vintrele i se încordară şi începură să pulseze. O, da, la naiba, ce planuri avea pentru Nathan Tucker! El nu avea habar, însă urma să fie al ei. Fără să-şi dea seama ce se întâmplase.

Telefonul sună, şi ea se întinse să răspundă cu ochii la masa de masaj, vrând să se asigure că totul era pregătit.

— Julie’s, rosti ea melodios.

Urmă o scurtă pauză.

— Hei, Julie, sunt Nathan Tucker.

— Bună, Nathan, întârzii azi? La naiba, până şi-n vocea ei se puteau auzi gâfâieli, ca la o puştoaică de şaişpe ani îndrăgostită de un student.

— Să de-asta te-am sunat. Nu ajung azi.

— O! Păi, bine, îngăimă ea de parcă i se scufundaseră toate corăbiile.

— Putem reprograma? se interesă el.

— Mda, sigur, lasă-mă să-mi verific programul. Se duse spre tejghea, unde-şi ţinea agenda cu programări, şi răsfoi paginile, deşi ştia fiecare interval orar pe de rost. Când ai vrea să vii? întrebă ea.

Urmă o altă pauză şi-l auzi vorbind pe fundal cu altcineva. Apoi auzi o voce foarte feminină plutind pe linia telefonică. Un chicotit uşor, după care: „O, îţi fac eu masaj, Nathan. Nu trebuie să plăteşti pe altcineva”.

Rămase ţintuită locului, simţindu-se cea mai mare idioată din lume. Se uită la decolteul ei şi-şi puse o mână peste piept, ca să-şi acopere cămaşa îndrăzneaţă.

— Proasto, murmură ea.

— Ce-ai zis? întrebă Nathan.

— Nimic. Vrei să reprogramezi sau nu? mârâi ea

printre dinţi.

— Îţi spun cum facem. Te sun eu în câteva zile şi stabilim atunci o dată.

— Sigur, spuse ea rigidă. O zi bună. Înainte ca el să-i poată răspunde, închise şi expiră puternic: Ia partea bună a lucrurilor, Julie. Măcar nu te-ai făcut de râs!

Serena ieşi în parcare, unde o aştepta şoferul lui Damon. Trebui să-şi stăpânească chicotitul care ameninţa să iasă la suprafaţă când îşi văzu vecinii privind-o cu gura căscată.

În acea seară, Damon o invitase la el acasă. Asta o făcea să fie puţin agitată pentru că nu se întâlneau pe teren neutru; în acelaşi timp însă, era nerăbdătoare să-l vadă într-un mediu mai intim.

Se îmbrăcase cu blugi şi un tricou, alegând intenţionat să nu poarte ceva prea sexy. El ştia deja foarte bine ce-şi dorea ea şi nu voia să-l forţeze, să reducă totul la sex. Amândoi trebuiau să se simtă în largul lor.

Când maşina ajunse pe aleea circulară din faţa casei lui, Damon îi ieşi în întâmpinare. Deschise portiera şi-i întinse o mână pentru a o ajuta să coboare.

Spre surprinderea ei, şi el era îmbrăcat lejer, iar dacă avusese cumva impresia că nu putea arăta mai bine ca în ţinuta de „Mr. GQ”, cu pantalonii scumpi croiţi pe măsură, cămăşile de mătase şi mocasinii din piele, se înşela amarnic.

Bărbatul arăta pur şi simplu mortal într-o pereche de blugi strâmţi şi un tricou care se mula pe pieptul şi pe braţele musculoase. Hainele mai largi pe care le purtase până atunci îi ascunseseră trupul lucrat.

O sărută nonşalant pe obraz înainte să o conducă în casă. Îl urmă într-un salon luxos, unde focul ardea în vatra unui şemineu mare de piatră.

Serena se întoarse spre el uimită:

— Un foc? Pe căldura asta?

— Creează o ambianţă intimă, nu crezi?

— Ba da, e fantastic. Doar că m-a şocat să văd focul arzând în perioada asta. La naiba, nici măcar iarna nu e

destul de frig pe aici ca să faci focul.

— Îmi place să mă simt confortabil, spuse el zâmbind. Ai putea spune chiar că sunt răsfăţat; în realitate, am foarte puţine nevoi, dar ţin să-mi. Fie satisfăcute.

Fără îndoială, bărbatul acela urma să aibă grijă de ea cum se cuvine. O putea simţi şi, Doamne, de-abia aştepta!

— Te rog, fă-te comodă, o îndemnă el indicându-i o canapea de piele. Vrei ceva de băut? Poate un pahar de vin?

— Sună bine, spuse ea aşezându-se pe canapeaua moale. Orice alegi tu e perfect.

Damon zâmbi răpitor, lăsând de înţeles că-i plăcea foarte mult să aleagă în locul ei.

Serena îşi scoase sandalele şi se cuibări pe canapea. Gazda avea dreptate într-o privinţă: Camera era plăcută şi confortabilă şi, mulţumită curentului de aer rece pompat de aparatul de aer condiţionat, focul nu o încălzea prea tare.

Damon se întoarse o clipă mai târziu şi-i întinse un pahar de vin, după care se aşeză pe fotoliul de vizavi.

Când tânăra femeie luă o înghiţitură, aroma îi explodă pe limbă.

— E bun? întrebă el.

— Perfect. El dădu din cap şi zâmbi. Ai primit faxul pe care ţi l-am trimis în după-amiaza asta? se interesă ea.

— Da, dar, la o adică, mă aşteptam să fii perfect sănătoasă.

Un zâmbet îi tremură în colţul gurii.

— N-ai fi fost surprins dacă aş fi avut vreo boală venerică?

— Ar fi fost păcat, ce-i drept, chicoti el.

— Eşti un iubit bun, Damon?

Până şi ea fu uimită de cât de uşor îi ieşise întrebarea pe gură. Spre meritul lui, Damon nici măcar nu clipi. Coborî paharul de vin deasupra genunchiului şi ochii lui căprui, calzi, îi găsiră pe-ai ei.

— Îmi place să cred că da. Sunt exigent, dar generos, deşi cred că partea exigentă se va împleti bine cu dorinţele

tale. Căldura îi coloră obrajii, dar Serena încuviinţă. Trebuie să vorbim despre câteva lucruri înainte să semnăm un contract, urmă el. Ea aprobă din nou, dar n-avea nicio idee cum să continue. Din fericire, el nu întâmpina astfel de greutăţi. Ai subliniat destul de bine ce-ai vrea tu, sau cel puţin de unde-ai vrea să începi.

— Da, spuse ea cu voce răguşită.

— Atunci poate c-ar trebui să discutăm despre aşteptările mele, zise el surâzând. Ştiu ce gândeşti. E fantezia ta. Tu deţii controlul. Dar fantezia ta presupune tocmai renunţarea la putere. Te vei supune mie şi dorinţelor mele. Nevoile şi dorinţele mele vor fi ale tale. Îmi vei face pe plac şi eu îţi voi face la rândul meu pe plac ţie. Mâna ei tremură când îşi duse din nou paharul de vin la buze, ascultând urmarea: Când eşti cu mine, aştept să mă asculţi şi respecţi cu desăvârşire. Perii de pe gât i se ridicară la modul în care rostise el „ascultare11, dar îşi dădu seama că el o privea cu atenţie, aşteptându-i protestul. Te deranjează? întrebă el în cele din urmă.

— Bănuiesc că te referi la planul sexual.

Expresia lui nu se schimbă.

— Mă refer la toate aspectele. Nu prea ştii ce părere ai despre asta? spuse el, constatând că nu primea nicio replică.

Ce părere avea despre asta? Femeia independentă din ea se indigna la orice aluzie că s-ar fi putut supune cuiva. Te de altă parte, de ce nu i se revoltau mai aprig sensibilităţile feministe?

— E important pentru tine? întrebă ea încet, conştientă că răspunsul era afirmativ. O testa. O provoca.

— Nu trebuie să mă alegi pe mine, îi spuse el. Ai putea oricând să găseşti un bărbat mai… adaptabil.

— Şi cum s-ar adapta? vru ea să ştie. Prefăcându-se?

— Nu despre asta-i vorba? O mare prefăcătorie? Un spectacol regizat?

Aici o încuiase. Ea îşi enumerase condiţiile, dar acum şi le prezenta şi el pe-ale lui. Nu, nu trebuia să fie de acord, dar, la naiba, ce mult îl dorea! îl dorea la nebunie.

— E important pentru tine, conchise ea.

— Aşa e, recunoscu el. Chiar dacă e o situaţie temporară, vreau să fie reală atâta timp cât alegi s-o trăieşti.

— Şi când zici real, te referi la faptul că vrei să mă supun. Ţie. Complet.

El rosti un singur cuvânt cu o voce catifelată, moale, plutind peste pielea ei:

Da.

O năpădi un val de dorinţă. Nevoia îi pârjolea inima, sufletul. Nu-şi dăduse seama cât de mult îşi dorea asta până când Damon trezise această dorinţă în ea.

— Şi dacă îmi ceri ceva nerezonabil, ce se întâmplă?

Damon îşi trecu un picior peste celălalt şi se relaxă în fotoliu.

— În multe cercuri, acolo unde se adoptă acest „stil de viaţă”, să-i spunem, se folosesc din plin cuvintele de siguranţă. Ea încuviinţă, deoarece ştia despre ce era vorba, însă continuarea o surprinse: Eu n-o să le folosesc.

— Îmi ceri să am încredere fără rezerve în tine?

El încuviinţă din cap.

— O asemenea metodă îl încurajează pe un bărbat să desconsidere cuvântul „nu” care iese de pe buzele unei femei. Dacă spui nu, dacă te gândeşti măcar să spui nu, atunci se încheie totul. Nu mă voi preface că „nu” înseamnă „da”. Dacă-ţi cer vreodată ceva ce nu eşti gata să dăruieşti fără rezerve, atunci trebuie doar să spui nu.

Nici măcar nu ştia sigur cum să răspundă, pentru că Damon avea perfectă dreptate. Ce tâmpenie din partea ei să nu ia în considerare ideea că ar fi putut să refuze la un moment dat.

El îşi schimbă din nou poziţia, coborându-şi picioarele pe podea şi aplecându-se în faţă.

— Vino aici, Serena. Te-ai încordat şi vreau să te relaxezi. Vreau să fii în largul tău alături de mine, altfel înţelegerea noastră n-o să meargă. Îi întinse mâna, invitând-o să se apropie. Când privirea îi căzu pe picioarele ei, zâmbi: Îţi place să stai desculţă.

Era uşor ruşinată că se simţea deja ca acasă, cu toate că se afla acolo de puţin timp, dar încuviinţă în timp ce-i dădu mâna.

— Atunci nu vei purta niciodată pantofi în casa mea, spuse el blând. E foarte important pentru mine să te simţi confortabil. Stai aici, la picioarele mele, şi pune-ţi capul în poala mea.

Stingherită, se lăsă pe podea, îngăduind mâinilor lui să-i ghideze capul.

— Am visat să-mi trec degetele prin părul tău din clipa în care ne-am cunoscut, murmură el.

În timp ce el îşi trecea degetele prin părul ei, ea închise ochii şi oftă extaziată. Mângâierile lui erau tandre.

— Relaxează-te, o sfătui el. Şi vorbim în timp ce te ating.

Cum voia el să se relaxeze când fiecare terminaţie nervoasă din corpul ei era încinsă la culme? Se jucă alene cu şuviţele de păr, când trecându-şi mâinile prin părul ei des, când atingând-o şi mângâind-o uşor pe gât. În cele din urmă, Serena reuşi să se destindă.

— Trebuie să discutăm despre metode de contracepţie, începu el. Nu vreau să fac presupuneri pornind de la preferinţele mele. Ai spus în scrisoare că vrei ca noul tău stăpân să ejaculeze în gura ta.

O, Doamne, măcar acum înţelegea de ce-i permisese să-şi ascundă faţa, pentru că îi era roşie ca para focului.

— Relaxează-te, murmură el. N-ar trebui să-ţi fie ruşine că-ţi exprimi fanteziile. Treptat, Serena încercă să-şi reducă tensiunea, iar Damon continuă: Prefer să nu folosesc prezervative, dar o s-o fac dacă vrei tu. Îmi place ideea de a termina în tine şi de a-mi privi sămânţa alunecând din tine când mă retrag.

Ea tremură incontrolabil, şi mâna lui o strânse mai bine de păr.

— Şi ţie-ţi place.

Serena încuviinţă.

— Nu sunt sigur că pot explica logic dorinţa asta de a marca o femeie. Precis are de-a face cu psihicul masculin

primitiv, adăugă el chicotind. Dar adevărul e că vreau să termin în gura ta, păsărica ta, fundul tău, pe sânii tăi. Vreau să te marchez ca fiind a mea în orice mod posibil. Vei fi a mea. Trupul tău va fi al meu, la dispoziţia mea.

Trupul ei se cutremură când cuvintele lui erotice îi străbătură pielea, ajungându-i în cele mai intime locuri. Da, şi ea dorea asta.

Damon îşi trecu degetele prin părul ei, spre gâtul ei, mângâind-o uşor.

— Te protejezi, Serena? Sau vrei să folosesc prezervative?

— Iau pastile, spuse ea încet. Nu… nu vreau să foloseşti prezervative.

El o strânse de umăr a aprobare.

— Ce-ar fi să vorbim despre licitaţia ta?

Tânăra femeie îşi ridică privirea spre el. Avea ceva cald şi vibrant în ochi, ceva care depăşea simpla atracţie sexuală.

— Ai face asta pentru mine?

El o atinse pe obraz şi îşi trecu un deget pe maxilarul ei, apoi pe buza de jos.

— Bineînţeles. E fantezia ta. Recunosc, e un scenariu destul de incitant şi pentru mine.

— Deci asta e şi fantezia ta preferată? se miră ea.

Expresia lui deveni mai serioasă.

— Nu, rosti el distant. Nu e fantezia mea.

— Atunci de ce…?

El continuă să o mângâie pe faţă, atingându-i fiecare părticică din piele cu degete cercetătoare, fără a-şi lua privirea din ochii ei.

— Poate c-am obosit să mai aştept ceva ce s-ar putea să nu găsesc niciodată.

— Şi ce-ţi doreşti? întrebă ea în şoaptă.

Păru s-o privească de departe, aproape visător.

— Ceea ce tu-ţi doreşti ca fantezie, eu îmi doresc în realitate. O femeie care să mi se predea, care să aibă încredere că-i voi purta de grijă, că-i voi da tot ce are nevoie şi pe care să nu o deranjeze să renunţe la partea ei

de control în toate aspectele relaţiei noastre.

— Şi n-ai întâlnit o femeie care să îndeplinească aceste cerinţe? Nu putu să-şi stăpânească uimirea din glas.

— Nu, n-am întâlnit-o.

Îşi puse capul înapoi în poala lui şi se lăsă mângâiată pe păr.

— Atunci de ce-ai fost de acord să faci asta?

— Pentru că m-am săturat să aştept, aşa că, pentru o scurtă perioadă de timp, aş vrea să-mi experimentez propria fantezie.

Ea încuviinţă. Înţelegea măcar atât. Fanteziile erau sigure. Erau o pauză de la realitate. O şansă de a-ţi îndeplini anumite dorinţe pe termen scurt.

— În ceea ce priveşte licitaţia, pari deschisă la ideea de a apărea goală într-o cameră plină de bărbaţi, ba chiar ca ei să te atingă, să te privească şi să te dorească.

Serena strânse din pleoape, aprobând tacit.

— Şi vrei să mi-o sugi în faţa tuturor acestor bărbaţi.

— Te deranjează? întrebă ea, fără a se lăsa descurajată de brutalitatea exprimării.

— Mă deranjează oare că o femeie frumoasă vrea să-mi facă pe plac în timp ce toţi ceilalţi bărbaţi din încăpere sunt măcinaţi de gelozie? surâse el.

— A fost o întrebare prostească, ai dreptate.

— Mă îngrijora mai degrabă că te va deranja pe tine, murmură el.

Ea încercă să-şi plece ochii, dar el n-o lăsă. O trase de bărbie în sus cu degetele, forţând-o să-l privească.

— E o fantezie, spuse ea. Pentru o vreme, vreau să fac lucruri pe care nu le-aş face în mod normal, să fiu cineva care nu sunt de obicei. Ştiu că nu sunt aşa, dar tot o doresc. Doar să gust. Când se termină totul, pot să privesc în urma mea fără să-mi fie ruşine, pentru că… nu e real.

— Pari foarte sigură de faptul că tu nu eşti aşa. Şi totuşi, îţi exprimi atât de bine dorinţele! Ştii precis ce vrei.

— Nu, eu nu sunt aşa. Sunt mai puternică de-atât. Nu vreau să fiu slabă. Vreau doar… o aventură.

Ochii lui sclipiră şi privirea i se umbri.

— Atunci asta vei primi. Dacă ai încredere în mine şi mă laşi să aranjez eu totul, voi stabili o seară în care să înceapă fantezia ta. Voi cere ajutorul câtorva membri ai clubului, dar cred că senzaţiile vor fi mai puternice dacă nu cunoşti fiecare detaliu.

— Şi după aceea? întrebă ea mai mult pentru sine.

Ce se întâmpla după ce Damon o revendica?

El îi ridică bărbia şi mai tare, sfredelind-o cu privirea, în ochii lui fierbea o putere latentă. Un curent stăpânit cu greu care implora să fie eliberat.

— După licitaţie îmi aparţii.

Capitolul 8

— Julie, vrei să mă omori, spuse Serena printre dinţi. Ar trebui să fie un masaj, nu o lecţie despre frământat aluatul.

Julie o lăsă mai moale şi bombăni o scuză.

— Ce s-a întâmplat, Julie? întrebă Faith de pe masa de alături. Nu-ţi stă în fire să fii atât de… morocănoasă.

Serena îşi înălţă capul.

— Încă n-a ajuns la tine. Consideră-te norocoasă. O să am vânătăi peste tot.

— Nathan mi-a tras ţeapă, le informă Julie.

— Ţi-a tras ţeapă? Deci aţi avut o întâlnire? întrebă Faith entuziasmată.

— Nu chiar, bolborosi Julie.

Continuă să-şi maseze prietena pe spate, mult mai blând acum, deşi Serena încă simţea tensiunea din degetele ei.

— Cum adică „nu chiar”? întrebă ea, relaxându-se în cele din urmă.

Julie oftă:

— Şi-a reprogramat masajul după ce eu cam pusesem la cale un plan imbatabil de seducere. Ei bine, de fapt încă nu l-a reprogramat. Doar l-a anulat.

— Mda, nu sună prea bine, comentă Serena.

— Faith, Nathan are pe cineva? se interesă Julie.

— Din câte ştiu eu, nu, dar nu prea sunt la curent cu viaţa lui amoroasă. De ce întrebi?

— Eu vreau să aud despre minunatul plan de seducere, spuse Serena.

— Aveam o cămaşă din care aproape că mi se revărsau ţâţele, la naiba.

— O, Doamne, exclamă Faith amuzată. Trebuie să fi fost o privelişte pe cinste. Ai nişte ţâţe atât de hm, impresionante.

Serena se ridică, şi Julie, luându-şi mâinile de pe spatele ei, protestă:

— N-am terminat încă.

— O, ba da. Vreau să aud totul despre asta şi nu-mi place să port o conversaţie culcată, decât dacă e cu un tip arătos.

Faith râse.

— O să ajungem şi la tine, Serena! Ca să ştii şi tu.

Serena îşi dădu ochii peste cap.

— De parcă aş fi crezut c-aş putea să scap de voi. Se întoarse spre Julie. Deci? Ţi-ai expus ţâţele şi apoi?

— Nimic. Asta încercam să vă spun. Eu îmi aranjam liniştită decolteul, plănuind cum să-mi vâr sânii în faţa lui Nathan, când m-a sunat ca să anuleze programarea.

— Fir-ar să fie, îmi pare rău, spuse Faith, compasiunea umbrindu-i trăsăturile frumoase.

— Ba mai rău de-atât, adăugă Julie mohorâtă. Nu ştiu ce piţipoancă din fundal îi spunea că nu trebuie să plătească pentru un masaj, întrucât ea ar fi mai mult decât dispusă să-i facă unul. Iar când l-am întrebat pe când I voia să reprogrameze, mi-a zis că mă sună el.

— Brrr, murmură Serena. Replica bine cunoscută: „Te sun eu”.

— Mda, bombăni Julie. M-a împuşcat înainte să-mi iau zborul. E limpede că trebuie să-mi îndrept atenţia în altă parte. Adică, nu sunt chiar de lepădat, nu-i aşa? Niciun tip n-a vrut să-mi pună vreodată o pungă de hârtie peste

I cap în timp ce făceam sex.

Serena şi Faith izbucniră amândouă în râs.

— Îmi pare atât de rău, Julie, zise Faith ştergându-şi

lacrimile. Nu ştiu care-i problema lui Nathan.

Eşti superbă!

Julie îşi dădu ochii peste cap.

— Ai vorbit aşa cum îi vorbeşte o prietenă loială unei femei urâte.

Serena chicoti.

— Ei bine, nu eşti la fel de drăguţă ca mine, dar categoric nu eşti atât de urâtă încât să ai nevoie de-o pungă de hârtie.

Julie o înghionti în umăr.

— Bine, mulţumesc. Ce mai amică!

— De ce nu-l inviţi pur şi simplu în oraş? întrebă Serena. Lasă baltă aluziile – deşi planul de-a sări pe el în timpul unui masaj n-a fost o idee deloc rea – şi întreabă-l pur şi simplu, direct, dacă ar vrea să ieşiţi împreună. Dacă refuză, atunci şterge-ţi-l complet din memorie şi orientează-te spre Micah sau Connor. Amândoi sunt foarte sexy.

— Nu pot să ies cu un tip care s-a culcat cu una dintre prietenele mele, bombăni Julie. Prin urmare, mersi, Faith, că mi-ai ruinat orice şansă cu Micah.

Faith chicoti.

— Dac-ai şti ce bine se descurcă în pat, n-ai mai face pe sfânta şi-ai ieşi cu el.

Julie gemu.

— Pentru numele lui Dumnezeu, gata, opreşte-te! Mă omori cu zile. Ce n-aş da pentru un trio cu doi tipi sexy. La naiba, în momentul ăsta m-aş mulţumi şi cu un singur tip sexy. Chiar şi cu unul nu prea sexy. Vreau doar să mi-o trag cu cineva, fir-ar să fie.

— Jucăriile nu te mai satisfac? întrebă Serena inocent.

— Du-te naibii, se răsti Julie mânioasă. Cum să aud aşa ceva tocmai de la tipa care are parte de atâta sex acum, încât vrea să devină sclava unui individ?

— Ceea ce ne aduce la următorul subiect al conversaţiei noastre, zise Faith. Ţi-a găsit Damon pe cineva? Serena îşi muşcă buza şi se uită la prietenele ei,

întrebându-se dacă să le spună sau nu.

— Ţi-a găsit, nu-i aşa? sări Julie. Spune tot, Serena. Vrem detalii.

— Păi, nu pot să afirm că mi-a găsit pe cineva, zise ea evaziv. De fapt, s-a cam oferit de bunăvoie.

Faith rămase cu gura căscată, în timp ce Julie părea doar confuză.

— Ce-a făcut? întrebă Faith. Pe bune?

Julie îşi mută privirea de la una la alta.

— Ce-mi scapă? vorbim de Mr. GQ, nu-i aşa?

Faith o ignoră.

— Dar lui nu-i plac rolurile şi jocurile. Adică, mi-a spus odată că, dacă ar fi după cum vrea el, i-ar pune unei femei o zgardă şi ar lega-o de pat.

Un fior delicios o străbătu pe Serena, pornind de la degetele de la picioare şi urcând până i se făcu pielea de găină pe tot corpul.

— Ei bine, nu trebuie să fim savanţi ca să ştim încotro se îndreaptă toată chestia asta, comentă Julie sec.

Acum era rândul Serenei s-o ignore.

— Ei bine, mi-a spus ce are de gând. Nu chiar atât de specific, evident, dar, hm, mie îmi convine, cel puţin temporar.

În ochii lui Faith se putea citi îngrijorarea.

— Nu m-am gândit că Damon ar accepta ceva temporar. Îşi urmăreşte cu mare migală scopurile.

— Poate c-o să te tragă de partea lui, o tachină Julie.

Serena se încruntă la ea.

— Haide, Julie. Chiar crezi c-aş putea fi sclava sexuală a cuiva pentru totdeauna? E în regulă când vrei doar nişte sex fierbinte şi-o fantezie mişto, dar pe bune? Nu-i genul meu.

— De ce n-ar fi genul tău? o provocă Julie. Evident că te atrage în subconştient, altfel n-ai căuta un tip care să te lege şi să-şi facă de cap cu tine.

— Ţi-a spus vreodată cineva cât eşti de nesuferită? mormăi Serena. E o fantezie. Toţi avem una, chiar dacă nu s-ar transpune neapărat în lumea reală. Sunt prea…

încăpăţânată ca să mă supun permanent unui bărbat.

— Gray mi-a spus cândva că n-ar putea fi niciodată cu o femeie care nu-i destul de puternică să se supună, zise Faith încet. Trebuie să fii puternică pentru asta, să-ţi fie clar.

Julie şi Serena se întoarseră amândouă spre Faith, şocate.

— Stai aşa. Vrei să spui că tu şi Gray… că ăsta-i genul de relaţie dintre voi? întrebă Serena.

Faith ridică din umeri.

— N-aş zice că relaţia noastră e tipică în vreun fel; e aşa cum o facem noi să fie. Dar în cazul în care mă întrebi dacă el e cel dominant, atunci da, aşa e.

— O, la naiba, şi eu care te-am insultat, spuse Serena încruntându-se apologetic spre prietena ei.

Faith zâmbi.

— Nu, nu m-ai insultat. Şi eu gândeam ca tine. Că sunt slabă dacă vreau un bărbat care să-mi poarte de grijă, că sunt o tâmpită de zile mari pentru că mă supun unui bărbat. Dar asta-mi doream şi mă săturasem să mă mulţumesc cu locul doi.

— Să-ţi stăpâneşti sexualitatea, murmură julie. E limpede ca lumina zilei, trebuie să mă apuc şi eu de asta.

— Amin, o susţinu Serena. Faith, nu vreau să-mi bag nasul, dar trebuie pur şi simplu să-mi spui mai multe.

Faith rânji.

— Ei bine, mă tem că Damon e puţin mai dur decât Gray, cel puţin din câte mi-a spus. Îşi doreşte… îşi doreşte o femeie. În exprimarea lui, îşi doreşte o sclavă, deşi mi-a explicat foarte clar că nu-i de acord cu termenul ăsta.

— Uau, răsuflă Julie. Se face cam cald aici, şi am început să mă gândesc brusc la nişte treburi care nu mi-au trecut niciodată prin minte.

Serena îşi dădu ochii peste cap:

— Julie, n-ai niciun oscior slab în corpul tău.

— Corect, rânji obraznic Julie.

Serena se întoarse din nou spre Faith.

— Bine, deci dacă lui Damon nu-i plac jocurile sau

fanteziile, de ce naiba vrea să fie… stăpânul meu? Doamne, urăsc cuvântul ăsta: sună pur şi simplu aiurea.

— Poate că-i atras de tine? Poate că a obosit s-o aştepte pe femeia potrivită?

— Sau poate că vrea doar câteva nopţi de sex fierbinte cu o sclavă, adăugă Julie cu un zâmbet răutăcios. Adică, să fim serioase, ce tip ar refuza o femeie superbă aflată în căutarea unui bărbat care s-o posede?

În privirea lui Faith se putea citi amuzamentul.

— Micah mi-a spus că bărbaţii sunt înnebuniţi după femeile care se supun.

— Ah, la naiba, nu şi el, gemu Julie. Doamne, femeie. Deci i-ai lăsat şi pe el şi pe Gray să-şi facă mendrele cu tine? Ce-ai făcut? I-ai lăsat să te lege şi să ţi-o tragă de n-ai mai fi ştiut de tine?

Prefăcându-se că-şi studia atent unghiile, Faith o privi pe Julie cu coada ochiului.

— Cam aşa ceva.

— Ce târfă depravată poţi să fii, bombăni Julie. Şi Gray a fost de acord?

— Ai mai întrebat asta, interveni Serena răbdătoare. Evident că da, din moment ce erau amândoi acolo.

— Pur şi simplu nu pot să pricep, insistă Julie. Adică Gray, care e grozav de posesiv cu Faith, îl lasă pe altu' să i-o pună, în timp ce el priveşte? Nu-i deloc în regulă.

Faith pufni.

— De parcă tu ai refuza un trio cu doi tipi tari?

— Evident că nu, exclamă Julie. Sunt doar uimită că bărbatul tău te-ar lăsa să faci una ca asta.

— A fost ideea lui, o informă Faith rânjind.

Julie închise ochii.

— De ce sunt toţi ăia buni luaţi de altele?

— Poate că ar trebui să-ţi revizuieşti politica faţă de tipii cu care s-au culcat prietenele tale, propuse Serena. Uită de Nathan şi concentrează-ţi atenţia pe Micah. Dacă vrei doar să ţi-o pui cu cineva, sunt sigură că te-ar ajuta.

— O, da, sigur! De parcă aş vrea să discute cu băieţii care-i mai bună la pat dintre mine şi Faith. Nu, mersi.

— Nu că te-aş încuraja să treci la Micah, dar să ştii că n-ar face niciodată asta, spuse Faith. Nu-i genul lui.

— Deci încă te culci cu el… ei? se interesă Julie.

Faith clătină din cap.

— Nu spun că nu s-ar întâmpla din nou, pentru că-l excită grozav pe Gray, dar s-a întâmplat o singură dată.

— Bine, înţeleg de ce o excită pe-o femeie, spuse Serena. Dar pe tip? El cu ce se alege din asta?

— Ce mai conversaţie, strigă Julie. Slavă Domnului că sunteţi ultimele cliente pe ziua de azi. Se lăsă pe coate pe masa de masaj şi îşi privi amicele cu reproş: Staţi aici, goale puşcă, şi discutăm despre tipi tari. Ceva nu-i în regulă cu imaginea asta.

— Avem prosoape, o corectă Faith.

— Nu acoperă mare lucru, bombăni Julie.

— Deci? insistă Serena. Cu ce se alege tipul, Faith? Mai făcut foarte curioasă. Întotdeauna am crezut că fantezia unui tip e s-o pună cu două femei, nu cu o altă femeie şi un bărbat.

— Ooo, icni Julie. Bărbaţii nu… nu şi-o pun reciproc, nu-i aşa?

Faith îşi luă faţa în mâini şi gemu.

— Conversaţia asta a luat-o razna rău de tot. Pentru numele lui Dumnezeu, Julie.

— Hei, e o întrebare legitimă, spuse Serena.

— Mulţumesc, Serena, zise Julie împreunându-şi braţele peste piept şi încruntându-se la Faith.

— Nu, nu şi-o pun reciproc, rosti Faith cu voce strangulată. Nici măcar nu se-ating unul pe celălalt.

— Atunci, care-i ideea? vru Julie să ştie.

Faith oftă exasperată.

— Ideea e că Gray se excită când îl vede pe altul punând-o cu femeia lui. Îi place să mi-o tragă în acelaşi timp. Ştiţi voi, diverse orificii?

Serena chicoti.

— A spus „orificii”.

Faith aruncă un prosop în direcţia ei.

— Îmi pare rău că v-am spus despre asta. Încercam

să ajut o prietenă.

Julie se frecă gânditoare pe bărbie.

— Din câte spui tu, e o chestie masculină primitivă. Ceva de genu': „Asta-i femeia mea. E a mea, dar ţi-o dau să te joci puţin cu ea".

Faith îşi dădu ochii peste cap.

— Bănuiesc c-ai putea să spui asta, într-un fel foarte barbar. Nu pot vorbi pentru alţii, dar în cazul meu, mă aflam în centrul atenţiei. Tipii nu se atingeau reciproc, Erau prea ocupaţi să mă atingă pe mine.

— Şi să ţi-o tragă de nu te mai vedeai, completă Julie.

— Şi asta, recunoscu Faith rânjind.

— Căţea norocoasă ce eşti, murmură Julie abătută.

Ce-ar fi să vorbim din nou despre mine şi despre faptul că sunt pe cale să devin sclavă? sugeră Serena.

— Chiar te rog, zise Julie nepăsătoare. Nu lăsa ca fanteziile mele de-a fi făcută sandviş între doi tipi tari să te Intimideze.

Serena o privi pe Faith.

— Crezi că greşesc pentru că-l las pe Damon să-mi împlinească fantezia?

Faith îşi strânse buzele pentru o clipă.

— Sincer, nu. Nu cred c-ai putea găsi pe cineva mai bun ca el. Mă surprinde doar că el a fost de acord, sau că – a oferit mai bine spus, din moment ce nu i-ai cerut-o tu, însă chiar cred că e perfect pentru tine. Şi categoric ajută că-i aşa de sexy.

Serena o urmări pe Julie ridicându-şi privirea spre tavan.

— Verdele invidiei nu te prinde, Julie, o tachină ea.

Julie oftă.

— Asta-s eu. O căţea geloasă.

— Ce-ar fi s-o ducem pe Julie să bea ceva? propuse Serena. Poate că între timp îi găsim un tip cu care să se culce, după care o să fie în toane mai bune.

— Nu cred că trebuia să pari atât de optimistă, Julie, se hlizi Faith.

Serena îşi dădu jos prosopul, coborî de pe masă şi se

înveli în halat.

— Foarte bine, haide să ne facem praf. Ţinând cont de ce-am acceptat ieri, nu mi-ar strica o băutură sau I mai multe.

— Mda, promite doar că n-o să omiţi niciun detaliu deocheat din toată povestea asta cu sclavia, îi ceru Julie. Dacă o să fiu foarte disperată, mă-nscriu şi eu la o tură cu Mr. GQ.

— Credeam că nu vrei să te culci cu tipi care au făcut sex cu prietenele tale, se miră Serena, ridicând o sprânceană.

— Este o cruzime să-mi aminteşti asta, pufni Julie. Din cât se pare, tu, Faith şi puicuţa care-i dă târcoale lui

Nathan aţi pus gheara pe toţi tipii tari. E de-a dreptul trist dacă încep să mă gândesc la rămăşiţe.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Julie, taci odată, o mustră Faith. Credeam că doar bărbaţii obiectează când vine vorba de bunuri uzate.

— Nu e valabil şi pentru bărbaţii tăi, remarcă Julie veninos.

— Bine, fetelor, ajunge. Hai să ne-mbătăm înainte să ne încăierăm ca nişte mâţe, strigă Serena.

— Să ne-mbătăm şi să ne-o punem cu cineva, completă Julie, prefăcându-se că toastează.

Capitolul 9

Când cele trei prietene deschiseră uşa de la Cattleman’s, Julie gemu şi se răsuci pe călcâie, dând să iasă.

La una dintre mese stătea Nathan cu blondă superbă.

Faith şi Serena o apucară fiecare de câte un braţ şi o traseră înăuntru.

— Nu-i lăsa să te vadă niciodată fugind, o dojeni Serena. Intră în local de parcă ar fi al tău, cu tot cu ţâţele tale obraznice.

Julie se uită la pieptul ei şi apoi privi încruntată spre Nathan. Cu o mişcare rapidă a degetelor, îşi descheie

ultimii doi nasturi ai cămăşii şi aranjă decolteul astfel încât să i se vadă puţin din sutienul de dantelă. Avea nişte sâni fantastici, îşi zise Serena.

Ochii lui Faith sclipiră cu răutate. Faith cea dulce şi inocentă părea dintr-odată satanică, înfricoşătoare.

O apucă mai bine pe Julie de braţ, după care îi aruncă o privire complice Serenei.

— Mergem acolo, anunţă ea.

— Ce? aproape că ţipă Julie. Îşi smuci braţul, dar cele două o duseră târâş spre masa lui Nathan. O să vă omor pentru asta, şuieră ea printre dinţi înainte să-şi lipească pe chip un surâs larg.

Nathan ridică privirea şi le zâmbi călduros.

— Bună, doamnelor. Însoţitoarea lui nu era prea încântată să le vadă.

— Bună, Nathan, spuse Faith dulce. Ai scăpat mai repede de la muncă?

Nathan râse.

— Mda, dar să nu-i zici lui ăl bătrân. El şi Connor încă lucrează.

Îşi plimbă privirea de la una la alta, şi Serena putea să jure că văzuse interes în ochii lui, mai ales când se uitase mai bine la sânii lui Julie.

Julie zâmbi, dar era unul dintre acele zâmbete calculate care ar fi trebuit să-i dea de înţeles Serenei că dăduse de necaz.

— Ei bine, ne-a părut bine să te vedem, Nathan. Sună-mă să reprogramăm masajul. Am sta la taclale, dar ne ducem la bar să discutăm despre licitaţia Serenei, îl informă ea.

Faith tuşi, iar Serena închise ochii şi gemu în gând.

— Licitaţie? Ce vinzi? întrebă Nathan.

„N-o spune. Să nu cumva să-ndrăzneşti s-o spui, Julie”.

— Pe ea însăşi, răspunse Julie de parcă ar fi fost ceva obişnuit.

Nathan ridică sprâncenele şi se întoarse spre Serena. Chiar şi puicuţa blondă părea surprinsă.

— Asta da licitaţie interesantă, comentă Nathan tărăgănat. E deschisă pentru toată lumea?

— Julie a cam băut, explică Serena vârându-şi degetele în coastele amicei sale şi percepându-i amuzamentul. Ne pare bine că te-am văzut, Nathan. Şi pe tine…

O privi pe blondă, care părea destul de iritată de faptul că nu fusese prezentată.

— Şi mie mi-a părut bine să vă văd, doamnelor, zise Nathan. Faith, ne vedem mâine.

Julie flutură din degete, apoi, aruncându-şi părul pe spate, o urmă pe Faith spre bar.

— O să te omor, îi şuieră Serena printre dinţi când se aşezară la bar.

Julie râse:

— Asta primeşti pentru că m-ai târât acolo.

— Eu? Fir-ar să fie, n-a fost ideea mea, izbucni Serena. Ci a dragii tale prietene de acolo.

— Stai liniştită, o să i-o plătesc şi ei imediat ce-mi vine vreo idee, ameninţă Julie aruncându-i lui Faith o privire sumbră.

— În orice caz, ţi-a observat decolteul, spuse Faith. Deşi cred c-ai vrea să observe mai mult de atât.

Julie îşi dădu ochii peste cap.

— O, Doamne. Urmează discursul ălacum tipii ar trebui să ne vrea pentru ceea ce suntem, nu pentru atributele noastre. Drăguţ, dar în momentul de faţă mă mulţumesc să mă observe indiferent de motiv. Nu vreau să mă ia de nevastă. Vreau doar să mă încolăcesc în jurul lui de câteva ori.

— Are nevoie de două băuturi, hotărî Serena făcându-i semn barmanului.

— Una pentru fiecare mână, adăugă Julie rânjind.

Faith se răsuci pe scaun.

— Încă o dată: de ce-am venit aici?

— Ca s-o îmbătăm pe Julie, răspunse Serena.

— Şi să-i găsim un partener de pat, completă Julie. Nu uitaţi cea mai importantă parte a ecuaţiei.

Un râset bărbătesc răsună în spatele lor.

— Fir-ar să fie, bombăni Julie închizând ochii.

Serena se întoarse şi-l văzu pe Gray Montgomery în spatele lor, râzând cu gura până la urechi.

— Interesantă conversaţie. Întrerup?

— Nu, spuse Faith.

— Ba da! exclamă Julie.

Faith sări de pe scaunul ei şi Gray o strânse numaidecât în braţe. Celelalte femei se priviră exasperate, dar ştiau amândouă că erau doar nişte căţele geloase.

— Să-nţeleg c-o să fiţi aici ceva vreme, spuse Gray, încă amuzat.

Faith zâmbi.

— Mda, plănuim asasinarea lui…

Julie ridică o mână, întrerupând-o.

— Nici să nu-ndrăzneşti să-i rosteşti numele, Faith, sau jur pe Dumnezeu că te sufoc cu propriul tău păr.

Gray chicoti.

— Nu ştiu dacă să-l invidiez pe tip sau să-mi pară rău de el.

Se aplecă să-şi sărute iubita.

— Vă las la discuţia voastră de fete. Mă-ntâlnesc cu Micah şi Nathan să bem ceva. Ne vedem acasă mai târziu.

Mâinile lui alunecară posesiv peste trupul lui Faith, în timp ce-i fură un ultim sărut. Serena se holbă la ei fără jenă. Atracţia dintre cei doi era aproape tangibilă.

— Cred că Nathan este destul de ocupat, spuse Julie fals.

— O, te referi la întâlnirea lui cu clienta? A terminat până acum.

Julie se încruntă şi apoi o privi urât pe Faith.

— Clientă? Tipa aia blondă e o clientă? De ce n-ai ştiut că era o clientă, Faith?

— Contrar credinţei populare, nu ştiu tot ce se-ntâmplă la Malone and Sons.

— Toţi clienţii voştri sunt atât de… lipicioşi? îl întrebă Julie pe Gray.

— Chiar aşa, bombăni Faith. Sper că nu ai şi tu întâlniri de afaceri cu puicuţe blonde.

Gray râse şi îi atinse o şuviţă din părul lung şi blond.

— Eşti singura blondă pentru care am ochi, iubi. Apoi se aplecă şi o mai sărută o dată. Ne vedem mai târziu, bine?

Se trase la o parte, după care se încruntă la băuturile pe care le aşezase barmanul în faţa lor.

— Ştiţi ce? O să stau pe-aici şi-o să văd duc acasă când aţi terminat.

— Mie-mi convine, spuse Julie ridicând din umeri. Am venit cu Serena.

— Nu plănuiam să beau nimic, zise aceasta zâmbindu-i lui Gray. Frumos din partea ta să te oferi, dar pot s-o duc eu pe Julie acasă.

— Da, dar acum poţi bea, îi atrase atenţia Faith. Sunt sigură că pe Nathan şi Micah nu i-ar deranja să se ocupe de maşinile noastre.

— Pare un plan bun, acceptă Serena amuzată de transparenţa afirmaţiei. Până la fund, fetelor!

După câteva băuturi, cele trei femei râdeau în hohote, deşi Serena nu reuşea să-şi dea nicicum seama de ce anume. Julie o imita pe puicuţa blondă a lui Nathan oferindu-se să-i facă masaj, iar Faith încerca în zadar s-o convingă să vorbească mai încet.

— Crezi că ştiu că vorbim despre ei? întrebă Julie aplecându-se în faţă şi arătând cu degetul mare peste umăr înspre Gray, Micah şi Nathan, care stăteau câteva mese mai încolo.

— Probabil că s-au cam prins, mormăi Serena. N-ai prea fost tu personificarea discreţiei.

Julie ridică din umeri.

— Mda, să i-o trag!

— Asta şi încerci, mai ţii minte? spuse Faith înăbuşindu-şi un hohot de râs.

— Nu mai e de actualitate, anunţă Julie sorbind ultima gură din pahar. Dacă nu mă apreciază pe mine şi masajele mele, atunci voi găsi pe altcineva care o face.

— Aşa te vreau, fato, chicoti Serena.

— Ssst, nu te uita acum, dar tocmai ce-a intrat Damon, şopti Faith.

Julie se răsuci pe scaun şi trase aer în piept.

— Ăla-i Mr. GQ? Fir-ar e… drăguţ. Foarte drăguţ, Serena. S-ar putea să mă răzgândesc în ceea ce priveşte chestia cu supunerea şi sclavii.

— Întoarce-te şi bagă-ţi limba înapoi în gură, se răsti Serena. O să salivezi pe cămaşa mea.

— Vine încoace, raportă Julie.

Cu pulsul accelerându-i-se, Serena o privi pe Faith pentru confirmare. Aceasta încuviinţă chiar înainte să zâmbească larg.

— Damon, ce surpriză să te văd aici, spuse Faith când bărbatul se apropie.

În cele din urmă, Serena se răsuci calm pe scaun ca să-l vadă pe Damon la nici treizeci de centimetri de ea. Era îmbrăcat din nou cu blugi şi tricou. Chiar şi în această ţinută lejeră, emana sexualitate brută. Şi încredere. Le privea de parcă acolo era locul lui, de parcă nici nu se punea la îndoială faptul că n-ar fi fost bine primit.

— O surpriză foarte mare, fu de acord Serena. Ai venit să petreci timp cu noi, barbarii?

Damon chicoti.

— Câţiva dintre barbarii mei preferaţi îşi fac veacul pe aici, dar de fapt te căutam pe tine. Asistenta ta mi-a zis că s-ar putea să te găsesc aici.

— Şi iată-mă.

— Nu vă faceţi griji pentru noi, mormăi Julie. Ne putem duce hoiturile bete altundeva.

— Nicidecum, spuse Damon elegant. Vă pot cumpăra următorul rând de băuturi, doamnelor? Nu mi-am dat seama că voi întrerupe o seară între fete.

Julie îi făcu semn lui Faith să se mute mai încolo cu un scaun, după care se aşeză pe locul rămas gol.

— Stai cu noi, îl invită ea pe Damon. Dacă tot ne cumperi de băut, ai putea măcar să te simţi confortabil.

— Damon, pe Faith e clar că o ştii, interveni Serena,

dar ea e prietena noastră Julie Stanford. Julie, el este Damon Roche.

Julie întinse mâna şi Serena se rugă în gând ca prietena ei să nu aducă vorba despre licitaţii şi sclavie.

— Îmi pare bine să te cunosc, Damon. Am auzit multe despre tine.

— Plăcerea e de partea mea, Julie, zise el strângându-i mâna. Cu ochii la Serena, întrebă: Te deranjează dacă mă aşez?

— Nicidecum, spuse ea făcându-i semn spre scaun. Aveai nevoie de ceva? Nu mă deranjează nicidecum că m-ai căutat aici, se grăbi ea să adauge, dar voiai ceva anume?

— Pe tine, rosti el simplu.

Serena înghiţi în sec, apoi din nou când nodul din gât nu voi să dispară.

— Dacă nu ai deja planuri pentru cină, mă gândeam că am putea lua masa împreună ca să discutăm…

Tăcu din gură, dar se înţelegea clar la ce se referise.

Julie se aplecă înainte.

— Nu renunţa din cauza noastră, Serena.

— Dar ai venit cu mine, nu te pot lăsa aici.

— O duc bucuros pe prietena ta acasă, se oferi Damon. Pun pe cineva să-ţi ducă maşina la apartament, şi mai târziu te însoţesc acasă.

Julie se lăsă pe spate şi se uită la el cu interes, după care o privi din nou pe Serena.

— Bine, uită tot ce-am spus despre bărbaţii care preiau controlul, pentru că brusc mi se pare foarte atrăgător.

Damon zâmbi, iar Faith izbucni în râs.

— Te-ar deranja dacă te-ar duce acasă Damon, Julie? întrebă Serena. Poate că n-ar trebui să plec. Nu-mi place să vă las baltă aşa.

— Putem să cinăm altă dată, le întrerupse Damon. Sau Faith şi Julie sunt binevenite să ne însoţească, deşi îl văd pe Gray cum se încruntă la mine, stârnindu-mi bănuiala că nu va fi prea încântat să plec de aici nu cu una, ci cu trei femei superbe.

— O, îmi place de el, spuse Julie veselă. Clipi şi păru să-şi revină din ameţeala alcoolică. Mergeţi voi liniştiţi. Gray a promis că se îngrijeşte să ajung teafără acasă.

— Eşti sigură? insistă Serena.

— Nu mă deranjează să te conduc eu, repetă Damon.

Julie zâmbi.

— Apreciez oferta, dar sunt sigură că aveţi multe de discutat. Ştiţi voi: licitaţii, zgărzi, lanţuri…

Serena închise ochii şi se rugă s-o salveze cineva de poate astea, însă Damon râse cu veselie.

— Să mergem, bolborosi ea. Înainte s-o omor.

Capitolul 10

Serena ieşi în parcare, în timp ce Damon îşi ţinea uşor mâna la baza spatelui ei. Se strădui să menţină aceiaşi ritm de mers, ca să păstreze atingerea caldă.

Se lăsase seara şi în aer se simţea o uşoară briză. Era mai puţin umed ca de obicei, iar fundalul sonor al oraşului reprezenta mai curând un murmur plăcut.

După ce o ajută să se aşeze, Damon merse de partea cealaltă şi se urcă pe scaunul şoferului. În loc să pornească motorul, îşi scoase telefonul mobil şi îi dădu instrucţiuni şoferului să vină la restaurant pentru a lua cheile de la maşina ei.

— Sam îţi va aduce maşina după ce vei fi ajuns acasă, în felul ăsta o să-ţi poată înapoia cheile. Mă voi asigura că te sună din timp, ca să nu te ia prin surprindere.

Serena îşi puse o mână pe încheietura lui când introduse cheia în contact.

— Nu erai obligat să faci asta, Damon. Puteai oricând să mă aduci aici să-mi iau maşina după ce terminam de mâncat.

El demară, după care se aplecă şi-o atinse pe obraz.

— Nu-i niciun deranj, Serena. Mai bine să te obişnuieşti să-ţi port de grijă, deoarece, atât timp cât vei fi a mea, mă voi ocupa de toate nevoile tale.

Gâtul i se încordă şi o mie de fluturi începură să-i

zboare prin stomac. Totul părea atât de ispititor dacă stătea să-l asculte! Nu avea nicio legătură cu imaginea sumbră pe care o invoca cuvântul „sclavă”.

— Cred că-mi va plăcea, spuse ea încet.

— Sper din tot sufletul.

Când ieşi din parcare, se întinse spre ea şi-şi trecu mâna peste a ei. Degetul lui mare îi masă uşor falangele în timp ce vehiculul rula pe străzile aglomerate.

— Îmi place să te-ating, zise văzând că ea se uita la mâna lui. Ai o piele care cere să fie atinsă.

— Nu mă deranjează, spuse ea răguşit. Ai mâini puternice. Îmi place să le simt pe pielea mea.

Ochii lui licăriră în lumina semafoarelor.

— Curând mă vei simţi pe fiecare părticică din corpul tău, Serena. Eşti pregătită pentru asta? Stai trează noaptea şi te gândeşti cum te-ating pe sâni? Pe buze? între coapse?

Simţurile ei prinseră viaţă după cum le poruncea el. Un fior exotic o străbătu de la pelvis la sâni, încordându-i sfârcurile.

— Da, şopti ea.

— Abia aştept să te posed, murmură el. De-asta te-am căutat în seara asta. Voiam să-ţi spun că am aranjat totul pentru licitaţie.

Tânăra femeie începu să tremure şi el o strânse mai tare de mână ca să o liniştească.

— Trebuie să vorbim despre ce se întâmplă după aceea, spuse ea.

— Da, trebuie. Aş vrea o săptămână în care să fii complet şi deplin a mea. Spuneai că vrei să aloci o lună acestei fantezii. Îmi dau seama că nu-ţi poţi lua liber o lună întreagă, dar poţi aranja să ai o săptămână liberă începând cu licitaţia?

Ea se linse pe buze şi se trezi că-l strângea de mână.

— Sunt sigură că da. Totuşi, ce se întâmplă după săptămâna aia? Când mă întorc la serviciu?

El zâmbi.

— Te duci la lucru ca în orice altă zi. Dar la sfârşitul

zilei de muncă, te întorci la mine şi te laşi în grija şi paza mea.

— Şi când am obligaţii în afara serviciului?

— Le vei onora, bineînţeles. Nu sunt un monstru, Serena. Îţi cer doar ca atunci când eşti cu mine, să-mi dedici tot timpul tău.

— Bine. Pot fi de acord cu termenii tăi.

— Sunt termenii tăi, o corectă el. Eu doar îţi îndeplinesc cele mai profunde dorinţe.

— Da, ştiu. Şi mulţumesc pentru asta. Cred.

Zâmbi auzindu-şi vocea tremurătoare. El îi zâmbi la rândul lui şi o strânse de mână liniştitor.

— Dă-mi o şansă să te fac fericită, Serena.

— Pur şi simplu nu-mi pot imagina că n-aş fi fericită cu tine, mărturisi ea întorcându-se să-l privească.

El îi ridică mâna şi-şi trecu buzele peste încheieturile degetelor.

— Scopul meu este să te bucuri de fiecare moment pe care-l petrecem împreună.

Serena se lăsă înapoi pe scaun, confuză de atâta mulţumire. Damon avea acest efect straniu. O relaxa şi o făcea să se simtă în largul ei. Ca şi când ar fi putut avea încredere în el. Un lucru absurd, dacă se gândea mai bine. Îl ştia de atât de puţin timp, dar el o înţelegea. Fără întrebări, fără rezerve. Nu o judeca. O accepta.

Îşi ţinu mâna în poala lui tot drumul. Când nu-i mângâia degetele, îşi trecea buricele degetelor în sus şi-n jos pe încheietura ei şi apoi pe interiorul braţului. Devenea dependentă de asta.

Devenea dependentă de el şi era de-a dreptul înfricoşător faptul că relaţia lor încă nu trecuse de stadiul atingerilor tandre, mângâierilor uşoare şi privirilor pline de înţelesuri ascunse. Putea să-i aducă mari, mari necazuri dacă nu era atentă.

Merseră la acelaşi restaurant în care se întâlniseră prima dată şi fură conduşi din nou în salonul privat. Noaptea, acesta avea o cu totul altă atmosferă. Era cufundat în penumbră şi mai intim, iar prin fereastra

panoramică se observau luminile fascinante ale oraşului.

— Mă simt teribil de prost îmbrăcată, murmură ea uitându-se la tricoul şi blugii pe care-i purta.

— Nici eu n-am o ţinută mai elegantă, îi aminti el. În plus, suntem singuri şi nu ne vede nimeni.

Se relaxă şi zâmbi. Îi era aşa de uşor să se destindă cu el şi să nu se îngrijoreze pentru nimic în afară de clipa prezentă!

El o aşeză în scaun şi apoi ocupă locul de vizavi, după care comandă o sticlă de vin.

— Ai vrea să vezi meniul?

Serena se lăsă pe spate în scaun, ţinându-şi paharul de vin la buze.

— Alege tu, murmură ea. Ştia că avea să-i facă plăcere şi nu se întrebă de ce îşi dorea cu ardoare să-i împlinească dorinţele.

Damon îi spuse chelneriţei ce voiau să comande şi într-o clipă rămaseră singuri.

— Spune-mi mai multe despre tine, îi ceru ea, punând paharul înapoi pe masă. Nici măcar nu ştiu cu ce te ocupi. Ai familie? Eşti singur?

El făcu o grimasă timidă, prima fisură pe care o observase ea până atunci în platoşa siguranţei de sine.

— Am avut noroc ca la o vârstă foarte fragedă să cumpăr nişte acţiuni care s-au dovedit foarte profitabile. Cum îmi plac provocările, cumpăr afaceri care sunt pe punctul de a se destrăma şi le salvez.

— Ai dat vreodată greş? întrebă ea, cu toate că ştia răspunsul.

El o privi fără să clipească.

— Nu.

— Care-i ultima ta achiziţie?

Damon bătu cu degetele în masă şi în ochi îi apăru o strălucire entuziastă.

— Am preluat două fabrici din estul statului care erau pe punctul de-a falimenta. Mă aştept să înceapă să aducă profit în mai puţin de un an. Toată ideea e să angajezi oamenii potriviţi şi să iei decizii financiare

sănătoase.

— Pari mult mai rece decât mine când vine vorba de afaceri, remarcă ea. Recunosc, nu iau întotdeauna cele mai bune decizii şi-mi las uneori inima s-o ia înaintea creierului. Carrie îmi spune că sunt mult prea moale şi că n-o să mă ţin niciodată tare pe poziţie.

Damon zâmbi şi se lăsă în spate pe scaun ca s-o privească.

— Şi totuşi, afacerea ta e profitabilă, n-ai datorii şi clienţii tăi sunt fericiţi.

— Iar m-ai verificat, bombăni ea.

— Nu iar. O singură dată. Doar că m-am asigurat că te verific bine. Sunt foarte curios cum de te-ai băgat într-o asemenea afacere. N-am mai auzit până acum.

Ea ridică din umeri, dar nu putu să nu simtă acelaşi entuziasm care o învăluia ori de câte ori vorbea despre afacerea ei şi ce anume îi inspirase acea idee.

— A început destul de ciudat. Întotdeauna am fost într-o oarecare măsură visătoare. Bine, foarte visătoare. Mama obişnuia să jure că-mi petreceam nouăzeci la sută din timp cu capul în nori.

— Visătorii nu mor niciodată.

— E perfect adevărat, şi îţi dă un sentiment extrem de plăcut. Oricum, chiar şi la o vârstă fragedă, îmi plăcea să le îndeplinesc celorlalţi dorinţele. Dacă auzeam un prieten sau o rudă exprimându-şi o dorinţă pe care puteam s-o îndeplinesc, atunci o făceam. După ce mi-am luat masterul în administrarea afacerilor, am lucrat vreo doi ani ca manager de birou. Destul cât să-mi dau seama că eram plictisită de moarte şi că uram să lucrez pentru alţii.

— Ah, o rebelă, observă el amuzat.

Ea strâmbă din nas.

— Mă tem că da. Nu că nu m-aş înţelege cu oamenii sau că resping autoritatea. Doar că sunt mai fericită când iau eu deciziile şi când am o activitate motivantă. Te scurt, nu-mi plăcea deloc ce făceam. Acum da, şi asta contează enorm.

— Pun pariu că primeşti multe cereri interesante.

— E prea puţin spus, râse ea. Unii clienţi sunt evident excentrici care vor să se distreze, dar cele mai rele sunt solicitările de-a dreptul ţicnite. Cei care le formulează chiar se aşteaptă să le îndeplinesc fanteziile bizare. Până la urmă, oricât de ciudate mi s-ar părea cererile lor, e vorba totuşi de nişte oameni care tânjesc după ceva ce nu pot obţine. E greu să le spun că nu-i pot ajuta.

— Ai o inimă bună, spuse el blând.

— Venind de la tine, nu ştiu dacă e un compliment, zise ea cu o grimasă. Probabil că te îngrozesc deciziile mele de afaceri.

El o privi surprins.

— Îţi par chiar atât de nemilos? Chiar era un compliment. Şi din moment ce afacerea ta are succes şi i-ai făcut pe atâţia oameni fericiţi, nu cred că deciziile tale m-ar îngrozi.

O plăcere caldă îi cuprinse obrajii când văzu aprobarea de pe chipul lui.

— Îmi pare rău. N-am vrut să dau de înţeles c-ai fi nemilos. Doar că, aşa cum ai descoperit şi tu când m-ai verificat, am sponsorizat destule fantezii ale clienţilor mei când era clar că nu şi-ar fi permis cheltuielile implicate.

— Şi-o consideri o slăbiciune.

— Poate că nu neapărat o slăbiciune, dar îmi fac mereu morală că trebuie să stabilesc nişte limite, după care mă trezesc că nu pot refuza un client doar pentru că fantezia lui nu se încadrează în bugetul său. Nu mă înţelege greşit; sunt pretenţioasă. Nu-mi pare prea rău de-un tip a cărui fantezie e să orchestreze şedinţa foto pentru numărul în bikini al revistei Sports Illustrated, dar când vine la mine o mamă a cărei fată bolnavă vrea să fie prinţesă pe o navă de croazieră, n-o să-i spun că n-o pot ajuta doar pentru că-i lipsesc câteva mii de dolari.

— Cred că ceea ce tu consideri slăbiciune e cea mai mare putere şi cea mai mare calitate a ta, spuse Damon, întinzându-se peste masă şi luând-o de mână. Ai un suflet generos, dar eşti şi practică.

Îl lăsă să-i întoarcă mâna astfel încât degetele i se

sprijineau pe masă. El îşi puse un deget în palma ei şi-o mângâie pe piele. Îi atinse fiecare deget, de parcă ar fi savurat senzaţia contactului.

Ce mult îi plăcea atingerea lui! Putea sta acolo ore întregi, lăsându-l pur şi simplu s-o atingă pe mâini, pe braţe. Se înfioră când îşi aminti senzaţia mâinilor lui în părul ei, masându-i scalpul şi mângâind-o pe gât.

— Ai spus… Se opri şi-şi drese vocea. Ai spus c-ai aranjat licitaţia?

El îşi retrase încet mâna şi se aplecă înainte în scaun, foarte aproape de ea.

— Da. Weekendul următor ţi se pare prea devreme?

Adrenalina i se revărsă în vene, ca un val de lumină.

Entuziasm. Groază. Teroare. Toate ar fi descris la fel de bine emoţiile care o năpădiseră.

Gura i se uscă şi înghiţi rapid.

— Nu. Weekendul viitor e bine. Îmi voi aranja programul la lucru astfel încât să am liber săptămâna viitoare. Licitaţia. Ce trebuie să fac?

Damon zâmbi.

— Nimic. Şoferul meu te va duce la „Casă”, unde te va aştepta păzitorul tău, care te va ajuta să te pregăteşti pentru licitaţie. Vei rămâne în grija lui până te revendic eu.

Dorinţa îi dădu năvală prin trup. Un lichid fierbinte începu să-i clocotească în vintre, aşteptând momentul exploziei.

— De ce faci asta? Mai pusese această întrebare, dar nu se putea abţine: voia să afle mai multe despre acest bărbat care o intriga.

— Este foarte simplu. Te vreau, Serena. Te-am vrut de când ne-am cunoscut. Când am aflat că tu eşti cea care vrea să-şi îndeplinească o fantezie, am ştiut mai presus de orice îndoială că nu aveam să te las pe mâna altui bărbat.

— Aşa că voi fi a ta, murmură ea, plăcându-i cuvintele şi înţelesul lor.

— Da. Îmi vei aparţine mie.

Ochii lui căprui străluciră de satisfacţie. Erau întunecoşi şi plini cu o promisiune caldă.

— Spune-mi, Serena. Te-ai gândit să accepţi experienţe noi şi provocatoare? La ce înseamnă mai exact să aparţii unui bărbat? Şi nu oricui, dar ce-ar însemna să-mi aparţii mie?

— Cred că m-am pregătit pentru experienţe noi, zise ea după o clipă de reflecţie. Sunt puţin agitată, pentru că nu ştiu până unde ar merge un bărbat – adică tu. Dar am încredere în tine. Poate că n-ar trebui, însă mă faci să mă simt în largul meu.

— Mă bucur, spuse el blând. N-aş vrea să-ţi fie frică de mine.

— Mă trezesc imaginându-mi lucruri nebuneşti, recunoscu ea. Unele sunt atât de departe de experienţa mea personală, încât mă întreb dacă ar trebui să le fac să devină realitate sau mai bine să le las pe tărâmul fanteziei.

— Sper că-ţi vei explora limitele când eşti cu mine şi că nu te vei retrage prea repede. Vreau să-ţi deschizi mintea şi inima. Nu judeca. Nu te gândi. Simte pur şi simplu. Dar, adăugă el, dacă te temi vreodată, vreau să fii sinceră cu mine. Nu te voi răni sau speria niciodată intenţionat.

— Ştiu asta, spuse ea cu voce răguşită. Chiar o ştiu.

În adâncul ei, voia să fie scoasă din zona de confort.

Voia ca el să preia controlul, să nu-i mai lase posibilitatea de a alege. Nu voia să fie întrebată, ci voia ca el să ia, să ceară, să dea.

— Doream să te văd în seara asta pentru că e ultima dată când suntem împreună până la licitaţie, o informă el zâmbind când îi văzu uimirea din ochi. Şi eu simt la fel, o asigură tandru. Şi părţii arogante din mine îi place că te simţi bine cu mine.

— Atunci de ce?

— Pentru că vreau să te gândeşti numai la mine toată săptămâna. Vreau să-ţi imaginezi noaptea licitaţiei când te voi revendica. Acea primă dată când te voi atinge şi-ţi voi deveni stăpân. Vreau s-o anticipezi.

— Eşti îngrozitor de sigur pe tine, murmură ea. Dar ivea dreptate. Avea să se gândească numai la el toată

săptămâna. La nimic altceva.

— Nu, doar că sper. Şi indiferent la ce te vei gândi tu săptămâna care vine, eu mă voi gândi numai la tine. Nici nu ştiu de când n-am mai fost atât de nerăbdător. Remarcându-i zâmbetul strengăresc, urmă: De fapt, eşti la fel de arogantă ca mine. Îmi place.

— Şi contractele? se interesă ea.

— Le voi trimite prin curier luni la prima oră. Vreau să scăpăm cât mai repede de toată birocraţia. N-aş vrea să ne mai deranjeze ceva odată ce ne îmbarcăm în fantezia noastră.

Cu respiraţia înteţită, aprobă. În sfârşit. Asta era. Chiar o făcea.

Se minuna că stătea la masă cu bărbatul acela superb, puternic, plănuind cum să-şi satisfacă o dorinţă care devenise dintr-o simplă curiozitate o nevoie în toată puterea cuvântului.

Într-o săptămână şi-un pic avea să intre în clubul lui Damon, urmând să fie vândută ca sclavă pentru sex. Faptul că îşi cunoştea viitorul stăpân nu-i potolea frica amestecată cu adrenalină şi entuziasmul care-i străbăteau trupul. Dimpotrivă, îi creştea şi mai mult sentimentul de anticipaţie.

Capitolul 11

— Cum adică Nathan te-a dus acasă, te-ai trezit goală în pat în dimineaţa următoare şi nu-ţi aminteşti ce s-a întâmplat? întrebă Serena, nevenindu-i să creadă.

Îşi propti celularul între obraz şi umăr, întinzându-se după hârtiile pe care încerca să le organizeze.

Julie îi gemu în ureche:

— Faith mi-a înscenat totul. Căţeaua aia.

Serena râse.

— Haide, Julie. Încerca doar să te ajute.

— Ştiu, spuse Julie oftând din greu. Dar a fost prea evident. M-a împins practic înspre Nathan şi a sugerat să mă ducă el acasă. Chiar nu-mi amintesc reacţia lui, pentru

că băusem prea mult. Parcă, parcă m-a dus acasă, dar după aia? Nimic. M-am trezit dimineaţa următoare în patul meu, complet goală, şi află că nu obişnuiesc să dorm dezbrăcată.

— Ah, şi te temi că ţi-ai făcut de cap cu Nathan şi nu-ţi aminteşti?

— Dacă am făcut sex cu el şi nu-mi amintesc, o să mă sinucid, nu alta, spuse Julie mâhnită.

— Ei bine, de ce nu-l suni să-l întrebi?

— O, da, exact asta voiam să fac. „Bună, Nathan, sunt Julie. Îmi spui te rog dacă ne-am tras-o cumva noaptea trecută?”

— Sunt sigură c-ai putea fi puţin mai subtilă, scumpo.

— Dacă realmente am făcut amor, înseamnă că a rămas corigent la lecţia cu sunatul în ziua următoare. Oricum, a şters-o în zori, ceea ce înseamnă că probabil nu m-am descurcat prea bine.

— Nu-ţi mai face zile amare, Julie. Din câte mi-ai spus tu, nu cred că aţi făcut sex. Nathan nu pare genul care să profite de o femeie beată.

— Dar dacă am profitat eu de el? chelălăi Julie.

Serena râse din nou.

— Nathan e băiat mare. Cel mai probabil că te-a băgat în pat şi a întins-o. Şi-atâta tot. Ar trebui să-l suni, să-i zici că apreciezi că te-a dus acasă şi să te oferi să-i pregăteşti cina drept mulţumire.

— Eşti un geniu. De ce nu m-am gândit eu la asta?

— Asta înseamnă c-o să te dai în sfârşit la el?

— Aăă, poate.

Serena închise ochii şi clătină din cap.

— Pentru numele lui Dumnezeu, Julie. Mă scoţi din sărite. Cică eu şi Faith suntem alea blege, nu tu. Mai ţii minte? Tu eşti tipa bărbată, tipa care nu ia prizonieri. Aşa că fă bine şi poartă-te ca atare.

— Ai dreptate. Sunt complet nedemnă. Mă plec în faţa măreţiei tale.

— Taci şi sună-l, se răsti Serena exasperată.

— Ştiu că am vorbit numai despre mine, dar te-am

sunat ca să-ţi urez noroc în seara asta. Evident, consider că ţi-ai pierdut minţile, dar într-un fel ciudat, pervers, sunt incredibil de geloasă şi sper c-o să te simţi bine la Hm, licitaţia cu pricina.

Serena râmji şi un fior de entuziasm îi trecu prin stomac.

Mersi, Julie. N-o să fiu la birou toată săptămâna viitoare, aşa c-o să stăm la poveşti după aia.

S-o crezi tu! Nu poţi să dispari pur şi simplu o săptămână de zile după ce eşti vândută ca sclavă la o licitaţie, izbucni Julie. Dacă te duce în nu ştiu ce peşteră şi te molestează, după care te ucide?

— Încerci să mă sperii?

— Da! Gândeşte-te puţin. Să mă suni în dimineaţa de după licitaţie, sau chem poliţiştii şi-i pun să spargă uşa lui Damon. Nu-mi pasă cât de apropiat e de Faith sau cât de superb e. Ar putea foarte bine să fie un criminal în serie.

— Mulţumesc, bombăni Serena.

— Scuze, scumpo. Nu vreau să-ţi stric seara, dar cineva trebuie să-ţi bage minţile în căpşorul ăla frumos.

— Bine, bine, te sun a doua zi.

— Bun. Acum du-te. Vorbim mâine şi-mi spui cum a fost prima ta noapte de sclavie.

— Eşti o ticăloasă, bolborosi Serena.

— Mă iubeşti.

— Pa, pa, Julie. Serena îşi luă telefonul de la ureche şi apăsă pe butonul de încheiere a apelului.

Puse aparatul pe birou şi se uită la ceas. Dacă voia să ajungă acasă, să facă un duş şi să se pregătească, trebuia să plece chiar în acel moment. Trebuia să-şi vină în fire înainte s-o ia şoferul lui Damon, pentru că era toată un pachet de nervi.

Adună toate hârtiile teanc şi le vârî în servietă, deoarece era nerăbdătoare să ajungă acasă. După ce privi rapid prin birou, să se asigure că nu uitase nimic, ieşi în anticameră să schimbe o vorbă cu asistenta ei.

Carrie primise cu încântare vestea că Serena hotărâse să-şi ia liber o săptămână, chiar dacă nu-i spusese

motivul. Presupunea că şefa ei îşi lua un concediu, după ani de zile, şi într-un fel chiar era un concediu. De la realitate.

După ce Carrie îi promise că avea s-o sune dacă apărea vreo problemă pe care n-o putea rezolva singură, Serena porni spre casă.

Mai întâi făcu o baie lungă, încercând în zadar să-şi calmeze nervii. Faith o sunase de dimineaţă şi-i descrisese experienţa ei din „Casă”, pentru ca Serena să nu meargă acolo în totală necunoştinţă de cauză. După ce-i ascultase povestea, aproape că intrase în panică.

Nu ştia sigur la ce să se aştepte, dar când Faith îi descrisese moravurile extrem de lejere ale membrilor clubului, se simţise ca un peşte pe uscat.

„Hei, chiar eşti un peşte pe uscat!” îşi zise. Un peşte pe punctul de-a sări din bolul lui într-un nenorocit de ocean.

Mulţumită unui drum până la salonul lui Julie, era epilată din cap până-n picioare şi în toate părţile intermediare. Nu se îndoia că participanţii la licitaţie aveau să reacţioneze pozitiv. Înghiţi în sec doar la gândul de a sta goală în faţa unui public numeros. Era atât de… decadent! Era o fată îngrozitor de rea.

După ce se uită la ceas, mări viteza. Nu se gândi prea mult la ţinuta vestimentară, din moment ce avea să fie goală cea mai mare parte a timpului, dar acordă o atenţie specială părului. Nu că ar fi fost necesare intervenţii complicate, deoarece ştia că lui Damon îi plăcea lung şi lăsat peste umeri, dar îl perie până ajunse să strălucească.

Iar machiajul? chicoti când se dădu cu puţin fond de ten şi renunţă la creionul de ochi, rimei şi ruj. Dacă lucrurile aveau să meargă conform fanteziei ei, fardul de pleoape şi rujul ar fi fost o idee cam proastă. Probabil că Damon n-ar fi apreciat prea tare nişte urme de un roşu aprins pe mădularul lui.

Inspiră brusc când şi-l imagină în gura ei. Oare avea să interpreteze e-mailul ei la modul literal? Oare avea să-i respecte scenariul punct cu punct sau să se folosească de

el ca reper general? Nu ştia, şi nesiguranţa aceasta îi spori entuziasmul sufocant.

Oare ce gust avea să aibă? Avea să fie mare sau mic? Avea să fie tandru sau aspru?

Nu voia blândeţe din partea lui. Voia să se adape din puterea pe care o simţea controlată atât de bine. Îl voia dur şi tare, exigent şi viguros.

Auzi soneria chiar când se întindea după sandale. Cu stomacul crispat, se încălţă şi îşi netezi emoţionată părul cu mâinile umede.

Se întinse după mica geantă de voiaj şi se îndreptă spre uşă. Când o deschise, Sam o aştepta în prag, umplând cadrul cu trupul său masiv.

— Domnişoară James, sunteţi gata? întrebă el salutând-o printr-o înclinare a capului.

— Da, reuşi ea să îngaime.

Şoferul îi luă geanta, iar ea încuie rapid şi-l urmă spre Bentley.

Drumul păru să dureze o eternitate. Cu fiecare kilometru parcurs, tensiunea nervoasă i se accentua. Când intrară pe aleea şerpuitoare a unei proprietăţi imense, se simţea ameţită şi pulsul îi bătea puternic în tâmple. Sam opri maşina şi portiera ei se deschise imediat. Se trezi faţă în faţă cu un bărbat arătos care, purtând pe chip o expresie enigmatică, îi întinse mâna.

Serena se agăţă de el cu degete tremurătoare şi coborî din vehicul. Începu să înainteze, dar bărbatul o trase brusc înapoi, în dreptul lui.

— Sunt păzitorul tău, se prezentă el. Îmi vei asculta întocmai instrucţiunile.

Ea clipi şi încuviinţă.

— Da, Păzitorule, îi ordonă el scurt.

— Da, Păzitorule, repetă ea şoptit.

— Te voi escorta şi te voi pregăti pentru licitaţie.

O prinse de cot cu o blândeţe surprinzătoare şi-o îndrumă spre uşă. Intrară într-un foaier întunecos şi tăcut. Nu apucă să observe împrejurimile, că păzitorul ei o grăbi pe hol. Se opri în faţa unei uşi deschise şi-i spuse să intre.

Era o cameră mică, dar bogat decorată. Mobilierul era scump, simplu, dar de bun gust. Părea un salon sau chiar o garderobă, deoarece nu avea nicio canapea. Doar două fotolii, o oglindă în mărime naturală şi o măsuţă de toaletă. Pe lateral, era o uşă deschisă care ducea spre o baie micuţă.

În timp ce ea se învârtea prin cameră, păzitorul ei o atinse pe umăr.

— E timpul să te pregătesc, o anunţă el.

Când o atinse pe umeri îi veni să-l plesnească. Bărbatul se opri o clipă şi o privi în ochi. Nu se dădu înapoi, dar nici nu o forţă. Îşi exercită autoritatea dându-i simultan timp să se acomodeze cu atingerea lui.

— Îmi pare rău, murmură ea. Sunt un pachet de nervi. Primind un simplu zâmbet în loc de răspuns, se oferi să-l scutească de acea sarcină ingrată: Mă pot dezbrăca şi singură.

Necunoscutul ridică o sprânceană şi clătină din cap.

— Îmi aparţii până te cumpără altul. Am datoria şi dreptul de a te pregăti cum găsesc de cuviinţă.

Ea făcu ochii mari şi simţi noduri şi convulsii în stomac. O, la naiba, asta era. Încercă să se relaxeze în timp ce el îi ridică încet tricoul peste cap. Îi spuse să ridice braţele şi ea ascultă mecanic.

Avu nevoie de toată voinţa posibilă ca să nu-şi pună braţele protector peste sutienul dantelat. Mâinile îi căzură în lateral, degetele i se strânseră în nişte ghemuri încordate.

— Categoric voi lua un preţ bun pe tine, murmură păzitorul.

Îşi plimbă palmele pe braţele ei, făcându-i pielea ca de găină. Când ajunse la umeri, îşi strecură vârfurile degetelor sub bretelele sutienului şi le trase încet în jos.

Serena îşi ţinu respiraţia în timp ce cupele coborâră tot mai mult, până îi eliberară complet sânii. Ar fi vrut să-l privească, să vadă mai bine cum arăta, dar îi era prea teamă să-şi ridice privirea, aşa că se concentră pe abdomenul lui. Bărbatul îi desfăcu îndemânatic copcille de

la spate şi trase până ce sutienul căzu pe podea, la picioarele ei.

Cu mişcări încete şi senzuale, palmele lui îi trecură peste talie, îndreptându-se către nasturele blugilor. Sfârcurile îi erau încreţite şi tari, încordate, cerşind atenţia și atingerea lui.

Degetele i se vârâră în betelia pantalonilor, desfăcând fermoarul. Materialul aspru se frecă de şoldurile ei, în jos pe gambe, până când jeanşii căzură în jurul gleznelor.

Iat-o, în faţa acestui străin, păzitorul ei, doar în chiloţi, o bucată transparentă de material care nu-i ascundea nimic din feminitate. Gândul o înnebunea de plăcere. Oare era nebună?

Păzitorul ei se dădu în spate o clipă, privind-o din cap până-n picioare cu o expresie care putea fi clasificată doar ca pură apreciere masculină. Serena nu mai încerca să se ascundă, căci se simţea extrem de seducătoare, de parcă ea deţinea puterea, nu el.

Era foarte chipeş şi atrăgător, dar nu era Damon. Dacă Damon nu s-ar fi oferit, îşi zise ea, i s-ar fi putut dărui foarte bine acelui bărbat numai ca să-şi împlinească fantezia.

Păzitorul înaintă şi îi cuprinse cu mâinile şoldurile zvelte. Urmă o pauză scurtă, după care îi dădu jos lenjeria sumară. Bucata de material dantelat îi coborî pe coapse, frecându-se uşor de interiorul genunchilor.

El îi întinse mâna şi ea i-o luă, eliberându-se din blugi şi lenjerie. Era goală cu desăvârşire.

Necunoscutul se duse la măsuţa de toaletă şi căută într-un sertar, din care scoase o perie.

— Vino aici, îi porunci el încet.

Îl ascultă fără să ezite. Când ajunse în dreptul lui, el îi făcu semn să se întoarcă.

Începu să-i perie părul, mângâiere după mângâiere, până când îi atârna în valuri mătăsoase pe spate. Îşi trecea când degetele, când peria prin şuviţele netede, de la scalp până la vârfuri.

În sfârşit termină, şi un fior de dezamăgire o cuprinse când nu-i mai simţi atingerea. Se întrebă dacă-i periase părul ca s-o aline şi s-o calmeze, dar el îi prinse braţul poruncitor şi-o întoarse cu faţa spre el, fără pic de blândeţe.

Îi apucă o mână şi i-o trase la spate, apoi pe cealaltă, până îi aduse laolaltă încheieturile în zona şalelor. Simţi hârşâitul frânghiei pe piele, apoi o durere de scurtă durată când bărbatul îi legă mâinile.

La final o lăsă singură o clipă. Se întoarse în nicio secundă cu o curea de piele sau ceva asemănător. Părea mai degrabă o zgardă, deşi cercul era mult prea mare pentru gâtul ei. Primi răspuns la întrebarea nerostită când păzitorul îi puse cureaua în jurul taliei.

În partea din faţă avea un cârlig de care se ataşa lesa, şi abia atunci Serena îşi dădu seama despre ce era vorba. Prinzându-i bărbia în mână, o forţă să-l privească în ochi.

— Vei vorbi doar ca să răspunzi când ţi se pune o întrebare directă. Îmi vei respecta autoritatea şi pe cea a noului tău proprietar. Vor fi mulţi bărbaţi care te vor privi, care vor dori să atingă carnea pentru care vor licita. Voi sta lângă tine, să te protejez, şi trebuie să ai încredere că nu voi lăsa pe nimeni să meargă prea departe.

— Da, Păzitorule, şopti ea.

— Bine, atunci ne-am înţeles. O trase uşor de lesă şi se îndreptă spre uşă. E timpul, spuse el, şi ea-l urmă cu genunchii tremurând.

Capitolul 12

Păzitorul o duse pe un hol întunecos, luminat doar de sfeşnice pe perete. Casa avea o alură medievală, făcând-o să se întrebe dacă aşa stăteau lucrurile mereu sau dacă Damon pregătise atmosfera anume pentru fantezia ei. Cu siguranţă că nu. N-ar fi avut timp pentru asta, nici nu părea genul care să irosească banii.

O smucitură uşoară a lesei o făcu să-şi redirecţioneze

atenţia spre păzitorul ei, care urca pe o scară de lemn. Când se apropiară de capătul acesteia, se auziră nişte sunete înfundate în depărtare. Murmur de voci masculine.

I se tăie respiraţia şi simţi gâdilituri în membre.

Ajunseră într-un alt hol, cu uşi pe fiecare parte.

La capătul acestuia era o altă uşă, deschisă, prin care se revărsa o lumină puternică.

Păzitorul ei o luă într-acolo, şi ea îl urmă, cu pumnii strânşi la spate.

Vocile se auzeau tot mai tare pe măsură ce se apropiau de cameră. Păzitorul ei se opri chiar în prag şi se întoarse spre ea. Nu spuse nimic. O privi doar calm, de parcă i-ar fi dat şansa să-şi pregătească intrarea.

Serena privi în jos la propria nuditate, începând să se simtă jenată.

Îşi ridică din nou capul când păzitorul ei o trase de bărbie, deloc blând. O sfredeli cu privirea cu o expresie severă pe faţă.

— Să nu pari ruşinată. Îţi vei ţine capul sus.

— Da, Păzitorule.

El încuviinţă din cap, satisfăcut, apoi se întoarse şi trase uşor de lesă, introducând-o în încăpere.

Erau cel puţin treizeci de bărbaţi adunaţi acolo, unii în grupuri mici, alţii singuri. În mâini aveau pahare din care sorbeau în timp ce stăteau de vorbă, iar câţiva chelneri circulau prin cameră cu tăvi pline de apetitive.

Totul părea foarte civilizat.

Păzitorul ei o făcu să înainteze şi mai mult, şi abia atunci o observară cu toţii. Nu încercară deloc să-şi ascundă interesul evident din priviri.

Serena şi însoţitorul ei străbătură lent mulţimea. Nenumărate mâini o atingeau şi mângâiau, trecându-i peste braţe, şolduri şi sâni. Se auzeau murmure de apreciere şi complimente mai făţişe însoţite de priviri lascive.

Aşa cum îi promisese, păzitorul rămase lângă ea şi nu îngădui nimănui să facă mai mult decât s-o atingă blând, în trecere. Când unul dintre bărbaţi îşi vârî mâna între

picioarele ei, păzitorul i-o îndepărtă rapid, avertizându-l cu fermitate.

Degete necunoscute îi atingeau părul, separându-i şuviţele. Vedea totul ca printr-o ceaţă de la prea mult alcool. Totul părea să se deruleze în reluare, ca într-o lume onirică. Îi auzea pe bărbaţi, le auzea fiecare gând plin de poftă. Le auzea promisiunile, că dacă ar fi fost a lor, aveau să-i facă pe plac şi să se ocupe de fiecare nevoie a ei.

Pe măsură ce ea şi păzitorul ei dădură ocol încăperii, suspinele pline de dorinţă o urmau. Se simţi puţin ameţită conştientizându-şi o putere la care ar fi trebuit deja să renunţe până acum. Nu avea nicio putere. Sau…?

Nu se aşteptase să-l simtă efectiv pe Damon când acesta intră în încăpere. Era doar parte din fantezia ei, din imaginaţia ei surescitată. Dar percepu fără putinţă de îndoială schimbarea din aer, tensiunea bruscă.

Privi spre uşă şi-l văzu stând acolo, privind arogant prin cameră. După ea.

Cu respiraţia tăiată, se clătină pe picioare. Păzitorul îi puse îngrijorat o mână la baza spatelui şi-i porunci şoptit să stea dreaptă.

Damon o găsi şi cei doi se priviră drept în ochi. O recunoaştere sufocantă dansă între ei. Era aproape tangibilă şi umplea camera.

În ochii lui întunecoşi licărea dorinţa şi un zâmbet îi apăru lent pe gura senzuală. Veni cu paşi mari spre ea şi mulţimea se dădu la o parte, eliberându-i drumul.

Totul părea desprins din scenariul ei. Fiecare nuanţă, fiecare amănunt pe care se chinuise să-l descrie prinsese viaţă în mâinile lui Damon. Ceea ce însemna că orchestrase cu atenţie toate detaliile conform e-mailului ei. Şi asta însemna că…

Înghiţi în sec şi încercă să se calmeze.

Damon se opri lângă păzitorul ei şi-i murmură ceva la ureche. Aşa cum făcuse şi în fantezia ei, se strădui să audă ce zicea Damon, dar păzitorul trase brusc de lesă.

O pedeapsă.

Se îndreptă de spate şi aşteptă, deşi întregul corp îi

era atât de încordat din pricina anticipaţiei, încât se temea că avea să se frângă.

Damon veni în faţa ei, apoi o apucă de ceafă. Îşi înfăşură pe degete o şuviţă din părul ei şi o trase cu asprime spre el, înclinându-i capul astfel încât să-l privească direct în ochi.

Se simţea extrem de vulnerabilă, văzându-se dominată astfel. Bărbatul părea mulţumit.

Pulsul i se înteţi, căci ştia ce va spune imediat ce-şi desfăcu buzele. Erau aproape de-ale ei, atât de aproape că-i putea simţi căldura respiraţiei, putea mirosi aroma de mentă de pe limba lui.

— Vei fi a mea, Serena, rosti el cu o voce catifelată.

Începu să tremure, cu trupul clocotindu-i de nevoie şi dorinţă. Când Damon se îndepărtă şi se topi în mulţime, abia se stăpâni să nu strige după el, să nu-l implore să n-o părăsească nici măcar o clipă. Păzitorul o trase de mâinile legate şi ea înaintă împleticindu-se. Privi în urmă, peste umăr, căutându-l înnebunită pe Damon, dar acesta se pierduse printre bărbaţii care se strânseseră toţi la un loc, aşteptând nerăbdători.

Auzi în depărtare un glas anunţând începerea licitaţiei. Păzitorul ei o întoarse şi o poziţionă astfel încât să i se vadă trupul. Îşi plimbă mâinile pe abdomenul ei şi le urcă încet până-i cuprinse un sân în palmă. Îşi trecu degetul mare peste sfârcul încordat, în timp ce mulţimea îl încuraja să continue.

Fără grabă, trecu în spatele ei, fără să-şi desprindă mâna de pe sân. Se împinse mai tare în ea, lipind-o de pieptul lui musculos. Serena abia dacă se mai putu controla când o cuprinse cu braţele şi îi luă ambii sâni în mâini, ridicându-i cât mai bine, arătându-i fiecărui bărbat de acolo ce ar fi putut dobândi pentru un preţ suficient de ridicat.

O ciupi de sfârcuri, răsucindu-le între degetul mare şi arătător, până începură să pulseze.

Licitaţia începu, şi o sumedenie de mâini se ridicară imediat. În primele câteva minute se licită acerb, preţul

crescând tot mai mult. Apoi, când se ajunse la o sumă consistentă, mai rămaseră doar câţiva bărbaţi dornici să câştige.

Unde era Damon? Nu-l mai vedea, chiar dacă se uită înnebunită prin mulţime. Uită de fantezia ei şi de faptul că descrisese acea parte şi că ştia foarte bine cum trebuia să se încheie. Acum se gândea doar că nu reuşea să-l găsească pe Damon, că o lăsase la mila altuia.

În cele din urmă rămaseră doar doi bărbaţi. Când unul din ei ridică mâna să facă o ofertă mai mare, celălalt tăcu. După un moment, crainicul rosti:

— O dată, de două ori…

Serena îşi ţinu respiraţia, încordată la maximum.

— O sută de mii de dolari.

Damon înaintă, calm, dar hotărât. Ce uşor era să uite că fusese o şaradă orchestrată cu grijă! Părea atât de reală. Se simţea atât de reală.

Se auziră câteva icnete de mirare şi mormăieli, dar nimeni nu licită mai mult.

Serenei îi venea să ţopăie de uşurare. Păzitorul ei o ciupi de un sfârc şi îi porunci la ureche să stea locului.

— Vândută lui Damon Roche, anunţă crainicul.

Fericită, se lăsă moale lângă păzitorul ei. Chiar se întâmpla! Trebui să clipească, să se asigure că nu-şi imagina totul, că nu era doar un vis.

Când păzitorul trecu în faţa ei, îi văzu zâmbetul de chip. Damon se apropie să-l salute… şi să-şi revendice premiul.

În acel moment însă, păzitorul o împinse de umeri, forţând-o să cadă în genunchi.

— Îi vei arăta respect noului tău stăpân, îi murmură fu asprime. Serena îngenunche rapid, dornică să-i facă pe plac lui Camon. Îşi ţinu privirea plecată, aşteptându-i porunca.

Mâna lui caldă, atât de fermă şi de puternică, o prinse de bărbie.

— Uită-te la mine, îi ordonă el. Ridică fruntea şi-l văzu deasupra ei, atât de puternic, de influent. O mângâie

pe obraz şi ea îşi frecă nasul de palma lui. Atingerea îi aprinse măruntaiele. Pielea îi era chinuită de o mâncărime pe care nu avea cum s-o domolească. Doar el îi putea satisface nevoile acum. Atingerea lui avea ceva magic. Caldă şi senzuală, îi aţâţa focul lăuntric, îi făcea clitorisul să se strângă şi să pulseze cu o agonie pe care doar el o putea alina.

O dureau genunchii de la podeaua dură, dar nici nu se gândi să se plângă sau să-şi schimbe poziţia. Damon îşi trecu degetele lungi de-a lungul maxilarului ei înainte să-şi retragă mâna pentru a umbla la fermoarul pantalonilor.

— Te vei uita numai la mine, spuse el răguşit privind-o în ochi.

— Da… Nu voia să-l numească păzitor, căci îi zicea altuia aşa, dar nu era prea sigură nici cum anume ar fi vrut el să i se spună. Stăpân? Nu-i plăcea cuvântul. Părea prostesc. Juvenil. Deloc pe măsura sentimentelor şi senzaţiilor foarte adulte care-i străbăteau corpul.

Aşa că se mulţumi să se supună fixându-l cu privirea câtă vreme el îşi vârî mâna în pantaloni şi-şi scoase mădularul.

Era dureros de erect. Tare. Gros. Îi umplea mâna în timp ce îl freca înainte şi înapoi. Părul de la bază, închis la culoare, era tăiat scurt. Îi plăceau tipii care se îngrijeau de zona lor intimă.

Pe măsură ce pantalonii îi alunecară tot mai jos pe şolduri, îi văzu scrotul umflându-se şi bălăbănindu-se în ritmul mişcărilor. Voia să-l atingă, să-l simtă răsucindu-se în mâna ei.

Îi atinse uşor buzele cu vârful penisului.

— Deschide-mi-te, Serena, porunci el. Ia-mă în gura ta.

Ea se conformă rapid, iar Damon plonjă imediat adânc în gura ei, stârnindu-i o senzaţie catifelată pe limbă. Avea gust de sare şi mirosea uşor a mosc.

Se mişcă înainte şi înapoi, iar ea îl supse, trecându-şi limba de la vârf spre bază, în timp ce el îşi înfigea bărbăţia şi o retrăgea cu tot mai multă forţă.

Se opri pentru o clipă şi o bătu pe obraz cu degetele. Apoi îi ridică fruntea, mădularul aproape eliberându-se din strânsoarea buzelor ei. Avertismentul din privire era limpede.

Se relaxă imediat şi-l lăsă să preia controlul. Îi permise să se folosească de gura ei cum voia. Era a lui.

Îi cuprinse faţa cu mâinile şi o trase mai aproape de vintrele lui. Alunecă adânc în gura ei, până când perii scurţi îi gâdilară nasul. Gemu încet şi trupul ei se încordă de plăcere. Îi aducea plăcere.

Se împinse tot mai tare şi mai adânc. O ţinu locului, pompând în ea fără pic de milă. Dacă se temuse cumva că avea să fie prea blând, prea moale, se temuse degeaba. Nu era nicio urmă de blândeţe în felul în care o poseda. Se înfigea în ea cu o fervoare sălbatică, demonstrându-i fără urmă de îndoială cui îi aparţinea acum.

Degetele lui se împletiră mai adânc în părul ei, mâinile încâlcindu-i-se în şuviţe. De câteva ori i se păruse că era pe punctul de a termina, dar atunci încetinea, oprindu-se în gura ei până-şi recăpăta controlul. Apoi îşi relua mişcările ample.

Coroana boantă a penisului îi luă cu asalt glota. Înghiţi convulsiv şi-l simţi tremurând.

Ceva sărat şi cald i se revărsă pe limbă, anunţând iminenţa orgasmului. Sorbi însetată lichidul delicios, dorindu-şi mai mult, dar el se opri şi o bătu din nou pe obraz, ca un avertisment. Ea se relaxă din nou şi-i cedă controlul.

— Sunt aproape, Serena, spuse el. Vocea lui alunecă precum mătasea peste simţurile ei răvăşite. Vreau să înghiţi tot. Bea de la mine. Gustă-mi plăcerea.

Ea închise ochii, în timp ce cuvintele lui erotice îi învăluiră trupul flămând. Îl dorea. Avea nevoie de el, cum nu mai avusese niciodată nevoie de altcineva.

Mişcările lui deveniră mai puţin măsurate şi mai puţin controlate. Se împingea în gura ei fără reţinere, şi totuşi ea îşi dorea mai mult. Îl voia în întregime. Nimic mai puţin.

Primul jet o lovi în adâncul gâtului ca un şoc. Pentru o clipă, îi ţinu sămânţa în gură, atât de surprinsă că nu reuşi să înghită destul de repede. Se revărsă şi mai multă pe limba ei. Cremoasă şi exotică. Cu un gust sălbatic. Masculin şi puternic.

În timp ce înghiţea, el continuă să intre şi să iasă din gura ei, cu mişcări mai blânde acum, până când ultimul fior al orgasmului îi străbătu vintrele. Se scufundă o ultimă dată în gâtul ei şi rămase acolo.

— Înghite, spuse el gutural. Înghite-mă, Serena.

Ea ascultă, înghiţind şi ascultându-i gemetele de plăcere, mulgând ultimii stropi din spuma bărbăţiei lui.

În cele din urmă, se retrase din gura ei şi îşi slăbi strânsoarea. O privi cu o strălucire caldă de aprobare în ochi. Şterse cu degetul mare un firicel din sperma care se scursese din colţul gurii ei şi i-l dădu să-l lingă, ceea ce ea şi făcu, ascultătoare.

Se aplecă, o prinse de umeri şi-o ridică. Mâinile îi amorţiseră la spate, dar Serena nu se plânse, rămânând dreaptă în faţa lui.

Îi atinse un sfârc, făcând-o să geamă uşor. Apoi trase de celălalt, jucându-se cu mugurul până ce ea începu ia tremure din cap până-n picioare. Îi aruncă o privire rapidă păzitorului, care trecu în spatele ei şi o prinse ferm de umeri.

Muşchii ei se zvârcoliră cu anticipaţie când mâinile lui Damon îi alunecară pe corp spre cârlionţii dintre picioare. Nu găsea cuvinte potrivite ca să descrie plăcerea pe care o simţea, agonia acută care-i încorda corpul.

Atent, îi desfăcu pliurile feminităţii cu un deget. Alunecă uşor peste pielea netedă şi peste clitoris înspre deschiderea de dedesubt.

Când păzitorul îşi trecu mâinile peste umeri, spre sânii ei, cuprinzându-i şi ciupindu-i sfârcurile, i se înmuiară genunchii. Necunoscutul o ţinu bine, în timp ce Damon se afunda mai mult între picioarele ei.

— N-o lăsa să cadă, îl avertiză Damon.

Degetele lui reveniră la clitoris, masând şi mângâind

grămăjoara de nervi.

— Vei termina pentru mine, Serena.

O, Doamne, da, clar avea să termine pentru el. Încercă să respire, dar i se părea că în plămâni îi intra foc, nu aer.

O atingea tot mai tare şi mai rapid, după care coborî spre intrarea în tunelul umed, tachinând-o fără milă.

— Îţi imaginezi cum ar fi să-mi îngrop mădularul adânc în tine? întrebă cu voce mătăsoasă.

— Da, gâfâi ea. Mi-o doresc mai mult ca orice altceva.

El zâmbi şi apăsă mai tare.

— Curând, Serena. Curând mă vei avea în totalitate. Momentan vreau să termini pentru mine în braţele păzitorului tău, căci e ultima dată când te va mai atinge vreun bărbat fără acordul meu. Acum eşti a mea.

Cuvintele lui, mai degrabă decât atingerea, îi stârniră orgasmul. Era deopotrivă înspăimântător şi splendid. Păzitorul o ţinea cu fermitate în timp ce se încovoia şi zvârcolea. Genunchii ameninţau s-o trădeze, însă Damon o sprijini imediat cu mâna liberă.

Când ultimul val al orgasmului se frânse în jurul ei, Damon îi ordonă celuilalt bărbat s-o elibereze. Serena ascultă amorţită cum noul ei proprietar îi mulţumea păzitorului pentru că avusese grijă de ea şi îi promitea că ivea să fie un stăpân bun.

Încă avea mâinile legate la spate când Damon o conduse afară din încăpere. Zeci de ochi masculini o urmăreau cu privirea, holbându-se cu invidie la cuplul lor.

Damon se opri în hol şi trase de frânghiile cu care ira legată. Când mâinile i se eliberară, se aplecă şi le duse pe amândouă la buze. Sărută cercul roşu din jurul încheieturilor şi-i alină amorţeala cu degete tandre.

Luă un halat de pe un scaun şi o îmbrăcă plin de tandreţe, ajutând-o să-şi treacă braţele prin mâneci. Apoi legă bine cordonul, astfel încât fiecare părticică din trupul ei să fie acoperit.

O atinse drăgăstos pe obraz şi, ţinând-o pe după

umeri, o îndrumă spre scară. În timp ce coborau treptelle, se întoarse din nou spre ea.

— Eşti a mea acum, Serena.

— Da, sunt a ta, şopti ea.

Capitolul 13

Serena se simţi puţin ciudat când ieşi afară îmbrăcată doar într-un halat, fără nimic pe dedesubt. Ba mai rău, şoferul aştepta lângă Bentley, rezemat pe uşa din spate. Când ea şi Damon se apropiară, Sam deschise uşa şi Damon o invită să urce.

Se aşeză lângă ea şi o trase la pieptul său. Se cuibări lângă el, sprijinindu-şi capul pe umărul lui. El avu grijă la ţină halatul bine strâns în jurul ei, lucru pentru care îi era recunoscătoare. Puţin probabil ca Sam să fi putut – ori să fi vrut – să-i vadă trupul dezgolit, dar faptul că Damon îi respecta pudoarea era de apreciat.

Nu se mai putu abţine şi izbucni în râs. Grijile ei erau de-a dreptul ilare.

— Te amuză ceva? se interesă Damon.

— Mă îngrijora faptul că va trebui să ies în stradă îmbrăcată doar într-un halat şi eram recunoscătoare că mi-ai ascuns nuditatea de Sam, când tocmai ce mi-am petrecut ultima jumătate de oră goală-puşcă într-o încăpere plină de bărbaţi. Absurditatea mea nu cunoaşte limite.

— Eşti modestă din fire, spuse el simplu. Când s-a încheiat licitaţia, ai revenit la adevărata ta natură. Nu văd nimic absurd în asta. Sincer să fiu, îmi place că te preocupă atât cine-ţi vede trupul. În următoarea lună, doar eu şi cei pe care-i aleg eu vom avea acest privilegiu.

Inima i se opri în loc pentru o clipă şi-şi ascunse zâmbetul în pieptul lui. Îi plăcea că era atât de posesiv. Indiferent că se prefăcea sau că aşa simţea cu adevărat, o încânta.

— Ce urmează acum, Damon? întrebă ea încet.

Mai discutaseră despre asta şi înainte, dar nu-şi mai

amintea nimic, la cât de emoţionată era.

— Acum mergem acasă, rosti el simplu.

— Trebuie să-mi iau nişte lucruri din apartament, în instrucţiuni mi-ai spus să aduc o geantă cu necesarul pentru noaptea asta, dar voi avea nevoie de mai multe haine dacă e să rămân cu tine o săptămână întreagă.

El îşi puse ferm degetul peste buzele ei, reducând-o la tăcere.

— În primul rând, vei sta cu mine toată luna. În săptămâna despre care am vorbit mi te vei dedica în întregime şi nu vei merge deloc la serviciu. Dar şi când te vei întoarce la muncă, tot vei veni la mine în fiecare zi, vei dormi în patul meu, vei fi legată de mine. În al doilea rând, n-ai nevoie de lucrurile tale. Cât timp eşti a mea, îţi voi da tot ce-ţi trebuie. Te voi îmbrăca, te voi hrăni, mă voi ocupa de cele mai mici detalii. Ai înţeles?

Serena aprobă din cap, îmbujorându-se la gândul că nu ştia cum să i se adreseze.

— Cum să-ţi spun? întrebă ea încet. Nu-ţi puteam spune păzitor, pentru titulatura aceasta era rezervată altcuiva, dar nici n-am avut tupeul să-ţi spun „stăpâne”, pentru că mi se părea atât de… prostesc, iar eu nu mă simt deloc prostuţă când sunt cu tine.

— Îmi vei spune Damon, murmură el mângâindu-i părul. Nu cred că-i nevoie de prea mult dramatism. Eu, pe de altă parte, îţi voi spune frumoaso… iubito… a mea. O să-ţi spun „a mea”.

Ea închise ochii şi îşi frecă obrazul de palma lui.

— Ce frumos o faci, murmură el. Semeni cu o pisică mulţumită şi languroasă, mai lipseşte să torci.

Serena gemu gutural, satisfăcută, ghemuindu-se mai aproape de el.

— Dacă aş putea toarce, aş face-o, pentru că eşti atât de bun cu mine, Damon.

— Mă bucur că gândeşti aşa. O să trag de tine, Serena. Sunt pretenţios. Aştept ascultare şi supunere. Dar voi fi foarte bun cu tine. Îţi promit.

Pielea începu să o furnice chinuitor, făcând-o să se i

foiască nelalocul ei. El zâmbi arogant, plin de satisfacţie masculină. Ştia al naibii de bine că-l voia. Că-l voia din tot sufletul. Se simţi obligată s-o spună cu voce tare.

— Te vreau, Damon. O să înnebunesc dacă nu faci dragoste cu mine curând.

Îi prinse bărbia între degetul mare şi arătător, înclinându-i o astfel încât gura ei să se afle la doar câţiva centimetri de-a lui. Serena îşi umplu plămânii cu aer. Avea s-o sărute? Oare, în sfârşit, avea s-o sărute?

Rut, atât de uşor, şi totuşi îi pârjoli pielea sensibilă. Spre nemulţumirea ei, totul se termină într-o clipă.

Se depărtă de ea, fixând-o cu ochi strălucitori în timp ce-şi trecea degetul mare peste buza ei inferioară.

— Curând, Serena. Curând te voi avea şi tu mă vei avea pe mine. Anticipaţia e doar jumătate din plăcere. Tocmai de aceea, n-aş vrea să ne împreunăm prea repede. Trebuie să savurăm procesul, nu să-l grăbim.

Se cuibări din nou în braţele lui, ţinându-i promisiunea aproape de inimă. Da, era nerăbdătoare. Îl voia cu disperare, dar era vorba de mai mult decât sex. Voia să-i poarte de grijă. Să-i acorde atenţie. Voia să fie răsfăţată. Voia să aparţină.

Îşi apăsă lent buzele pe colţul gurii ei. Un singur să

Extenuarea se furişă în trupul ei. Valul de adrenalină o lăsase pe marginea exploziei orgastice; acum era flască precum o masă gelatinoasă.

Când maşina se opri, gemu a protest, însă Damon îi chicoti în ureche.

— Nu te mişca, Serena mea.

Când Sam deschise portiera din spate, Damon se desprinse cu blândeţe, coborî din maşină, apoi veni să o ia în braţe şi o purtă până la intrarea casei lui. Imediat ce trecură de uşă, o coborî până atinse podeaua cu picioarele. O întoarse spre el şi o prinse de reverele halatului.

Deschise gura să protesteze, dar el o reduse la tăcere cu o privire fermă.

— Când eşti în casa mea, vei sta dezbrăcată, cu excepţia cazurilor în care aleg să te îmbrac.

Se holbă prosteşte la el în timp ce îi trase halatul peste umeri şi-l lăsă să-i cadă pe braţe. Ventilatorul din tavan sufla un aer răcoros, făcând-o să tremure. Îşi duse mâinile la piept, să se protejeze, dar el n-o lăsă.

— N-ai de ce să te temi de mine, spuse el răguşit, depărtându-i mâinile de pe corp. Îi prinse degetele în ale lui şi le strânse cu blândeţe. Eşti o femeie frumoasă şi n-am nici cea mai mică intenţie să permit ca vreo părticică din frumuseţea ta să rămână ascunsă cât eşti în grija mea.

— Am nevoie de permisiunea ta ca să mă îmbrac? întrebă ea nevenindu-i să creadă.

Se mulţumi s-o privească fix, exprimându-şi tacit opinia despre întrebarea respectivă.

— Bine, bine, mormăi ea.

— Vino cu mine, porunci el.

Îşi duse mâna la spatele ei şi o împinse înainte. Dacă înainte gravitase spre el, spre căldura şi siguranţa trupului său, acum Serena păstra o oarecare distanţă între ei. Autoconservare.

Nu era sigură de ce o cuprinseseră fiorii, dar acum că se afla pe teritoriul lui, o rodea îndoiala.

Intrară în ceea ce era evident dormitorul principal. Era uriaş, un adevărat apartament. În centrul lui se afla un pat dublu mare. Era din mahon, cu patru stâlpi şi domina întregul spaţiu. Toate celelalte lucruri din cameră păreau subordonate acestui element central.

Spre stânga, de-a lungul peretelui, se afla un dulap mare într-o nuanţă asortată cu patul, de fapt cu tot mobilierul din locuinţă. Esenţe de lemn bogate, în culori închise. Masculine şi calde.

— Aşază-te pe pat, îi spuse el.

Ea se duse pe marginea patului şi se aşeză sfios, cu palmele împreunate în poală. Mişcările lui vădeau o graţie şi eleganţă care contraziceau modul dur, animalic în care se înfipsese în gura ei cu nicio oră în urmă. Era o contradicţie care o intriga. Pe dinafară părea atât de civilizat, de rafinat. Era un gentleman desăvârşit. Şi totuşi, sub exteriorul acela sofisticat se ascundea un om primitiv.

Un bărbat motivat de dorinţe şi nevoi. Un bărbat care pur şi simplu nu avea să se mulţumească eu mai puţin.

El deschise dulapul, lăsând să se audă un zăngănit uşor. O clipă mai târziu se întoarse cu un pacheţel în mână. Serena îl privi curioasă cum deschise cutia şi scoase un cerc de aur, apoi încă unul.

Patul se lăsă când se aşeză lângă ea, ţinând cele două brăţări în mână.

— Întoarce-te şi uită-te la mine.

Se răsuci spre el, îndoindu-şi un picior şi legănându-l pe celălalt peste marginea patului.

— Am hotărât să nu folosesc o zgardă.

Îşi duse automat mâna la gât, făcând ochii mari. Ştia că sclavii purtau de obicei o zgardă, dar i se părea atât de… barbar.

— Totuşi, mă încântă foarte tare ideea ca tu să porţi un semn al faptului că-mi aparţii, aşa că am cumpărat chestiile astea.

Desfăcu unul din cercuri. Mâna lui liberă îi urcă pe braţ, oprindu-se la jumătatea distanţei dintre cot şi umăr, unde fixă inelul rece de metal. Era o bijuterie frumoasă. Feminină şi delicată. Avea cam cinci centimetri lăţime şi era gravată cu un desen complicat. Şi i se potrivea perfect.

Damon se aplecă şi-i prinse piciorul, ridicându-i-l în poală şi masându-i-l cu tandreţe. Desfăcu şi celălalt inel şi i-l prinse în jurul gleznei. Giuvaierurile îi confereau imaginea unei cadâne împodobite cu aur, dansând pentru sultanul ei.

— Cât timp îmi aparţii mie, vei purta însemnele mele, spuse el. Nu le vei da jos, nici măcar când te îmbăiezi.

Îşi privi braţul, apoi glezna. Se simţea exotică, deloc în pielea ei, dar nu tocmai acesta îi fusese scopul? Să nu mai fie ea însăşi, ci să trăiască într-o fantezie?

Îşi înăbuşi un alt chicotit. Cât de absurde erau toate astea? Stătea în costumul Evei pe pat, lângă un individ care tocmai o încătuşase. O încătuşase şi-i poruncise să fie tot timpul goală în prezenţa lui.

Evident că era dusă cu pluta.

— Mai întâi să facem duş, îi spuse Damon privind-o cu atenţie. Voi cere să ni se aducă cina în dormitor şi vom mânca după aceea.

— Să ni se aducă? repetă ea răguşit. Avea servitori care aveau s-o vadă goală? Care aveau să ştie că era sclava lui? Doamne sfinte, oare avea de gând să facă sex cu ea în văzul oricui trecea pe-acolo?

— Începi să intri în panică, o mustră el. Relaxează-te şi lasă-mă să am grijă de tine, Serena.

Ea inspiră adânc pe nas, după care apoi expiră lung.

— Îmi pare rău. N-o să mă mai îndoiesc de tine.

— Ba da, o vei face, zâmbi el. Sunt sigur de-asta.

Ridică o sprânceană, intrigată de licărirea de satisfacţie din ochii lui.

— Şi ce vei face tu?

— Am metodele mele de pedepsire, rosti el cu o voce mătăsoasă, al naibii de sexy.

— Nu prea mă încurajezi să fiu cuminte, murmură ea.

Damon clătină din cap.

— Fără jocuri, Serena. Nu-i vorba despre asta. Dacă vrei să te joci de-a şoarecele şi pisica, de-a sclava neascultătoare şi stăpânul care-o pedepseşte, ţi-ar fi mai bine cu altcineva. Chiar dacă din punctul tău de vedere e o fantezie şi nu realitate, cât timp eşti cu mine va fi real. În toate modurile posibile. Vreau să mă asculţi. Mă aştept – ba nu, îţi cer – să mă asculţi. Nu-mi place, nici nu mă bucură ideea de a te pedepsi. Deci dacă vrei să mă momeşti ca să te bucuri de fiorul disciplinării, vei fi categoric dezamăgită.

— Înţeleg. Privi în jos, la cercul de pe braţul ei. Nu se mai putu stăpâni şi atinse cu cealaltă mână modelele frumoase de pe el. De ce-ai ales asta în locul unei zgărzi?

— Pentru că vreau să porţi însemnul că-mi aparţii şi în public, nu doar în privat, iar o zgardă… nu vreau să te jenez, nici nu vreau să marchez relaţia noastră public. E o chestiune privată, între noi doi, care nu se pretează speculaţiilor. Contează doar să ştii că-mi aparţii. E irelevant ce cred sau nu ceilalţi. Nu sunt atât de nesigur pe

mine încât să strig în gura mare că eşti sclava mea.

Pieptul i se strânse şi, fără să se gândească, se aplecă înainte şi îl cuprinse în braţe. Îşi îngropă faţa în gâtul lui, oftând emoţionată.

— Mulţumesc, spuse ea, şi-şi drese vocea ca să scape de nodul care i se pusese în gât.

— Cu plăcere, surâse el atingându-i brăţara. Îmi place să văd dovada posesiunii mele pe trupul tău. Îmi face plăcere şi-o să-mi facă plăcere de fiecare dată când voi zări darul pe care ţi l-am făcut pe braţul şi pe piciorul tău. Nu-mi trebuie altă satisfacţie în afară de asta.

O îndepărtă uşor, apoi se ridică, luând-o de mână.

O trase în picioare, lângă el.

— Haide acum, să-ţi fac duş.

Serena îl privi surprinsă, dar nu primi în replică decât un zâmbet.

— Cu timpul vei vedea că vorbesc serios când spun că intenţionez să mă ocup de tine în toate privinţele.

Capitolul 14

Serena stătea în picioare la duş, sub jetul de apă, în timp ce Damon se dezbrăca după uşa de sticlă. Privirea îi căzu pe trupul lui musculos. Neted, tare, perfect bronzat, fără vreun petic de piele mai albă.

Penisul îi era impresionant chiar şi în poziţia lui semierectă, printre firele de păr întunecos din zona inghinală. Iată un bărbat care evident se îngrijea de el, iar asta nu-i ciobea deloc din bărbăţie.

Într-un cuvânt, era frumos. Aspru. Bărbat. Nu era tipul de om de Neanderthal care-şi târa ciomagul după sine, având mai mulţi muşchi decât minte. Era cu câţiva centimetri mai înalt ca ea, dar nu atât de înalt încât să-şi strâmbe gâtul ca să-l privească în ochi.

El intră la duş şi, înainte s-o atingă măcar, corpul îi intră în alertă. Sfârcurile i se strânseră şi se încordară, implorându-l parcă să le atingă. Vaginul începu să-i pulseze. Îl dorea. Era o nevoie puternică şi copleşitoare.

Nu era nimic sexual în mişcările lui când o spălă. Degetele lui lungi alunecau tandru peste pielea ei, răspândind buluci de săpun în urma lor. După ce îi acoperi fiecare centimetru din trup, inclusiv zonele intime, îşi concentră atenţia asupra părului ei.

Metodic, îi şamponă părul şi masă scalpul cu degetele lui ferme. După ce-o dăţi, o dădu cu balsam şi o împinse uşor în afara jetului de apă, după care îi înmână săpunul.

— Acum mă vei spăla tu pe mine. Foloseşte-ţi doar mâinile. Vreau să-ţi simt atingerea pe tot corpul.

Pulsul i se înteţi şi i-o luă razna. Cu degete tremurătoare, apucă săpunul şi-l frecă în mâini până obţinu o cantitate mare de spumă, apoi îşi puse ezitant mâinile pe pieptul lui Damon.

Bărbatul închise ochii, lăsându-se în voia ei. Încuraja tă de reacţia lui şi de faptul că-i plăcea să-l atingă, începu să-l frece pe umeri, apoi pe abdomenul încordat.

Sări peste zona inghinală şi peste penisul acum vădit erect şi-l săpuni pe picioare. Când îngenunche pe podeaua duşului să-l dea cu săpun pe tălpi, el îşi puse mâna pe capul ei.

Ridică privirea, îngrijorată că greşise cu ceva, dar văzu aprobarea strălucind puternic în ochii lui.

— Când îngenunchezi în faţa mea, atât de dulce, să mă speli pe picioare… e splendid, Serena. Tu eşti splendidă.

Îşi plecă fruntea, cuprinsă brusc de sfială. Îl spălă pe picioare, apoi urcă din nou spre zona inghinală, ajungând în dreptul bărbăţiei care îi sălta în faţa ochilor. Amintindu-şi ce încântat păruse el când se lăsase pe genunchi, rămase în acea poziţie şi îi cuprinse mădularul în palme.

Era fierbinte, mai fierbinte ca apa care se prăbuşea peste ei. Îl frecă înainte şi înapoi, simţindu-i pulsarea tot mai energică. În clipa când ajunse la bază, îşi glisă degetele spre scrot. Testiculele i se rostogoliră în palmă şi ea se minună de fineţea pielii care acoperea rezervoarele pline de sevă.

Voia să-l ia în gură din nou şi să-i producă plăcere. O bătaie uşoară pe obraz o făcu să clipească şi să-şi ridice privirea. Oare era chiar atât de transparentă?

— Foloseşte-ţi doar mâinile de data asta, îi ceru el răguşit.

Se întinse ca să mute duşul dinspre ei şi-i îndrumă mâna înapoi spre erecţia lui.

Serena îşi mişcă mâinile înainte şi înapoi, trăgând cât mai în faţă pielea de pe organul bulbos, după care o împinse spre bază, dând la iveală vârful neted.

— Mai tare!

Se supuse, strângând mai tare şi mărind ritmul.

Dintr-odată, el se smuci din strânsoare. Cu o mână îi dădu la o parte braţele, în timp ce se masturbă cu cealaltă. Serena icni când primul jet fierbinte îi explodă pe piept.

El nu se opri, ţintind spre sânii ei. O parte din spermă îi ateriză în adâncitura gâtului şi începu să i se scurgă spre buric.

O dâră groasă alunecă spre vârful sânului ei, îmbrăcă sfârcul rigid şi se legănă precar înainte să cadă pe podeaua duşului.

Damon trase în sus de penis şi se aplecă şi mai mult, împingându-se în gura ei.

— Deschide, îi ordonă.

Serena se conformă şi el pătrunse uşor cu vârful penisului acoperit de spermă. Pe măsură ce se înfigea tot mai adânc în gura ei, ea înghiţi ce mai rămase din lichidul albicios.

— Aşa, şopti el. Curăţă-mă, Serena mea.

Preţ de câteva secunde lungi, se legănă pe vârfuri, pompând ritmic, în timp ce mădularul i se relaxa tot mai mult. În cele din urmă se retrase şi o prinse de mână, ajutând-o să se ridice.

Cu o expresie arogantă de satisfacţie privi la dâra de spermă de pe pieptul ei.

— Spală-te cu ea, murmură el. Freacă-mă peste tot pe corpul tău, ca să ştii că eşti a mea.

Ezitant, privi la crema lipicioasă de pe sânii şi

abdomenul ei. Îşi puse o mână pe piele şi frecă atent, într-un cerc restrâns.

Damon începu să gâfâie şi mădularul lui tresări, revenindu-şi deja din orgasm.

Cu tot mai multă încredere, ea îşi puse şi cealaltă mână peste sânul umed şi începu să se maseze cu fluidul cremos, legănându-se cu o senzualitate înnebunitoare.

Trupul îi era hipersensibil la fiecare contact. Prin orgasmul lui o adusese la o distanţă infinitezimală de propria eliberare. N-o atinsese ca să-i aţâţe în vreun fel orgasmul, şi totuşi era pe punctul de a termina. Chiar pe muchie. O durea. Atât de aproape. Foarte aproape. Dacă ar fi putut doar să-şi coboare mâinile…

Damon îi prinse încheieturile ca într-o menghină şi îi îndepărtă mâinile de trup. Fără vreun cuvânt, orientă duşul spre ea şi începu să-i clătească balsamul din păr.

Din nou, fără să încerce s-o excite, o spălă până părul îi era curat şi rămăşiţele orgasmului lui îi dispăruseră de pe piele.

— Rămâi aici, îi spuse el închizând apa şi ieşind din cabină.

Îl privi uscându-şi rapid trupul gol. El îşi şterse şi ultima picătură de apă, după care aruncă prosopul la o parte şi luă altul.

Se aplecă, o luă de mână şi o scoase de la duş. Începu cu părul ei, storcând excesul de apă. Apoi coborî, tamponând-o uşor cu prosopul.

Când termină, lăsă din mână prosopul şi-o trase spre căldura trupului său. Se potriveau perfect, moliciunea ei mulându-se pe părţile lui dure.

Serena rămase pur şi simplu acolo, cu pulsul bătându-i încet în gât. O mângâie delicat pe spate, apoi spre fese, după care pe braţe. Mâţa dreaptă i se opri pe brăţara de aur şi zăbovi asupra ei. Părea să aprecieze ornamentul pe care-l purta. Pentru el.

— Haide, e vremea să te hrănesc şi să te bag la culcare.

Ea se zbârli puţin, pentru că o făcea să pară un

animal de casă sau un copil. Dar când o răsuci în direcţia dormitorului, cuprinzându-i senzual umerii, iritarea îi dispăru ca prin farmec.

Spre uşurarea ei, tava cu mâncare le fusese adusă deja şi îi aştepta pe noptieră, ceea ce însemna că nu trebuia să dea ochii cu niciun angajat în acea ipostază. Cearşafurile şi cuverturile fuseseră trase la o parte şi pernele tronau la capul patului.

Se părea că Damon ţinea realmente la confortul personal.

Îi făcu semn să se urce în pat, însă abia după ce ajunse pe aşternutul diafan văzu frânghia şi cătuşele de satin legate de tăblie, pe partea ei.

Îl privi nesigură pe Damon, dar expresia lui rămase neschimbată. Se aştepta să-l asculte şi atitudinea lui nu-i oferea nicio altă posibilitate.

Bărbatul o aşteptă să se aşeze în capul oaselor înainte să-i apuce mâna stângă. Ea privi deopotrivă şocată şi fascinată cum trase frânghia cu cătuşa din tăblia patului şi cum io fixă în jurul încheieturii. Tăcut, îi prinse cealaltă mână şi io răsuci spre baza spatelui, unde o fixă cu a doua cătuşă. În final, avea ambele mâini imobilizate la spate.

Nu intenţiona să întrebe lucruri evidente, de pildă cum naiba avea să mănânce, pentru că după discursul pe care i-l ţinuse şi după ce-i amintise de nenumărate or că avea să se îngrijească de fiecare nevoie a ei, bănuia ce o aştepta.

— Te simţi bine? vru el să ştie.

Ea dădu din cap afirmativ. Nu minţea. Patul era minunat de moale. Dar nu prea moale. Se mula pe corpul ei.

Conturându-i-l perfect. Avea să doarmă extraordinar pe el.

Mulţumit de răspunsul ei, se duse de partea cealaltă a Patului, spre tava cu mâncare. După ce luă câte puţin din fiecare fel, se aşeză turceşte cu farfuria în poală.

Mirosea nemaipomenit.

Aveau pui fript cu cartofi copţi cu smântână şi un

desert de ciocolată care părea pur şi simplu decadent.

Damon tăie puiul în felii uşor de înghiţit. Când termină, înfipse furculiţa într-o bucată şi i-o duse la buze.

Preţ de o clipă se holbă doar la el, întrebându-se de ce nu se simţea chiar în largul ei. El aşteptă răbdător, apăsându-i buza inferioară cu bucăţica de pui. În cele din urmă acceptă şi el îi introduse încet furculiţa în gură.

Ce ciudat că putea transforma acest gest de hrănire, de parcă ar fi fost neajutorată, într-unul atât de intim şi drăgăstos. Acţiunile lui erau pline de blândeţe, de atenţie, astfel că nu avea de ce se deranjeze faptul că o hrănea în timp ce ea stătea acolo, legată şi goală, în Patul lui.

Şi mai curios era modul în care o făcea să tânjească după atenţia lui. Imediat ce-i dădea o îmbucătură, voia alta, nu din cauza mâncării, ci a atenţiei sale.

Damon o hrănea pe ea, apoi mânca la rândul lui. Ea urmări bucăţile dispărând în gura lui, îi urmări buzele trecându-i peste dinţii furculiţei pe care îi atinsese gura ei. Căldura lui rămânea încă pe metal când i-o punea în gură.

Când furculiţa îi alunecă de pe buze, curată, el o târî uşor pe bărbia ei, pe gât, apoi pe piept. Dinţii erau uşor abrazivi, zgâriindu-i pielea, stârnindu-i un fior.

Apăsă furculiţa pe partea de sus a pieptului ei şi-i atinse uşor sfârcul cu vârful. Umerii i se cutremurară, făcându-i sânii să-i salte. În felul acesta, sfârcul se freca şi mai puternic de dinţii metalici.

Oare cât se mai putea lăsa tachinată înainte ca proximitatea orgasmului s-o înnebunească de-a binelea?

O durea tot. O durea vaginul. Sânii îi erau încordaţi, atât de întinşi şi de sensibili că fiecare atingere era agonizantă.

Damon reveni la farfuria lui, ridicând cu atenţie ce mai rămăsese din mâncare. Îi mai dădu trei înghiţituri, după care împinse căruciorul de lângă pat.

Când se întoarse din nou spre ea, îi dezlegă mâinile, dar, nelăsând-o să se bucure de libertate, i le repoziţionă deasupra capului şi-i prinse din nou cătuşele la încheieturi.

— Găseşte o poziţie confortabilă, îi porunci el.

Cum putu mai bine, coborî până stătea întinsă pe spate, cu capul pe perne. El îi verifică legăturile şi-i porunci să se întoarcă pe dreapta, apoi pe stânga. Mulţumit că se putea mişca în voie, se îndepărtă şi-şi trecu mâna peste corpul ei.

Se întinse pe-o parte lângă ea şi se sprijini în cot, privind-o mulţumit.

— Înainte să ne culcăm, mă gândeam să-ţi explic pe larg ce aşteptări mai am de la tine, ca să nu fii luată prin surprindere.

Ea ridică o sprânceană.

Îi spusese clar la ce se aştepta. Ce mai era? Dar nu-şi exprimă gândul şi aşteptă ca el să o lămurească.

— Ai vrut să obiectezi, zâmbi el. Îţi admir puterea de stăpânire, dar mai mult de atât, mă încântă dorinţa ta de a-mi face pe plac. Neştiind cum sau dacă să-i răspurv dă, tăcu din gură. Sex, continuă bărbatul. Corpul tău îmi aparţine şi fac ce vreau cu el. Asta înseamnă că te iau când vreau, cum vreau, uneori gândindu-mă la plăcerea ta, alteori la a mea. E la latitudinea mea când vei fi satisfăcută şi când nu. Se opri, aşteptând un comentariu, însă tânăra femeie înţelesese destul de repede cum stăteau lucrurile. El voia supunere, aşa că avea să i-o ofere cum putea mai bine. Tăcerea ei păru să-l mulţumească, aşa că urmă: îmi place îndeosebi să fac sex când mă trezesc, când mintea încă mi-e înceţoşată de la somn, dar trupul meu tânjeşte după dulceaţa unei femei. Te voi încăleca atunci când eşti încă legată de patul meu, neajutorată, când nu vei putea face altceva decât să-mi oferi ce-ţi cer.

Ea închise ochii şi-şi strânse coapsele una de cealaltă, încercând să calmeze arsura dintre ele. Avea să termine doar la auzul vocii lui.

Damon îşi trecu un deget peste sânul ei, apoi îi ţuguie sfârcul.

— M-ai întrebat de ce te vreau goală mereu. Parţial, pentru că în opinia mea trupul femeiesc e cea mai sinceră formă de artă. Îmi place să mă bucur de el. Îmi place să-l privesc, mai ales când ştiu că-mi aparţine. Totuşi, motivul

principal este că intenţionez să mă bucur de acces nestingherit la trupul tău. Îmi place ideea de a fi capabil să ţi-o pun când vreau, cum vreau. Mă pot bucura de gura, de păsărică şi fundul tău doar aplecându-te pe canapea sau peste scaunul meu sau chiar în poala mea. Când treci pe lângă mine, pot să mă întind şi să te iau. Te pot apăsa de perete şi ţi-o pot pune pe la spate. Nu mă vei refuza. Nu voi permite una ca asta. Doar dacă eşti rănită sau bolnavă. Sau dacă spui nu.

În clipa în care ai spus nu, se încheie totul. Aşa că, vezi tu, Serena, în pofida puterii pe care mi-ai cedat-o, totul se află în mâinile tale. Deţii în întregime şi cu desăvârşire controlul asupra fanteziei tale, pentru că totul se termină cu un singur cuvânt.

Se afla chiar pe muchia celui mai violent orgasm din viaţa ei. Avea să termine chiar dacă n-o atinsese decât pe sâni. Imaginile cu el luând-o în toate modurile, pe care tocmai i le descrisese, îi năvăliră în minte. Începu să tremure. O, Doamne, venea şi n-avea ce să facă.

Luptându-se cu inevitabilul, Damon o încălecă brusc, depărtându-i picioarele cu mâini grăbite. Se îndesă în ea, iar icnetul ei surprins se transformă instantaneu într-un strigăt de eliberare. Imediat ce mădularul tare ajunse în adâncul ei, orgasmul îi explodă necruţător.

Vederea i se înceţoşa când el o încălecă, şoldurile lui izbindu-i-le pe-ale ei cu viteză şi forţă. Trupul nu-i mai aparţinea. Se frânse în bucăţele mici, ascuţite şi aspre. Plăcerea îi spumegă în vintre, umflându-se şi despicându-se spre exterior, însă pomparea continua. Mai adânc. Mai tare. Fără milă.

Vaginul moale şi hipersensibil, liniştindu-se după orgasm, protestă în timp ce mădularul de neoprit se freca de ţesuturile tumescente.

Gemu din rărunchi, nesigură dacă simţea junghiuri de durere sau de plăcere.

— Te rog, bolborosi ea, dar nu era sigură dacă-l implora să se oprească sau să continue.

— Trupul tău îmi aparţine, spuse el. Voi lua ce-mi

aparţine.

— Da, al tău, murmură ea.

Cu fiecare zvâcnire o împinse tot mai sus în pat, până când mâinile legate i se izbiră de tăblie.

Se întinse sub ea şi-i prinse fesele în mâini, ridicând-o înainte de a plonja pentru ultima oară şi a se opri în adâncul ei.

Un lichid fierbinte îi umplu pântecele. Cu şoldurile tremurând spasmodic, rămase înfipt în ea, dându-i răgaz să-i absoarbă sperma.

Într-un final, se prăbuşi peste ea şi îşi îngropă faţa în gâtul ei, încercând să-şi tragă sufletul. Ea rămase întinsă, cu mâinile deasupra capului, cu picioarele larg depărtate, cu trupul plin de sămânţa bărbatului care o deţinea. Încă era dur în interiorul ei şi nu dădea semne că ar fi vrut să se retragă.

— Dormi, Serena, îi şopti el ciugulindu-i drăgăstos pielea. În noaptea asta voi dormi în tine, ca să-ţi amintesc că-mi aparţii. Dimineaţă, după ce te voi fi luat din nou, te voi îmbăia şi-mi voi spăla sămânţa de pe corpul tău.

Capitolul 15

În timpul nopţii, Damon se desprinse din îmbrăţişare şi se rostogoli pe-o parte. Ea îşi dădu seama de asta ca prin vis, după care adormi la loc.

Când se trezi din nou, simţi nişte mâini foindu-se agitate peste corpul ei, trecându-i peste sâni şi în jos pe şolduri. Deschise ochii şi constată că Damon se pregătea să-i depărteze larg picioarele. Icni când îl simţi înfigându-şi nerăbdător mădularul în deschizătura ei.

În nerăbdarea lui, se ciocni de clitoris înainte să se repoziţioneze. Apoi îi găsi intrarea şi pătrunse adânc, tăindu-i răsuflarea. Rămăşiţele zbaterilor din cursul nopţii i se uscaseră pe interiorul coapselor, dar cele aflate încă în vagin erau calde şi umede, înlesnind trecerea pistonului gros.

Trase de legături, dar el o ţinu strâns, astfel că asistă

neajutorată cum încerca să profite de trupul ei.

Mişcările lui erau complet lipsite de fineţe, nu încercau deloc să-i provoace şi ei plăcere, dar, în mod ciudat, asprimea şi cruzimea mişcărilor lui o excitau la culme. Când el se împinse mai adânc şi mai tare, cu ochii închişi şi maxilarul încleştat, vintrele ei luară foc.

Privi cum i se întindeau muşchii, pe măsură ce fiecare mişcare se ondula prin el. Mâinile îi apucau cu disperare talia, şoldurile şi apoi din nou talia, în timp e se îngropa tot mai profund în ea. Vulnerabilitatea poziţiei şi sentimentul de neajutorate o excitau teribil. Se folosea de ea. Nu putea descrie altcumva acţiunile lui, şi totuşi se simţea ciudat de mulţumită, ba chiar puternică. O apăsă şi mai tare în pat, în timp ce fesele lui bronzate se ridicau şi cădeau peste pa. Carne pe carne, singurele sunete din încăpere fiind pocnetul aspru din momentul în care li se întâlneau trupurile şi mârâitul care-i ieşea prin gura încleştată.

O depărtă cât putu de tare şi se arcui o ultimă dată peste ea. Serena nu-şi mai controlă ţipătul când el o pătrunse imposibil de adânc. În loc să se retragă, rămase ferm peste ea, golindu-se în pântecele ei. Îl simţea în fiecare centimetru al vaginului. Muşchii îi erau întinşi la maximum în jurul mădularului rigid, iar trupul îi era deja sensibil şi dureros de noaptea trecută.

Clitorisul ei tremura, pulsa şi tânjea să se elibereze, dar rămase acolo liniştită, oferindu-şi trupul ca pe un caliciu.

Cu un oftat plin de regret, el se retrase, lăsând în urma lui o dâră de fluid. Îngenunchind între picioarele ei, o trase de genunchi, depărtându-i tare buzele intime.

O privi cu o satisfacţie supremă în ochii lui închişi la culoare.

— Eşti atât de frumoasă! Păsărica ta e umflată şi roşie şi străluceşte de la sămânţa mea.

Îşi vârî un deget în tunelul dilatat şi apoi i-l arătă. Apoi se aplecă şi trasă o linie în jurul gurii ei, lăsându-i o dâră umedă pe buze.

— Linge, şopti el. Linge-mi sperma de pe buzele tale, Serena mea.

Ea se supuse şi-şi trecu limba mai întâi peste buza de jos, apoi pe la colţul gurii şi într-un final peste buza de sus.

— Mi-ai adus plăcere, murmură el.

Ea zâmbi tremurând, prea zdruncinată, prea încinsă de nevoie ca să vorbească.

— Ai vrea să termini, Serena? o întrebă el cu o voce joasă, catifelată.

— Te rog, gemu ea.

Se întinse deasupra capului ei, îi eliberă mâinile şi i le coborî încet spre abdomen.

— Bine? întrebă el.

Încuviinţă, flexându-şi degetele ca să-şi recapete simţurile.

El îi luă mâna stângă şi i-o duse înspre zona ce palpita de nerăbdare.

— Atinge-te, o îndemnă răguşit. Termină singură, în timp ce eu privesc.

Rămase în picioare la marginea patului, fără să-şi mute privirea de la ea. Puţin agitată, Serena îşi vârî mâna între picioare şi îşi desfăcu labiile.

Pielea îi era alunecoasă de la sperma lui şi degetele i se mişcară uşor printre pliuri.

Nu era prima dată când se masturba, dar niciodată nu mai avusese spectatori. Totuşi, voia atât de tare – trebuia – să termine, că nu-i păsa cine-o privea.

Îşi plimbă degetul mijlociu peste clitoris, gemând în timp ce tot trupul i se încordă. Îşi găsi punctul sensibil şi roti cu mişcări strânse, în timp ce vulva se încleştă şi începu să pulseze.

Damon se apropie, cu ochii aţintiţi la pubisul fremătind. Când ajunse în dreptul ei, îşi coborî capul şi îi prinse sfârcul cu dinţii.

Spatele ei se arcui şi degetul i se mişcă mai repede peste clitoris. El o ciupi tăios, sugând şi muşcând cu atâta forţă încât îi provocă o durere delicioasă.

Respiraţia i se înteţi brusc, iar trupul i se răsuci

precum un elastic. Mai tare, mai tare! Se mângâie mai rapid şi el supse mai tare, până se zvârcoli incontrolabil. Şoldurile i se ridicară şi coborâră de parcă realmente i-ar fi tras-o cineva.

Dintr-odată, el o muşcă din toate puterile de sfârc şi Bea cedă pur şi simplu. Cu o zvâcnire bruscă, plonjă în abis şi orgasmul explodă ca o bombă în jurul ei.

Preţ de o clipă, mâna i se agită frenetic, după care senzaţia deveni de nesuportat. Îşi încetini mişcările şi frecă mai uşor, revenindu-şi din orgasm. Damon îşi ridică gura de pe sânul chinuit şi se culcă tandru pe pieptul ei.

Cu mâna liberă îi atinse ezitant fruntea, trecându-şi degetele peste pielea lui, prin părul lui. Îi trasă o linie spre tâmplă, apoi de-a lungul maxilarului, spre gură, şi lei îi sărută degetele când îi ajunseră la buze.

— Ah, îmi aduci plăcere, Serena mea, murmură el înăbuşit.

Ea zâmbi uşor, prea moleşită să mai facă şi altceva.

— Şi tu-mi dai plăcere, Damon.

El îşi înălţă capul reticent.

— Haide să te îmbăiez. Apoi coborâm să luăm micul dejun.

Capitolul 16

După un duş plăcut, în care Damon preluase din nou controlul şi-i spălase fiecare centimetru din corp, o uscă şi-o aşeză între picioarele lui pe pat, ca să-i pieptene părul. La sfârşit îşi trecu mâinile prin şuviţele ei.

— Ai un păr frumos. Nu cred c-am mai văzut un păr atât de negru şi de strălucitor.

Ea zâmbi de plăcere, în timp ce el continuă s-o mângâie uşor.

În cele din urmă se ridică de pe pat şi-i întinse mâna, trăgând-o alături de el şi apoi dându-se la o parte s-o contemple. N-o mai deranja aşa de tare faptul că era goală. Asta până o luară spre bucătărie şi-şi aminti că de existenţa angajaţilor.

Când Sam trecu pe lângă ei, Serena se ascunse rapid în spatele lui Damon, lipindu-se de el. Şoferul dădu politicos din cap când patronul său îi spuse bună dimineaţa şi îşi continuă drumul spre uşa de la intrare.

Când acesta dispăru, Damon se întoarse cu un aer dojenitor:

— Îmi dau seama că-i ceva nou pentru tine, motiv pentru care voi avea răbdare, dar nu-ţi vei ascunde trupul.

— Dar ai spus că vei fi singurul care se va bucura, care va vedea…

Îi puse un deget pe buze.

— Doar eu te voi atinge, Serena. Doar eu te voi ţine în braţe. Doar eu te voi poseda. Angajaţii mei sunt discreţi şi nu se vor holba. Cu timpul, nu te va deranja să fii goală în faţa lor.

Ea deschise gura să protesteze din nou, însă el o reduse la tăcere.

— Acestea îmi sunt dorinţele. Le vei respecta.

Cuvântul „nu” plană o fracţiune de secundă pe buzele ei, dar ştia foarte bine că dacă l-ar fi rostit ar fi pus capăt întregii poveşti. Fusese sincer cu ea. O avertizase că avea s-o forţeze, că era pretenţios şi arogant. Dar putea să spună nu. Şi dacă o făcea, el avea să se retragă imediat. Dezavantajul era că ar fi pierdut totul. Fantezia. Şansa de a-şi satisface cele mai profunde dorinţe şi pofte.

— Da, şopti ea.

El zâmbi şi o luă de mână, aplecându-se să-şi treacă buzele peste ale ei. Gestul arăta limpede cât de mult îi plăcuse răspunsul.

Un fior îi străbătu dintr-odată pieptul. Voia să-i fie pe plac. O voia din adâncul sufletului.

Damon mai strânse o dată de mână, după care o trase înspre bucătărie. Trecură pe lângă o sufragerie elegantă în drum spre bucătăria mare, echipată după ultima modă. Era absolut superbă, stârnindu-i dorinţa de a şti să gătească. Era o aptitudine pe care nu o stăpânise niciodată cu adevărat, dar n-o prea deranja lucrul ăsta.

Într-un alcov mic, intim, se afla o măsuţă aşezată în

faţa unei ferestre care, din fericire, avea obloanele trase, îi aştepta deja micul dejun, compus din chifle, pâine prăjită, cereale cu lapte, ouă şi biscuiţi. Şi suc. De portocale şi de struguri.

Apoi văzu că era un singur scaun. Se încruntă şi privi în jos. Doar nu se aştepta să stea pe podea.

Damon îşi trase scaunul şi se aşeză, după care o trase lin poala lui.

— O să mă hrăneşti tu de fiecare dată? întrebă ea.

Părea în regulă din când în când, dar de fiecare dată? Avea s-o calce pe nervi după o vreme.

Te voi hrăni când îmi va face plăcere, explică el. Iar în dimineaţa asta îmi face plăcere.

Trebui să zâmbească. Dacă-i permitea, putea s-o scoată din sărite. Era un ticălos calm. Calm şi convins. Cât îi plăceau bărbaţii încrezători! Ba era de-a dreptul arogant, dar, la o adică, nimic din el nu era doar „aproape” cumva. Era absolut arogant, complet masculin, sexy ca naiba şi-o punea ca-n vis.

Gemu uşor, mulţumită, şi se afundă mai bine în pieptul lui.

— Vrei suc de struguri sau de portocale? întrebă el.

— Mi-ar plăcea de struguri.

Îi turnă suc într-un păhărel şi i-l duse apoi la buze, înclinându-l destul cât să poată sorbi din lichid fără să-l verse. După câteva înghiţituri mari, îl retrase.

— Ai băut destul?

Ea încuviinţă şi-şi linse sucul de pe buze.

Îi dădu când bucăţi de ouă, când pâine prăjită. Apoi a rupse o bucată de biscuit şi i-o duse la buze, trecându-şi din când în când degetul peste limba ei. Chiar şi această mişcare avea conotaţii senzuale. Nu ştiuse cât de intim putea fi actul hrănirii.

Observă că el încă nu mâncase mare lucru, în timp ce ea era aproape sătulă, ceea ce-i dădu o idee. La urma urmei, se presupunea că era sclava lui, dar până acum o tratase de parcă el era sclavul şi ea regină.

Când îi oferi din nou o bucăţică de prăjitură, întinse

mâna să-l oprească. Un val de surprindere străbătu chipul cu trăsături aspre când luă bucăţica de prăjitură din mâna lui şi io apăsă pe buze.

Damon deschise gura şi ea îşi vârî degetele înăuntru, lăsând ca prăjitura să se fărâmiţeze pe limba lui. Când vru să se retragă, el închise gura în jurul degetului ei şi supse uşor.

La naiba „acum ştia de ce-i plăcea lui atât de mult s-o hrănească. Încurajată de reacţia lui şi de faptul că nu-i dăduse de înţeles că şi-ar fi depăşit limitele, se întinse după furculiţă şi împunse o bucată de ou.

Îi duse furculiţa la gură şi-i dădu încet bucăţica de mâncare.

— Degetele, spuse el când dădu să tragă furculiţa. Foloseşte-ţi degetele.

Zâmbind, se aplecă, îşi trecu degetul prin cereale şi-l duse rapid la gura lui. Pentru că nu fusese destul de rapidă, o parte i se scurse pe bărbie; după ce el îi supse tot de pe deget, ea se aplecă şi linse resturile de pe pielea lui.

Damon icni crispat. O, da, îi plăcea mult faza asta cu hrănitul.

Când se întinse după suc, ca să i-l ducă la gură, îşi puse mâna pe încheietura ei.

— Ce faci? întrebă el. În vocea lui nu era nici urmă de dojană, doar o uşoară curiozitate.

— Sunt sclava ta. N-ar trebui să am grijă de tine? Să-ţi împlinesc nevoile?

În ochi îi apăru o licărire primitivă şi sumbră. Pupilele i se dilatară scurt, înainte să-şi revină la mărimea normală.

Pe măsură ce apropia paharul de el, îşi desfăcu buzele să bea. Nu-şi mută nicio clipă ochii de la ea în timp ce sorbi sucul. Ea trase paharul şi se întinse să-i şteargă blând o picătură din colţul gurii.

El o prinse de mână şi o sărută apăsat pe palmă.

— Îţi place să fii hrănit, observă ea.

Un zâmbet îi răsări în colţul gurii.

— Nu s-a mai oferit nimeni să aibă grijă de mine. Îmi

place destul de mult.

Ea îi atinse obrazul şi-i mângâie maxilarul puternic.

— Atunci sper că putem face din asta o chestie reciprocă. Vreau să-ţi fac pe plac, nu doar cedând în faţa dorinţelor tale, ci şi purtându-ţi de grijă şi împlinindu-ţi nevoile aşa cum procedezi tu cu ale mele.

Damon păru uimit de declaraţia ei. După un moment de derută, clipi des şi îşi veni în fire. Cererea ei părea să-l încânte.

— Mi-ar plăcea enorm, rosti el cu voce joasă. Serena nu-şi putu ascunde zâmbetul. El se întinse şi-şi trecu degetele peste buzele ei. Ai un zâmbet atât de frumos, de sincer, urmă el. Îţi luminează toată faţa, iar ochii tăi devin de un albastru spectaculos.

Rămaseră multă vreme uitându-se pur şi simplu unul la altul, fiecare oglindindu-se adânc în privirea celuilalt, de parcă fiecare ar fi încercat să-şi scruteze sufletele.

În cele din urmă, la iniţiativa lui, buzele li se aliniară. Când ea ajunse exact în poziţia în care voise el, îşi puse ambele mâini pe faţa ei şi-o ţinu locului, coborându-şi gura să o sărute.

Era mai mult decât anticipase ea. Prima atingere a buzelor lui fu ca un şoc electric care o pătrunse adânc. Contactul era atât de blând, încât o făcu să ofteze din rărunchi.

O trata ca pe un bibelou de porţelan. Limba lui, la început ezitantă, îi linse buzele, îndrumând-o să se deschidă în faţa lui. Ea se conformă imediat, lăsându-l să intre.

Gustul dulce al sucului de struguri îi umplu gura când limbile li se duclară. Nu era un sărut pasional, impetuos, dinţii nu li se ciocniră. Era mai degrabă cald şi încet, leneş precum o zi toridă de vară.

Confort. Dacă ar fi putut descrie într-un cuvânt sentimentul care-i inunda inima, acesta era confort. Tovărăşie. Încredere. Ce ciudat că-i veneau în minte astfel de lucruri pe măsură ce se lăsă copleşită de senzaţiile delicioase cu care o asaltau buzele lui.

Amândoi încercară să respire, dar niciunul nu se retrase. Braţele ei îi cuprinseră gâtul, în timp ce mâinile lui îi încadrară faţa şi o traseră şi mai aproape. Se auzea numai sunetul uşor al săruturilor, zgomotul scos de atingerea buzelor, a limbilor.

Era mai mult decât o fantezie sălbatică implicând un stăpân, o sclavă şi sex fierbinte. Chiar în acea clipă se forma între ei o legătură tangibilă pe care Serena nu voia s-o frângă. Era atâta sentiment în spatele acestui sărut, încât voia să dureze la nesfârşit.

Lihnită după aer, se îndepărtă destul cât să răsufle, înainte ca el să-i revendice din nou gura. Buzele lui se desprinseră din sărut şi aterizară pe colţul gurii ei. O sărută uşor pe maxilar, de mai multe ori, pe pielea moale de după ureche şi-apoi mai jos, pe gât.

Ea închise ochii şi-şi înclină capul pe spate, ca să-i permită un acces mai bun, pe măsură ce el înainta spre partea din faţă a gâtului ei. Încet, el îşi trecu limba şi buzele în sus până la bărbie, după care se întoarse la gura ei, unde-o sărută mai tare de data asta, mai sălbatic.

N-o mai sărutase nimeni aşa. Nu era doar un pupic rapid. Nicio îmbinare nepricepută, timidă a limbilor. Nicio ciocnire neîndemânatică a buzelor. Tipul ăsta chiar ştia să sărute.

— Aş putea face asta toată dimineaţa, murmură el când se retrase puţin. Expiră profund, lăsând să se vadă că era la fel de afectat ca ea.

— Mmmm, şi eu, spuse ea cuibărindu-se în braţele lui.

— Ai mâncat destul?

Ea încuviinţă.

— Tu?

— Da, mulţumită ţie, zise el mângâind-o pe braţ. Cred că m-aş putea obişnui să mă întreţină cineva.

Ea râni.

— Eşti prea obsedat de control ca să fii întreţinut.

— Te îndoieşti de abilităţile tale, Serena mea. Numai un nebun ar obiecta să fie îngrijit de o femeie ca tine.

Aştept cu nerăbdare luna care urmează.

Obrajii ei se încălziră, în timp ce se scălda în cuvintele lui. Avusese destule relaţii, cu flirturi şi alte cele printre, dar nu se simţise niciodată la fel de apreciată ca în scurta perioadă de timp în care fusese cu Damon.

Nu înţelegea deloc cum de se formase legătura atât de repede, dar nu se îndoia de validitatea ei.

Îşi dorea din răsputeri să-l facă fericit. Îşi dorea aprobarea lui, voia să-i vadă satisfacţia din privire.

— Trebuie să te îmbrac, o anunţă el.

Ea se lăsă pe spate şi ridică o sprânceană.

— Adică nu vrei să mai fiu goală tot timpul?

El râse.

— Oricât de mult mi-aş dori asta, nu te pot scoate în public doar cu bijuteriile pe care ţi le-am dăruit. Mâna îi alunecă jucăuş pe dosul ei şi o strânse uşor de fese. Mergem la cumpărături, să luăm haine pentru luna care urmează.

— Hmmm, un bărbat căruia-i place să facă cumpărături. Oare ce-o să se aleagă de lumea asta?

— Nu numai că-mi place să merg la cumpărături, dar îmi place şi să cheltuiesc bani pe femeia mea, mărturisi el făcându-i cu ochiul.

— Pentru asta mă-mbrac bucuroasă, spuse ea zâmbindu-i larg.

Chiar atunci îşi aminti că trebuia s-o sune pe Julie. Şi la cum îşi cunoştea prietena, cu siguranţă c-ar fi trimis poliţia să bată la uşa lui Damon dacă nu-i dădea de ştire.

— La naiba, murmură ea. Damon, trebuie să dau un telefon. Prietena mea, Julie. Ai cunoscut-o la Cattleman’s. Era cam îngrijorată c-o să mă ucizi noaptea trecută, aşa că dacă n-o sun, o să cheme poliţia încoace.

Damon îşi lăsă capul pe spate şi izbucni în râs.

— Sun-o, categoric. Pare o tigroaică, nu alta.

Serena zâmbi.

— Are intenţii bune şi o inimă mare, chiar dacă nu în fel de mare ca gura.

— Te las s-o suni, atunci. Eu urc să aleg nişte haine

din geanta ta. O dădu jos din poala lui şi se ridică. Te duc în biroul meu, ca să ai intimitate.

De data asta, ea îşi strecură numaidecât degetele în mâna lui, în timp ce ieşiră din bucătărie, prin salon.

O conduse într-o cameră mai mică care se desprindea din salon şi-i făcu semn spre birou.

— Stai cât ai nevoie. Voi fi în salon, aşa că ieşi pur şi simplu când ai terminat.

O sărută pe frunte, după care părăsi camera cu paşi mari, închizând uşa în urma lui.

Capitolul 17

Mulţumită că prietena ei era încă vie şi întreagă, Julie închise telefonul. Serena nu-i dăduse prea multe detalii, dar părea al naibii de veselă pentru cineva care-şi petrecuse prima noapte în sclavie. Julie se gândi încă o dată dacă nu cumva renunţase prea rapid la toată treaba asta cu supunerea.

Nu.

Dădu din cap şi se uită la telefon, tremurând. Serena o întrebase dacă îl sunase pe Nathan; bineînţeles că o minţise şi-i spusese că da. Nu putea permite ca Serena s-o creadă o laşă, chiar dacă începeau să-i crească pene şi-un cioc.

Când devenise atât de fricoasă?

Îşi apucă mobilul şi tastă numărul pe care i-l lăsase Nathan când completase fişa pentru salon. N-avea nici cea mai vagă idee unde anume suna. Spera doar să fie un număr privat.

Blestemându-şi emoţiile, duse telefonul la ureche şi ascultă sunetul de apel. După al treilea ţârâit, se făcu legătura.

— Nathan Tucker.

— Nathan. A, bună, sunt Julie Stanford de la ăă, de la salon… de la masaj.

Doamne, ar fi putut să sune şi mai stupid de atât? De parcă nu era destul de rău, urmă o pauză lungă la capătul

celălalt, în timp ce Nathan încerca să-şi amintească de ea.

— Julie, bună. Hei, îmi pare rău că n-am sunat ca să reprogramez. Doar că am fost foarte ocupat.

— Nu, zise ea rapid. Adică nu de asta te-am sunat. Eu, hm… voiam să-ţi mulţumesc că m-ai dus acasă noaptea trecută.

— Nicio problemă. Mi-a făcut plăcere, spuse el fermecător şi nonşalant.

— Ar mai fi ceva.

— Te ascult.

Ea închise ochii şi clătină din cap.

— S-a întâmplat ceva în noaptea aia? Adică, m-am purtat cumva necuviincios?

Iisuse, Maria şi Iosif, s-ar fi zis că era un politician desfrânat care fusese prins cu o târfă.

— Nu-nţeleg, spuse Nathan. Din vocea lui transpărea o confuzie autentică.

— Am sărit cumva pe tine? Te-am violat? Am făcut sex? întrebă ea nerăbdătoare.

— Doamne sfinte, nu!

Ei bine, nu era nevoie să pară atât de înspăimântat.

— Atunci… cum de-am ajuns goală în pat?

— La naiba! mârâi Nathan.

Julie tresări şi-şi trase telefonul de la ureche.

Mai urmară câteva înjurături bombănite, amortizate, din moment ce-şi ţinea fără îndoială telefonul apăsat pe cămaşă. Apoi un foşnet şi îl auzi din nou.

— Scuze, nu tu. După care-şi îndepărtă telefonul şi strigă din nou. Micah, nenorocitul dracului, de data asta-ţi trag una de nu te vezi.

— Uite ce-i, evident că te-am prins într-un moment prost, spuse Julie tare, sperând s-o audă.

— Nu, îmi pare rău. Micah şi farsele lui nenorocite. Cât despre noaptea trecută… Nu s-a întâmplat nimic, Julie. Dacă bănuiam câtuşi de puţin că aveai să fii îngrijorată, te-aş fi sunat. Erai cam varză, prin urmare te-am băgat în pat. Cineva a vărsat bere pe cămaşa ta, aşa că te-am dezbrăcat. Nici nu m-am uitat la tine, jur.

— Adică, de ce nu? se răsti ea exasperată. Sunt chiar atât de urâtă?

— Ce? Nu. Ce naiba? bolborosi el.

Era evident că nu avea idee cum să reacţioneze.

— Te las acum, zise ea.

— Stai, Julie, aşteaptă.

Îşi îndepărtă telefonul de la ureche şi apăsă pe tasta roşie. Apoi, tot mai îngrozită, opri aparatul, în caz că se gândea cumva s-o sune înapoi. Puse telefonul la o parte, închise ochii şi clătină din cap. Unde era o groapă uriaşă în pământ când avea nevoie de una?

Serena stătea pe bancheta din spate a maşinii lui Damon, cuibărită lângă el, pe când se îndreptau spre Galleria.

Arăta – şi se simţea – frumoasă.

Damon alesese o rochie simplă, până la genunchi, fără mâneci şi o pereche de sandale din cele două vestimentaţii pe care le adusese cu ea. O mai purtase şi cu alte ocazii, dar nu se mai simţise niciodată atât de feminină.

Brăţările pe care le purta pe braţ şi deasupra gleznei arătau superb. Se simţea exotică şi vibrantă, cu bijuteriile de aur care-i împodobeau pielea. Faptul că îi simbolizau apartenenţa la un bărbat o făcea să se înfioreze pe ascuns.

Nu dură mult să-şi dea seama ce tip de haine prefera Damon. Şi trebuia să recunoască: avea un ochi grozav pentru articolele care-i puneau în valoare silueta.

Îi alese fuste de mătase, lejere, aproape sumare, asemănătoare cu ţinutele de plajă. Bluze simple, de tipul camizolelor. Câteva rochii mai elegante şi-o rochie neagră protocolară, mulată.

După ce-i alesese şi pantofi asortaţi, o dusese la un spa unde-i comandase pachetul complet de relaxare. Până şi unghiile de la picioare îi fuseseră pictate cu o nuanţă de-un roz feminin.

La sfârşit, nu mai avea niciun muşchi tensionat în corp. Era destinsă şi-şi dorea doar să se cuibărească în braţele lui şi să moţăie.

— Îţi dai seama că Julie o să te omoare că m-ai dus în altă parte să mă relaxez, îi spuse cu un zâmbet jucăuş.

Damon rânji.

— Tocmai pentru binele tău nu te-am dus la ea. M-am gândit c-o să te interogheze fără milă, ba chiar ar fi putut să te răpească pentru binele tău.

Serena izbucni în râs.

— O, Doamne, probabil că ai dreptate. E tiranică, dar categoric are intenţii bune.

— Într-adevăr. Îţi vrea numai binele, aşa că n-o pot învinui pentru asta.

— Ce facem acum? întrebă ea pe drum spre maşină.

Damon se aşează pe banchetă şi-i ceru lui Sam să-i ducă la reşedinţă. Apoi se uită la ea.

— Acum te duc acasă şi te dezbrac de hainele alea.

Am nişte treburi de rezolvat, dar abia aştept să-mi ţii companie în timp ce mă ocup de câteva lucruri.

— Sigur o să te poţi concentra pe muncă dacă o să fiu goală lângă tine? întrebă ea nevinovată.

Amuzamentul îi licări în privire.

— Nu trebuie să muncesc deloc dacă nu vreau, dar prefer să stai la picioarele mele goală, decât complet îmbrăcată.

Serena îşi dădu ochii peste cap.

— Sub toată poleiala şi înfăţişarea aia sofisticată, eşti doar un sălbatic.

— Iar tu eşti femeia mea? Şi te vei supune tuturor dorinţelor mele?

— Da, cred că da.

— E bine de ştiu, spuse el. Desfă-mi pantalonii.

Ea clipi surprinsă şi privi în jos, la umflătura din dreptul şliţului.

— Pune-te pe genunchi în faţa mea şi foloseşte-ţi gura ca să-mi oferi plăcere, porunci el.

Bulele de entuziasm se umflară şi îi explodară în pelvis. Clitorisul îi dansa spasmodic între picioare, pulsând cu o nevoie neîmplinită.

— Vrei să fiu crud? murmură el. Suge-mi-o, Serena

mea. Fă-mi pe plac şi, când ai terminat, linge-mi fiecare strop de spermă de pe sculă.

Ea se târî cu dificultate şi se aşeză în dreptul lui. Genunchii îi răzuiră podeaua în timp ce el îşi depărtă picioarele ca să-i înlesnească accesul. Emoţionată, se uită peste umăr la Sam, dar şoferul privea drept în faţă.

— Să ştii că m-a auzit, spuse Damon zâmbind uşor. Ştie exact ce-ai de gând să faci.

— De ce mă tachinezi? se încruntă ea. Ştii că nu mă simt în largul meu când ne vede sau aude altcineva.

El îi cuprinse bărbia.

— Nu te tachinez, Serena. Te obişnuiesc. Te învăţ că singura persoană de care trebuie să-ţi pese sunt eu. Nu contează ce vede sau aude Sam. Te vei ocupa numai de nevoile mele. Trebuie să înveţi să blochezi toate celelalte lucruri. Acum, desfă-mi pantalonii şi satisfă-mă.

Ea clipi auzindu-i forţa din voce, autoritatea din fiecare cuvânt. Cu mâini tremurânde, se întinse după şliţul lui şi-i desfăcu pantalonii.

Mădularul se împingea cu nerăbdare în boxeri, aşa că îi trase rapid în jos. Organul erect ţâşni liber, săltând şi întinzându-se în sus, înspre abdomenul lui încordat. Serena îşi trecu degetele prin firele aspre de la bază şi încercui penisul gros.

Câteva şuviţe îi căzură în faţă când se aplecă să-l ia în gură, dar el le dădu la o parte. Ştiind că voia să privească, îşi înclină capul astfel încât el să-şi vadă mădularul dispărând în gura ei.

Îi plăcea la nebunie gustul lui. Nu era prima dată când îi făcea sex oral unui tip, dar trebuia să admită că nu fusese niciodată una dintre activităţile ei favorite. Sinceră să fie, până atunci o făcuse mai degrabă din obligaţie, ca recompensă, când vreunul dintre iubiţii ei ti făcuse ei sex oral.

Cu Damon însă îi plăcea, savura actul, ba chiar îl aştepta cu nerăbdare. Să înghită? Hm, niciodată. Cu niciunul dintre foştii ei iubiţi. Dar în cazul acesta ar fi părut un gest de respingere pe care nu era pregătită să-l

facă. Chiar dacă nu i-ar fi cerut-o el, ar fi acceptat de bunăvoie tot ce-i oferea.

Îşi umezi din nou buzele, cuprinzându-i întreaga lungime. Inspirând pe nas, îşi potoli imboldul de a regurgita şi-l ţinu în gâtlej înainte să-i dea drumul şi să-şi ridice capul până îi rămase doar vârful penisului pe limbă.

Scrotul lui se rezema greu şi umflat între coapse. Presărat cu fire scurte, închise la culoare, contrasta cu erecţia lui lungă şi netedă. Serena îi mângâie testiculele, apreciindu-le uşoara rugozitate, după care prinse învelişul catifelat al penisului şi începu să-şi mişte mâna în sus şi-n jos, în acelaşi timp cu gura.

Damon o ţinea acum cu ambele mâini de cap, strângându-i părul în pumni în timp ce ea sugea şi se concentra pe mădularul lui.

Spatele i se arcui din banchetă, coapsele i se afundară în talia ei. Scrotul se umflă şi se încordă, iar penisul i se întări până deveni o bară rigidă de oţel în mâna ei.

Când îşi retrase gura, un strop de lichid se ivi în despicătura din vârful penisului. Crescu tot mai mult şi apoi picură încet peste coroană şi ateriză pe mâna ei.

Se aplecă rapid şi o linse. Damon gemu şi-i îndrumă din nou capul în jos, ridicându-şi şoldurile ca să scurteze distanţa.

— Fă-mă să termin, Serena mea, spuse el cu voce răguşită.

Decise să fie la fel de nemiloasă pe cât fusese el în acea dimineaţă. Îl strânse mai tare de mădular şi-l masturbă energic în vreme ce îi permitea s-o pătrundă cât mai adânc. Închise ochii şi se abandonă plăcerii pe care o primea şi o dădea în acelaşi timp.

Bărbatul o împinse brusc în jos, înfigându-se cu sălbăticie în gura ei. Sperma fierbinte îi împroşcă Serenei gura, acoperindu-i limba. Înghiţi, însă continua să curgă.

Observând că începuse să tremure şi să se zvârcolească sub ea, încetini ritmul. Supse şi îl alintă drăgăstos cu limba, sorbindu-i fiecare picătură umedă de

pe mădular.

Ţinându-i penisul pulsând în mână, îşi coborî capul ca să-şi treacă limba peste pielea încreţită a scrotului. Testiculele i se rostogoliră pe bărbie când sorbi un strop răzleţ de spermă care-i picurase pe piele.

El gemu şi-o mângâie pe păr şi pe faţă. O atinse peste tot, de parcă nu s-ar mai fi săturat de ea. În fiecare mângâiere se citea aprobare, iar când Serena îşi ridică în sfârşit privirea spre el, în ochi i se vedea mulţumirea.

— Cât mai avem, Sam? strigă Damon dintr-odată.

Tânăra femeie tresări, dar îşi controlă jena. Ştia de ce Damon îi atrăsese încă o dată atenţia spre şofer. Aşa cum îi spusese mai devreme, voia ca ea să se obişnuiască să fie folosită oricând şi oriunde voia el. Un fior ciudat, aproape un gâdilat îi trecu uşor prin abdomen când se gândi că Sam putea auzi, dar nu vedea tot ce se întâmpla pe bancheta din spate.

— Cincisprezece minute, domnule.

— Suficient, murmură Damon.

Ea îşi ridică sprânceana întrebător, privindu-l din nou în ochi.

— Suficient pentru ce anume?

— Dă-ţi jos chiloţii, Serena, spuse el, ignorându-i întrebarea. Fă-o repede.

Roşie la faţă, se aplecă, foindu-se cu rochia, încercând să dea de lenjerie. Ţinându-se de genunchiul lui cu o mână, îşi dădu jos chiloţii cu cealaltă. Era dificil, ţintuită aşa între scaune, dar reuşi să-şi scoată picioarele din bucata de material. Damon zâmbi.

— Acum suge-mă tare din nou. Ai cinci minute. Când sunt gata, vreau să te urci în poala mea, să-ţi ridici rochia şi să te înfigi în mădularul meu.

Capitolul 18

Penisul lui Damon stătea ridicat, cu vârful rezemându-i-se pe abdomenul musculos. Serena îl cuprinse tandru cu degetele şi-l aduse în poziţie verticală, spre gura

ei.

Era cald şi mai moale decât cu o clipă în urmă, dar la prima atingere a limbii ei se trezi la viaţă. Îl mângâie şi-l supse drăgăstos, simţindu-l cum se întărea încet din nou. De data asta dură mai mult, dar nu se lăsă. Până nu-l aduse la o erecţie satisfăcătoare. Timidă, îi aşteptă ordinul.

— Eşti pregătită pentru mine, Serena?

Ea încuviinţă, fără să-şi ia gura de pe mădularul lui.

Eşti umedă?

Încuviinţă din nou.

— Arată-mi. Ia-ţi mâna. Bagă-ţi-o între picioare. Atinge-te şi arată-mi degetele.

Dădu drumul penisului şi se conformă. Era îngrozitor de umedă, iar dorinţa de a se elibera prin orgasm o copleşea. Când îşi trecu degetele peste clitoris, umerii îi tremurară. Le strecură până spre centrul ei umed şi pulsant, apoi le retrase şi i le întinse lui Damon.

El o prinse de încheietură şi-i trase blând degetele spre gura lui. Îşi vârî unul în gură şi-l supse.

— Vino, o chemă cu o voce profundă, hipnotică. Agăţându-se de piciorul lui cu mâna lui liberă, se opinti să-l încalece. Damon îi dădu drumul încheieturii și o apucă de coapse, depărtându-i picioarele ca s-o aşeze în poala lui.

— Pune-ţi mâinile pe spătar, porunci el. Ridică-te ca să te pot pătrunde.

Ea ascultă şi se ridică puţin, în timp ce el îşi poziţionă mădularul sub ea.

— Acum ia-mă, Serena.

Se lăsă încet peste el; vârful umflat se ciocni de pubis înainte să găsească în sfârşit deschizătura şi să se înfigă în ea. Damon o apucă de talie şi, împingându-se cu putere, o trase simultan înspre el.

La primul şoc al posedării aproape că leşină pradă orgasmului, dar el o prinse de bărbie, căutându-i privirea.

— Vei termina doar când îţi spun eu că ai voie s-o faci. Momentan, te vei ocupa de plăcerea mea.

Abia răsuflând, dădu din cap că înţelesese, deşi nu ştia cum şi-ar fi putut împiedica explozia simţurilor.

— Călăreşte-mă, spuse el.

Apucând spătarul banchetei, se ridică şi coborî ritmic, înghiţindu-l până în străfundurile trupului cu fiecare plonjon. Era gros, şi ea era atât de strâmtă în jurul lui! Cu muşchii vaginali întinşi până la limită ca să-l primească, îl simţea în fiecare terminaţie nervoasă.

Îi dădu drumul la talie şi-şi trecu ambele mâini în sus, spre sânii ei. Prin materialul rochiei, o ciupi şi-i răsuci sfârcurile până le făcu să se întărească.

— Mai tare, o îmboldi el. Nu mai ai mult timp la dispoziţie. În curând o s-ajungem acasă şi o să ne-o punem pe alee, în timp ce Sam aşteaptă să coborâm.

În loc s-o potolească, imaginea îi trimise un fior decadent prin trup. Simţi o căldură năvălindu-i în vine şi, pentru o clipă, fu tentată să-i întârzie orgasmul până aveau să se tăvălească pe aleea din faţa casei lui.

— Te excită, nu-i aşa? murmură el; când deschise ochii, Serena îşi dădu seama că era mulţumit.

Îi lăsă în pace sfârcurile şi o prinse de umeri, împingând-o în jos peste mădularul lui. După câteva momente, îşi trecu mâinile peste spatele ei, până ajunse la tivul mototolit al rochiei.

Fără altă introducere îi cuprinse fesele în palme. Gestul nu avea pic de blândeţe. Degetele lui mari se adânciră în carne în timp ce o ridică şi o trase din nou în jos. Bărbăţia rigidă se înfipse în ea nemilos, lărgindu-i intrarea cu fiecare îmbrâncire.

Maşina încetini şi Serena îşi trase suflarea, constatând dintr-o privire aruncată pe fereastră că intraseră pe proprietatea lui.

— Nu slăbi ritmul, o avertiză Damon. Vei termina treaba asta înainte să coborâm.

Maşina se opri şi Sam coborî, însă nu deschise portiera. Se postă cu spatele la ei, aşteptând pur şi simplu să termine.

— Trage-mi-o, Serena. Trage-mi-o bine.

Îl călări nebuneşte, tot mai repede şi mai tare, în timp ce se holba prin luneta vehiculului.

— Foloseşte-ţi mâna, o îndemnă. Atinge-te în timp ce mi-o tragi. Vreau să te simt terminând înainte să mă golesc în pântecele tău.

Bucuroasă să-i facă pe plac, se aplecă şi trase nerăbdătoare de rochie s-o dea la o parte. Degetele ei găsiră clitorisul şi începură să mângâie mugurele umflat.

Damon îşi încleştă mâinile pe fundul ei şi îşi ridică şoldurile, pătrunzând-o cu o intensitate sălbatică. Oricât ar fi fost de calm şi de stăpânit în viaţa de zi cu zi, când venea vorba de sex era un animal.

— Termină, gâfâi el. Ajungi la orgasm pentru mine, Serena. Lasă-mă să te simt toată umedă în jurul meu.

Ea gemu. Gura i se uscă şi înghiţi rapid, iar mâna i se mişcă mai repede pe măsură ce ritmul penetrării devenea înnebunitor.

— Da, scânci ea. Te rog nu te opri, Damon.

Aproape că-şi pierdu minţile în braţele lui, contorsionându-se şi umezindu-se, în timp ce focul din ea se transforma în vâlvătaie. Presiunea era de nesuportat, făcând-o să se încordeze până la punctul de frângere.

În clipa următoare explodă. Se împrăştie ca frunzele în vânt. În sute de direcţii diferite.

Îşi dădu vag seama c-o ţinea în braţe, alinând-o cu mâini tandre, şoptindu-i în ureche. Fiecare părticică din ea tremura şi se zvârcolea incontrolabil.

Se prăbuşi pe pieptul lui, iar el se împinse o ultimă dată scuturându-i trupul cu forţa lui. Şi apoi se potoli, îşi puse braţele în jurul ei şi-o strânse la piept, extenuat şi tremurând.

Trupurile le rămaseră împreunate parcă o veşnicie. Serena, incapabilă să se mişte, abia de-şi dădea seama ce se întâmplase.

Într-un final o ridică încet şi se retrase din ea. O rostogoli pe o parte, cu picioarele în poala lui. Îi aranjă rochia astfel încât să-i acopere goliciunea, după care se încheie la pantaloni.

Se aplecă înainte şi bătu în geam, iar Sam se răsuci imediat şi le deschise portiera. Damon ieşi primul, apoi îi

întinse mâna Serenei.

Când atinse pavajul fierbinte cu picioarele goale făcu eforturi să se ridice, însă Damon nu-i dădu timp să-şi recapete echilibrul, ci o luă pur şi simplu pe braţe şi se îndreptă spre casă.

Slavă Domnului că o acoperea cu trupul lui, căci evident nu arăta prea prezentabil. Nu văzu cine deschise uşa, doar că era larg deschisă când Damon ajunse acolo. Intră în casă şi-o duse înspre dormitor. Când o aşeză pe pat, rămase nemişcată, pradă epuizării.

Buzele calde îi căutară tâmpla în timp ce mâinile lui blânde îi dădură părul la o parte de pe faţă. Îi trase rochia de pe corp, lăsând-o goală pe pat, după care plecă. Din moment ce nu primise instrucţiuni, alese să rămână unde era, nu că ar mai fi fost în stare să se deplaseze.

Într-o clipă, Damon se întoarse cu o cârpă umedă. Plin de tandreţe, îi şterse coapsele şi-şi curăţă sperma dintre picioare.

— Întoarce-te pe burtă, spuse el încet.

Cu ajutorul lui, reuşi să se rostogolească până-şi îngropă faţa în cearşafuri şi-şi întinse braţele pe pat. El chicoti.

— Te-am epuizat, Serena mea?

— Îhî. Atâta putea să spună.

— O să te odihneşti curând, murmură el.

— Curând? Asta însemna că mai avea şi alte chestii în minte. Spera doar să nu fie nevoită să se mişte.

Începu s-o mângâie pe spate, frământându-i fiecare muşchi, fiecare centimetru de piele. Un geamăt de plăcere se desprinse de pe buzele ei istovite.

O masă cu îndemânare, de la gât şi umeri până la fese, apoi îşi retrase mâinile. Serena auzi un dop desfăcându-se. Plastic. Un lichid cald i se scurse pe şira spinării, după care mâinile lui reveniră, frecându-i uleiul în piele.

Pielea de pe braţe i se făcu de găină, chiar dacă simţea o plăcere desăvârşită. Masajele lui Julie nu se comparau nici pe departe cu magia lui Damon.

Palmele lui îi cuprinseră fundul şi îl strânseră fără menajamente, degetele lui apropiindu-se tot mai mult de despicătura dintre fese. Icni când degetul lui dădu ocol intrării secrete, tatonând.

Auzi din nou capacul desfăcându-se. Două degete îi depărtară fesele, expunând-o. Ulei picură în despicătură, alunecându-i pe piele. Mâinile lui întinseră lubrifiantul, apăsând-o apoi pe anus.

Strângând spasmodic cearşaful, închise ochii. Voia să i-o tragă în fund acum, când n-avea forţa necesară ca să protesteze în vreun fel? Ştia că n-avea s-o rănească, dar asta chiar era ceva nou pentru ea. Nu mai făcuse sex anal până atunci. Nici măcar nu se gândise la aşa ceva.

— Relaxează-te, spuse el blând.

Degetul lui o pătrunse şi începu să se mişte lent, înainte şi înapoi. N-o durea. Simţea… Nu-şi dădea seama prea bine ce simţea. Era o senzaţie nouă. Interzisă şi excitantă.

Continuând s-o mângâie în interior, mai turnă lubrifiant în deschizătura ei, până când deveni alunecoasă. Apoi mai adăugă un deget.

Serena gemu printre dinţi în timp ce el o întindea şi masa. Oare trebuia să se simtă atât de bine? Un val de căldură îi porni dintre fese şi se întinse către partea anterioară până când, în pofida oboselii, clitorisul i se umflă şi se întrezări durerea unui nou orgasm.

Când îşi retrase mâna, aproape că ţipă în semn de protest. Înainte să-şi întoarcă indignată capul să vadă de ce-o părăsea, altceva îi înlocui degetele. Era rece şi mult mai dur. Părea… de plastic.

Deschise larg ochii când îi pătrunse în deschizătură, alunecos din cauza lubrifiantului, dar rigid şi neînduplecat. Înainte şi înapoi, abia atingându-i intrarea, Damon mânui cu răbdare obiectul.

Sfincterul se lărgi, se întinse mai tare în jurul plasticului, în timp ce el îl împinse şi mai tare. Era îngust la vârf, dar mai lat pe măsură ce se adâncea.

Nemaiputând să-şi stăpânească curiozitatea, îşi înălţă

capul şi întrebă:

— Ce e?

Mâna liberă a lui Damon se opri la baza spatelui ei.

— Stai liniştită, Serena. Ai încredere în mine. N-o să te rănesc. Îţi introduc un plug anal. Nu vreau să fie prea dureros când te iau pe la spate, aşa că o să porţi asta o vreme.

Mai împinse o dată şi deschizătura ei se lărgi şi mai tare.

— O, gâfâi ea.

— Relaxează-te şi nu te împotrivi, murmură el. Ai încredere că n-o să te rănesc. Bucură-te.

Timp de alte câteva secunde continuă mişcarea, apăsând puţin mai tare de fiecare dată. Pe neaşteptate, împingând ferm, i-l fixă în anus.

Serena ţipă surprinsă. Fundul îi pulsa şi ardea în jurul plugului incredibil de mare. Picioarele i se convulsionară şi păreau să acţioneze pe cont propriu în timp ce se împotrivea invaziei.

Damon îşi apăsă buzele de spatele ei, sărutând-o şi murmurându-i cuvinte de alinare.

— O să fie în regulă. Respiră, Serena. O să fie mai bine.

— Mda? bolborosi ea inspirând printre dinţi. Tu ai avut vreodată o chestie dintr-asta în fund?

El râse.

— Nu.

— Atunci nu-mi spune tu cum e, se răsti ea.

O rostogoli până stătea întinsă pe o parte, cu faţa spre el, şi se uită la ea amuzat.

— Bine, atunci spune-mi tu cum e.

Înghiţi în sec, în timp ce fierbinţeala din fundul ei se mai potoli, înlocuită de un… zumzăit cald. Îi fierbea în vene precum cafeaua chiar înainte să dea în clocot. Oricât de epuizată ar fi fost, mai era loc de un orgasm.

— Este… aspru. Rugos, dar nu neplăcut. Mă simt plină. Presiunea îmi întinde pielea şi-mi provoacă mâncărime, de parcă aş vrea ceva, dar nu ştiu sigur ce.

Are vreun sens?

Îşi puse o mână pe şoldul ei.

— Are sens. Îţi place? îţi imaginezi cum ar fi să-mi vâr scula în fundul tău?

Tot corpul i se cutremură când şi-l imagină pe Damon călărind-o, plonjând adânc în interiorul ei.

— Mi se pare atât de mare!

— Eu sunt şi mai mare, rânji el.

Ea închise ochii şi gemu.

— Cum dracu' îţi închipui c-o să încapi dacă eşti mai mare decât nenorocitul ăla de plug anal?

— O, ajungem şi-acolo, spuse el cu voce joasă. Şi-o să-ţi placă fiecare minut, îţi promit.

— Nu mă aşteptam să-mi placă, zise ea încruntându-se confuză.

— Asta înseamnă că-ţi place?

— Sincer, nu ştiu dacă actul în sine e plăcut sau faptul că o faci tu, dar da, mă simt… bine. Mă intrigă şi mă simt neliniştită şi mă doare, de parcă aş avea o nevoie neîmplinită.

Se mută deasupra ei, împingând-o pe spate. Presiunea dintre fese se intensifică în momentul în care o parte din greutatea ei se lăsă pe plugul anal. O aşeză sub el, după care coborî încet, până ajunse cu fruntea în dreptul pubisului.

Îi depărtă larg picioarele, îndoindu-le până genunchii ei atinseră salteaua. Cu zonele cele mai intime expuse fără jenă, se simţi brusc mică şi vulnerabilă.

Îşi trecu un deget printre pliurile ei, tachinând-o uşor, până ajunse la intrarea deja umedă. Îşi vârî un deget lung înăuntru, apăsând, iar ea îl simţi atingând plugul prin bariera subţire de carne care-i despărţea vaginul de intrarea anală.

— Oricât de mult aş vrea să-mi îngrop mădularul în păsărica ta dulce, n-o voi face acum. Eşti obosită şi probabil că te doare, iar dacă te iau acum, te-ai simţi încordată din cauza plugului din fundul tău. Nu vreau să-ţi provoc vreo neplăcere. Dar mai târziu… mai târziu o să-ţi

arăt cum e cu doi deodată.

Ea tremură şi se zvârcoli sub degetele lui cercetătoare. Ajunsese din nou în pragul orgasmului.

Damon îşi coborî gura, apăsându-se printre pliurile ei, până când limba îi alunecă peste clitoris, declanşându-i un curent electric prin vintre.

O depărtă şi mai tare, făcând-o să zacă neajutorată şi deschisă în faţa gurii lui. Limba îi alunecă erotic de la intrare la învelişul care-i proteja mugurele sensibil. Îi linse clitorisul cu migală, apoi începu să-l sugă. Explozia de senzaţii îi făcu abdomenul să se cutremure.

Se arcui înspre el, plugul adâncindu-se cu fiecare mişcare. Fiecare senzaţie, ca un val oceanic, se rostogolea înspre interior, frângându-se şi-apoi răsfirându-se, înălţându-se prin muşchii ei.

Înfometat, îi linse şi supse buzele intime tânjind parcă după dulceaţa ei. Îi încercui intrarea o dată, apoi din nou înainte să-şi introducă limba în ea.

Trupul ei fu cuprins de spasme, dar el îi prinse şoldurile şi-o ţinu locului în timp ce o satisfăcea lent ţi senzual, de parcă ar fi gustat cele mai fine vinuri, savurând fiecare gură.

Orgasmul ei începu ca un mănunchi încălzit, rotindu-se adânc în miezul ei, apoi răsfirându-se mai mult spre exterior, crescând şi umflându-se, ca o furtună tot mai puternică.

Înteţindu-se precum o simfonie în punctul culminant al crescendoului său, deveni insuportabil.

— Te rog, imploră ea. Dar ce anume-i cerea, nu ştia sigur. Milă? Satisfacţie? Uşurare de tensiunea de nesuportat care-i sfârteca trupul?

Damon îi şopti tandru în pielea ei cea mai umedă:

— Termină, Serena mea. Termină pentru mine.

O agonie dulce explodă şi-i năvăli prin pelvis. Nu-şi mai controla mişcările. Ţipă când trupul ei se lovi de pat şi picioarele i se încolăciră brusc în jurul umerilor lui Damon.

Pe obraji îi alunecară lacrimi şi ea se întrebă de unde apăruseră. De-abia mai era conştientă, luptându-se din

răsputeri să-şi păstreze luciditatea, să nu piardă nicio frântură din orgasmul devastator.

Dar pe măsură ce plăcerea frenetică se risipea încet, înlocuită de o senzaţie dulce şi leneşă, renunţă, incapabilă să-şi mai ţină ochii deschişi.

El îşi trecu degetul mare peste obrazul ei, ştergându-i lacrimile, după care-i auzi porunca blândă:

— Dormi, Serena mea. O să am grijă de tine.

Liniştită de promisiunea lui, se lăsă purtată spre uitarea binefăcătoare pe care-o aduce somnul.

Capitolul 19

Damon privi cum ochii i se închiseră şi respiraţia îi deveni egală. Era extenuată.

Zâmbi şi-şi trecu cu atenţie braţele sub ea. Când o ridică din pat, ea gemu a protest.

— Sst, îi şopti el. Te vreau cu mine, Serena mea. Te poţi odihni imediat ce te-am aşezat confortabil.

Şi chiar o voia cu el. Ferocitatea dorinţei de-a o avea mereu alături îl speria. Dar, asemenea Serenei, se bucura doar de-o fantezie. Nu era real, oricât de mult şi-ar fi dorit să fie altfel.

O duse din dormitor spre salonul spaţios unde ardea focul în şemineu. Aşternutul ei de catifea fusese deja aranjat lângă fotoliul lui, la câţiva centimetri de vatră.

Îngenunchind, îi puse trupul gol pe perna mare. Ea murmură somnoroasă, dar se încolăci şi adormi instantaneu. Îşi trecu o mână prin părul ei, dându-i-l la o parte de pe faţă. Apoi îşi lăsă degetele să-i alunece peste trupul neted, spre şoldul curbat şi, într-un final, spre fesele ei palide.

Plugul de culoarea pielii îi despărţea bucile, iar Damon se excită uşor la ideea că avea să-şi împingă scula unde se afla acum obiectul de plastic.

Ridicându-se în picioare, îşi luă laptopul de pe măsuţa de cafea şi se lăsă în fotoliu. Îşi dădu jos pantofii, aruncându-i pe podea departe de Serena, şi îşi întinse

picioarele până îi atinse spatele zvelt. Absent, îşi frecă degetele de la picioare în sus pe spinarea ei, cuibărindu-le în părul mătăsos. Îi plăcea s-o atingă, să aibă orice contact posibil cu ea.

În timp ce-şi citi e-mailurile, mai privi din când în când spre Serena. Ocazional, aceasta ofta şi trupul i se ridică şi cădea greu, somnoros, de pe buzele ei desprinzându-se o şoaptă mulţumită.

Când ajunse la ultimul e-mail, îi sună mobilul, încruntându-se, îl apucă brusc şi, uitându-se la ecran, răspunse.

— Damon, spuse el scurt.

— Damon, bună, sunt Faith.

Expresia i se linişti pe dată.

— Faith, mă bucur să te-aud. Ce mai faci? Ce mai face Gray?

— Suntem bine amândoi. Îi putea auzi zâmbetul din voce, îşi imagina trăsăturile ei dulci. Cum e Serena? întrebă Faith.

Urmă o pauză scurtă, de parcă n-ar fi ştiu sigur cum să-şi exprime îngrijorarea. El zâmbi şi-o privi pe Serena, frecându-şi uşor piciorul de şoldul ei.

— Doarme la picioarele mele.

— La picioarele tale? Doamne, Damon, chiar că exagerezi puţin cu treaba asta cu sclavia. Parcă le voiai în zgardă, legate de pat.

El chicoti.

— Numai noaptea. O auzi mormăind ceva indescifrabil şi se grăbi s-o asigure: Serena e bine, Faith. Doar nu credeai c-o să mă port rău cu ea.

— Nu, bineînţeles că nu! se apără ea repede. Sper că nu crezi asta. Nu mi te pot imagina rănind vreodată o femeie. Cel puţin, nu intenţionat.

Damon ridică o sprânceană.

— Nici măcar n-am de gând să întreb despre ce este vorba.

Faith făcu o pauză lungă, iar când vorbi în sfârşit tonul ei avea o sonoritate dură, în contrast cu drăgălăşenia

ei obişnuită.

— Uite ce-i, Damon, eşti prietenul meu. Te consider unul dintre cei mai dragi prieteni ai mei. Bărbatul zâmbi. Şi el o considera o prietenă dragă. Dar la fel este şi Serena, continuă ea. Şi sunt puţin îngrijorată. Pentru amândoi.

— N-ai de ce să-ţi faci griji, Faith. Am depăşit amândoi vârsta majoratului şi suntem foarte conştienţi de miza acestui joc.

Faith scoase un sunet de nerăbdare.

— Ţie nu-ţi plac jocurile, Damon. Ţie îţi plac lucrurile ordonate, care-ţi respectă întru totul dorinţele. Îndrăznesc să spun că eşti destul de răsfăţat şi de obişnuit să primeşti ce vrei când vrei. Toată treaba asta cu fantezia… Sper doar să nu aştepţi de la Serena ceva ce nu poate sau nu vrea să-ţi dea.

— Mă bucur că încerci să-mi protejezi inima, dar sunt băiat mare. Îmi pot purta singur de grijă.

— Pur şi simplu nu vreau să suferiţi, spuse ea încet. Mai ales tu, Damon.

Un val de căldură îi năvăli în piept inundându-i măruntaiele. Faith… era ca o rază de soare într-o zi rece, mohorâtă. N-o putea descrie altfel. Avea o inimă de aur şi manifesta o loialitate tenace faţă de persoanele dragi. Chiar dacă uneori avea de pierdut din asta, după cum ar fi atestat cu siguranţă şi Gray Montgomery.

— Îţi apreciez îngrijorarea, Faith. Sincer. Dar e între mine şi Serena, spuse el blând. Ne-am explicat fiecare termenii foarte clar. Nimeni nu intră cu ochii închişi în povestea asta.

Faith râse uşor.

— Un mod foarte abil de a-mi spune să-mi văd de treaba mea.

— Corect, zâmbi el.

— Bine, am prins aluzia. Îmi fac griji pentru tine, Damon. Asta-i tot ce voiam să-ţi spun.

— Îţi faci griji degeaba.

Îşi luară rămas-bun cu afecţiune şi încheiară

convorbirea. Damon încă zâmbea când puse telefonul lângă el.

Închise laptopul şi-l aşează încet pe măsuţa de lângă fotoliu. Vreme îndelungată se uită la flăcările strălucitoare din vatră şi absorbi senzaţia de a sta comod în casa lui elegantă, cu o femeie frumoasă la picioare. Era… fericit.

Câteva momente mai târziu, menajera lui, Carol, intră în cameră şi-şi drese vocea ca să-i atragă atenţia, îşi ridică privirea şi-o văzu stând în pragul uşii, privind discret în altă parte decât la Serena.

— Ai nevoie de ceva, Damon? întrebă ea.

— Aş vrea un pahar de vin acum, spuse el după ce se gândi o clipă. Cina să fie servită peste o oră aici, în sufragerie.

Serenei avea să-i fie foame şi şi-o imagină aşezată confortabil între genunchii lui, în timp ce-o hrănea cu mâna. Apoi avea să-i mângâie părul şi să-i vorbească, să se relaxeze şi să se bucure de clipele minunate. Iar mai târziu… Mai bine nu se gândea la asta. Nu era chiar distractiv să stea acolo excitat, fără nicio posibilitate de alinare.

După ce Carol se retrase, Damon se întinse după romanul pe care-l citea şi se cufundă în lectură după ce-o mai privi o dată pe Serena.

Era încântat de încrederea pe care i-o acordase până în acel moment. Avea rezervele ei, aşa cum se aşteptase, dar se descurcase cu eleganţă şi curaj. Nu era laşă, nici nu se dădea bătută.

Şi îi provoca o plăcere enormă. I-o spusese destul de des, pentru că voia s-o asigure de aprobarea lui, dar nu putea explica valul de satisfacţie pe care i-l stârnea prezenţa ei. Nu era prea sigur dacă voia ca ea să ştie de fapt cât de ample erau sentimentele lui oarecum amestecate. La naiba, nici măcar n-avea de gând să încerce să le clarifice…

Se încruntă când îşi aminti de apelul lui Faith. Nu-şi făcuse griji pentru Serena, ci pentru el. Oare era chiar atât de transparent? Nu putea să se bucure pur şi simplu de-o

aventură scurtă fără să se implice emoţional?

Expresia i se mai relaxă şi deveni mai degrabă meditativă decât iritată. Deja se implicase emoţional. Nu considerase niciodată sexul un proces mecanic, rigid în care participă două trupuri care se împerechează, fără nimic altceva. Chiar şi atunci când ştia că nu exista niciun viitor pentru el şi partenera lui de pat, tot o trata cu respect şi dăruise un pic din inimă fiecăreia dintre ele. Le ştia numele, cum arătau, ce le plăcea, ce vise şi aspiraţii aveau. Chiar şi atunci când visele lor nu-l includeau pe el.

Se oţelise de fiecare dată când se implica, ştiind că plăcerea nu putea dura şi că la capătul aventurii avea să se despartă de ele cu doar puţine regrete şi tristeţe.

Se uită la Serena peste cartea din care încă nu citise niciun rând în acea zi. Gândul că ea avea să plece îl afecta într-un mod ciudat. Îi inspira un fel de panică în adâncul sufletului. O revoltă, un protest, un strigăt al bărbatului pentru perechea lui.

Scutură din cap să alunge astfel de absurdităţi. Era vorba de sex. Sex cu emoţii, dar în definitiv numai sex şi fantezie. Nu era real. Nimic din toate astea nu era real.

Avea să-i fie greu să renunţe la Serena, dar nu exista altă variantă. Nu intenţiona se ţină legată de el dacă ea nu voia să fie acolo, aşa cum îşi alunga rapid gândul că era posibil să nu găsească niciodată o femeie care să-l iubească şi să-l accepte ştiind care erau cererile lui.

Carol îi aduse vinul şi el sorbi din pahar uitându-se la foc. Cartea, complet uitată acum, îi zăcea în poală, însă nici nu-i trecea prin minte să revină la ea.

Simţind nevoia de-a o atinge pe Serena, îşi trecu talpa peste pielea ei de satin, urmându-i şira spinării şi-apoi curba şoldului şi talia fină. Părul îi era răsfirat ca o pată de beznă, unduitor precum mătasea lichidă.

Categoric avea să-i îngrijească părul în fiecare zi. Era o bucurie de care nu intenţiona să se lipsească. Avea să i-i spele, să-l usuce şi să-i pieptene fiecare firicel.

Focul se stinsese, rămânând din el doar un strat de cărbuni strălucitori, dar nu se îndura să se ridice ca să mai

aducă lemne. Era mulţumit să stea aşa, cu femeia lui la picioare, simţindu-i fiecare respiraţie, oftat şi tresărire.

Camera se umplu de umbre odată cu lăsarea serii, alungând rapid lumina tot mai palidă. Singura lampă aprinsă punea în valoare trupul adormit al Serenei. Parcă trezită de degetele calde ale luminii, aceasta se foi sub picioarele lui.

El o privi alungând pânza de somn şi înălţându-şi uşor capul, apoi răsucindu-se în căutarea lui. Privirile li se întâlniră şi un sentiment de satisfacţie îi răscoli pieptul la ideea că primul ei gând fusese la el.

— Vino la mine, şopti el întinzându-i mâna.

Ea clipi ca să risipească şi ultimele vestigii ale oboselii şi ochii i se luminară în penumbră. Se ridică pe genunchi şi-şi cuibări mâna în palma lui.

Pentru o clipă, el se delectă cu această primă atingere, cu furnicătura care-i alunecă în susul braţului, trezindu-i pielea la viaţă. Apoi o trase în sus şi o aşeză în poală.

Serena se lăsă pe pieptul lui, cuibărindu-se ca o pisicuţă în căutare de căldură. El îşi înfăşură braţele în jurul ei, ţinând-o aproape. Spre surpriza lui, ea îşi lipi buzele de gâtul lui, sărutându-l scurt şi des.

— Ţi-e foame? murmură el.

— Sunt lihnită.

— Carol trebuie să ne aducă mâncarea dintr-o clipă în alta.

Îşi duse mâna peste curba şoldului ei, spre moliciunea feselor. Când atinse plugul anal, ea se încordă.

— Te doare? întrebă el trasând conturul obiectului de plastic. Când ea confirmă din cap, îi promise: Ţi-l scot când ne ducem la culcare, îi promise.

Incapabil să reziste, îşi frecă buzele de fruntea ei. Ea îşi ridică faţa, invitându-l clar să-i guste buzele.

Era dulce ca o picătură de sirop. Îi cunoştea gustul şi totuşi, de fiecare dată parcă o gusta prima oară. Excitant şi electrizant.

Serena îşi puse degetele pe maxilarul lui, mângâind

şi atingându-l, pe măsură ce el o săruta tot mai adânc. Când ea începu să se retragă „Damon o prinse de mână, trăgându-l din nou spre el. Îi plăcea atingerea ei. Avea nevoie de ea.

O parte din el, îngropată de mult timp sub gheaţă, se topea ori de câte ori îl învăluia căldura ei. Serena era alinarea lui, deşi multă vreme crezuse că nu va mai avea parte de aşa ceva.

Un sunet din spatele lor îl făcu să se retragă. Întoarse capul şi-o văzu pe Carol în pragul uşii, cu un cărucior pentru cină.

Îi spuse să înainteze, apoi o aşeză pe Serena într-o poziţie cât mai discretă, deşi mai devreme o prevenise că trebuia să-şi etaleze goliciunea ignorând prezenţa celorlalţi.

Menajera turnă vin în pahare, descoperi farfuriile şi apoi ieşi rapid din salon.

Aroma ademenitoare a mâncărurilor îi invadă nările. Lângă el, Serena se foi şi oftă mulţumită când simţi şi ea mirosul.

Se întinse şi trase căruciorul mai aproape de fotoliu. Aşa cum ceruse, Carol pregătise mai multe feluri care se mâncau cu mâna. Creveţi, scoici şi bucăţi de homar trase în unt, chiftele de crab şi somon la grătar.

— Mmm, îmi plac fructele de mare, exclamă ea.

Luă o bucată de homar şi i-o duse la gură. Serena îşi desfăcu buzele şi el îi puse bucăţica de mâncare pe limbă. Înainte să continue, ea se ridică şi se întinse după farfurie.

Alese un crevete şi i-l apropie de buze. El deschise gura şi-o lăsă să-l hrănească, degetele lungi şi delicate frecându-se fierbinţi de limba lui.

Se hrăniră unul pe celălalt în tăcere, cu rândul. Niciunul nu-şi mută privirea de la celălalt decât ca să ia de pe platou următoarea îmbucătură, după care contactul vizual se refăcea la o intensitate şi mai mare.

Când nu mai rămase nimic pe farfurie, Serena îşi puse capul pe umărul lui, oftând mulţumită.

— Te-ai săturat? întrebă el, mângâindu-i părul.

— Da.

— Pari… mulţumită.

Ea îşi înălţă capul cât să-l vadă. Mâna lui îşi continua traseul descendent.

— Sunt.

Vocea ei răguşită şi dulce îi trezi o dorinţă care n-avea nimic de-a face cu sexul sau cu imboldul de-a se cufunda în interiorul ei. Era mai mult de-atât. Ceva ce nu putea înţelege, ce nu putea explica.

— Mă bucur.

O trase din nou spre el, lăsând ca moliciunea ei să se muleze pe corpul lui. Serena căscă şi i se cuibări somnoroasă în braţe.

— Ce-ar fi să te duc în dormitor şi să-ţi scot plugul? Faci o baie lungă, eu te spăl pe păr şi apoi ne culcăm devreme?

Fata se retrase puţin, privindu-l confuză.

— Îmi ceri părerea?

— Nu totul este o poruncă, Serena mea, zâmbi el. Sunt un bărbat rezonabil când vreau.

— Atunci da, mi-ar plăcea o baie lungă şi fierbinte, răspunse ea cu un surâs tandru.

Capitolul 20

Damon o privi pe Serena dormind lângă el în pat. Doar lampa de pe partea lui lumina încăperea şi chiar şi aşa, o mutase astfel încât fasciculul să nu cadă direct pe ea, ca să nu-i deranjeze somnul.

Îi scosese plugul anal, după care-i făcuse o baie fierbinte.

O ajutase să iasă din cadă, o ştersese şi se ocupase de părul ei. Îi observase uimirea din ochi când o dusese pur şi simplu la culcare fără propuneri sexuale.

Privi la încheieturile ei legate şi simţi cum se excita. Avea să fie o noapte lungă dacă trebuia să aştepte până a doua zi ca s-o posede, însă era evident extenuată şi nu voia să ia prea mult de la ea, prea curând.

Reveni la laptopul pe care-l ţinea în poală. Dar în seara asta nu se putea gândi la munca lui, ci la fanteziile ei.

Se încruntă când reciti e-mailul pe care i-l trimisese ea, în care detaliase fantezia cu licitaţia şi alte câteva. Era ca o listă cu toate lucrurile pe care considera că un stăpân le-ar face unei sclave. Ai fi putut lua orice manual de erotism şi-ai fi sfârşit cu aceeaşi enumerare.

Damon scutură din cap. Avea chiar şi-o fantezie în care era legată şi biciuită de un alt bărbat, în timp ce el ar fi privit. De parcă i-ar fi permis altuia s-o domine aşa. El avea să-i administreze sau să supravegheze orice pedeapsă, durere sau plăcere. N-avea de gând să fie un spectator pasiv.

Nu se menţiona niciun trio sau sex în grup, dar asta nu însemna că Serena nu le avea în minte, spre întristarea lui. Nu împărţea cu nimeni. Niciodată. Dacă o atingea alt bărbat, era pentru că Damon o permitea şi doar în scopuri de pregătire. Doar Damon avea să se bucure pe deplin de trupul ei, de dulceaţa ei.

Totuşi, multe dintre fanteziile enumerate erau stereotipuri ale scenariului cu bărbatul dominant şi femeia supusă. Oricât de mult ar fi vrut să-i îndeplinească toate visurile, chiar dacă numai pentru o perioadă scurtă de timp, nu reuşea să facă din ele doar un rol.

Câteva dintre scenariile ei îl atrăgeau categoric şi le aştepta cu nerăbdare. Şi el s-ar fi gândit la aceleaşi lucruri, dar îl mulţumea faptul că era deschisă şi-i accepta dorinţele, chiar dacă nu ştiuse că aveau să se gândească la aceleaşi lucruri.

Puse la o parte laptopul şi stinse lampa. După ce se aşeză confortabil şi se apropie de Serena, ea se foi şi se cuibări în el, căutându-l chiar şi în somn.

El zâmbi în întuneric. Până în acel moment o făcuse să se obişnuiască cu fantezia. O luase încet. Dar a doua zi avea să ridice ştacheta şi s-o forţeze mai mult. Din impresia pe care i-o lăsase, nu numai că avea s-o accepte, ci chiar avea să ceară mai mult. Iar asta îl excita enorm.

Serena se trezi când simţi nişte buze fierbinţi pe gât. Mâini nerăbdătoare îi cuprinseră şoldurile, depărtând-o, în timp ce Damon se poziţiona între coapsele ei.

— Bună dimineaţa, murmură el alunecând adânc în ea.

Icni când se simţi plină, iar în vintre i se declanşă o pulsaţie uşoară, fierbinte şi dureroasă. Damon n-o aşteptă să-şi ajusteze poziţia. Se retrase şi o pătrunse iarăşi, gemând satisfăcut în urechea ei.

Mişcările îi erau rapide şi impetuoase. Îşi împreună mâinile sub picioarele ei şi o împinse mai sus, până ce Banele i se rezemară pe umeri.

Serena se afla într-o postură extrem de vulnerabilă, fu părţile intime expuse cursei implacabile a pistonului. Boldurile lui se loveau de partea posterioară a coapselor şi de fesele ei în timp ce el se afunda tot mai adânc, tot mai tare.

Încă învăluită într-o ceaţă somnoroasă, Serena închise ochii şi se lăsă în voia lui. Plăcerea o învălui, caldă şi fluidă, ca un izvor leneş. Era prea letargică să participe, aşa că se abandonă întru totul.

Dintr-odată, mădularul lui umflat părăsi vaginul şi pe lovi de abdomenul ei. Lichidul cremos i se scurse pe burtă în timp ce el continua să se legene înainte şi înapoi.

Folosindu-şi degetele, îşi îndrumă penisul la loc în tunelul umed şi fierbinte şi alunecă înăuntrul ei, cald şi pulsând, pentru a-şi stoarce acolo ultimele rămăşiţe ale orgasmului.

Serena deschise încet ochii şi se uită la el, crispându-se pentru a-i simţi mai bine bărbăţia în propriul trup. Părul lui castaniu era ciufulit, iar pe obraji se putea vedea urma unei bărbi. Îi observă fericită strălucirea din ochii căprui.

Îl satisfăcuse.

Damon îi zâmbi, apoi se aplecă şi-o sărută, ieşind din ea.

După ce îi verifică legăturile, se ridică şi se îndreptă gol spre baie. Avea un fund de milioane. Ferm şi musculos. Ca restul trupului.

Nu prea musculos. Nu era genul de Neanderthal care purta maiouri mulate şi se încorda la fiecare mişcare. Era mai degrabă zvelt, dar vânos.

Se relaxă în aşternuturile mătăsoase şi se holbă la tavan, aşteptându-l pe Damon s-o elibereze. Era ciudat de răbdătoare, lucru care nu-i stătea deloc în fire. În mod normal detesta să aştepte, însă acum încerca o mulţumire nouă.

Câteva minute mai târziu, Damon ieşi din baie, cu părul ud de la duş. Serena îşi întoarse capul într-o parte şi-l privi ducându-se la dulap şi îmbrăcându-se. În clipa următoare ajunse la marginea patului şi se întinse după cătuşele care îi prindeau mâinile.

Îi masă încheieturile cu mângâieri uşoare, apoi le duse pe rând şi le sărută tandru.

Scoase o cârpă udă şi-şi curăţă cu atenţie sămânţa de pe pielea ei, cu mişcări încete şi blânde.

— Întoarce-te pe burtă, spuse el împingând-o uşor.

Ea se conformă şi se afundă puţin mai tare în cearşafuri, închizând involuntar ochii.

— Eşti cam somnoroasă în dimineaţa asta, remarcă el trecându-şi palma peste şira spinării şi apoi pe curba feselor ei.

Apoi se îndepărtă o clipă şi ea auzi un zgomot în partea cealaltă a încăperii, de parcă s-ar fi deschis un sertar. Damon reveni şi se aşeză în dreptul genunchilor ei. Palma lui îi cuprinse drăgăstos fundul, strângând şi dezmierdându-i fesele bombate. Îi atinse uşor cu vârful degetului despicătura şi se afundă tot mai adânc, până dădu de sfincterul contractat.

— Relaxează-te Serena, murmură el simţind că se încorda. Nu fac decât să-ţi introduc iarăşi plugul anal.

Ea se forţă să nu se mişte, domolită de plăcerea atingerii lui. Cu fiecare împingere lentă adăuga mai mult lubrifiant, până când îi scăldă trupul într-o dorinţă înflăcărată.

Un singur deget intră prin deschizătura îngustă şi ea gemu încet. Nu o durea, simţea doar o nevoie tăioasă care

o făcea să tremure în mâna lui.

— Pune-te pe genunchi, o îndrumă el. Cu capul jos şi picioarele depărtate.

Serena se conformă, aşezându-se cu fundul ridicat şi cu faţa apăsată pe saltea.

Damon îi puse şi mai mult lubrifiant, mângâind-o blând. Dintr-odată, presiunea fermă a plugului o ţintui cu o forţă de neclintit.

Închise ochii şi strânse buzele ca să-şi înăbuşe geamătul de protest în timp ce deschizătura ei se lărgea ca să se obişnuiască cu grosimea plugului.

El înainta încet, de fiecare dată mai mult, până când, dintr-o împingere fermă, îi vârî obiectul de plastic adânc în rect.

Cuprinsă de convulsii, îşi umplu plămânii cu aer şi încercă să-şi potolească reacţia. Mâinile i se strânseră în pumni, mototolind cearşaful.

Damon o sărută uşor pe fund, după care se ridică de pe pat.

— Fă duş, apoi coboară. Adu o perie, ca să-ţi pieptăn părul. Mă găseşti în salon.

Ea încuviinţă, cu ochii încă închişi.

Coborî din pat, senzaţia necunoscută a plugului anal îndemnând-o la precauţie. Oftă uşor când se îndreptă spre sala de toaletă. De fapt, acum avea nevoie de-o altă baie lungă, fierbinte, dar nu l-ar fi lăsat pe Damon să aştepte atât.

Făcu un duş rapid şi ieşi să se usuce. Bijuteria de aur de pe braţul ei străluci în oglindă şi ea se opri să examineze modelul complicat. Faptul că purta brăţara asta, semnul că-i aparţinea, o făcea să se simtă ca o sclavă din vremurile egiptene.

Un fior delicat îi străbătu pielea când se uită în jos, la brăţara identică de la gleznă. O revendicase public. O marcase ca aparţinându-i. Făcuse tot ce-şi imaginase ea, ba chiar mai mult.

În ceea ce privea fanteziile, asta era cu siguranţă una dintre cele mai reuşite. Totul se derulase impecabil,

conform planului. Dacă toţi clienţii ei ar fi fost atât de uşor de satisfăcut!

Când îşi aminti că era doar o afacere, fiorul decadent care o străbătuse cu doar câteva clipe înainte se potoli. Damon avea modul lui de a o face să creadă că totul era real, chiar şi atunci când nu era vorba decât de respectarea unui scenariu.

Îşi şterse părul şi şi-l dădu la o parte de pe faţă. O tenta prosopul cu care se uscase. Voia să şi-l înfăşoare în jurul ei şi să coboare aşa, faptul că o lăsase să vină singură era precis un test. Damon o avertizase deja să nu se îmbrace dacă nu-i spunea el s-o facă şi, oricât de ciudat i s-ar fi părut să meargă în la parter goală, cu un plug anal în fund, avea s-o facă.

Roşie la faţă, ieşi din baie, îngrozită de gândul că ar fi putut să dea de Sam sau de menajera lui Damon în drum spre salon.

Grăbi pasul când nu văzu pe nimeni şi traversă repede holul. În pragul uşii se opri brusc şi-ar fi făcut cale întoarsă, dar Damon o zărise.

La masă cu el mai erau doi bărbaţi. Discuţia părea să fie legată de afaceri. Oare o dăduse în bară prin faptul că apăruse goală? Sau Damon nu ştia că urma să aibă vizitatori când îi ceruse coboare cu plugul în fund?

Damon o privi tăcut şi apoi îi întinse mâna. Doamne, voia să se ducă la el. Ceilalţi bărbaţi, văzându-i gestul, se întoarseră şi-o observară. Pe chipurile lor nu se citi surprinderea, ci numai o poftă aprinsă.

Când ezită să se mişte, Damon ridică o sprânceană şi-şi ţinu în continuare mâna întinsă spre ea. La naiba. Chiar voia să li se alăture.

Începu să înainteze, simţind privirile bărbaţilor pe carnea ei goală. Pe măsură ce se apropia, se simţi mai puţin jenată când citi aprobarea din ochii lui Damon.

O prinse de mână şi o trase aproape de el.

— Serena, ţi-i prezint pe domnii Phillips şi Granger, doi asociaţi de-ai mei. Domnilor, ea este Serena. Îmi aparţine.

Cuvintele lui îi răsunară în creier, tăioase, amintindu-i de e-mailul pe care-l scrisese pe când fanteziile ei fuseseră vii şi fluide în mintea ei. Nu-şi putu reprima un oftat când îşi dădu seama că şi episodul ăsta, precum licitaţia, era o încarnare a acelor fantezii.

Genunchii începură să-i tremure şi agitaţia îi străbătu şira spinării precum o aşchie de lemn ce se agaţă de o bucată de mătase.

Damon o trase de mână şi o apăsă spre podea între picioarele lui. Era destul spaţiu între scaun şi masă, astfel că se aşeză sfios pe călcâie, conştientă de plugul anal care-i presa fundul cu fiecare mişcare.

Cât timp vorbi cu ceilalţi bărbaţi, Damon îi mângâie şi dezmierdă faţa, aducând-o tot mai aproape de zona lui inghinală. În cele din urmă, îşi desfăcu nepăsător pantalonii şi-şi scoase mădularul.

Fără să piardă şirul conversaţiei, îi prinse capul cu o mână, iar cu cealaltă îşi vârî penisul în gura ei.

Era tare şi umflat, umplându-i gura, împingându-se în gâtul ei. De-abia de reuşi să respire înainte ca mâinile lui să i se îngroape în păr şi s-o apese de trupul lui.

Nu-i vorbi deloc, nu-i dădu nicio instrucţiune, dar era limpede ce-i cerea. Să-l satisfacă. Acolo, în timp ce el discuta cu colegii lui, ea trebuia să se poarte ca sclava care voia să fie.

Penetrările ritmice, necruţătoare o împiedicau să răsufle. Dintr-odată însă, o trase brusc de păr şi-i depărtă capul de mădularul lui, dându-i-l pe spate.

Şi apoi o auzi. Replica din fantezia ei, când unul dintre bărbaţi îl întrebă calm pe Damon dacă i-ar fi împrumutat serviciile sclavei lui, ca să fie şi el satisfăcut.

Inima îi bătu nebuneşte. Îşi amintea partea asta, aproape că-i fusese ruşine s-o scrie. În fantezia ei, Damon îi poruncise să îngenuncheze între ceilalţi doi bărbaţi şi să-i satisfacă pe rând cu gura, în timp ce el privea.

— Nu împart ce-i al meu, domnilor, rosti el aspru.

Ea clipi surprinsă. Chiar dacă le vorbise celor doi, ochii îi erau aţintiţi asupra ei, de parcă ar fi făcut afirmaţia

doar pentru ea.

— Bineînţeles, puteţi privi cum sclava mea mă satisface pe mine, încheie el încet.

Capitolul 21

Serena inspiră brusc, dar asta n-o ajută să se relaxeze. Mădularul lui Damon era dur şi dilatat, profilându-se arogant din pantalonii desfăcuţi.

— Ridică-te, îi porunci el încet, strângând-o mai tare de păr.

Ea îşi puse mâinile pe genunchii lui şi se împinse în sus, rămânând cu spatele la cei doi bărbaţi de la masă.

El îşi apucă penisul şi începu să-l frece, menţinându-l erect, în timp ce o măsura din cap până-n picioare.

— Întoarce-te.

Cu privirea plecată, se întoarse supusă. Damon se ridică, plimbându-şi mâinile peste spatele ei, o prinse de umeri şi o împinse în jos până o lungi pe masă.

Sânii i se apăsau în lemnul rece. Cu obrazul îi era rezemat de masă, îi urmări pe cei doi bărbaţi care se apropiau de ea.

Erau atrăgători, unul cam de-o seamă cu Damon, celălalt mai în vârstă. Umflăturile dintre picioarele lor îi dădură de înţeles Serenei că o doreau, că voiau să fie satisfăcuţi de gura şi trupul ei, însă Damon refuzase cu înverşunare.

În clipa următoare, unul din ei o surprinse apucând-o de braţ şi trăgându-i-l în sus, până când palma se sprijini de tăblia mesei. Nu-l mai vedea pe celălalt bărbat, dar şi cealaltă încheietură a mâinii îi fu ţintuită pe masă. I se tăie respiraţia şi un val de teamă şi de agitaţie îi trecu prin vene. Era captivă şi neajutorată, prinsă în cea mai vulnerabilă poziţie cu putinţă.

Degetele lui Damon prinseră plugul anal şi, înainte ca ea să reuşească să inspire, dispozitivul încă lubrifiat alunecă uşor din corpul ei, făcându-i sfincterul dilatat să tremure.

Trupul nu apucă să i se relaxeze şi să revină la forma iniţială, că vârful bont al penisului lui Damon îi apăsă ferm pe inelul elastic. Cei doi bărbaţi o ţinură mai strâns, aşteptându-se parcă să opună rezistenţă. Îi auzea gâfâind. Îi simţea cum se excită în timp ce-l priveau pe Damon stăpânind-o.

Cu o singură împingere, Damon o ţintui pe masă, iar mădularul lui îi pătrunse adânc între fese. Senzaţia de raşpel pe ţesuturile delicate ale rectului era aproape de nesuportat. Strigă, ridicându-şi capul de pe masă, dar unul din bărbaţi o apăsă înapoi, rezemându-şi ferm palma pe obrazul ei. Forţa şi sentimentul de dominare stârniră un val de excitaţie prin trupul ei tremurător.

O întindea imposibil de mult, iar testiculele i se apăsau de vulvă, amplificându-i senzaţiile. Era plină, atât de plină! Ameţită de la junghiul de durere, începu să simtă primele semne de extaz, care o invitară într-o călătorie decadentă.

Mâna lui îi şerpui pe şira spinării, înspre părul ei, încă nepieptănat cum îi promisese. Celălalt bărbat îşi mută palma de pe obrazul ei, iar degetele lui Damon se încleştară în şuviţele încă umede şi traseră, forţând-o să-şi înalţe capul.

Ştia ce voia, ştia că voia să se uite la bărbaţii care o ţintuiau locului, să înţeleagă faptul că, deşi o puteau privi şi atinge, n-o puteau avea.

O încălecă posesiv, într-o demonstraţie de forţă. Preţ de-o clipă lungă rămase în ea, ţintuind-o de masă, în timp ce oaspeţii priveau cu ochi strălucitori, cu degetele înfipte în încheieturile mâinilor ei.

Apoi începu să se mişte. La început blând, se retrase prin orificiul dilatat, deschizând-o şi mai tare pentru el. După aceea se îmbrânci înainte, lovindu-i fesele cu şoldurile.

Serena încercă să cuprindă cu mintea învălmăşeala de senzaţii care o invadau. Încercă să definească fiorul delicios pe care i-l stârnea faptul că avea un bărbat îngropat adânc în fundul ei. Nu mai simţise niciodată ceva

asemănător cu junghiul de durere şi sărutul plăcerii care se contopeau atât de frumos, încât nu ştia unde începea unul şi se sfârşea celălalt.

Uşurarea pe care o simţi când el se retrase, când plinătatea copleşitoare se domoli, era nespus de plăcută. Dar când el se împinse din nou înainte, redeschizând-o avansurilor sale, vârtejul întunecos de durere o ciupi şi puse stăpânire pe ea până nu mai putu să respire. Până imploră după milă.

Damon îşi scoase mâinile din părul ei şi-o prinse de fese, desfăcând-o, în timp ce mădularul lui gros intra şi ieşea prin inelul strâmt.

Serena zăcea întinsă acolo, neajutorată în faţa pasiunii lui, cu vederea înceţoşată, vag conştientă de prezenţa celor doi spectatori. Pentru ea nu exista decât Damon şi plăcerea pe care i-o provoca el. Plăcerea pe care-o forţa s-o accepte.

La un moment se retrase, lăsându-şi capul mădularului să se rezeme pe fesele ei.

— Spune-mi c-o vrei, rosti el gutural. Spune-mi că-mi vrei scula în fundul tău.

— Te rog, şopti ea.

— Nu te-aud, spuse el aspru.

— Te rog!

— Spune-mi ce vrei, Serena.

— Scula ta. În fundul meu. Te rog, imploră ea.

Se propti în dreptul intrării încreţite şi îşi forţă drumul, redeschizând-o fără milă. Şi-apoi se retrase. Complet. Fundul ei pulsa şi zvâcnea de durere.

Mâinile care-i ţinuseră încheieturile îi dădură drumul. Damon o prinse de şolduri şi-o întoarse, aşa că acum era întinsă pe spate pe masă. Se holbă în ochii lui şi i se tăie respiraţia de la ceea ce văzu în ei. O lumină brutală. O intensitate nemiloasă, de parcă bărbatul calm, cultivat fusese înlocuit de o bestie care mârâia ca să-şi domine prada.

Îi depărtă picioarele, iar cei doi bărbaţi o prinseră de braţe şi i le ţintuiră deasupra capului. Poziţia îi împinse

sânii în sus şi Damon se aplecă, devorându-le vârfurile rigide cu buzele lui înfometate. Se foi agitată, vrând să-l atingă, dar cei care o ţineau prizonieră nu-i dădură voie.

Retrăgându-se, Damon îi împinse picioarele în sus, iar cei doi bărbaţi prinseră fiecare de-o gleznă şi traseră spre exterior, astfel încât fundul şi vulva ei erau complet expuse. Îi cuprinse fesele şi, frământându-le puternic, le depărtă.

În clipa următoare îşi vârî penisul gros în rectul ei de-acum închis. O, Doamne. Nu era deloc blând. O pătrundea cu o precizie nemiloasă, dintr-un unghi pentru care nu era pregătită. Ţipă şi se încovoie, măcinată de o plăcere sumbră, dureroasă.

El o sfredeli cu privirea şi se adânci mai tare în tunelul îngust şi sensibil, împingând până ce ea se deschise complet.

Serena strânse pleoapele reprimându-şi un ţipăt de agonie. De plăcere. De cel mai dulce, mai întunecos extaz pe care-l cunoscuse vreodată. O copleşea. Fierbea în ea, o învârtea ameţitor, până nu mai putu gândi. Putea doar simţi.

În clipa aceea era a lui. Nu numai că-i posedase corpul cât se poate de primitiv, dar îi posedase şi sufletul. Era a lui. Luată. Posedată.

Uită de ceilalţi bărbaţi, care nu mai făceau parte din fantezia ei. Nu însemnau nimic, nu aveau nicio legătură cu dorinţele ei. Exista doar Damon şi felul în care o făcea să se simtă. Preţuită. Protejată. Aparţinându-i.

Se aplecă peste ea şi-şi trecu limba peste sfârcurile pe care le răvăşise cu doar câteva secunde înainte. Buze fierbinţi o atinseră, lingând-o şi sărutând-o, în timp ce îi murmura cuvinte dulci.

Muşchii lui se umflară şi încordară deasupra ei, iar trupul i se cutremură. Mâinile îi alunecară în sus pe talie, în timp ce bărbaţii o apucară mai bine şi-o traseră mai energic de braţe şi picioare.

Dintr-odată, Damon se îmbrânci în anusul ei, încordându-se sălbatic, de parcă ar fi încercat să pătrundă

în străfundul sufletului ei.

Serena i se deschise. Se lăsă dusă de val şi-l primi, lăsându-l să intre, s-o vadă în cea mai vulnerabilă ipostază a ei, cu speranţele şi temerile ei, cu dorinţele ei cele mai secrete.

— O să termin, Serena, şopti el ridicându-şi capul dintre sânii ei. O să termin atât de adânc în tine, încât vei şti că acolo mi-e locul. Că sunt parte din tine.

Închise ochii şi inhală, permiţându-le cuvintelor lui dulci să se prelingă precum mierea peste trupul ei. Damon se mişca mai rapid şi mai viguros, şoldurile i se loveau ritmic de fese, sunetul de carne pe carne şfichiuind aerul.

Şi apoi se opri. Enorm şi umflat în ea, trepidă în timp ce mădularul lui îi despică animalic fundul, turnându-i lichid fierbinte în măruntaie.

Cei doi bărbaţi aflaţi de-o parte şi de alta îi dădură brusc drumul, iar Damon rămase pe loc, cu penisul gros şi dur în interiorul ei. Îi auzi foindu-se şi nişte înjurături încete, nerăbdătoare îi umplură urechile.

— Uită-te la mine, Serena, rosti Damon ferm dintre coapsele ei nemişcate, înfipt adânc în ea. Nu-ţi lua ochii de la mine.

Ea încuviinţă încet, pradă confuziei.

Auzi nişte gemete şi-i văzu pe cei doi bărbaţi cu coada ochiului. Era tentată să privească, însă Damon se ridică deasupra ei, stârnindu-i un fior de durere în sfincterul traumatizat.

— La mine, Serena. Doar la mine.

Un lichid fierbinte îi împroşcă pieptul şi ea icni surprinsă când îşi dădu seama că cei doi bărbaţi terminau pe pielea ei. Îi inundară sânii, acoperindu-i sfârcurile şi alunecând în valea dintre cele două moviliţe moi. Un jet îi ateriză pe obraz şi altul pe buze. Duşul cald îi învălui partea superioară a trupului, în timp ce contracţiile anale stoarseră şi ultima picătură din sperma lui Damon.

Îşi dădu seama de diferenţă. Damon terminase înăuntru. Bărbaţilor li se permisese să termine doar pe pielea ei şi nu avuseseră voie s-o penetreze.

În cele din urmă, gemetele lor se risipiră şi lichidul cald care îi acoperea faţa şi sânii încetă să mai curgă.

Chiar şi după ce ejaculă şi ultimul strop de spermă, Damon se împinse puternic în ea, gâfâind aspru. Încă încastrat între fesele ei, mădularul lui zvâcni şi se înmuie în cele din urmă într-o stare semierectă.

Când se ridică, penisul i se afundă şi mai tare în tunelul strâmt. Ea gemu încet, în timp ce intrarea ei chinuită protestă de durere.

În cele din urmă se retrase blând, într-o dâră de spermă caldă. O ajută să coboare de pe masă, în faţa lui. Lichidul i se scurse pe partea din spate a coapselor, dar rămase în picioare, aşteptându-i porunca şi întrebându-se cum o vedea el, acoperită cu sămânţa altor bărbaţi şi cu propria spermă scurgându-i-se pe trup.

— Du-te şi spală-te, spuse el încet. Apoi întoarce-te la mine.

Peste jumătate de oră, când Serena se întoarse, bărbaţii dispăruseră, iar Damon stătea în salon pe fotoliul lui, având la picioare salteaua pe caţe dormise ea în ziua precedentă.

Se duse spre el şi îngenunche pe perna moale fără un cuvânt. Mâinile lui Damon îi găsiră capul şi-l îndrumară spre poala lui. Ea închise ochii şi-şi frecă obrazul de piciorul lui, în timp ce el o mângâie uşor pe păr.

— Întoarce-te ca să te perii, spuse el după câteva minute de tăcere.

Ea ascultă şi se aşeză între picioarele lui, lăsându-l să-i perie şuviţele lungi. Oftă mulţumită, în timp ce plăcerea pe care i-o producea atenţia lui o învăluia ca o negură caldă.

Vreme îndelungată lăsă ca tăcerea să se aştearnă în jurul lor, nevrând s-o spulbere cu întrebările ei. Când el lăsă din mână peria, se întoarse şi îşi înclină capul într-o parte, neştiind cum să-şi exprime curiozitatea.

Damon o atinse pe obraz, trasând o linie cu degetul de la tâmplă până la maxilar.

— Pune-mi întrebarea, Serena mea. O văd explodând

de pe buzele tale nerăbdătoare.

— De ce-ai deviat de la fantezia mea? rosti ea cu un surâs timid.

— Te-a deranjat că n-am vrut să le-o sugi sau ca ei să te penetreze?

— Nu, recunoscu ea. Nu cred că mi-ar fi plăcut fantezia pe care mi-am imaginat-o iniţial. Adică, în teorie părea sexy; chiar îndrăzneaţă. În realitate, ideea că… Nu reuşea să spună că ideea de a le-o fi supt celor doi nu era la fel de incitantă în realitate ca în visurile ei.

— Mă bucur, spuse el simplu. Am încercat să-ţi respect cât mai mult fantezia, dar ar trebui să ştii că nu împart lucrurile pe care le consider ca fiind ale mele.

— Mă bucur, zise şi ea sincer, frecându-şi obrazul de mâna lui. Mă gândeam… credeam că avea să fie incitant. Oftă când Damon îi prinse faţa în palme, ascultând-o cu atenţie. Părea… nu ştiu, excitant, când ne povestea Faith. Ca mai mulţi tipi să se concentreze asupra mea sau să mă ocup de nevoile mai multora. Îi duse mâna la buze, simţind doar nevoia de a-l avea aproape, şi continuă: De fapt… azi-dimineaţă, când mă gândeam c-o să-mi porunceşti să-i satisfac pe bărbaţii aceia, întrucât îţi spusesem eu că-mi doream aşa ceva… m-am speriat puţin. Nu asta voiam. Te voiam doar pe tine.

Damon o strânse în braţe şi-i ridică bărbia cu un deget.

— Dacă te sperie vreodată ceva, să-mi spui numaidecât. Nu vreau să fiu părtaş la nimic ce te înfricoşează. Cât despre alţi bărbaţi, mă bucur că nu-ţi doreşti atenţia lor, pentru că nu voi tolera asta.

— Pari atât de posesiv! zâmbi ea. Îmi place.

El îi zâmbi la rândul lui, dar cu o expresie serioasă care-i stârni un fior delicios pe piele şi-i făcu inima să zvâcnească. Niciun bărbat n-o mai dorise cu atâta înverşunare.

Adevărul o izbi cu o forţă zguduitoare.

Nu era real. Era o şaradă complicată. Erau doar nişte actori într-o piesă. Un scenariu pe care-l scrisese ea. El

juca rolul pe care i-l ceruse ea. Poate că pofta lui era reală, dar se limita la sex.

— De ce ţi s-a stins lumina din priviri? murmură el trecându-şi degetul mare peste buzele ei. Şi de ce ţi-a dispărut zâmbetul?

— Pentru că tocmai mi-am amintit că nimic din toate astea nu-i real, spuse ea încet.

El nu reacţionă nicicum la afirmaţia ei, mulţumindu-se s-o contemple.

— Ai vrea să fie real, Serena? Lăsă ca întrebarea să se legene în aer, ca pe o nadă.

Oare voia să fie real? înghiţi în sec, pradă îndoielii. Cum să-i răspundă când nu ştia nici ea?

Da, regreta într-un fel că era doar o prefăcătorie, pentru că-i plăcea ideea de a fi preţuită de un bărbat ca Damon. Dar nu voia să fie sclava cuiva pentru totdeauna. Beneficiile, chiar dacă tentante, aveau să devină obositoare după o vreme, corect?

— Nu ştiu, declară în cele din urmă. Chiar nu-ţi pot răspunde.

— Şi totuşi, regreţi că nu e real, spuse el. Când ea dădu din cap afirmativ, continuă: E atât de real pe cât o facem noi, Serena mea. Nu ne judecă nimeni.

— Îmi place asta. Se lăsă mai aproape de el, căutându-i privirea. Damon?

— Da? murmură el sărutând-o.

— Am putea uita de fanteziile mele? Am putea să acţionăm din impuls? Nu vreau ca totul să fie atât de… regizat. Vreau să ştiu cum e să-ţi aparţin cu adevărat în

I timpul care ne-a mai rămas.

El o sărută din nou, buzele lui explorându-le pe ale ei cu o blândeţe care o durea. Putea fi atât de pretenţios şi totuşi atât de tandru! îi plăceau ambele ipostaze.

— Cred că e o idee excelentă, Serena mea. Nu vreau să te împart cu altul. Sunt părţi din fantezia ta care mă excită, limite pe care aş vrea să le forţez. Mă satisfaci în moduri pe care nici nu pot să le descriu. Dacă ai încredere în mine că voi face din asta o experienţă cât mai plăcută

pentru tine, atunci continuăm, cu tine ca sclavă şi eu ca păzitor al tău.

Serena îşi duse inconştient mâna spre bijuteria de pe braţ, simţindu-i greutatea alinătoare. O atinse şi el, plimbându-şi degetul pe modelul complicat.

— Îţi place marca posesiunii mele?

Îi privi degetele şi aprecie contrastul dintre pielea ei palidă şi aurul strălucitor al brăţării.

— Da. E mai puţin dură decât o zgardă. E feminină şi totuşi constituie un simbol puternic. Îmi place s-o privesc şi să ştiu că e de la tine. O zgardă este pur şi simplu… înjositoare.

— Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să te simţi ruşinată.

— Mi-e foame, spuse ea zâmbind.

Modul în care schimbase subiectul îl făcu să râdă.

— Mă gândesc. Am fost foarte exigent în dimineaţa asta şi încă nu te-am hrănit. Nu sunt un păzitor prea bun, nu-i aşa?

Serena îi cuprinse faţa în mâini şi îşi coborî capul spre al lui. Buzele li se întâlniră sub controlul ei. Când se retrase, gâfâiau amândoi.

— Eşti cel mai bun, rosti ea cu o licărire în ochi. Ştiu că nu voi duce niciodată lipsă de nimic când sunt cu tine.

Damon o strânse la piept şi-o sărută pe vârful nasului.

— Nu, Serena mea. Nu vei duce niciodată lipsă de nimic din ce-ţi pot dărui.

Capitolul 22

Damon nu-i spusese unde mergeau, ci doar că ieşeau după o cină liniştită în casă. El îi alesese vestimentaţia, o fustă transparentă şi o bluză de mătase fără mâneci, şi-i ceruse să nu poarte sutien sau chiloţi. Apoi o urcase în BMW-ul lui argintiu şi demarase.

Jumătate de oră mai târziu, când intrară prin poarta clubului, un val de adrenalină i se scurse prin vene. Îl privi

pe Damon, dar expresia lui era de necitit.

Parcă simţindu-i entuziasmul şi emoţiile, el se aplecă şi-i prinse mâna în a lui, strângându-i-o uşor.

— Vei rămâne tot timpul lângă mine. Bărbaţii vor căuta să-ţi atragă atenţia şi vor flirta cu tine. Vei vorbi doar cu mine şi cu persoanele pe care le aprob eu.

Serena miji ochii iritată. Dintr-odată se simţea ca un copil disciplinat şi nu ca o femeie adultă.

El aşteptă, anticipând parcă un răspuns negativ, dar ea strânse buzele şi îşi întoarse privirea. Asta ceruse ea. Îi dădea doar ce-şi dorise ea.

Damon îi deschise portiera şi o ajută să coboare din maşină.

— Ţi-am spus cât de frumoasă eşti în seara asta? murmură el când o porniră spre uşă.

Ea zâmbi, dând uitării iritarea de mai devreme.

— Nu, dar îmi place s-o aud…

— Toţi bărbaţii dinăuntru mă vor invidia. Părul tău străluceşte ca un voal de mătase neagră.

— Dar văd că ştii să spui vorbe dulci, îl tachină ea.

— Cuvintele sunt frumoase doar atunci când se aplică unei femei frumoase. Fără un punct de referinţă sunt doar cuvinte.

— Nu-ţi pot contracara logica, spuse ea zâmbind larg.

O conduse înăuntru, unde-i întâmpină majordomul. Damon o îndrumă spre un vestiar mic de lângă intrare.

— Dă-ţi jos hainele. Vreau ca singurele podoabe pe care le vei purta în seara asta să fie semnele posesiunii mele.

După un moment de ezitare, îşi duse degetele tremurânde la betelia fustei. Da, fusese goală în seara cu licitaţia, dar astăzi lucrurile stăteau cumva diferit. Prima dată ştiuse foarte bine ce urma să se întâmple; la urma urmei, ea crease fantezia. Acum însă nu avea niciun scenariu, învăţa din mers. Era deconcertant.

— Ai vrea să te dezbrac eu? întrebă Damon. Tremuri. Neprimind răspuns, o privi tăios: Serena, ţi-e teamă? Ne putem întoarce acasă. Spune doar cuvântul.

„Nu”.

Ajunsese să se teamă de cuvântul ăsta şi de semnificaţia lui. Mergea dincolo de simplul refuz, căci punea capăt unei fantezii pe care voia cu disperare s-o trăiască. Nu orice fantezie. Fantezia aceea. Cu Damon.

Îşi trecu fusta peste şolduri, lăsând-o să-i cadă în falduri la picioare. Cu mişcări rapide, bruşte, îşi trase bluza peste cap şi o aruncă la o parte. Un curent rece de la aparatul de aer condiţionat de deasupra îi stârni un fior pe şira spinării.

Damon îi prinse o şuviţă şi i-o trase peste umăr, lăsând-o să-i cadă peste sân. Sfârcul tare şi încreţit se iţea printre firele de păr. 1 – 1 atinse uşor, doar cu vârful degetului, dar ea tresări de parcă ar fi fost electrocutată.

— Nu uita instrucţiunile pe care ţi le-am dat, murmură el şi-apoi se întoarse spre uşă. Serena îl urmă pe hol. Trecură pe lângă mai multe încăperi mai mici, pline cu oameni care discutau şi beau cocteiluri. Tânăra femeie grăbi pasul, sperând că n-aveau s-o observe.

Când începură să urce treptele îşi aminti de traseul parcurs cu doar câteva nopţi înainte, când îşi urmase păzitorul spre sala de la etaj.

De data asta, camera avea un aspect total diferit faţă de noaptea licitaţiei. Dacă persoanele pe care le văzuse la parter aveau ţinute modeste, participanţii de aici erau îmbrăcaţi variat, de la costume erotice elaborate la nuditatea completă.

Fiecare separeu găzduia alt… fetiş. Era singurul cuvânt care-i veni în minte, însă probabil nu reprezenta alegerea corectă.

Cu excepţia filmelor porno, nu mai văzuse niciodată atâţia oameni goi şi atâta lascivitate. Probabil că nu le-ar fi convenit comparaţia, dar la atât se limita experienţa ei în astfel de chestiuni.

— Vrei să facem un tur? o întrebă Damon cu voce joasă. Pe cei de aici nu-i deranjează să fie văzuţi.

Măcar nu se aştepta să participe şi ea. Damon îşi exprimase foarte clar părerea când venea vorba să fie

atinsă de alţii. Ştiind asta, încuviinţă. Nu murise nimeni doar din privit.

Imaginile erotice o bombardară din toate părţile. Văzu o multitudine de scenarii sexuale, de la cupluri care şi-o trăgeau simplu, ca iepurii, la orgii în toată regula, cu minimum opt persoane îmbucate precum piesele de lego. Totul părea destul de… bizar.

Spectacolul era foarte pervers şi categoric şocant, dar nu o aţâţă deloc pe Serena. Se mulţumi să contemple derutată trupurile cuprinse de frenezie sexuală şi să le asculte gemetele şi strigătele.

Pe neaşteptate însă, Damon o atinse, iar mângâierea delicată îi aprinse un foc în vintre. Fiorul care-i străbătu sânii îi făcu să se umfle, dornici să primească mai multă atenţie.

— Sunt extrem de mulţumit că doar atingerea mea te excită, spuse el mângâindu-i un sân. Apoi îşi trecu palma peste celălalt, strângând carnea maleabilă şi plimbându-şi degetul mare înainte şi înapoi peste mugurele sensibil. Vino. Plăcerea mea – şi a ta – ne-aşteaptă.

În timp ce-l urma spre centrul camerei, îi văzu pe alţii oprindu-se şi întorcându-se să-i privească. O tăcere stranie umplu sala care răsunase nu de mult de plesnetele cărnii, gemete aprinse şi strigăte pasionale.

În mijloc se afla un cadru de metal al cărui aspect simplu o nedumeri: oricât s-ar fi gândit, nu reuşi să-şi dea seama la ce folosea.

Era o bucată de metal dreptunghiulară, dispusă vertical, dar, pe măsură ce se apropia, Serena văzu că putea pivota până în poziţia orizontală, trecând prin toate unghiurile intermediare.

Un bărbat îmbrăcat în blugi şi un tricou strâmt stătea rezemat nonşalant pe cadru, făcându-l să se rotească. O măsură din priviri pe Serena, dar se opri când Damon îi aruncă o privire mustrătoare.

Necunoscutul zâmbi şi dădu din cap înspre Damon.

— Sclava ta are chef de jocuri în seara asta?

— Sclava mea face ce-i spun eu, replică Damon calm.

— Norocosule. Ai nevoie de ajutor s-o legi şi s-o pregăteşti?

Serena îl privi brusc pe bărbatul de lângă cadru. S-o lege? S-o pregătească?

După o clipă de gândire, Damon încuviinţă.

— Serena, el e Cole. Fă ce-ţi spune el. Când Serena înghiţi în sec şi făcu un pas înainte, o informă: Mă întorc imediat. Trebuie să-mi aleg echipamentul.

Echipamentul. Începu să tremure, deşi nu din cauza fricii. O străbătu un val de entuziasm asociat cu o doză ameţitoare de nesiguranţă.

Când Cole se întinse după braţul ei, se contractă instinctiv.

— N-o să te rănesc, promise el cu blândeţe.

Se uită în jur, dar Damon dispăruse.

Cole o atinse ezitant, căutând s-o liniştească.

Chiar nu-i era teamă, dar nu era nici prea entuziasmată. Deocamdată. Anxietatea părea să fie cuvântul de ordine.

Se forţă să se destindă şi îl urmă pe Cole către dispozitiv. Când îl întoarse, văzu că de metal erau ataşate coliere de piele, unul chiar în vârf şi două la bază, de fiecare parte.

— Păşeşte, spuse el apucând-o de cot s-o ajute.

Trecu peste baza structurii, în interiorul dreptunghiului, aşteptând următoarea mişcare.

Cole o împinse în spate spre baza cadrului, unde se aflau cele două coliere. Pielea moale îi încercui glezna dreaptă şi apoi se strânse mai tare când o închise bărbatul.

Serena răsuflă zgomotos când îşi dădu seama la ce serveau curelele, stârnindu-i un zâmbet.

— Depărtează-ţi picioarele, ca să ţi-l pot lega şi pe celălalt, îi ceru el. Văzând că îşi pierdea echilibrul, o susţinu atent, asigurând-o: N-o să te las să cazi.

Fâşia se strânse în jurul gleznei.

— Mâinile deasupra capului, se auzi următoarea comandă.

Privi în sus şi, văzând zgarda, intui ce avea să

urmeze. Fermitatea de pe chipul lui Cole interzicea orice refuz.

Ridică încet braţele şi-şi împreună încheieturile, mult deasupra capului.

— Foarte bine, spuse el, dar aprobarea lui nu însemna nimic pentru ea. Lui Damon voia să-i fie pe plac.

Îi legă încheieturile, strângând până stătea pe vârfuri. „Vulnerabilă” nu era un termen suficient pentru a-i descrie starea.

Nu mai simţi pământul sub picioare când el roti cadrul aducând-o într-o poziţie suspendată, uşor înclinată. Se holbă la podea şi gura i se uscă. Îşi linse buzele, încercând să le umezească.

Camera se învârti şi se trezi uitându-se la tavan când Cole roti cadrul până atârna întinsă pe spate. Bărbatul îi trecu o curea lată de sprijin pe sub şale, înfăşurându-i-o în jurul taliei şi prinzând-o de margini cu cârlige. Asta îi mai reduse tensiunea din braţe şi picioare. N-ar fi spus că se simţea confortabil, dar era mult mai bine ca înainte.

Tresări surprinsă când Cole o prinse de sân. Îşi frecă degetul mare peste vârful rigid, apoi îşi înclină capul şi, spre şocul ei, îl supse şi îl muşcă.

Când îi dădu drumul, zâmbi satisfăcut.

— Mult mai bine.

Se holbă la el confuză, dar înainte să întrebe ceva, simţi o ciupitură ascuţită urmată de un val de durere şi apoi amorţeală usturătoare în sfârc. Se zvârcoli şi-şi ţinu respiraţia a protest, după care privi la locul dureros.

Cole îi fixase o clemă care săpa adânc în carnea încreţită şi scotea sfârcul în afară. Se răsuci şi trase de legături, dar acestea rezistară.

— Te rog, şopti ea. Scoate-o.

Cole îi ignoră cererea şi se îndreptă spre cealaltă parte. Serena scânci în surdină, ştiind prea bine ce urma. El aplică acelaşi tratament şi celuilalt sân, umflându-l încet cu mâna înainte să se aplece şi să-i sugă vârful.

Ea gemu din cauza hipersensibilităţii. Îi simţea fiecare ciupitură a dinţilor de parcă ar fi fost nişte cleşti de

metal.

După o ultimă muşcătură energică, îşi trecu alinător limba peste carnea întărită şi se retrase. De data asta aşteptă. Nenorocitul. Fiecare muşchi din corpul ei se încordă imediat ce el îşi retrase gura. Preţ de o clipă infinită, Cole nu schiţă niciun gest, zâmbind răbdător.

O lăsă să vadă ce urma, apropiindu-şi lent mâna cu clema deschisă de mugurele ei. Fără îndrumări blânde, fără alunecări treptate, o fixă dintr-o mişcare.

Serena îşi încleşta dinţii, ca să nu plângă din cauza surprinderii şi a durerii. Dinţii metalici înfometaţi îi muşcară din carne cu lăcomie, făcând-o să-şi arcuiască spatele şi să tragă din răsputeri de legături.

Apoi durerea se mai calmă, transformându-se într-o amorţeală confuză.

Stătea întinsă, gâfâind, aproape copleşită de învălmăşeala de senzaţii: sânii ei primiseră mai întâi gura lui Cole, apoi dinţii ascuţiţi ai clemelor. Sfârcurile o gâdilau la cea mai mică mişcare.

Brusc, îşi schimbă din nou poziţia, la o împingere fermă a lui Cole. Picioarele i se rotiră sub ea, oprindu-se în poziţie verticală. El mai împinse puţin până se afla la o înclinaţie de patruzeci şi cinci de grade.

Sânii îi săltară şi clemele care atârnau de sfârcuri exercitau o presiune surdă care-i trimiseră săgeţi ascuţite direct spre vagin.

Era excitată. Simţea umezeala cremoasă adunându-i-se între picioare, în timp ce clitorisul pulsa şi-o durea de la tensiunea aplicată sfârcurilor.

Nişte mâini o prinseră de fese, frământându-le uşor înainte să i le depărteze. Simţi un fior de şoc străbătându-i şira spinării, înţepenindu-i muşchii, iar un strigăt de protest i se formă pe buze. Înainte să poată vorbi, Cole aplică lubrifiant pe inelul strâmt. Degetele lui îi frecară deschizătura, împrăştiind o cantitate generoasă de gel.

Întregul trup i se cutremură. Simţi nişte fiori calzi, apoi reci. Se afla la limita primejdioasă dintre teamă şi dorinţă. Confuzie. O nevoie fierbinte, aspră. Nu voia să fie

excitată de mâinile unui străin.

Un deget gros îi penetră anusul, smulgându-i un icnet. Degetul i se frecă înainte şi înapoi pe ţesuturile delicate, deschizând-o tot mai mult, întinzând tot mai mult gel.

Un alt deget i se alătură celui dintâi, lărgindu-i intrarea în timp ce continua să mângâie şi să frece, adăugând mereu lubrifiant.

Vederea i se înceţoşă şi închise ochii să se calmeze. Se luptă cu valurile de… N-ar fi spus nevoie. Sau dorinţă. Nu-l dorea pe bărbatul acela. Îi plăceau degetele lui îndemânatice, îi plăcea asaltul asupra simţurilor ei, melodia malefică, păcătoasă pe care o interpreta folosindu-i corpul drept instrument. Îi provoca durere, dar, ca să fie sinceră, se temea de cum avea să reacţioneze la această senzaţie. Căci nu-i displăcea, ba dimpotrivă, tânjea după şi mai multă.

La fel de repede precum începuse, Cole se retrase şi plecă. Tăcerea îi bâzâi în urechi. Nu se auzea niciun sunet în cameră, iar când îşi ridică capul văzu că, la fel ca în noaptea licitaţiei, toate privirile erau aţintite asupra ei.

O sferă de foc îi porni din abdomen, se strânse în zona ei inghinală şi i se răspândi rapid prin vene, zumzăind încet şi dulce. Damon. Îl simţi, chiar dacă nu vedea în spatele ei.

Oftă când mâinile lui îi prinseră fesele şi începură să le frământe. Exista o diferenţă clară între atingerea lui şi a lui Cole. În a lui era mai multă atenţie, respect şi tandreţe, care lipsiseră din atingerea metodică, clinică a lui Cole.

Ceva moale şi totuşi ferm, rece ca plasticul sau poate cauciucul, îi trecu uşor peste spate, stârnind un fior în muşchii tensionaţi. Îi atinse fesele, apoi urcă iarăşi înspre umăr. Damon se deplasă încet în faţa ei şi atunci văzu că ţinea în mână o cravaşă lungă. Vârful îi atinse urechea, trasând un cerc în jurul lobului, înainte să-i treacă lent peste obraz, spre buzele ei, sărutând-o uşor.

Se opri acolo, privind-o cu ochii lui întunecoşi în timp ce rezema cravaşa de buzele ei desfăcute.

— Linge-o, îi porunci el, cu voce joasă şi aspră. Prefăte că-i mădularul meu. Arată-mi cum l-ai suge.

Serena ridică brusc privirea ca să-i vadă reacţia. Îşi trecu limba peste marginea cravaşei, absorbind gustul şi textura pielii. Tot mai încrezătoare, Unse lung partea plată, înainte să prindă şfichiul între dinţi şi să-l tragă în gură.

Damon o împinse mai adânc dintr-o alunecare rapidă a mâinii, şi ea savură cravaşa suplă care i se răsuci pe limbă.

Dintr-odată se retrase, mutându-se în spatele ei. Disperată că nu-l mai vedea, simţi cum respiraţia i se opri în gâtlej când pătrunse în necunoscut.

— Durerea poate reprezenta multe lucruri, îi spuse Damon în stânga ei. Sau poate fi doar durere. Ce va fi pentru tine, Serena mea?

Cravaşa şuieră când despică aerul. Înainte să se poată încorda, durerea, luminoasă şi explozivă, îi sfârtecă pielea ca un fulger. Trupul i se convulsionă şi ţipă. Înainte să rostească primul cuvânt care-i veni pe buze, focul din fesele el fu înlocuit de o căldură înăbuşită.

Un zumzăit cald, ameţitor şi plăcutei invadă venele, făcând-o să se simtă greoaie şi leneşă. Îi era greu să priceapă durerea asta ciudată care se transformase atât de repede în plăcere. Voia mai mult. Se temea de ea, dar şi tânjea după ea.

Focul îi sfârtecă cealaltă fesă, când pielea ateriză pe carne. Înainte să poată inspira şi să aştepte consecinţele, Damon o pocni din nou.

Ea tresări şi el o lovi din nou, mai încet de data asta şi deasupra pielii sensibile, chiar sub şale. Avea senzaţia că nişte lame îi tăiau cercuri-cercuri pe piele. Uimitor, când deschise gura să-l roage să se oprească, se trezi implorându-l să continue.

— Te rog, continuă! auzi cuvintele împiedicându-i-se pe buze ca şi cum ar fi fost scoase cu forţa de pe o limbă reticentă.

Cravaşa găsi un petic de piele neatins. Pielea îi acoperi fiecare centimetru de pe fund, până carnea îi fu

cuprinsă de un foc lichid.

Damon se opri şi ea gemu uşor, incapabilă să-şi dea seama dacă de uşurare sau de regret. Fără să se mişte, el se aplecă peste spatele ei, căutându-i sânul. O plesni uşor peste sfârcul torturat şi ea reacţionă instantaneu. Senzaţiile incandescente o lăsară fără suflare şi cu ochii umezi. Însă chiar pe când lovitura de pe fesele ei se transforma într-o plăcere molcomă se stinse şi focul din sfârcuri, lăsând să înflorească în locul lui plăcerea. Se încreţi din cauza dorinţei şi se împinse în afară, căutând parcă soarele.

Bărbatul se retrase, ciupindu-i o ultimă dată sfârcul hipersensibil.

— Aş vrea să vezi cât eşti de frumoasă, murmură el. Întinsă înaintea mea, deschisă şi dăruindu-te. Pielea ta străluceşte toată de semnele mele. E ca o pată caldă, pe alocuri roşie, pe alocuri roz.

Ea închise ochii şi ascultă doar seducţia din vocea lui. Se simţea frumoasă când îi vorbea aşa. Preţuită şi adorată.

O pocnitură puternică răsună în cameră, speriind-o la început, apoi sfârâiala durerii fierbinţi îi făcu trupul să se ridice, trăgând şi forţând legăturile.

Ochii i se umplură de lacrimi usturătoare care i se împingeau în pleoape şi ameninţau să se reverse. Din nou şi din nou, o ploaie de lovituri de cravaşă îi căzu peste fund, şolduri şi baza spatelui, ajungând până la umeri.

Fără îndurare, fără milă, fără răgaz de la durere. Şi apoi, ca un răsărit de soare, o strălucire caldă şi ceţoasă de plăcere indescriptibilă se iscă şi răspândi peste pielea ei. Un voal transparent care o învăluia în mătase. Oare era nebună pentru că-şi dorea asta atât de tare? Să sufere pentru extazul final?

Camera se înceţoşă, dar nu ştia dacă de la îmbrăţişarea narcotică a plăcerii sau de la lacrimile ei. Plutea, uşoară şi liberă. Nu mai era legată. Zbura. Înconjurată de o strălucire caldă, liniştitoare. Zâmbi visătoare şi-şi lăsă bărbia să-i cadă în piept.

Pe neaşteptate se ivi orgasmul, asemenea zorilor de

vară. Se înteţi şi crescu prin trupul ei extenuat, încordându-i fiecare nerv, făcând ca durerea provocată de cravaşă să sporească până nu-şi mai dădu seama de diferenţa dintre lovitura de bici şi cel mai dulce sărut.

Apoi durerea dispăru, stârnindu-i un geamăt de protest. Orgasmul ei rămase suspendat, aşteptând pe muchie, cocoţat pe stâncă.

Nişte mâini o prinseră de talie. Un mădular o înghionti între fese. Vaginul i se încleştă, simţindu-se neglijat. Damon se împinse nerăbdător şi o penetră dintr-o singură îmbrâncitură puternică.

Fundul ei, atât de sensibil de la cravaşă, se cutremură când el îşi trecu mâinile peste urmele de lovituri. O strânse mai tare şi începu să i-o tragă cu o intensitate brutală.

Forţa cu care o pătrundea îi zgudui trupul şi îi făcu sânii să se cutremure. Cu fiecare mişcare, dinţii cleme lor muşcau mai tare din sfârcurile ei.

Ştia că era privită, că bărbaţii şi femeile de acolo o contemplau cu poftă în ochi. În momentul acela nu-i păsa. Erau doar ei doi, iar Damon i-o trăgea, o stăpânea, îi demonstra că nu avea nicio putere în afară de cea pe care i-o dădea el.

Îşi depăşise limitele. Nu-şi mai controla cererile contradictorii care-i ieşeau pe gură. Oare-l implora să se oprească sau să continue? Singurul cuvânt pe care-l păzea bine, pe care-l ţinea legat la fel de strâns pe cât era ea de cadru, era „nu”. Nu avea să-l rostească. Nu voia să se termine.

— Elibereaz-o, spuse Damon înfigându-se din nou în fundul ei.

Nişte mâini îi prinseră sânii şi, brusc, cleştii clemelor se deschiseră, eliberându-i sfârcurile. Revenirea senzaţiilor în mugurii până atunci amorţiţi o trimise direct în abis.

Deschise ochii mari, un ţipăt formându-i-se pe buze.

Mădularul lui Damon, gros şi greu, îi despică anusul, din nou şi din nou. Era complet lipsită de putere şi apărare în faţa asaltului lui.

Mâinile lui o încercuiră. Degetele lui îi găsiră sfârcurile şi răsuciră vârfurile, ciupindu-le uşor. Era prea mult.

Ca şi cum i-ar fi simţit orgasmul prăvălindu-se, continuă s-o penetreze furios, făcându-i trupul să tremure şi să se legene pe cadru.

— Termină, Serena, îi porunci el aspru. Dă-mi plăcerea ta.

O ciupi tăios de sfârcuri, stârnindu-i un nou val de agonie în piept. Se potrivea cu presiunea de nesuportat din fundul ei, în timp ce se îngropă cât putu de adânc în el.

Avea nevoie doar de-o… împingere, tragere, ceva în plus care s-o ducă până la capăt. Trupul ei nu mai îndura multă tensiune. Fiecare muşchi îi era încordat, corpul îi era întins şi tras într-o duzină de direcţii diferite.

Dintr-odată, focul fierbinte îi sfâşie spatele. Cravaşa ateriză la doar câţiva centimetri deasupra de locul în care

Damon era îngropat în anusul ei. Mâinile lui încă îi acopereau sânii, jucându-se fără milă cu sfârcurile dureroase, aşa că n-avea cum să fi fost el. Cole. Precis era Cole.

Loviturile de cravaşă căzură precum lava din cer în timp ce Damon se împingea furios în ea. Serena închise ochii şi camera înlemni în jurul ei. Tăcerea, atât de dulce şi extatică, se lăsă ca o ploaie domoală. Îşi dădu pur şi simplu drumul, renunţă la control, nu se mai împotrivi nevoilor şi temerilor ei.

Orgasmul răcni prin ea precum un tren scăpat de sub control. Începu în zona inghinală, rostogolindu-se, năvălind spre exterior, până ce întregul ei corp se cutremură incontrolabil. Ţipă. O dată. De două ori. Pierdu şirul.

Plăcere, atâta de multă plăcere. Era prea mult, şi totuşi nu suficient. Chiar şi sătulă, extenuată cu desăvârşire, tot mai voia. Ca un drogat disperat după o doză. Îşi arcui trupul în sus, căutând cravaşa care nu mai era acolo.

Două mâini blânde îi alinară spatele răvăşit. Cuvinte dulci se scurseră pe ea, acoperind-o precum caramelul

cald. Nişte buze îi atinseră centrul spatelui. Braţe puternice o înconjurară, ridicând-o, în timp ce altcineva îi eliberă mâinile şi picioarele.

Se prăbuşi, lipsită de putere, în braţele primitoare ale lui Damon. El o strânse la piept, înfăşurându-şi cămaşa peste trupul ei tremurător. O şterse uşor pe obraji, şi ea îşi dădu seama că erau uzi de lacrimi.

În timp ce o purta afară din încăpere, îşi trecu braţele pe după gâtul lui, ţinându-l la fel de strâns pe cât o ţinea el. Şi mai multe lacrimi i se prelinseră pe obraji.

Abia îşi dădu seama când o duse la maşină şi-i spuse lui Sam să-i ducă acasă. Auzi doar cuvintele de aprobare pe care i le murmură Damon în păr în timp ce-o săruta şi mângâia.

— Dormi, Serena mea. O să am grijă de tine.

Capitolul 23

Serena se trezi în licărirea palidă a zorilor. Încăperea era învăluită într-o lumină fadă de culoarea levănţicii, pe măsură ce soarele se ridica la orizont.

Rămase întinsă pentru o clipă, mulţumită să savureze aceste prime momente de fericire liniştitoare.

Primul lucru de care-şi dădu seama fu că nu avea mâinile legate ca de obicei. De fapt, erau strânse peste braţul lui Damon, care îi cuprindea talia. Privi în jos şi văzu că piciorul lui Damon se afla peste al ei şi că trupul ei era cuibărit în siguranţa corpului lui.

Neputând rezista în faţa libertăţii de a se mişca după voie şi de a-l atinge pe bărbatul iubit, se rostogoli până ajunseră faţă în faţă. Damon deschise ochii şi o privi cu o afecţiune caldă.

Ghemuindu-se mai bine la pieptul lui, îi simţi pe tâmplă ritmul statornic al bătăilor inimii şi-i inhală mirosul, savurându-l şi păstrându-l în ea, înainte să expire.

Îl sărută pe piept şi se ridică puţin, înclinându-şi capul ca să fie la acelaşi nivel cu buzele lui. Îi atinse obrazul, aspru de la barba de peste noapte.

El rămase întins, privind-o, neîncercând s-o oprească sau s-o îndrume în vreun fel. Se apropie de el până-i simţi respiraţia pe buze. Cu o lentoare studiată, îşi atinse gura de-a lui.

Damon oftă, neputând să-şi stăpânească mulţumirea produsă de-un simplu sărut. Îi plăcea să-l atingă, iar până în acel moment nu avusese prea multe ocazii s-o facă. În dimineaţa aceea părea dispus s-o lase să facă ce voia, şi ea nu avea să rateze această oportunitate.

Îşi trecu mâinile peste maxilarul său şi-l sărută de la buze la gât, bucurându-se de senzaţia aspră pe care i-o lăsa barba ţepoasă. Pulsul bărbatului se înteţi sălbatic când îl ciupi uşor cu dinţii pe gât.

— Mă seduci cumva, Serena mea? spuse el aproape gemând. Oare sclava a devenit stăpână şi ispită?

Ea zâmbi şi-l îmbrânci, rotindu-i trupul până ajunse să stea întins pe spate.

— Ştiam eu că nu trebuia să te las nelegată, murmură el, deşi nu exista nici urmă de regret în vocea lui.

— Fă dragoste cu mine, Damon, şopti ea. Doar noi doi. Fără legături. Fără jocuri. Doar doi iubiţi cărora le place să se trezească unul lângă celălalt.

El o încercui cu braţele, trăgând-o la piept, şi îi revendică buzele, devorându-le înfometat. Fără sorbiri nepăsătoare, fără reciprocitate. Pur şi simplu îşi dezlănţui pasiunea într-un sărut care o lăsă tremurând neajutorată.

Se simţi invadată de o putere neştiută care vibră în aer ca un arc electric. Faptul că o dorea cu atâta disperare, pe ea, nu pe sclava din ea, nu jocurile sau planurile elaborate, îi tăie respiraţia.

Damon o rostogoli până ajunse sub el, cu picioarele depărtate. Strângându-i în pumni şuviţele de păr, o îndrumă spre gura lui nerăbdătoare.

— Te doare spatele? spuse el gâfâind.

Ea trebui să se gândească, să-şi aducă aminte de ce ar fi trebuit s-o doară. Apoi o inundă amintirea nopţii trecute, ca o furtună de pasiune şi poftă carnală. Imagini cu felul în care o făcuse să se simtă. Durerea. Dorinţa

întrepătrunsă cu furia orgasmului ei.

— Nu, nu mă doare. Te rog, nu te opri, Damon. N-o să mă răneşti. Nu m-ai răni niciodată.

— Nu, Serena mea. Nu te voi răni niciodată, murmură el, revendicându-i iarăşi gura.

Îşi coborî lent buzele până ajunseră la lobul sensibil al urechii ei, pe care îl ciupi uşor şi îl supse printre dinţi. Când îi atinse gâtul diafan, pielea de umeri şi de pe ceafă i se făcu de găină.

Ea îşi adânci mâinile în părul lui castaniu, bucurându-se de asprimea şuviţelor care-i treceau printre degete. Uitându-se la el, îi zări o notă animalică în privire. Dacă înainte părea controlat şi răbdător, acum se putea vedea o urgenţă, o dorinţă profundă în ochii aceia cafenii care îi topeau inima.

— Vino la mine, şopti ea. Fii cu mine. Serena. Persoana, nu fantezia.

El înlemni şi o străpunse cu privirea aceea întunecoasă şi ameninţătoare. Proptindu-se într-un braţ, îşi puse degetele pe buzele ei ca şi când ar fi vrut s-o reducă la tăcere.

— N-ai fost niciodată doar o fantezie pentru mine, Serena mea.

Pieptul ei se umflă plin de-o emoţie ce-o luă prin surprindere. Oare se pierduse prea mult în amestecul de fantezie versus realitate? Oare-i era greu să le despartă? De ce era brusc atât de important ca el s-o vrea pe ea şi nu pe sclava cea supusă?

Îşi coborî capul şi-o sărută, lung şi dulce. Limba lui dansă cu a ei, atingând, lingând, iubindu-i gura adânc şi intim.

Fiecare atingere a lui o făcea să şovăie, de parcă se temea că avea să se frângă sub mângâierile lui. Damon îşi trecu atent mâna peste curba umărului ei, apoi ajunse la pielea moale a sânului şi în cele din urmă la sfârc.

— Te dor? vru el să ştie.

— Puţin, recunoscu ea. Sunt mai degrabă… sensibili, încă mă gâdilă.

— Ţi-au plăcut clemele?

Ea încuviinţă.

Se aplecă spre ea şi-şi puse gura peste sfârcul încordat. Caldă şi umedă, limba lui trecu peste vârf în timp ce buzele i se închiseră în jurul areolei. Îi supse sânul cu mişcări ritmice, line, făcând-o să se încordeze.

Îşi strecură mâna liberă între coapsele ei depărtate, tachinându-i cu degetele deschizătura umedă. Cu delicateţe, se poziţionă astfel încât penisul rigid să se adăpostească printre pliurile ei.

Serena făcu ochii mari când el începu să se frece în sus şi-n jos, vena groasă de pe partea inferioară a organului apăsându-i pe clitoris. Testiculele lui se îngrămădiră la intrarea vulvei, amintindu-i de felul în care le simţise când i-o pusese pe la spate.

Ea îşi coborî mâna şi el se ridică pentru a-i înlesni accesul. Degetele ei alunecară printre cârlionţii mătăsoşi, astfel încât mădularul tare se ciocnea de ele de fiecare dată când ajungea în faţa deschizăturii. Îşi continuă mişcarea, icnind ori de câte ori ea îi mângâia vârful bont.

Îşi retrase mâna acoperită de sucurile dulci ce izvorau din ea şi-şi duse degetele la gura lui, într-o provocare obraznică. El nu ezită. Apucându-i încheietura, îi prinse bine degetele şi-l linse pe fiecare în parte.

Fără să-i dea drumul la până, se aplecă înainte, forţându-i braţul într-o parte. Îi prinse şi cealaltă încheietură cu mâna liberă o ţintui de pat.

Se întinse peste ea, apăsând-o, cu mădularul între coapsele ei. O ciupi jucăuş de bărbie şi, când ea râse, se repezi s-o sărute pentru a-i inhala aerul cald din gură.

Îşi legănă şoldurile, mişcându-se în sus şi-n jos, până-i găsi intrarea. O penetră adânc, apoi se opri, înfigându-se în ea şi totodată devorându-i gura.

Serena îşi încordă braţele, doar cât să testeze cât de hotărât era s-o ţintuiască locului. El îi dădu imediat drumul şi ea îl atinse lacomă, plimbându-şi mâinile peste braţele lui, spre umerii musculoşi şi apoi peste spatele lui.

Îi plăceau asprimea lui masculină, adânciturile şi

curbele fiecărui muşchi. Îi plăcea să-l simtă zvâcnind, de parcă atingerea ei i-ar fi provocat o plăcere intensă.

El se retrase, glisându-şi penisul rigid peste vulva ei dureroasă, pulsândă, apoi se apropie iarăşi cu infinită lentoare. Ea oftă şi îşi undui şoldurile, nerăbdătoare să simtă plăcerea pe care avea să i-o dăruiască el.

Un zâmbet se contură pe buzele lui senzuale şi ochii îi străluciră când se opri din nou în interiorul ei.

— Mă tachinezi nemilos, îi reproşă ea.

— Unde te grăbeşti? murmură el. O sărută rapid şi uşor, după care trasă o linie de săruturi scurte de la maxilarul ei până la gât.

— Mmmm. Se arcui în el, căutându-i buzele acelea păcătoase, simţind nevoia să le simtă pe pielea ei.

Împinse, apoi se retrase. Stabili un ritm leneş, relaxat. Cu fiecare mângâiere, simţurile ei se aprindeau, târându-se spre final. Precum un leagăn în căldura verii, se balansa mai sus, tot mai sus, tot mai sus, până să atingă văzduhul albastru.

Închise ochii, scăldându-se în răsăritul lui de soare. Mâinile lui rătăceau liber peste trupul ei, cercetându-l cu minuţie. Fiecare mângâiere îi spunea că-i aparţinea. Era a lui şi el o cunoştea mai bine ca orice alt iubit pe care-l avusese.

Când ritmul se înteţi, când îl simţi umflându-se în ea, întinzând-o la maximum, îi trase capul spre al ei. Buzele lor se contopiră şi toate sentimentele ei se revărsară în acel sărut.

O strânse mai tare şi îşi potrivi şoldurile pe-ale ei, împingându-se cu tot mai multă vigoare.

— Serena, şopti îngropându-şi faţa în părul ei.

Zbură tot mai sus pe leagănul ei, până soarele-i scăldă faţa şi închise ochii să-i ferească de strălucirea lui. Căldură, o căldură dulce ca mierea îi inundă sufletul. Bucuria îi străbătu inima, iar orgasmul ei crescu şi apoi explodă în jurul ei precum florile care se deschid spre razele soarelui.

— Damon, şopti la rândul ei, cu vocea sugrumată.

Trupurile lor împletite fremătară şi tremurară. El rămase întins, cald şi nemişcat peste ea, acoperind-o ca o pătură. Ea îşi trecu absent palma peste spatele lui, în timp ce el se destinse în tunelul fierbinte.

În cele din urmă se mişcă, trăgând-o încet după el, îmbrăţişând-o.

Nu rostiră nicio vorbă; poate că nu voiau să distrugă clipa aceea splendidă cu ceva atât de aspru şi de stângaci precum cuvintele. Serena se mulţumi să stea în braţele lui, ascultându-i bătăile calme ale inimii atât de aproape de urechea ei.

Capitolul 24

— Trezeşte-te, somnorici.

Serena scutură din cap a protest şi se cuibări mai adânc între cuverturi. El chicoti şi o pocni drăgăstos peste fund, făcând-o să tresară la contactul cu pielea rănită. Aproape simultan, un fior de plăcere clocoti în adâncul ei, amintindu-i de noaptea anterioară.

— Haide, Serena. Trezeşte-te şi îmbracă-te. Plecăm undeva.

Ea deschise un ochi şi-l privi cu băgare de seamă.

— Întotdeauna eşti chiar atât de nesuferit de vioi dimineaţa?

El zâmbi.

— Nu mai e dimineaţă. Ai dormit până la prânz. Iar o partidă bună de sex matinal are efectul ăsta asupra unui tip.

— Orice partidă bună de sex ar avea efectul ăsta asupra unui tip, îl corectă ea.

— Ce-i drept, dar, la urma urmei, bărbaţii nu sunt renumiţi pentru profunzimea lor, spuse el făcându-i ştrengăreşte cu ochiul. Acum scoală-te şi îmbracă-te. Ţi-am pregătit deja bagajul.

Se ridică în şezut şi se frecă la ochi să alunge somnul.

— Unde mergem?

— Mă gândeam să-i fac o vizită mamei. A trecut… multă vreme de când n-am mai văzut-o, şi e timpul să trec pe-acasă.

Ea se târî dintre cuverturi şi-şi balansă picioarele peste marginea patului.

— Mama ta? Unde locuieşte? Şi, hm, te însoţesc în calitate de sclavă, de prietenă sau cum?

Îşi puse mâinile pe braţele ei şi-o strânse uşor, trăgând-o în picioare. O sărută lung, apoi îşi trecu un deget peste nasul ei.

— În ce calitate vrei să mergi, Serena mea?

Întrebarea o derută puţin, dar nu pentru că n-ar fi fost clară. Era una dintre acele întrebări care-i cereau să afirme nişte intenţii de care încă nu era sigură, ba mai rău, îi cereau să le declare fără să ştie ce simţea el.

Simţea?

Se îndepărtă brusc, dorindu-şi cu disperare să se distanţeze de el. Voia oare ca el să simtă ceva pentru ea? Când naiba se transformase toată treaba asta dintr-o simplă fantezie într-un vis de iubire?

Îi era greu să se gândească la o relaţie când perioada de curtare indusese încătuşarea, biciuirea şi sexul anal.

Aproape că gemu cu voce tare. Bun, poate că pictase totul în culori prea crude, reducând o experienţă sexuală extrem de satisfăcătoare la ceva ieftin şi obscen.

— Serena? Damon o privea confuz. S-a întâmplat ceva? Dacă preferi să nu mergem, mă pot duce altă dată.

Ea scutură din cap.

— Mi-ar plăcea să vin. Lasă-mă să fac un duş, pot fi gata în jumătate de oră.

El se aplecă şi o sărută din nou.

— Oricât ai nevoie. Eu pregătesc maşina.

Goneau pe Autostrada 10 în BMW-ul lui Damon. Acesta conducea cu uşurinţa exersată a cuiva care cunoştea bine ororile traficului din Houston.

Primele două ore se scurseră în tăcere, Damon concentrându-se asupra drumului. Din când în când, Serena îi privea profilul, studiindu-i expresia tensionată.

Mai devreme păruse dornic să-şi viziteze mama, dar acum, după ce trecuseră graniţa statului Louisiana, avea maxilarul încleştat.

Dorind să mai aplaneze din tensiune, se întinse ezitant după mâna lui. El se uită la ea şi-i zâmbi destinzându-se puţin.

Nevrând să se amestece într-o chestiune care nu o privea, Serena optă pentru o conversaţie generală, îşi înclină capul într-o parte şi-i ceru cu un surâs:

— Spune-mi ceva despre tine.

În ochii lui apăru o licărire de amuzament.

— Cum ar fi?

— Orice. Sunt numai urechi.

El îşi frecă degetul mare peste palma ei, ţinând strâns volanul cu cealaltă.

— Bine. Îmi plac vinul bun, mâncarea bună şi femeile frumoase.

Serena pufni.

— Spune-mi ceva ce nu ştiu. Eşti groaznic de răsfăţat. Povesteşte-mi despre fostele tale iubite.

— Nu-s nebun, râse el. Un bărbat n-ar trebui să vorbească niciodată despre alte femei când se află în prezenţa alteia, mai ales dacă e partenera lui de pat.

— Haide, doar nu sunt iubita ta, spuse ea vioi. Cum de nu ai o sclavă permanentă cu care să-ţi faci mendrele?

— Nu-i chiar atât de uşor, zise el cu seriozitate.

— Nu?

— Multor femei le place fantezia. Nu şi realitatea.

— Ca mine, vrei să spui. El o privi, dar nu încuviinţă. Nu trebuia s-o facă. Era adevărat. Serena insistă: Nimeni n-a vrut s-o facă… permanent? întrebă ea. Le-ai întrebat?

— Am întrebat-o pe una singură, spuse el întorcându-şi privirea. Celelalte… în mod clar era doar un flirt. N-am vrut niciodată ceva permanent sau pur şi simplu n-am crezut c-ar funcţiona pe termen lung.

— Mai puţin cu una. La încuviinţarea lui, se interesă: Ai iubit-o?

— Poate. A fost singura femeie care mi-a dat impresia

că ar fi putut să fie aleasa. Ştii stereotipul, una dintr-un milion, cea menită mie. Tot rahatul ăla siropos despre care citiţi voi, femeile, în romanele de dragoste.

— Resentimente? întrebă ea cu o sprânceană ridicată.

El râse şi umerii îi coborârâ pe măsură ce se relaxă.

— Ai un rol benefic, Serena. Nu mă laşi să mă iau prea tare în serios.

— Ei bine, cineva trebuie să te ţină în frâu, îl tachină ea. Ai putea foarte bine să devii prea răsfăţat dacă nu te struneşte nimeni. Deci, ce s-a întâmplat cu femeia asta?

A hotărât pur şi simplu că faza cu sclava nu funcţiona pentru ea?

Damon expiră zgomotos.

— Ne-am bucurat de-o viaţă sexuală foarte incitantă. Se lansa cu entuziasm în toate perversiunile imaginabile. Abia îmi venea să cred ce norocos eram. Ţinea la mine, nu părea prea impresionată de banii mei şi voia să-mi facă pe plac. La rândul meu, voiam foarte mult să-i fac ei pe plac. Am vorbit despre stilul meu de viaţă şi i-am explicat că nu era vorba de-un joc. Nu era ceva aleatoriu. A fost de acord. Am vrut să mă însor cu ea. Am vrut s-o deţin. Am vrut ca ea să-mi stăpânească inima.

— O, Doamne, murmură Serena. Îi stătea pe limbă să-i spună ce tâmpită fusese femeia respectivă pentru că fugise, dar cât de ipocrită ar fi fost atunci?

— Mda, îţi poţi imagina ce-a urmat. Într-o zi a hotărât că nu mai voia să-mi aparţină. Voia libertate, deşi n-am încercat niciodată să i-o restrâng. Timpul pe care-l petrecea cu mine era doar al meu, dar n-am încercat să intervin în interesele ei externe. Ştiam că aveam amândoi nevoie de timp şi de spaţiu în afara unei odiseei sexuale extenuante.

— Aşa că a plecat, conchise ea.

Damon încuviinţă.

— Iar eu am lăsat-o să plece. Era sclava mea, femeia pe care o iubeam, însă îşi dorea libertate şi eu n-am putut decât să i-o ofer.

Fu rândul ei să-l strângă de mână.

— Îmi pare rău.

— Dacă aş mai fi fost cu ea, noi doi nu ne-am fi îmbarcat niciodată în propria odisee, zâmbi el.

— Adevărat. Poate că nu-mi pare chiar atât de rău. Însă regret că ai suferit.

El se întinse spre ea şi-i atinse obrazul.

— Mulţumesc, Serena mea.

— Îi spuneai şi ei aşa? întrebă ea, brusc iritată.

Damon o privi confuz.

— Cum anume?

— A mea.

— Nu. Nu i-am mai spus nimănui aşa. Te deranjează?

— Doar dacă ai fi folosit apelativul cu toate femeile tale.

— Nu, doar cu tine.

Ce ridicol că se simţea mulţumită să audă asta, dar n-avea de gând să mintă şi să-i spună că n-ar fi enervat-o dacă l-ar fi folosit oricum, îi plăcea apelativul. Îi plăcea cum o făcea să se simtă. Specială. Ca şi cum chiar îi aparţinea.

— Dar tu, Serena? De ce m-ai căutat? Foştii tăi iubiţi nu-ţi satisfăceau foamea asta lăuntrică?

Ea îşi lăsă capul pe spătar şi oftă.

— De fapt, e greu de explicat. N-aş spune că iubiţii mei au reprezentat nişte experienţe eşuate. Au fost unii mai buni ca alţii, dar toţi mi-au satisfăcut nevoile la momentul respectiv. Doar mai târziu am simţit că lipsea ceva, că voiam ceva mai mult, dar nu-mi puteam formula precis dorinţele. Iubiţii mei au fost tot ce mi-aş fi putut dori, continuă ea. Buni, generoşi. Dispuşi să-mi facă pe plac. Cred că pur şi simplu nu ne-am potrivit pe termen lung. Unul dintre ei m-a cerut în căsătorie, dar ideea de a-mi petrece restul vieţii cu el m-a lăsat rece.

— Ştiu cum se simte bietul om, spuse Damon mâhnit.

Serena tresări.

— Probabil că seamănă prea mult cu situaţia prin care ai trecut tu; iartă-mi lipsa de tact.

— Nu, măcar ai fost sinceră, aşa cum Tonya a fost sinceră cu mine. Nu vă pot condamna pentru asta. Ar fi fost mai rău dacă ai fi minţit. Pe termen lung, ar fi fost mai greu pentru toată lumea.

— Ştiu. Dar o parte din mine se întreabă ce-ar fi putut fi. Dacă n-am făcut cumva o greşeală. Dacă n-aş fi putut fi acum căsătorită şi fericită, cu o liotă de copii şi un partener alături de care să îmbătrânesc.

— E uşor să te joci de-a „ce-ar fi fost dacă”, dar dacă ai avut destule rezerve încât să pui capăt relaţiei, probabil că aveai dreptate. Eu am jurat să nu mă resemnez niciodată. Nu e drept nici pentru mine, nici pentru femeia de lângă mine.

— Cred că ai o perspectivă destul de solidă asupra relaţiilor, îl complimentă ea.

El tresări.

— Dacă aşa ar fi stat lucrurile, aş fi fost implicat acum într-o relaţie serioasă cu unul sau doi ţânci prin jur. Deşi nu mă grăbesc să fac copii. Vreau să petrec timp cu soţia mea. O vreau pentru mine, oricât de egoist ar suna.

— Dacă tu eşti egoist, atunci sunt şi eu. O să-ţi mărturisesc un lucru pe care nu i l-am mai spus nimănui.

— O, acum sunt intrigat.

Ea râse încet.

— Ţi-am spus mai devreme că o parte din mine se întreabă dacă până acum aş fi avut un soţ şi copii. Adevărul este că nici eu nu m-am grăbit niciodată să devin mamă. E uşor să spui ce-ar fi putut fi când nu mai există nicio posibilitate să se întâmple, înţelegi?

— Da, înţeleg. Deci nu vrei copii?

— Nu prea ştiu. Probabil că n-am întâlnit bărbatul care să mă facă să iau în serios ideea de a mă aşeza la casa mea. Nu sunt prea convinsă că m-aş descurca prea bine. În plus, cum spuneai tu, aş vrea să petrec un timp cu iubitul meu. Doar noi doi. Visez să mergem peste tot împreună. Să vedem lucruri noi şi incitante…

Se opri şi-l privi ruşinată. El îi zâmbi călduros.

— Cred că avem multe în comun, Serena mea.

Ea simţi un zumzet de plăcere şi-i strânse degetele. Chiar aveau multe în comun, cu excepţia obstacolului care se întrezărea la orizont. Şi era unul mare de tot.

Ea îşi dorea o fantezie. El îşi dorea realitatea.

Oftând resemnată, se răsuci să se uite pe geam la mlaştina presărată cu chiparoşi. Nu-i folosea la nimic dacă se implica prea mult din punct de vedere emoţional. Voiau lucruri diferite. Şi ea nu s-ar fi putut dărui fără rezerve unui bărbat pentru totdeauna.

Capitolul 25

Spre seară, când ajunseră, o găsiră pe mama lui Damon aşezată într-un leagăn pe verandă. Serena nu ştiuse la ce să se aştepte, poate la o bătrânică dulce, căruntă, cu un şorţ brodat. Se simţi jenată când o văzu pe femeia superbă, încă tânără, care se ridică şi-i zâmbi larg lui Damon când acesta coborî din maşină.

Era îmbrăcată cu blugi şi un tricou, iar părul îi atârna până la umeri. N-avea nici măcar un fir alb în părul castaniu-închis, atât de asemănător cu al lui Damon, însă ochii îi erau de un verde strălucitor, spre deosebire de ciocolatiul din irisurile fiului.

Damon o ajută pe Serena să coboare din maşină, apoi îşi strecură mâna într-a ei şi o conduse înspre casă. Gazda îi întâmpină lângă scări, deschizându-şi larg braţele.

În ochi i se iviră lacrimi când îşi strânse fiul la piept, iar Serenei i se puse un nod în gât de emoţie la vederea acelei scene pline de afecţiune.

— Ce bine c-ai venit acasă, fiule! apoi o privi pe Serena şi-i zâmbi primitor. Eu sunt Josephine Roche, mama lui Damon.

Serena îi întoarse zâmbetul, dar înainte să deschidă gura, Damon o luă pe după umeri şi o trase spre el.

— Mamă, ea e Serena James.

— Îmi pare bine să te cunosc, Serena.

— Şi mie îmi pare bine să vă cunosc, doamnă Roche.

— Te rog, spune-mi Jo. Aşa m-am obişnuit.

— Mamă, vrei s-o conduci pe Serena în casă cât mă ocup eu de bagaje?

— Sigur. Serena? Hai cu mine. Am făcut ceai, iar cina e gata în jumătate de oră. Am pregătit mâncarea preferată a lui Damon. Tocăniţă cu cârnaţi.

— Iar tu şi Serena ce vreţi mâncaţi? întrebă Damon inocent.

Jo râse, apoi îi prinse obrajii în mâini şi-l sărută cu dragoste.

— Mă bucur atât de mult c-ai venit! Ai fost plecat prea mult timp.

— Ştiu, mamă. Îmi pare rău, murmură el.

Ea zâmbi puţin trist şi-l bătu uşor pe obraz.

— Ştiu că ţi-e greu.

Damon o sărută pe palmă, apoi îi strânse mâna cu tandreţe.

— Intraţi voi două. Vin şi eu imediat.

Serena o urmă pe Jo în casa mare, tipică pentru Sudul american. Veranda împrejmuia complet clădirea şi se termina cu o terasă de lemn în spate. Serena se duse lângă fereastră, privind la râul care şerpuia molcom pe proprietatea familiei Roche.

— O privelişte superbă, nu-i aşa? întrebă Jo în spatele ei.

Tânăra se întoarse şi, luând paharul cu ceai care-i era oferit, încuviinţă.

— Sunt şi aligatori?

Jo rânji.

— Câţiva. Damon obişnuia să-i vâneze când era adolescent. A jurat c-o să prindă unul. El şi tatăl lui au petrecut multe ore prin mlaştinile astea. Au prins o grămadă de somni, dar niciodată aligatori.

— Nu-mi dai în vileag toate secretele, nu-i aşa, mamă? întrebă Damon oprindu-se în spatele Serenei.

Îşi puse mâna în jurul taliei ei şi-o sărută pe cap. Serena se încordă, dovezile de afecţiune stingherind-o în faţa unei femei pe care tocmai o cunoscuse, dar Jo zâmbi încântată.

— Mă gândeam să mâncăm pe terasă. Putem privi apusul şi licuricii de pe râu, propuse ea.

— Ca pe vremuri, murmură Damon cu un zâmbet posomorât.

Jo, cu o expresie de tristeţe profundă pe chip, în ciuda surâsului de pe buze, îşi luă fiul de mână.

— Da, ca pe vremuri. Apoi se răsuci către Serena: Ce-ar fi ca Damon să-ţi arate împrejurimile, până încălzesc tocăniţa? Vă chem când e vremea să punem masa.

— Te porţi în continuare ca o stăpână de sclavi, din câte văd, remarcă Damon.

— Bineînţeles. Eu gătesc. Tu poţi măcar să pui masa şi să speli farfuriile după aceea.

El se aplecă şi o sărută pe frunte.

— La cum găteşti, eu sunt cel mai câştigat aici.

— Întotdeauna ai fost fermecător. Ca şi tatăl tău.

Cei doi se priviră cu tristeţe înainte ca Damon se apuce pe Serena de cot şi s-o ducă spre uşile glisante care dădeau spre terasă.

— Te duc la locurile mele de pescuit preferate, o anunţă el. Aerul cald, înăbuşitor îi tăie Serenei respiraţia când ieşi afară. Mai era mai bine de o oră până la apus şi temperatura nu coborâse semnificativ faţă de amiază. Tata a construit-o, spuse Damon trecându-şi mâna peste balustrada de cedru a verandei.

— E frumoasă. Îl privi îndelung, făcându-şi curaj să întrebe: Să-nţeleg că tatăl tău a murit?

Damon încuviinţă încet.

— Acum doi ani. Pescuia. Se răsuci şi arătă spre un cot al râului. Chiar acolo. Mama l-a găsit căzut. A avut un atac de cord şi a murit pe loc. N-a avut nicio şansă.

— Îmi pare rău, şopti ea, punându-i mâna pe braţ.

— A fost cel mai grozav tată, spuse el. Chiar dacă nu-i recunoscu făţiş gestul, îşi puse uşor mâna peste a ei şi o lăsă acolo.

— Şi de-atunci n-ai mai fost acasă? se interesă Serena. Părea atât de apropiat de mama lui. I se părea ciudat că stătuse departe atâta timp.

Privirea i se posomorî.

— Nu. Am încercat, dar era prea dureros. Am ajuns până la alee, dar acolo am întors maşina şi am plecat înapoi la Houston. Am fost un laş.

Se duse spre balustradă şi-şi puse ambele mâini pe ea, aplecându-se să se uite la râul mărginit de chiparoşi.

— Pe mama o durea. Ştiam, şi totuşi n-am fost în stare să mă întorc. Nu puteam să fiu aici fără el.

— De ce acum? întrebă ea încet. De ce împreună cu mine?

— Nu ştiu, recunoscu el. Mi-era dor de mama. Trebuia să o văd, să văd casa. Trebuia să înţeleg că dacă stăteam departe nu puteam schimba situaţia. Şi poate că mi s-a părut mai uşor cu tine.

Ea inspiră brusc, nereuşind deloc să-şi controleze surprinderea.

O atinse pe obraz, apoi îi puse mâna pe ceafă şi o trase spre el s-o sărute. Tandreţea lui o cutremură până în adâncul fiinţei.

— Îţi sunt recunoscător că ai acceptat să vii, îi şopti cu buzele lipite de-ale ei. Înseamnă enorm pentru mine.

— Mă bucur că ai vrut să fiu lângă tine, surâse ea.

Se duseră pe malul râului să privească somnii care ieşeau la suprafaţă, aşteptând parcă să fie hrăniţi.

— Mama îi hrăneşte în fiecare seară, o lămuri el. Sunt răsfăţaţi la culme.

Se plimbară pe marginea cursului de apă care şerpuia pe proprietatea lui Jo. La o cotitură se afla un doc şubred, unde era legată o barcă veche de lemn care se legăna încet pe unde. Pe lateral avea scris cu vopsea neagră Roche.

— Barca tatălui meu, spuse Damon. A fost a bunicului lui. La fel de bătrână ca Matusalem, dar încă merge. Mama iese din când în când cu ea, ca s-o ţină în formă.

— Şi ei îi e dor de el, spuse Serena, amintindu-şi tristeţea din ochii femeii.

Oftând, Damon se întoarse cu faţa spre apă şi îşi îndesă mâinile în buzunare, păstrând tăcerea. În cele din

urmă acceptă să se confeseze:

— I-a fost greu, şi i-a fost şi mai greu când eu am hotărât să stau departe, chiar dacă a înţeles. Am dat dovadă de egoism, iar acum regret din tot sufletul. Erau… erau atât de îndrăgostiţi unul de celălalt. Fuseseră iubiţi din liceu, mama avea şaisprezece ani când s-au căsătorit. Cei din jur se aşteptau să nu dureze sau să fie o căsnicie eşuată, dar le-au arătat ei. El a construit casa asta pentru mama când era însărcinată cu mine. Aici am crescut. Asta e căminul meu. Cu un zâmbet visător, continuă: Tata a făcut avere şi s-a pensionat devreme. El şi mama trebuiau să călătorească. Să se distreze. Să trăiască, să se iubească şi să se bucure de viaţă. A murit la doar o săptămână după ce s-au întors de la Paris. Mama a visat tot timpul să ajungă acolo, încă de când era mică.

Serena clipi ca să alunge lacrimile care-i ardeau ochii.

— Măcar au mai fost într-o călătorie înainte să moară, spuse ea.

Damon încuviinţă.

— Ne-am simţit bine împreună, toţi trei. M-a durut multă vreme când mă gândeam la asta, când îmi aminteam cum era cu tata, ştiind că nu mai era cu noi. Dar acum… acum mă simt bine când îmi amintesc.

Ea se întinse să-l ia de mână şi îl mângâie afectuos pe degete.

Se răsuciră amândoi când o auziră pe Jo strigându-i. Stătea pe terasă, făcându-le semn să vină.

— Haide. Tocăniţa mamei nu-i la fel de bună rece, spuse el.

— Să ne-ntrecem, îl provocă Serena luând-o la picior.

— Ai trişat! îi strigă Damon ţâşnind după ea.

L-ar fi bătut până la scări, dar chiar când voia să urce, el o prinse în braţe. Ea strigă revoltată, şi el o trânti pe jos, aplecându-se apoi şi gâdilând-o nemilos.

Când se chinuia să respire între hohotele de râs, Damon se opri şi-o ridică.

— Declară-mă învingător, porunci el.

— Niciodată!

Serena se repezi în sus pe scări, după care se întoarse şi-l imită pe Rocky, cu mâinile în aer, dansând înainte şi înapoi.

— Trişoare mică ce eşti, mârâi el când trecu pe lângă ea spre masa unde-i aştepta mama lui.

— Damon n-a ştiut niciodată să piardă, spuse Jo rânjind spre Serena. A fost întotdeauna un puşti competitiv. Cel mai bun la toate.

— Şi ia spune, de la cine am moştenit asta? replică Damon.

— De la taică-tău, bineînţeles.

Tânărul pufni şi se îndreptă spre uşă.

— Doamnelor, aşteptaţi aici. Mă-ntorc imediat cu vesela şi tacâmurile. Mamă, vrei să aduc şi tocăniţa?

— Te rog. Jo se răsuci înspre Serena: Ai vrea vin sau ceai la cină?

— O să beau ce beţi voi.

— Atunci, vin să fie. E un răsfăţ al nostru. Chiar şi în cei doi ani de când n-a mai dat pe-acasă, mă suna şi beam fiecare un pahar de vin, vorbind la telefon.

— Mi se pare că sunteţi chiar foarte apropiaţi, remarcă Serena.

— E singurul meu copil, îi explică Jo.

Damon se întoarse cu farfuriile şi furculiţele, apoi intră din nou în casă şi reveni cu o cratiţă aburindă.

— Adu orezul, dacă nu te superi. E în oala de fiert la aburi. Şi ia şi sticla de vin pe care am pregătit-o, îl rugă mama lui.

Ea şi Serena se aşezară, iar când Damon aduse orezul, Jo servi tocăniţa. Chiar dacă aerul era cald şi înăbuşitor, tocăniţa, de obicei mai potrivită pentru iernile răcoroase, avea un gust delicios.

După cină se relaxară la un pahar de vin şi priviră licuricii ivindu-se deasupra apei. În depărtare răsunau cântecul greierilor şi orăcăitul broaştelor. Lăcustele de copac înteţeau cacofonia, dar Serenei i se părea liniştitoare. După ce auzise atâta vreme doar zgomotele

oraşului, tihna acelui loc o încânta.

— Deci, de cât timp sunteţi împreună şi cum v-aţi cunoscut? întrebă Jo, întrerupând tăcerea.

Serena înlemni şi-l privi panicată pe Damon. El îi luă mâna pe sub masă şi o strânse liniştitor.

— Am fost prezentaţi de o prietenă comună. Ne vedem de puţin timp, dar sper s-o conving să mă accepte în preajma ei.

Jo zâmbi.

— Un nemernic cu vorbă dulce, ca tatăl tău. Şi se aşteaptă să le cazi la picioare, îi spuse ea Serenei.

Tânăra râse, destinzându-se.

— Este o descriere bună. Şi trebuie să recunosc, chiar mă ameţeşte. Cum i-am spus şi lui, se pricepe foarte bine la vorbe dulci.

— O, Doamne! Jur că toţi bărbaţii Roche au o grămadă de şarm şi charismă. Uneori însă, trebuie să le dai peste nas şi gata, o sfătui Jo făcându-i cu ochiul.

Serena chicoti în timp ce Damon se arăta exasperat.

— Dacă am şarm, cu tine clar n-a funcţionat niciodată, i se adresă el mamei. Şi categoric nu m-a scos din bucluc.

— E vina lui taică-tău, rânji aceasta. Până să apari tu, cunoşteam deja foarte bine limba dulce a bărbaţilor Roche şi devenisem imună. Se întoarse spre Serena, iscodind-o: Dar tu, Serena? De unde eşti şi ce fac ai tăi?

Damon o privi şi el curios, făcând-o să-şi dea seama că nu povestise prea multe lucruri despre ea. De altfel, nici el nu fusese darnic cu mărturisirile, cu excepţia celor din cursul călătoriei. Fuseseră prea ocupaţi să se exprime cu alte părţi anatomice.

Roşind, îşi întoarse ochii de la Damon.

— M-am născut şi-am crescut în Houston. Tata a ieşit la pensie după ce a lucrat la o companie petrolieră, iar mama încă e învăţătoare. Şi eu sunt singură la părinţi.

— A, atunci probabil că şi tu şi Damon sunteţi răsfăţaţi până în măduva oaselor, constată Jo.

— Nu neg, spuse bărbatul sorbind din vin.

— Foarte bine. N-aş vrea să stau lângă tine când te trăsneşte din cer.

Serena râse din nou, încântată de complicitatea dintre mamă şi fiu. I se făcu dor de părinţii ei, deşi îi vizitase nu de mult. Se lăsase prinsă de vârtejul muncii, fiind prea ocupată să mai ridice telefonul sau să se oprească să-i salute. După ce văzu câtă tristeţe lăsase în urmă dispariţia tatălui lui Damon, decise să-şi vadă părinţii imediat ce se întorcea acasă. Viaţa era scurtă. Moartea bruscă a tatălui lui Damon stătea mărturie în acest sens.

— Mama e grozavă, spuse ea, simţindu-se brusc obligată să vorbească despre propriii părinţi. Probabil c-am fost răsfăţată, dar m-a crescut să fiu independentă. Să gândesc şi să acţionez pe cont propriu. Dintre cei nouă fraţi, câţi au fost, doar ea a terminat liceul. S-a întreţinut singură în timpul facultăţii şi şi-a luat diploma de profesor. Am fost tot timpul extrem de mândră de ea. Nu se lasă călcată în picioare.

— Pare tipul meu de doamnă, observă Jo.

— Cred că v-aţi înţelege bine, zâmbi Serena.

— Şi tu cu ce te ocupi? Dacă nu te deranjează că-ntreb.

— Nu suntem la interogatoriu, mamă, o atenţionă Damon.

— Nu, e-n regulă, zise Serena. Multă vreme se simţise ciudat când trebuia să-şi prezinte activitatea, însă fericirea pe care le-o aducea clienţilor ei era mai presus de stânjeneala pe care i-o provoca descrierea companiei Fantasy incorporated. Prin urmare, rosti fără să şovăie: Am propria afacere. Îndeplinesc fantezii.

Jo clipi surprinsă.

— Ce tip de fantezii?

— Mamă, o avertiză Damon.

— Nu genul la care te gândeşti, spuse Serena ascunzându-şi zâmbetul. Asta dacă nu punea la socoteala propria ei fantezie sexuală. Creez scenarii pentru oameni, urmă ea. Situaţii imaginate. Recent, de exemplu, un client visa să devină bucătar-şef într-un restaurant de top din

Houston. Nu ştia ce să facă în privinţa asta şi voia ca eu să mă ocup de detalii, aşa că am făcut-o.

— O, ce distractiv! Deci e ca un fel de joc.

— Păi, presupun că-i poţi spune şi-aşa. E o posibilitate să faci un lucru care nu l-ai face altminteri. Ultima mea clientă vrea să fie o prinţesă pe propriul vas de croazieră. Crispată, Serena regretă c-o pomenise pe Michelle.

— E minunat, Serena. N-am mai auzit de-o astfel de afacere.

— Mulţumesc. Îmi place.

Jo se întinse să-i ia farfuria goală, însă Damon se ridică şi-i făcu semn s-o lase jos.

— Doamnelor, staţi liniştite, mă ocup eu de strânsul vaselor.

— Ai crescut un bărbat grozav, remarcă Serena când el dispăru în casă.

— Mda, numai să nu afle că te-ai prins. Pentru că atunci nu mai poţi trăi cu tipii de felul ăsta.

Serena chicoti şi se lăsă în spate pe scaun, inhalând aerul nopţii. Îşi ridică privirea spre cerul senin şi presărat cu primele stele. Şi-şi puse o dorinţă. Îşi dori imposibilul. Îşi dori ca fantezia să nu se mai termine.

Capitolul 26

Damon stătea la chiuvetă, privind pe fereastră cum mama lui şi Serena zâmbeau şi râdeau ca nişte prietene vechi. Nu ştia sigur de ce alesese să se întoarcă acasă sau de ce-o rugase pe Serena să vină cu el. Pur şi simplu i se păruse că ar fi fost o idee bună. Acum că era aici, se bucura că venise. N-ar fi trebuit să stea departe atâta vreme, oricât de mult l-ar fi durut. Mama lui suferise enorm şi avusese nevoie de el.

Întrebările pe care i le puse Jo Serenei îi dovediseră că ştia foarte puţine lucruri despre ea. Da, o verificase. Aflase nişte detalii superficiale, dar nu cunoştea elementele importante. Ce-o punea în mişcare. Ce visa. Ce-o făcea fericită şi ce-o întrista.

Iar asta îl deranja la culme. Avea să facă tot posibilul

să descopere fiecare faţetă a personalităţii ei.

Luând o sticlă de vin şi un tirbuşon, ieşi din casă. Auzi nişte râsete puternice când deschise uşa şi-şi dădu seama ce bine se simţea să-şi audă mama râzând iarăşi.

Cele două femei îl priviră cu afecţiune. Ce bine era! îşi mută scaunul mai aproape de Serena şi îşi puse un braţ după umerii ei.

— Te simţi bine? murmură el în timp ce Jo le mai turna nişte vin.

— Foarte bine. Ochii ei albaştri, calzi, străluceau de la lumina din casă.

— N-o să mai putem sta afară prea mult, îi avertiză Jo. Ţânţarii o să ne mănânce de vii. Lămâiţa pare să aibă efect puţin după lăsarea întunericului, dar până la urmă bestiile câştigă lupta.

— Ah, simt nevoia să mă scarpin numai când mă gândesc la asta, spuse Serena.

— Ajung la asemenea dimensiuni pe aici, încât Louisiana a încercat să facă din ţânţar pasărea oficială a statului, rosti Jo serioasă.

Serena râse.

— În cazul ăsta, o să intru în casă cât de curând.

Damon se aplecă spre ea până buzele îi atinseră urechea. Zâmbi când simţi fiorul uşor care-i străbătu şira spinării.

— Ce-ar fi să intrăm acum? A fost o zi lungă.

Tânăra femeie se răsuci spre el, zâmbetul ei luminând în noapte.

— Chiar sunt obosită.

— Mergem la culcare, mamă, o informă Damon. Mulţumesc pentru cină. A fost minunat, ca întotdeauna.

Jo se aplecă şi-l sărută uşor pe frunte.

— Mă bucur că, în sfârşit, ai venit acasă, fiule. Zâmbi şi-şi trecu o mână peste obrazul lui, aşa cum făcuse de nenumărate ori pe când era copil. Se opri în prag ca să-i anunţe: O să pregătesc micul dejun pe la opt dimineaţa. E bine să luaţi o gustare înainte să plecaţi.

Când mama lui dispăru în casă, Serena îl privi

întrebătoare.

— I-am spus că putem sta doar noaptea asta. Nu eram sigur… îşi coborî privirea stingherit.

— Nu erai sigur de ce anume? întrebă ea blând.

— Nu eram sigur c-o să pot sta mai mult, recunoscu el.

Serena zâmbi şi îşi trecu buzele peste ale lui.

— Cred că te-ai descurcat de minune şi ai făcut-o pe mama ta foarte fericită.

O strânse la piept, apoi se ridică, făcându-i semn să se ridice şi ea.

— Haide să ne pregătim de culcare. Ieri am fost dur cu tine, aşa că probabil eşti extenuată.

Îşi trecu mâna peste curba fundului ei, amintindu-şi cum strălucea de la loviturile de cravaşă de noaptea trecută. Reacţionase aşa cum se aşteptase el, dorindu-şi şi implorându-l să continue. Nu-şi amintea să fi văzut vreo imagine mai frumoasă ca aceea a trupului gol, legat, cu pielea roşie şi roz de la loviturile de bici. I se dăruise complet, lucru pentru care îi mulţumea smerit.

O îndrumă pe holul lung spre vechiul lui dormitor, pe care mama lui îl transformase în cameră de oaspeţi, decorându-l cu gust în culori pastelate.

— Patul nu-i la fel de mare ca al meu, spuse el închizând uşa. Ceea ce înseamnă că va trebui să dormim mai apropiaţi.

— Şi asta te deranjează? întrebă ea ridicând o sprânceană.

— Nici vorbă, spuse el trăgând-o în braţele lui.

O sărută lung şi pătimaş, dezlănţuindu-şi toată foamea pe care-o ţinuse în frâu până atunci. Faptul că nu putuse s-o atingă toată ziua, că fusese atât de aproape şi-o auzise râzând, o văzuse zâmbind fără să poată face dragoste cu ea îl adusese la capătul răbdării.

— Dezbracă-te, îi porunci el cu o voce aspră, de nerecunoscut.

Simţind cât de aproape era de limită, ea se dezbrăcă încet, într-un număr de striptease erotic, făcându-l să

fiarbă de nerăbdare. Era gata să-i sfâşie hainele, s-o azvârle pe pat şi să i-o tragă până ameţea.

Când îşi dădu jos cămaşa, brăţara pe care i-o dăruise el licări. Damon o atinse, trecându-şi degetul peste conturul ei.

— Îmi aparţii, spuse el.

— Îţi aparţin.

O trase spre el, zdrobindu-i moliciunea de corpul lui de piatră. Printre săruturi nesfârşite şi oftaturi frenetice, se dezbrăcă rapid, cu gesturi dezordonate, până rămaseră amândoi goi.

Îşi dorea atingerea ei cu o înverşunare pe care nu şi-o putea explica nici măcar sieşi. Serena îl mângâie pe piept urmând cu palmele un traseu care-i topi vintrele.

Mădularul îi era ţeapăn, dureros de tare; şi se împingea în afară, lovindu-se de abdomenul ei. În acea clipă mâinile ei coborâră, prinzându-l într-o strânsoare de mătase. Închise ochii şi gemu, neştiind dacă de plăcere sau de durere. Nu-i păsa. Ştia doar că nu voia ca atingerea să ia sfârşit.

Îl trase de talie, îmboldindu-l spre pat. Se prăbuşiră împreună pe saltea cu trupurile încolăcite.

— Spune-mi ce vrei, Damon. Sunt a ta. Îţi aparţin. Vreau doar să te satisfac.

Strânse din pleoape, savurând dulceaţa rugăminţii ei. De parcă ştiuse exact ce să spună, ce-avea nevoie să audă.

— Deschide-te pentru mine, Serena mea. Acceptă-mă în corpul tău. Căci îţi aparţin, aşa cum şi tu îmi aparţii mie.

Îşi depărtă coapsele zvelte şi îşi strânse picioarele în jurul taliei lui. El îşi coborî capul s-o sărute, să-i posede gura aşa cum îi poseda corpul în timp ce penisul i se desfăta în cuibul cald al feminităţii.

— Aş putea sta aşa pentru totdeauna, murmură cu buzele lipite de-ale ei. Eşti atât de frumoasă, Serena! N-am mai avut o femeie ca tine. Şi nu voi mai avea, sunt sigur.

Până şi lui cuvintele acestea i se părură periculoase, dar nu le putea retrage. Ştia în sufletul lui că despărţirea de ea avea să-l ucidă.

În clipa următoare se împinse, înfigându-se cât mai adânc posibil în trupul şi în inima ei. Însemnând-o, revendicând-o. Uită că era vorba doar de o fantezie, de un joc pervers clădit pe dorinţe interzise. Făcu dragoste cu ea cum nu mai făcuse niciodată dragoste cu o femeie.

Savură fiecare respiraţie, fiecare oftat care se scurse de pe buzele ei. Îi sorbi nectarul dulce în timp ce-o călări lăsându-se în voia desfătării.

Când simţi orgasmul apropiindu-se, se opri în interiorul ei, vrând să-l facă să dureze cât mai mult timp posibil. Nu voia să se termine încă, nu înainte ca ea să se elibereze.

Serena îşi puse mâinile pe obrajii lui, mângâindu-l şi atingându-i buzele. El îi sărută fiecare deget pe rând.

Nu trebuia s-o întrebe cât mai avea până la extaz. Simţi cum mişcările i se accelerau, cum muşchii vaginului îi strângeau tot mai tare mădularul. Începu să gâfâie şi să se zbată sub el, răsucindu-se şi zvârcolindu-se, căutând ieşirea spre lumina orbitoare a orgasmului.

— Împreună, şopti el. Se împinse mai adânc şi mai adânc, mai repede şi mai repede, până ce vederea i se înceţoşă.

Închise ochii şi îşi azvârli capul pe spate, încordându-se, luptându-se cu focul din testicule. Penisul umflat începu să pulseze. Presiunea se înteţi, grăbindu-l spre climax.

Serena se topi în jurul lui, scăldându-l în dulceaţa ei. Peste o secundă, explozia îi cutremură pe amândoi. Şoldurile lui zvâcniră aproape dureros cu fiecare jet declanşat. Se zvârcoli şi gemu înainte să se prăbuşească în braţele ei tandre.

Mângâindu-l pe cap, îşi apăsă buzele pe gâtul lui şi sărută locul unde pulsul îi bătea sălbatic.

Damon deschise gura să rostească nişte lucruri care mai bine ar fi rămas nespuse. Reticent, strânse buzele şi-şi puse capul pe umărul ei. Nevrând s-o sufoce, se rostogoli pe o parte, strângând-o la piept. Fericită, Serena e cuibări lângă el, caldă şi moale. Dulce.

Adormi aproape imediat, dar el rămase treaz multă

vreme în noapte, mulţumit s-o ţină în braţe şi vrând să le bucure cât mai mult de clipa aceea.

Capitolul 27

Julie coborî din maşină în faţa imobilului lui Faith şi rămase acolo vreme îndelungată înainte să se îndrepte spre uşa prietenei sale.

De obicei nu era atât de laşă şi rareori îşi pierdea încrederea în sine, dar toată treaba asta cu Nathan o dăduse peste cap. Motiv pentru care intenţiona să ia măsuri. Şi, spera ea, Faith o putea ajuta.

Bătu la uşă şi se dădu în spate, cu mâinile în buzunarele de la spate ale blugilor. Uşa se deschise larg, şi Gray o privi întrebător.

— Bună, Faith e acasă?

— Bună, Julie. Sigur, intră, îi spuse Gray zâmbindu-i călduros.

— Îmi pare rău că dau buzna aşa. Aş fi sunat, dar eram prin zonă şi-am hotărât să mă opresc pur şi simplu, minţi ea.

— Nu dai buzna. O conduse în sufrageria mică şi strigă în direcţia holului: Iubito, a venit Julie să te vadă! Să-ţi aduc ceva de băut? o întrebă pe musafiră. Fac nişte ceai rece grozav.

— Mi-ar plăcea nişte ceai. Mersi.

— Cu plăcere. Pe drum spre bucătărie aproape că se ciocni de Faith, care venea pe hol. Îi fac nişte ceai rece lui Julie. Vrei şi tu?

— Mmmm, da, sună bine, spuse Faith zâmbindu-i drăgăstos.

Julie îşi ridică privirea când Faith intră în sufragerie şi oftă văzându-i căutătura întrebătoare.

— Bun, ce s-a-ntâmplat? zise Faith aşezându-se pe canapea lângă prietena ei. Ai una dintre privirile alea care mă sperie.

Julie zâmbi slab.

— De fapt, eu sunt aia îngrozită.

— Aha.

— Mai ţii minte că mi-ai spus că Damon te-a ajutat cu, hm, fanteziile tale?

Faith îşi arcui o sprânceană.

— Da, şi?

— Şi ai trimis-o şi pe Serena la el, pentru fantezia ei, întrucât are clubul ăla sex sau ce-o fi.

— Treci la subiect, Julie. Unde vrei să ajungi?

— Păi, mă gândeam că poate-mi face lipeala. Adică, nu el personal, pentru că s-ar putea ca Serena să-mi tragă nişte şuturi în fund dacă m-aş da la bărbatul ei, şi la cât e de sexy, nu-i destul de necizelat pentru gustul meu. Dar mai întâi…

— Nu-mi place cum ai spus-o, rosti Faith precaută. Pui ceva la cale.

Julie rânji. Faith nu era proastă.

— Mai întâi, intenţionez să-i arăt lui Nathan Tucker ce pierde. Chiar înainte să-i dau papucii şi să trec la nişte partide de sex fierbinte, pe care să sperăm că le poate aranja Mr. GQ. Gray îşi drese vocea, şi Julie, stânjenită, constată că se holba amuzat la ea. Ai de gând să uiţi tot ce-ai auzit, nu-i aşa? întrebă plină de speranţă.

— N-am cum să refuz o doamnă, spuse Gray aşezând paharele cu ceai pe măsuţa de cafea. Dar mă simt obligat să-ţi ţin o predică în legătură cu nenorocitul ăla de club de sex. Îşi îndreptă spatele şi o privi sever. N-ar trebui să te duci în astfel de locuri.

Faith îşi duse mâna la gură să-şi înăbuşe chicotitul, după care-şi dădu ochii peste cap.

— Nu-i chiar atât de rău, îi luă ea apărarea.

— Nu te mai întorci acolo, i se adresă Gray încruntat, aşa că să nu-ţi faci idei s-o duci şi pe Julie. Ascultă-mă, Julie, chiar nu cred că-i o idee bună să-l implici pe Damon în orice plan ai avea. Nu zic că nu-i un tip de treabă. S-a purtat foarte bine cu Faith, şi-i sunt recunoscător pentru asta, dar membrii clubului său sunt cu totul altceva. Cine naiba ştie în ce-o să te bagi.

— Măcar n-a auzit partea despre Nathan, îi susură

Julie lui Faith.

Gray rânji.

— O, ba da, am auzit-o, dar m-am gândit că merită orice pedeapsă i-ai administra. Mi-ar fi plăcut doar să fiu o muscă pe perete când se întâmplă.

Faith îl alungă printr-un gest.

— Lasă-ne să vorbim ca între fete. Promit să nu mă înfiinţez la club fără să te anunţ mai întâi.

— Ba n-o să te duci acolo nici dacă ştiu, nici dacă nu ştiu, bombăni Gray luând-o spre dormitor după ce se mai încruntă o dată în direcţia iubitei lui.

— Şi ăsta-i tipul care a fost de acord ca alt tip să ţi-o tragă? întrebă Julie, nevenindu-i să creadă.

— Julie! Pentru numele lui Dumnezeu, vorbeşte mai încet, şuieră Faith.

— Ziceam şi eu aşa, murmură cealaltă ridicând mâinile în semn de predare.

Faith clătină din cap.

— Bine, deci spune-mi ce fantezii ai vrea să te ajute Damon să-ţi îndeplineşti, după care poţi să-mi spui ce-ai plănuit pentru Nathan. Şi să nu laşi niciun amănunt deoparte.

Capitolul 28

Serena se lăsă pe spătar uitându-se pe fereastra biroului ei. Prima zi la lucru după o săptămână petrecută ca sclavă a lui Damon.

Sclavă.

Îi venea să râdă de termenul ăsta când se gândea la experienţa pe care o avusese. Nu se aşteptase nici pe departe la ceea ce primise.

Fusese răsfăţată. Preţuită. Poate că se aşteptase la o sclavie în toată puterea cuvântului. Să fie înjosită, degradată. Oare asta-şi dorise? Se jena acum de unele dintre scenariile pe care şi le imaginase.

Încercă să înţeleagă resorturile acestei nevoi de a se supune dominaţiei unui bărbat. Dar nu găsea răspunsurile.

Şi-acum că era departe de Damon, înapoi pe tărâmul realităţii, se simţea separată de experienţa ei, ca şi când ar fi fost totul doar un vis.

Ideea de a se întoarce la fantezia ei i se părea ciudată, de parcă s-ar fi tras cortina, iar adevărul ar fi ieşit la lumină, făcând să dispară toate umbrele.

Julie şi Faith o sunaseră amândouă invitând-o după serviciu la un pahar şi-o bârfă, şi evident ca să afle toate detaliile murdare despre prima săptămână de captivitate, dacă se putea numi „captivitate" o săptămână de plăcere decadentă şi răsfăţ nesfârşit.

Serena se eschivase, spunând că Damon o aştepta acasă, şi aşa era. De ce se afla încă la birou, cu mobilul închis, era un mister pe care încă nu reuşise să-l elucideze.

O parte din ea era tentată să-l sune pe Damon pentru a-i da de ştire că nu se mai întorcea, că înţelegerea lor se terminase. Ar fi fost însă un gest de laşitate fără precedent, plus că voia să-l revadă pe Damon. Voia să fie cu el. Şi-i datora mai mult decât o despărţire prin telefon.

Împinse scaunul în spate şi se ridică. Când pantalonii se lăsară în jos şi îi acoperiră brăţara de pe glezna stângă, se încruntă nefericită. Preţ de-o clipă lungă, se holbă la locul unde ştia că se afla brăţara, acoperită acum de tiv. Nu purtase intenţionat fustă pentru că nu voise să se vadă bijuteria neobişnuită. La fel, alesese o bluză cu mâneci până la cot care să ascundă inelul de aur de pe braţ.

Nimeni nu avea de unde să ştie ce însemnau bijuteriile acelea, nimeni în afară de ea. Dar nu se simţise confortabil la ieşirea din fantezia pe care o crease împreună cu Damon, nu voise s-o aducă în lumea ei. Ar fi depăşit un prag periculos.

Sexul făcea ca totul să fie şi mai confuz. Oricât de răsuflată ar fi fost ideea, în momentul în care erau implicate şi emoţii – cum se întâmplase în cazul ei –, sexul nu mai era doar sex. Pofta nu mai era doar poftă. Şi fantezia nu mai era doar fantezie.

O ştia foarte bine, îşi atenţiona clienţii despre asta în fiecare zi, şi totuşi se trezise implicată până peste cap într-

o fantezie care estompa atât de mult linia de separaţie, că nici măcar ea nu reuşea să-şi dea seama ce era real şi ce nu.

Nu avea de gând să se mintă singură şi să jure că nu exista nicio atracţie reală între ea şi Damon sau că nu tânjea cu o ferocitate dureroasă după ceva mai profund decât sexul şi un rol într-o fantezie. Dar el îi spusese foarte clar ce-şi dorea, şi ea îşi exprimase la fel de răspicat dorinţele şi nevoile.

Traiectorii distincte care se intersectaseră pentru o scurtă vreme – cam asta-i descria pe ea şi Damon.

Se uită la ceas şi tresări. Nu făcea decât să amâne inevitabilul. Trebuia să ia o decizie. Ori se întorcea la Damon, ori anula totul. Răspunsul nu era să stea pur şi simplu acolo, oscilând, iar tărăgănarea n-o ajuta să se apropie mai mult de soluţie.

Îşi luă servieta şi cheile de la maşină şi se îndreptă fără tragere de inimă spre ascensor. Toată situaţia părea extrem de ciudată când o privea din afara fanteziei. Dar cât era acolo, trăind-o şi tânjind după ea, nu exista decât momentul prezent. Doar nevoia de mai mult.

Oare asta însemna să fii dependent? Să-ţi doreşti ceva ce nu-ţi face bine şi să-ţi pierzi orice urmă de obiectivate pe parcurs?

Când se urcă în maşină, nu se îndreptă imediat spre locuinţa lui Damon, nici nu se duse acasă. Conduse pur şi simplu. Oricât de mult o durea s-o recunoască, era speriată. Speriată de cât de uşor îşi putea pierde minţile, în săptămâna în care fusese cu Damon, nu se dăduse înapoi de la nimic pentru a-i face pe plac. Fără întrebări, fără ezitări, fără comentarii.

O speria cât de uşor se transformase în altcineva, dar şi mai deconcertantă era ideea că poate nu se transformase în altă persoană, ci acceptase de fapt ceea ce fusese dintotdeauna.

— Nu. Eu nu sunt aşa, şopti ea. Şi nici nu vreau să fiu.

Apucând mai strâns volanul, ridică telefonul şi formă

numărul lui Faith. O clipă mai târziu auzi vocea îngrijorată a prietenei ei.

— Unde eşti? întrebă Faith înainte ca Serena s-o salute măcar.

— Sunt în maşină.

— Damon e îngrijorat de moarte. Mi-a spus că n-a reuşit să dea de tine şi nu eşti nici la birou, nici acasă.

— La naiba!

— S-a întâmplat ceva?

Serena inspiră adânc. Când auzi că Damon era îngrijorat, se simţi ca o idioată.

— Faith, vreau doar să te întreb un lucru.

— Bine.

— Mai ţii minte când mi-ai povestit despre declaraţia lui Gray cum că nu s-ar cupla niciodată cu o femeie care n-ar fi suficient de puternică să se supună?

Urmă o pauză scurtă.

— Da, bineînţeles.

— Chiar crezi asta?

— Unde vrei să ajungi, Serena?

— Vreau doar să ştiu dacă eşti de părere că o femeie trebuie să fie puternică ca să-şi cedeze într-un final puterea, să-i permită unui bărbat să-i poarte de grijă, să ia decizii în locul ei.

— Da, cred.

Convingerea din vocea lui Faith o emoţionă mai mult decât cuvintele ca atare.

— Mulţumesc, şopti ea. Acum trebuie să plec. Trebuie să ajung acasă la Damon.

— Serena, ce se întâmplă?

Vorbim mai târziu, bine?

Încheie conversaţia înainte ca Faith să mai poată spune ceva.

Pentru o clipă rămase cu mobilul în mână, tentată să-l sune pe Damon, dar nu avea habar ce-ar fi putut spune; oricum, de parcă ar fi ştiut de la bun început unde trebuia să ajungă, îşi dădu seama că se afla la doar câteva minute de casa lui.

Închise telefonul şi-l aruncă pe scaun. Peste câteva minute intră pe aleea casei lui Damon şi se încruntă când văzu mai multe maşini parcate în faţă. Parcă în capătul şirului şi opri motorul.

Lăsându-şi servieta şi telefonul pe scaun, coborî din vehicul şi se îndreptă spre intrare. Chiar când ajunse pe ultima treaptă, uşa se deschise larg.

Văzu privirea furioasă a lui Damon. Ochii îi erau aproape negri şi buzele-i erau strânse şi mânioase.

— Unde naiba ai fost? întrebă el.

Cuvintele lui o biciuiră, amplificându-i propria furie neajutorată.

— N-am de ce să mă explic, se răsti ea. Înţelegerea noastră e valabilă doar când sunt aici.

El se întinse şi-o prinse de umăr, trăgând-o în casă. Uşa se trânti în urma ei, făcând-o să tresară.

— Asta n-are nimic, dar nimic de-a face cu vreo înţelegere, strigă el. Are de-a face cu bunul-simţ. Am fost îngrijorat, Serena. Mă gândeam că eşti pe marginea drumului, undeva, rănită şi singură. Sau la spital. Sau la morgă. Serena zvâcni când îi auzi mânia din voce. Ba era mai mult decât mânie. Îngrijorarea şi frustrarea erau cât se poate de autentice. Nici măcar n-ai răspuns naibii la telefon, îşi continuă el tirada.

L-am trimis pe Sam la biroul tău, apoi acasă, şi apoi din nou aici, urmându-ţi traseul posibil.

Închise ochii spăsită, pentru că avea dreptate. Se purtase ca o idioată iresponsabilă doar pentru că n-avea şira spinării.

— Îmi pare rău, spuse ea obosită.

Damon ridică mâna. Maxilarul ti scrâşni de parcă încerca să se ţină în frâu.

— Ce s-a întâmplat? întrebă el răspicat. Unde ai fost? Totul e în regulă?

Îşi dorea să fi fost implicată într-adevăr într-un accident doar ca să nu fie nevoită să-i spună că se ascunsese. De el. De ea însăşi. De atracţia fatală dintre ei.

— M-am gândit.

— Te-ai gândit? Şi-n tot gânditul ăsta, nu ţi-a trecut niciodată prin minte că s-ar putea să fiu îngrijorat, că-mi datorezi măcar politeţea de a mă suna să-mi spui că întârzii? Nu ca stăpân al tău, Serena. Nu ca un tip care te consideră sclava lui, ci ca bărbat care ţine la tine.

Ea închise ochii, simţind cum oboseala i se concentra între umeri. Când îi deschise din nou, Damon îşi trecu mâna prin părul ei.

— Du-te şi schimbă-te în hainele pe care le-am pregătit pentru tine, îi ceru el pe un ton controlat. Apoi vino în sufragerie. Aveam oaspeţi.

O măsură din priviri, aşteptând parcă s-o audă rostind cuvântul. O forţa să ia decizia pe care o amânase toată ziua. Dacă spunea nu, avea să plece fără să se mai întoarcă. Dacă accepta, se angaja să rămână, să continue cu farsa asta.

Niciuna din opţiuni nu o atrăgea în acel moment. De fapt, voia să fie singură, dorinţă pe care şi-ar fi putut-o îndeplini dacă refuza.

În schimb, încuviinţă şi trecu pe lângă Damon spre dormitor. El n-o atinse, n-o reţinu şi nu-i mai spuse nimic altceva. Când privi în urmă, Serena constată că el părăsise deja vestibulul.

Urcă treptele, tot mai obosită şi mai confuză cu fiecare pas. Când ajunse în dormitor, văzu că Damon îi pregătise una dintre rochiile splendide pe care i le cumpărase şi un set de lenjerie neagră, cu ciorapi de mătase şi o pereche de pantofi eleganţi cu toc. Îi lăsase chiar şi bijuterii asortate cu vestimentaţia sofisticată.

Contemplând hainele, îşi dădu seama brusc de un lucru. În seara aceea nu era sclavă. Damon o invita în lumea lui. În lumea lui reală, unde se aştepta să socializeze cu invitaţii lui. Normalitate. Un pas în afara rolurilor pe care le jucau. Pe de altă parte, cuplul lor exista doar pe tărâmul fanteziei ei.

O lume pe care o crease ea.

El o făcea să devină realitate. Un fior de teamă îi străbătu şira spinării. Teamă şi nesiguranţă. Damon

schimbase regulile fără s-o întrebe. Cum se putea aştepta să accepte realitatea lui şi apoi să renunţe? Doamne, n-avea nevoie ca relaţia ei cu Damon să devină şi mai reală decât era. Dimpotrivă, avea nevoie de protecţia pe care i-o oferea evadarea în fantezie. Nu intenţiona să renunţe la asta pentru lucruri pe care nu le putea obţine.

Dar ca el să se aştepte să interacţioneze de parcă perechea lor ar fi avut vreo şansă, de parcă lucrurile ar fi fost normale… iată culmea cruzimii.

O cuprinse ameţeala în timp ce panica şi neliniştea îi încordară fiecare muşchi. Nu putea participa în calitate de iubită, de femeie cu care el avea o relaţie. Nu, dacă participa, avea s-o facă din postura de sclavă. Nu aveau să treacă dincolo de zidurile atent clădite ale fanteziei ei.

Capitolul 29

Damon se întoarse în salon după ce îşi acordă câteva clipe ca să-şi vină în fire. Fusese o gazdă neatentă în seara aceea, deoarece îşi făcuse griji pentru Serena. Se scuzase de nenumărate ori ca s-o sune, făcând ca simplul inconvenient să se transforme în nepoliteţe.

Când o auzise sosind, i se înmuiaseră genunchii de atâta uşurare, iar asta îl enervase aproape la fel de mult ca nechibzuinţa ei. După care-i văzuse faţa palidă şi ochii albaştri imenşi, văzuse oboseala care pusese stăpânire pe ea. Îi spusese cuvintele de care se temea orice bărbat. Se gândise.

Îl îngrijorase prima zi petrecută de ea în afara fanteziei pe care o clădiseră în săptămâna în care fuseseră împreună, şi pe bună dreptate. Deja începuse să bată în retragere, iar el nu putea să facă nimic în privinţa asta.

Se alătură conversaţiei în timp ce doi chelneri îşi făceau rondul cu tăvi pline de apetitive şi de pahare. Muzica de pian, care de obicei îi plăcea, îi irita nervii ca nişte cioburi de sticlă.

O parte din el îşi dorea s-o pedepsească pe Serena pentru că-l făcuse să se îngrijoreze. O clipă se gândi să-i

spună să se dezbrace şi să vină la el goală, doar cu bijuteriile pe care i le dăruise el. Niciunul dintre musafirii lui n-ar fi fost şocat sau surprins. Dar nu voia s-o jeneze, jurase că nu avea s-o umilească niciodată, şi în mod clar nu-i plăceau pedepsele.

Nu, avea să se ocupe mai târziu de pedeapsa ei. Dacă se opunea, dacă spunea nu, atunci totul avea să se termine mai repede decât se aşteptase el, dar rezultatul avea să fie acelaşi, indiferent că se întâmpla în acel moment sau peste trei săptămâni. No putea ţine lângă el pentru totdeauna, iar expresia bântuită de pe faţa ei când intrase pe uşă îi confirmase presupunerea.

Un chicotit răsună prin cameră şi Damon îşi ridică privirea să vadă de ce anume se amuzau oaspeţii lui. Înlemni când o văzu pe Serena în prag, superbă, goală-puşcă.

Îl privea sfidător, ochii strălucindu-i a provocare. Fără să răspundă la momeala evidentă, el lăsă la o parte paharul de vin şi o ignoră o clipă, terminând conversaţia în care era implicat.

O privi cu coada ochiului. Ea rămase tăcută, dar cu cât aştepta mai mult, cu atât se simţea mai incomod. Când fu convins că era pe punctul să se întoarcă şi să iasă din cameră, se îndreptă spre ea cu pas domol, cu o expresie indescifrabilă pe chip.

— Serena, mă bucur c-ai putut să vii. Toată lumea este nerăbdătoare să te cunoască.

Îi aruncă o privire tăioasă, răsucindu-şi agitată mâinile. Luase o decizie impulsivă pe care părea s-o regrete deja. Încercase să-i uşureze situaţia. Acum nu avea să mai facă nimic altceva.

— Vino, spuse el luând-o de braţ. În timp ce se îndreptau spre invitaţi, se aplecă şi-i şopti la ureche: îţi datorez două pedepse. Una pentru lipsa de respect şi una pentru nesupunerea ta arogantă.

Conversaţia încetă şi toată lumea îi privi făţiş. Prietenii lui zâmbeau călduros, fără să ştie că nu aveau de fapt motiv de bucurie. Credeau că găsise în sfârşit o

femeie dispusă să i se dedice cu desăvârşire.

Pe măsură ce se făceau prezentările, Serena deveni din ce în ce mai confuză. Fruntea i se încreţi şi era evident că zâmbetul pe care şi-l fixase pe buze stătea să dispară.

— Felicitări, Damon, spuse Robbie când se apropiară de unul dintre cei mai vechi prieteni ai lui. Femeia ta e foarte frumoasă. Eşti norocos s-o deţii.

Serena privi când la Robbie, când la Damon, ţuguindu-şi buzele. Apoi se uită la femeia care stătea tăcută lângă Robbie, şi Damon văzu că înţelesese imediat.

Se încordă şi gâtul şi obrajii i se colorară, iar ochii i se umplură de lacrimi. Damon nu-i dădu timp să prelucreze informaţiile proaspăt obţinute, ci o conduse mai departe. Nu avea să fie prea încântată când ajungeau la următoarea persoană pe care voia să i-o prezinte. Se cunoşteau deja. Dar fusese alegerea ei şi trebuia să suporte consecinţele.

Când se îndreptară spre cei doi bărbaţi de lângă fereastră, unul din ei se întoarse, iar Damon o simţi pe Serena înlemnind lângă el.

— Micah, rosti Damon calm. Aş vrea să ţi-o prezint pe Serena. Înţeleg că vă ştiţi deja. Serena, îl cunoşti pe Micah Hudson. E un bun prieten de-al meu. Micah îi zâmbi larg Serenei şi ridică o sprânceană admirându-i trupul gol.

Damon se aplecă până când buzele îi ajunseră la doar un centimetru de urechea ei. Mâna i se încolăci strâns în jurul braţului delicat, peste bijuteria de aur.

— Te-aş fi scutit de disconfortul ăsta, murmură el. Ţi-ai făcut-o cu mâna ta când te-ai gândit să mă faci de râs în faţa oaspeţilor mei. Nimeni nici măcar n-o să clipească la faptul că eşti goală. Fiecare bărbat de aici, cu excepţia lui Micah, e însoţit de sclava lui. Deci vezi tu, Serena mea, ai reuşit doar să te faci singură de râs.

Ea tremură sub strânsoarea lui, dar încuviinţă din cap, confirmându-i spusele, îi zâmbi timid lui Micah şi-şi înălţă bărbia, adunându-şi bruma de mândrie ce-i mai rămăsese.

— Bineînţeles că mi-l amintesc pe Micah, spuse ea încet.

— Serena, arăţi încântător în seara asta, zise Micah. Damon are un noroc extraordinar.

— Îmi place să cred asta, murmură Damon. O privi cu coada ochiului şi văzu că încă se ţinea tare, încercând să pară netulburată. N-avea de gând să cedeze. Nici el. Mai bine să înfrunte situaţia în acel moment, pentru că n-avea de gând să-şi petreacă următoarele trei săptămâni construind un vis inutil. Se îndreptă de spate şi-l privi pe Micah. Din moment ce eşti singurul de aici fără sclavă, ţi-aş fi recunoscător dacă m-ai asista s-o disciplinez pe-a mea.

— Poftim? şuieră Serena.

Se răsuci spre ea şi o ţintui locului cu privirea.

— Ai vreo problemă cu asta, Serena mea?

Ea îşi strânse buzele, dar o vedea pe punctul de a rosti acel „nu” fatal, de a-l răcni, de a pune capăt întregii fantezii. Aşa că aşteptă.

Spre surpriza lui, umerii ei se distinseră într-o oarecare măsură. Închise ochii şi îşi plecă fruntea.

— Serena? întrebă Micah. Ea ridică încet capul şi-l privi. Eşti de acord cu asta? continuă el blând. Cu toate astea, vreau să spun?

Damon nu reacţionă la întrebare sau la faptul că Micah se amesteca în relaţia lui cu Serena. Micah iubea femeile. Punct. Le proteja, flirta la nesfârşit cu ele, dar ar fi sărit să-l pocnească pe orice individ care ar fi profitat de-o femeie. În acel moment, era o întrebare la care şi Damon voia să afle răspunsul.

— L-am rănit pe Damon, spuse ea răspicat. Am fost nesocotită, când el n-a făcut altceva decât să mă respecte. Şi când am fost pusă în faţa propriilor fapte, în furia mea, am încercat să-l fac de râs. Accept pedeapsa lui.

— Chiar dacă nu ştii în ce constă? insistă Micah.

— N-o să mă rănească. Convingerea deplină din vocea ei pluti prin cameră şi câţiva dintre invitaţi dădură din cap a aprobare.

Micah se uită la Damon, evident satisfăcut de faptul că Serena acţiona de bunăvoie şi nu trebuia să fie salvată.

Buzele lui Damon zvâcniră amuzate.

— Ai fi sărit să mă baţi dacă ar fi spus că se află aici împotriva voinţei ei? vru el să ştie.

— Bineînţeles, chicoti Micah. Măcar ca să fiu eroul care pleacă fericit cu fata în lumina apusului.

Damon se întoarse spre Serena, scrutând-o fără pic de emoţie sau afecţiune.

— Ţi-ai câştigat două pedepse. Pe una ţi-o voi administra în prezenţa celor pe care ai încercat să-i jigneşti. Pe cealaltă, pentru lipsa de respect pe care mi-ai arătat-o, ţi-o voi administra în particular.

Ea îl privi calmă şi încuviinţă din cap a acceptare, însă Damon văzu că tremura şi că încheieturile degetelor i se albiseră când îşi strânsese degetele în pumni.

— Urmează-mă, îi porunci el luând-o spre centrul încăperii.

Îi făcu semn lui Robbie să apese butonul care acţiona legăturile fixate în tavan. Serena făcu ochii mari când văzu cele două curele suspendate coborând încet.

Când fură destul de lungi, el o apucă de încheieturi şi i le fixă bine, asigurându-se că n-o strângeau prea tare.

Apoi îi făcu semn lui Robbie, care ridică legăturile până când braţele îi erau întinse deasupra capului.

Damon scoase dintr-un dulăpior o bară cu cătuşe pentru glezne. Îi fixă picioarele de-o parte şi de alta, depărtându-i-le până abia mai atingea podeaua. Acum era complet vulnerabilă şi neajutorată.

Nu putu să nu se excite, chiar dacă motivul pentru care o pedepsea era cât se poate de serios. Mai bine să nu se gândească la asta când îl aştepta o experienţă atât de plăcută.

Serena era frumoasă când era legată. Supunerea ei absolută, faptul că-i acceptase autoritatea îl îndemna la optimism, chiar dacă o blestema pentru că-l lăsa să spere.

Prinzându-i părul lung în mâini, i-l trecu atent peste umeri, ca să nu-i atârne pe spate. Apoi se duse în faţa ei, cu mâna pe catarama de la curea.

— Pedeapsa ta constă în o lovitură pentru fiecare

oaspete al meu pe care nu l-ai respectat. Asta înseamnă o duzină. Pentru fiecare dintre ei primeşti şi una pentru mine. Asta înseamnă douăzeci şi patru. N-o să fiu blând, îmi vei oferi plăcere şi nu vei primi nimic în schimb. Vrei să spui ceva înainte să începem?

Capitolul 30

„Nu”.

Serena ştia că asta se aştepta Damon să audă. Oare voia să rostească acel cuvânt? Oare voia s-o forţeze până acolo încât să nu mai aibă încotro şi să se dea bătută?

Nu, în ochii lui se mai zărea ceva. Încerca din răsputeri s-o ascundă, dar o vedea bine, o strălucire de… speranţă? Nu voia ca ea să renunţe, dar nici n-avea de gând s-o forţeze.

Îl fixă cu privirea, sperând să-i transmită astfel ceea ce n-ar fi putut exprima prin viu grai. Clătinând din cap, se pregăti pentru durerea şi ruşinea care o aşteptau.

Erau ale ei. Îi aparţineau şi avea să le stăpânească cu eleganţă şi umilinţă.

Damon îşi desfăcu meticulos cureaua şi şi-o scoase de la pantaloni. În văzul tuturor, i-o dădu lui Micah, care-o privi din nou întrebător pe Serena.

Închise puţin ochii, dar apoi îi redeschise şi îi semnală lui Micah că era de acord. Acesta luă cureaua de la Damon şi se duse în spatele ei.

— Te vei uita la mine şi doar la mine, spuse Damon.

Braţele o dureau deja de la efort şi degetele de la picioare îi amorţiseră pentru că era întinsă astfel încât toată greutatea ei să se rezeme pe poante.

Ea încuviinţă din nou, sperând să se apuce o dată. Dar ar fi trebuit să ştie mai bine la ce să se aştepte. Damon era cât se poate de răbdător şi exigent.

Prima lovitură o sperie. Tot corpul i se cutremură şi ţipă când durerea îi explodă pe spate.

Nişte degete puternice o prinseră de bărbie şi i-o ridicară cu forţa din piept.

Privirea ei o găsi pe-a lui Damon, dură.

— La mine, Serena mea. Uită-te la mine. Tot timpul.

Eliberându-se din strânsoare, se oţeli pentru următoarea lovitură. Veni precum un foc. De data asta peste fese.

Nu scoase niciun sunet şi continuă să se uite la Damon, care o privea aprobator. În mod evident, ultimul lucru pe care-l voia de la ea era să se isterizeze.

Următoarea lovitură veni mai repede, peste umeri, peste pielea strânsă la ceafă din cauză că braţele-i erau întinse deasupra capului. Închise ochii şi expiră cu zgomot.

Degetele lui Damon o traseră de bărbie; când deschise ochii, mustrarea din privirea lui o copleşi.

— Mai adaugă o lovitură pentru acest act de nesupunere, îi ceru el lui Micah. Auzind icnetul Serenei, se răsti: La mine, Serena. Uită-te la mine. De fiecare dată când nu mă asculţi, voi mai adăuga o lovitură.

Următoarea căzu pe mijlocul spatelui şi ea îşi înfipse dinţii în buza de jos, dar îşi ţinu ochii deschişi, aţintiţi pe Damon.

Micah plasă loviturile echidistant peste spate şi fese, atent să n-o atingă de două ori în acelaşi loc. Când ajunse la unsprezece, tot spatele îi era de-un roşu intens, pulsa şi-o durea.

La a douăsprezecea, Damon îl opri. O cuprinse un val de speranţă.

Poate că-i fusese pe plac destul de mult ca s-o ierte de celelalte treisprezece pe care i le promisese.

— Restul le vreau doar peste fund, spuse Damon. Îl vreau roşu. Frumos, ca ea. Când pe-o fesă, când pe cealaltă, dar, te rog, nu te înmuia. Crispată, îşi umplu plămânii cu aer, gata să protesteze, însă bărbatul o sfătui: O să te doară mai tare dacă te încordezi. Relaxează-te şi o să fie bine.

Serena îşi forţă muşchii să i se supună. Chiar când începea să se destindă, prima lovitură, mai puternică decât cele dinainte, ateriză peste fundul ei.

Celelalte îi urmară, rapide şi furioase, fără pauză

între ele. Micah o şfichiuia într-un ritm neînduplecat, menit să-i încerce limitele rezistenţei. Cu ochii aţintiţi în privirea iubitoare a lui Damon, îşi luă puteri din forţa lui şi simţi cum durerea i se diminua. Pedeapsa deveni plăcută, cu toate că n-ar fi trebuit să fie aşa.

Camera se înceţoşă în jurul ei. Oftând, încetă să mai numere în minte loviturile. Îl vedea doar pe Damon. Mâna lui pe bărbia ei, sprijinind-o. Privirea îi era dură, dar mândră, iar mândria aceea îi provoca o desfătare nemaiîntâlnită.

„Fă-o pentru mine”.

Aproape că auzi cuvintele cu voce tare. Era ca şi cum o ruga să înţeleagă, să îndure pentru că io cerea el, pentru că voia să-i facă pe plac.

Şi voia.

Plăcerea se împleti cu tristeţea, cu regretul pentru că-l dezamăgise.

— Îmi pare rău, şopti ea când coborî ultima lovitură. Damon îi prinse faţa în mâini şi-i sărută blând lacrimile pe care ea nici nu-şi dăduse seama că le vărsase.

— Serena mea.

Îi rostise numele ca pe o binecuvântare, iar în clipa aceea Serena nu mai simţi altceva în afară de aprobarea lui caldă. Durerea se diminuă. Tensiunea din braţele ei se reduse când atinse din nou podeaua cu tălpile.

Mâinile lui Micah îi prinseră partea de sus a umerilor şi-o apăsară ferm. La început nu înţelese ce voia. Era încă derutată, cu spatele hipersensibil. Fiori uşori îi străbăteau trupul la cea mai delicată atingere. Pielea îi era vie, agitată din cauza unei nevoi neîmplinite.

Damon fu mai răbdător de data asta.

— În genunchi, îi murmură Micah la ureche.

Genunchii i se îndoiră instantaneu, şi Micah o prinse de braţe, să nu se lovească de podea.

În faţa ei, Damon îşi desfăcu pantalonii cu mişcări precise. Mâna lui Micah se înfipse în părul ei, forţându-i capul pe spate, în timp ce Damon îşi vârî mâna în pantaloni şi-şi scoase mădularul erect. Punându-i palma pe frunte, îşi

vârî penisul printre buzele ei desfăcute.

Spre deosebire de licitaţie, unde trebuise s-o certe pentru că preluase controlul, de data asta era extenuată şi-l lăsă să se folosească după bunul plac de gura ei.

Micah îi sprijini gâtul în timp ce Damon se înfipse repetat, adânc, în gâtlejul ei. Îşi aminti cuvintele lui: „Îmi vei oferi plăcere şi nu vei primi nimic în schimb”.

Dar se înşela. Plăcerea ei era legată de-a lui.

Ochii lui străluciră deasupra ei în timp ce Micah o împinse şi mai tare, până ce Damon aproape că-i încălecă faţa.

Se scufundă în gura primitoare până când buzele ei dădură de firele aspre de la baza penisului. Preţ de-o clipă îndelungată rămase nemişcat, apăsându-i bărbia cu scrotul.

Serena se zbătu, însă Micah o prinse mai bine de păr şi Damon se apăsă şi mai tare. Ea îşi ridică din nou privirea, căutând-o pe-a lui, şi se calmă imediat.

La un moment dat mădularul rigid se retrase, rezemându-şi vârful pe buza ei inferioară, după care se pregăti de un nou asalt.

— Cu cât te opui mai mult, cu atât voi trage de timp, o informă Damon. Eşti a mea, Serena. Trupul tău e al meu. Gura ta e a mea. Te deţin. Ţi-o trag în gură pentru că-mi aparţine. O s-o folosesc cât vreau înainte să termin şi o să înghiţi tot ce-ţi dau.

Ca răspuns, deschise şi mai tare gura, ca să-şi demonstreze supunerea. El se împinse imediat până în adâncul ei.

Cu dificultate, îşi controlă imboldul de-a se împotrivi, de a regurgita şi de a respinge mădularul înfipt în străfundurile gâtului ei. Avu nevoie de toată puterea, dar se concentră doar pe ochii lui Damon, pe căldura şi pe aprobarea pe care le găsi acolo, blocându-şi instinctele.

Când ea cedă, el nu-şi mai prelungi plăcerea şi iuţi pasul, pompând energic. Plescăiturile ritmice umplură camera în timp ce el intra şi ieşea violent din gura ei.

Primele picături de lichid îi acoperiră limba pe

măsură ce el se umfla tot mai mult. Doi bărbaţi îi ţineau capul. Era neajutorată şi imobilizată. În genunchi, cu picioarele depărtate şi legate, cu un mădular apăsându-i neînduplecat gura. Era ca şi cum îşi părăsise trupul, căci la fel ca atunci când fusese biciuită, ieşi din limitele fizice şi pluti liberă, ameţită de-o plăcere pe care n-o înţelegea, dar pe care o îmbrăţişa cu toată fiinţa.

Faţa lui Damon se înceţoşă, dar îl simţea. Mâinile lui, forţa lui, penisul lui şi în cele din urmă însăşi esenţa lui. Masculină, primitivă.

Bău cu lăcomie, hotărâtă să nu respingă nimic din ceea ce-i oferea. În mâinile lui avea să găsească o alinare cum nu-şi putea imagina. O siguranţă şi un adăpost pe care nu avea să le cunoască decât în braţele lui. O ştia, o accepta ca pe un adevăr de necontestat.

— Serena.

Îşi auzi numele. Blând şi plăcut. De departe.

— Serena mea.

Drăgăstos. Tandru şi aprobator.

Un zâmbet visător i se contură pe buze, şi abia atunci îşi dădu seama că Damon ieşise din gura ei. Micah îi dăduse drumul la păr. Nişte mâini blânde o trăgeau în sus, în timp ce alte degete trăgeau de legăturile de la glezne.

Picioarele îi tremurară ameninţând s-o dezechilibreze, astfel că se agăţă de-un piept dur. Nişte cuvinte şoptite i se topiră peste urechi. Faţa lui Damon deveni tot mai clară. Ea clipi. O dată, apoi de două ori.

— Du-te şi îngenunchează lângă scaunul meu, spuse Damon încet. Vei rămâne acolo până pleacă oaspeţii noştri. Îţi voi aduce mâncare şi băutură după ce sunt serviţi toţi ceilalţi.

Înaintă amorţită. Chiar dacă Damon o lăsase să umble singură, o urma îndeaproape şi ştia că n-ar fi lăsat-o să cadă.

Când se prăbuşi în genunchi pe perna moale de lângă scaunul lui, gemu uşor fără a vrea. Fluxul calm, ameţitor de plăcere se stinse şi fu înlocuit de-o durere pulsândă peste spatele şi fesele care-i zvâcneau.

Începu să-şi dea seama unde se afla în timp ce privi activitatea din încăpere revenind la normal. În mare, toţi o ignorară, cu excepţia vreunei priviri curioase ocazionale.

Se ţinu ţeapănă, hotărâtă să nu-l dezamăgească şi mai mult în faţa prietenilor lui. O durea maxilarul de la cât de încleştat îl ţinea, dar nu avea să-şi permită niciun sunet de disconfort.

Cum de ajunsese în câteva ore de la indecizia chinuitoare la o acceptare completă şi desăvârşită a cererilor lui? Oare distanţa îi schimba perspectiva? Oare proximitatea o orbea în faţa oricărei raţiuni?

Oare ce-o apucase ca să-l scoată pe Damon din sărite aşa cum făcuse? La momentul respectiv fusese mânioasă, mai degrabă din cauza propriei nehotărâri şi frustrări, nu din cauza vreunui gest de-al lui. Acum se simţea pur şi simplu ca o proastă.

Şi încă mai avea de îndurat o pedeapsă.

Umerii i se lăsară, nu de teamă, ci de regret.

În partea cealaltă a încăperii, Damon stătea lângă Micah şi un alt bărbat. Conversau încet, oprindu-se din când în când, pe măsură ce li se alăturau şi alţii. Damon se simţea confortabil cu oamenii aceştia. Zâmbea şi gesticula vioi.

La un moment dat îşi dădu seama că devenise subiectul central al conversaţiei, deoarece cu toţii se întoarseră în direcţia ei. Unul dintre bărbaţi arătă înspre ea şi-i zâmbi larg gazdei. Expresia lui Damon se schimbă rapid, întunecându-se.

Nu trebuia să fii un geniu ca să intuieşti ce voise respectivul.

Serena îşi plecă fruntea, refuzând să se mai uite în jur.

— Ruşinea ta devine ruşinea lui.

Îl văzu pe Robbie la jumătate de metru mai încolo, cu un pahar în mână, privindu-l pe Damon.

— Ţine-ţi capul sus, pentru ca şi el să şi-l poată ţine sus. Fă-l mândru.

Nu voia ca bărbatul acesta să-i dea indicaţii, dar nici

nu voia să-i aducă şi mai multă ruşine lui Damon.

Îl privi calmă pe Robbie, înainte să încuviinţeze scurt în semn de acceptare.

Evident satisfăcut, el se îndepărtă şi i se alătură femeii frumoase din partea opusă a încăperii. Oare era sclava lui? îşi trecu posesiv mâna peste spatele ei şi apoi în jurul taliei ei. Tânăra îi zâmbi tandru, iar el se aplecă şi-i atinse urechea cu nasul. Era clar că exista afecţiune între ei, în pofida raporturilor de dominaţie.

Următoarea oră îi puse la încercare puterile. Spatele o chinuia, picioarele o dureau pentru că stătea pe genunchi. Şira spinării îi înţepeni din cauza poziţiei, astfel că nu-şi dorea decât să se ghemuiască pe jos.

Damon o ignorase în cea mai mare parte a timpului, privind-o doar din când în când înainte să se întoarcă la oaspeţii lui. Se auzeau râsete şi conversaţii care păreau s-o excludă cu desăvârşire.

În cele din urmă fură chemaţi la cină, iar dacă i se păruse stânjenitor să se afle în centrul atenţiei, tăcerea ce se lăsă brusc peste salon era şi mai groaznică. Oaspeţii trecură în sala de mese, auzindu-se doar în depărtare.

Ar fi putut să se ridice şi să plece. N-o ţinea nimeni acolo. Ar fi putut să se ducă în dormitor şi să se târască în pat sau ar fi putut să plece pur şi simplu, să se urce în maşină şi să se ducă acasă. În apartamentul ei, înapoi la viaţa ei. Să împlinească fanteziile altora. Să le vândă minciuni şi jumătăţi de adevăr. Nuanţe de gri, vise mărunte şi-o zi la soare.

Şi totuşi rămase îngenuncheată acolo, hotărâtă şi neînduplecată. Nu mai era vorba de ea şi de fantezia ei. Dacă pleca, eşecul ei devenea eşecul lui Damon. Nu merita asta, ţinând cont că-i dăduse doar ceea ce-şi dorise.

„Asta-ţi doreşti?”

O auzi ca o şoaptă, o panglică moale întreţesându-se prin conştiinţa ei. Era o întrebare la care nu putea răspunde. Sau poate că nu voia să răspundă.

Pierdu noţiunea timpului şi tresări când oaspeţii îşi făcură iarăşi apariţia în salon. Damon se apropie de ea cu

o farfurie în mână. Fără să spună ceva, se aşează pe scaunul de alături şi îi trase capul în poala lui.

Ea oftă din toată fiinţa, era mulţumită, obosită şi uşurată.

Damon o hrăni cu bucăţele mici. Din când în când se opri să-i ofere ceva de băut din paharul de lângă el.

Mişcările lui erau calme şi intime. N-o hrănea mecanic, ci o atingea deseori pe obraz sau îi îndrepta o şuviţă de păr de pe faţă. Când puţin vin i se prelinse din colţul gurii, i-l şterse cu degetul mare şi apoi îl linse.

La sfârşit, Serena închise ochii, rezemându-şi obrazul pe piciorul lui. În timp ce Damon vorbea cu cei din jur, degetele îi alunecară în părul ei, pe ceafă, masând-o uşor.

Aproape că adormise când îl auzi pe Damon luându-şi la revedere de la prietenii săi. El rămase în pragul salonului, fixând-o cu privirea. În clipa aceea îşi dori să-i poată citi gândurile, dar nu avea nicio expresie pe chip.

O nelinişte agitată îi răscoli stomacul când îşi aminti că-i promisese şi-o pedeapsă în privat, după plecarea oaspeţilor.

Înghiţi în sec când bărbatul se îndreptă în cele din urmă spre ea. Se opri la scurtă distanţă, contemplând-o. Serena se ridică şi-şi vârî degetele în palma lui caldă, însoţindu-l spre dormitor.

Când ajunseră în încăperea cufundată în beznă, Damon nu încercă să aprindă lumina.

— Ai nevoie la baie înainte de culcare? întrebă el, alungând tăcerea cu vocea lui joasă.

— Nu, spuse ea încet, neştiind sigur dacă avea s-o vadă clătinând din cap.

O lăsă la câţiva centimetri de pat şi se duse să tragă cuverturile. Când termină, se întoarse şi o luă de mână. Nesigură de ce voia sau avea de gând să facă, îl lăsă s-o îndrume. Damon o culcă plin de blândeţe, după care o acoperi când ea îşi puse capul pe pernă.

Fără vreun cuvânt sau vreun gest, se răsuci şi ieşi, lăsând-o acolo, în întuneric.

Vreme îndelungată, rămase pur şi simplu nemişcată,

aşteptând, sperând. Se luptă cu somnul, dorindu-şi ca Damon să se întoarcă.

Singurătatea o sfâşia. Îl voia acolo, chiar dacă însemna că avea s-o pedepsească. Voia să se întoarcă şi să pună capăt acelei situaţii echivoce, pentru a reveni la tovărăşia lejeră de care se bucuraseră în săptămâna în care i se dedicase numai lui. Voia să-i spună că-i părea rău.

Privi ceasul, tresărind cu fiecare minut care trecea. După o oră, dezolarea o acoperi precum o negură. Unde era?

Se ghemui şi se acoperi cu cearşaful, încercând să aline răceala care o invada. Oricât de obosită ar fi fost, oricât de mult s-ar fi luptat cu imboldul de a dormi, nu era corect. N-o legase. Nu venise la culcare.

În timp ce se chircea acolo, în întuneric, singură, tânjind, înţelese. Asta era pedeapsa ei, mult mai groaznică decât loviturile de curea.

Capitolul 31

Damon se aşeză în fotoliul din faţa patului şi o contemplă pe Serena în timp ce zorii pătrundeau prin fereastră. Dormise puţin, alegând să lucreze până noaptea târziu. Spre dimineaţă venise în dormitor ca să fie lângă Serena când avea să se trezească.

Era întoarsă cu faţa spre el, iar obrajii îi erau brăzdaţi de lacrimi uscate. Nu-i făcea plăcere să constate în ce măsură o rănise părăsind-o. Trebuise s-o pedepsească. Oscila între două lumi, cea pe care o crease şi cea pe care o alesese. Dar nu-l alina cu nimic faptul c-o făcuse să sufere. Durerea ei era durerea lui. Bucuria ei era bucuria lui.

O… iubea.

Clătină din cap, chiar dacă nu-l vedea nimeni. Un bărbat inteligent învăţa din propriile greşeli. Iubise deja o femeie pe care n-o putuse păstra, doar că-şi dăduse seama mult prea târziu. Ştiuse de la bun început că n-o putea avea pe Serena şi-ar fi trebuit să-şi separe net emoţiile de

înţelegerea lor.

„Ar fi trebuit să fie” era doar un alt mod de a spune că o dăduse-n bară. Îşi trecu o mână prin păr şi-şi lăsă capul pe spate, holbându-se la tavan. Ce dracu’ avea să facă în următoarele trei săptămâni? Să continue să trăiască în minciună în timp ce se mai dăruia puţin pe sine pe parcurs?

Îşi coborî fruntea până-i văzu din nou conturul moale în pat. Patul lui. Femeia lui. Ar fi dat orice să fie real.

Trei săptămâni. Putea să accepte ce-i oferea sau să nu primească nimic. Oare meritau acele trei săptămâni, ştiind că după aceea avea să plece? Plecarea era inevitabilă, o văzuse în ochii ei, deşi sperase din tot sufletul să rămână.

„Totul sau nimic” era o porcărie. Lucrurile nu mergeau niciodată aşa. Viaţa înseamnă să iei ce poţi când poţi şi să supravieţuieşti când asta nu e de-ajuns.

Mda, avea să accepte cele trei săptămâni, pentru că la capătul lor asta avea să fie tot ce-i rămânea de la ea. Amintirea scurtei perioade cât fusese a lui.

Serena se trezi din somn cu ochii grei şi umflaţi, constatând cu tristeţe că era tot singură în pat. Apoi privi la fotoliul de lângă fereastră şi clipi când îl văzu pe Damon în el, dormind dus.

Azvârli cuverturile de pe ea şi coborî grăbită. Ignorând durerea musculară şi furnicăturile de pe spate, traversă podeaua parcă-n zbor.

Se opri în faţa lui, cu mâinile întinse spre el, sorbindu-l pur şi simplu din priviri.

Părea obosit, cu părul ciufulit şi o umbră de barbă pe maxilar. Purta aceleaşi haine pe care le avusese la petrecerea din ajun. Aceleaşi haine, mai puţin cureaua pe care o folosise pe spatele ei.

Faţa lui adormită părea vulnerabilă. Avea acum ocazia să-i vadă chipul în afara oricărui control. Încet, se lăsă pe genunchi şi-şi puse capul pe coapsa lui.

Damon se foi şi ea îi luă mâna, după care i-o duse la buze şi-o ţinu acolo.

— Serena, şopti el.

Chiar dacă-i era greu şi se temea de ce avea să găsească în ochii lui, îşi ridică fruntea şi-l privi. Nu voia să-şi imagineze cum arăta, atât de expusă, cu sentimentele şi nesiguranţa atât de evidente, dar îi datora măcar atât.

— Îmi pare rău, spuse ea încet. Nu meritai să mă port aşa cu tine. Ai fost atât de bun cu mine, Damon.

El îşi ridică mâna şi o prinse de bărbie, frecându-şi tandru degetul mare de obrazul ei.

— S-ar zice că-ţi iei la revedere, murmură el cu o notă de tristeţe în glas.

— Mă gândeam c-ai vrea să plec. Nu sunt o sclavă prea bună, zise ea mâhnită.

— Vreau să rămâi, Serena mea. Îmi doresc asta mai mult ca orice.

— Atunci rămân.

Serena se cutremură la hotărârea din propriile cuvinte. Părea atât de definitive, când era, de fapt, atât de nesigură. Nu voia să facă o promisiune de care nu se putea ţine. Aveau un contract, pentru numele lui Dumnezeu. Care putea fi reziliat dacă oricare sau ambele părţi şi-o doreau. Relaţia trebuia să rămână una de afaceri.

— La ce te gândeşti? întrebă el. Faţa ţi s-a umbrit şi pari brusc atât de tristă.

Serena suspină, frecându-şi obrazul de palma lui.

— Nu trebuia să devină totul atât de…

— Personal? Emoţional? Dureros?

Ea încuviinţă. Folosise cele. Mai potrivite cuvinte. Cum altfel să descrie suferinţa şi durerea care n-aveau nimic de-a face cu atingerea curelei?

— Poate că n-ar trebui să continuăm… cu asta, spuse într-un final.

— Nu voi lua această decizie în locul tău. Vreau să rămâi, dar nu pot şi nu vreau să te forţez.

— Vreau să fiu aici, declară ea, înghiţind nodul care i se puse în gât.

— Atunci ar trebui să rămâi.

— O faci să pară atât de simplu.

O trase de bărbie şi-şi trecu degetul peste buza ei inferioară.

— Chiar este simplu. Dacă vrei să rămâi, atunci nu pleca.

— Mă simt de parcă am pierdut ceva. O parte din mine. Dar nu ştiu ce, aşa că sunt derutată.

— Şi ce-ai dobândit? întrebă el încet.

Îl privi cu ochi mari, întrebarea lovind-o îndeajuns de tare ca să-i taie respiraţia. Dobândit. Pierdut. Oare viaţa nu era un proces care le implică la nesfârşit pe ambele? Plecă ochii, neştiind ce să spună. El îşi întoarse mâna şi se uită la ceas, oftând a regret.

— O să întârzii dacă nu faci duş şi nu te îmbraci acum, Serena mea.

Preţ de o clipă lungă, zăbovi cu tâmpla pe genunchiul lui, în timp ce el îi mângâie părul, după care se ridică încuviinţând din cap.

Damon îi duse mâna la buze şi-o sărută.

— Du-te acum, Serena. Mă ocup de micul dejun cât timp te pregăteşti tu. Voi fi în salon.

Capitolul 32

— Nu ne poţi evita la nesfârşit, Serena. Vin la birou şi te târăsc de-acolo cu forţa dacă trebuie, îi spuse Faith când răspunse la telefon.

Serena oftă şi-şi masă fruntea. Se aplecă înainte în scaun, iritată de durerea din spatele încă sensibil.

— Sunt ocupată, Faith. Încerc să recuperez după ce-am lipsit o săptămână de la serviciu.

Faith pufni.

— Mă eviţi şi ştim amândouă de ce. Bucură-te că te sun eu şi nu Julie.

— Apropo, de ce nu mă sună ea? Nu-i stă în fire să rateze oportunitatea de a-şi băga nasul.

— E prea ocupată cu uneltirile.

— Nici măcar nu vreau să ştiu, spuse Serena. Şi chiar nu voia.

Era pur şi simplu prea obosită şi avea prea multe pe cap ca să-i pese dacă Julie avea să se dea sau nu la Nathan. Îi mărturisi asta şi prietenei ei.

— Cred că renunţă la Nathan. Sau cel puţin după ce-şi pune în aplicare planul de a-i arăta ce pierde.

Serena îşi dădu ochii peste cap amuzată, în ciuda poverii pe care o simţea.

— Apropo, intenţionează să-l abordeze pe Damon.

— Poftim?

— Nu personal şi nu până nu ţi se termină luna, adăugă Faith repede. Vrea să-i aranjeze o fantezie.

— Pentru numele lui Dumnezeu, bombăni Serena. Nu-i peşte!

— Asta declară femeia care s-a dus la el cerându-i acelaşi serviciu?

— Nu-mi eşti prea dragă în momentul ăsta, Faith.

— Dacă te simţi mai bine, atât eu, cât şi Gray am încercat s-o convingem să renunţe la idee. Din motive diferite, evident. Eu n-am nicio problemă cu clubul lui Damon, însă motivaţia lui Julie nu-mi place. Gray urăşte „Casa” şi cred că se teme că Julie o să mă târască acolo după ea, încheie ea râzând.

Serena nu voia să se gândească niciun pic la faptul că timpul petrecut cu Damon era pe sfârşite. Poate avea să se propună voluntar şi pentru fantezia lui Julie.

Ideea o făcu să se simtă vinovată… Nimic din ce-i spusese sau făcuse Damon nu-i dăduse de înţeles că privea sexul ca pe un lucru atât de nesemnificativ încât să sară din patul ei în cel al prietenei ei. Şi că veni vorba de prieteni…

— Faith, în legătură cu Micah.

— Ce-i cu Micah?

— Tu şi cu el… ei bine, tu, el şi Gray aveţi cumva un aranjament? Doamne, cum s-o formuleze?

— De ce întrebi? întrebă Faith încet.

„La naiba”.

— M-a văzut goală. Ţin să menţionez că Damon n-a vrut să se întâmple aşa. A fost vina mea. Dar după aia a

participat într-un fel la pedepsirea mea şi, ei bine, mi-am amintit că tu şi el… adică tu, el şi Gray… Ei bine, m-am simţit prost.

— Serena, nu e nimic între mine şi Micah, în afară de prietenie. Îl iubesc foarte mult şi, da, ne-am culcat împreună. O dată. Nu avem niciun aranjament. Gray ar face atac de cord dacă ar sugera cineva chestia asta. Dar ştii c-o să trebuiască să-mi spui totul despre pedeapsa asta la care a participat Micah, pentru că pare teribil de sexy.

Serena gemu.

— Uite ce-i, putem vorbi despre asta altă dată? Te-ai asigurat că sunt teafără şi chiar am mult de recuperat. În plus, nu vreau să întârzii în seara asta şi să-l supăr pe Damon ca noaptea trecută.

— Dar eşti bine? Ieri nu mi s-a părut că lucrurile ar fi în regulă. Îmi fac griji pentru tine, Serena. Mi-am făcut griji pentru tine de la bun început. Şi-mi fac griji pentru Damon. Nu vreau să suferiţi.

— Nici eu nu vreau să suferim, murmură Serena. Dar mă tem că s-ar putea să fie prea târziu.

— Of, Serena! Vrei să ne întâlnim la prânz?

— Apreciez că încerci să mă ajuţi, Faith. Sincer. Însă trebuie să mă descurc singură.

— Înţeleg, dar mai am să-ţi spun un lucru. Dacă nu-i poţi da lui Damon ce-şi doreşte, ce are nevoie, atunci lasă-l să plece.

Serena se holbă la telefon multă vreme după ce Faith închise. „Lasă-l să plece”. Părea atât de uşor. Şi aşa ar fi trebuit să fie. Cine naiba se ataşa după numai o săptămână?

Bine, fusese mai mult de o săptămână. Însă nu cu mult, şi era oricum prea devreme ca să aibă sentimente atât de profunde pentru o altă persoană.

Dar nu asta era important. Voiau lucruri diferite, iar deosebirile nu se refereau la aspecte nesemnificative precum mâncărurile sau mărcile de pastă de dinţi preferate. Damon voia în regim permanent o femeie cum se prefăcuse Serena a fi în ultima săptămână.

— Serena?

Ridică privirea şi o văzu pe Carrie în uşa biroului. Se încruntă. Asistenta ei plânsese.

— Ce s-a întâmplat? întrebă ea tăios.

— A sunat doamna Tasco.

— S-a întâmplat ceva cu croaziera?

Ochii lui Carrie se umplură din nou de lacrimi.

— Nu, de fapt, a fost perfect. Doamna Tasco a spus că n-a mai văzut-o niciodată pe Michelle atât de fericită. Trebuiau să se întoarcă în port azi. Michelle a murit azi-noapte în somn. Serena înlemni. Pieptul o duru tot mai tare, pe măsură ce presiunea crescu. Voiau doar să-ţi mulţumească, continuă Carrie cu vocea sugrumată. Au spus că ultimele ore de viaţă ale lui Michelle au fost pline de bucurie. Petrecerea de prinţesă pe care ai aranjat-o a fost cel mai frumos moment din viaţa ei.

— Află când e înmormântarea, spuse Serena. Trimite-le flori.

Carrie o privi surprinsă.

— Asta-i tot? Asta-i tot ce-ai de spus?

— Fă-o şi gata, Carrie. Şi dacă asta-i tot, sunt foarte ocupată acum.

Asistenta se răsuci şi ieşi cu paşi mari din birou, trântind uşa în urma ei. Preţ de-o clipă lungă, Serena se holbă la uşa închisă. Apoi îşi puse capul pe birou, îngropându-şi faţa în braţe.

Umerii îi tremurară incontrolabil în timp ce lacrimile i se rostogoliră pe obraji. Se amăgea singură. Ce le oferea clienţilor ei nu era real. Nu era nici măcar un substitut pentru realitate. Erau doar jocuri şi amăgire.

Putea să-i ofere unei fetiţe iluzia că e o prinţesă, dar nu-i putea oferi ceea ce conta cel mai mult. O viaţă lungă, sănătoasă, alături de părinţii ei care o iubeau.

Damon se înşela. Visătorii mureau, de fapt. Mureau în fiecare zi.

În seara aceea, când Serena intră pe uşă, Damon stătea în fotoliul lui. Îşi lăsă la o parte laptopul şi-şi ridică privirea, pregătit s-o cheme la el. Salutul îi muri pe buze

când îi văzu faţa palidă, trasă.

Ea îşi lăsă servieta lângă uşă şi se descălţă aproape mecanic. Apoi se îndreptă încet spre el, cu ochii plini de durere. Arăta de parcă plânsese, dar acum avea ochii complet uscaţi.

Cu un geamăt, se aruncă în braţele lui. El o strânse la piept, încercând să-i aline hohotele sfâşietoare.

O duse spre canapea pe jumătate târâş şi o luă în braţe.

J Serena, ce s-a întâmplat? Eşti rănită? Ce-ai păţit?

Îşi îngropă faţa în gâtul lui şi-l strânse din toate puterile, scuturându-se de plâns. În cele din urmă, istovită, se potoli.

— Serena?

Ea se încordă, lipindu-şi trupul mic şi fragil de al lui. Damon îşi simţi gâtul înţepenindu-i de groază, pentru că ştia ce avea să-i spună.

— Plec, Damon, spuse ea răguşit. Am rupt contractul, înţelegerea noastră a căzut. Eşti liber.

El înlemni. Durerea pricinuită de afirmaţia ei îl străpunse cu o ferocitate de neconceput. Ştia că urma să se întâmple şi totuşi fiecare cuvânt îi crestă inima.

— De ce? întrebă el.

Serena se retrase cu mişcări aproape violente, încercând să se elibereze din îmbrăţişarea lui. Dar el n-o lăsa să se ridice. Nu, avea să-l înfrunte şi să-i spună motivul, ce naiba! Nu avea de gând să-i uşureze situaţia.

Îi prinse încheieturile în mâinile lui şi le duse la piept.

— De ce, Serena? îmi datorezi măcar atât.

— Nu-ţi datorez nicio explicaţie, spuse ea rece. Oricare din părţi poate rezilia contractul după bunul plac.

— Nu-mi pasă de nenorocitul ăla de contract. Nu-i vorba de-o blestemată de hârtie, Serena. E vorba de tine şi de mine şi de ce-a fost între noi, aşa că merit să ştiu de ce renunţi la tot.

— Nu mai pot trăi în minciună, şopti ea. Doare. Tot ce fac e o minciună. Nu e real. Nu poate fi real. Nu le pot da

oamenilor ceea ce-şi doresc sau le trebuie cu adevărat, iar tu nu eşti diferit. Nu-ţi pot da ceea ce-ţi trebuie, Damon, aşa că-ţi dau drumul.

Consternat, o urmări bolborosindu-şi explicaţia confuză şi în cele din urmă o lăsă să se desprindă.

Serena se răsuci să plece, dar, înainte să iasă din cameră, el îi rosti numele. Ezită, dar nu se întoarse.

— Te iubesc, Serena. De data asta se opri. Damon îi văzu umerii tremurându-i, degetele strângându-i-se pumni. Rămâi, spuse el încet.

Tânăra femeie se întoarse încet, devastată.

— Nu, şopti ea.

Iată-l. Singurul cuvânt pe care nu-l rostise niciodată. Singurul cuvânt care avea s-o elibereze. Durerea care-l copleşi era uimitor de puternică, aproape insuportabilă. Serena îşi duse mâna la gură şi scoase un geamăt de animal rănit, după care fugi.

Capitolul 33

Serena ştia că se pedepsea prea tare, ştia că-şi evita prietenele şi ştia fără îndoială că n-avea nicio şansă să-l uite pe Damon.

Era o laşă, o ticăloasă şi avea inima frântă.

Nu se dusese la înmormântarea lui Michelle. Carrie fusese lividă şi-i spusese că n-are inimă. Serena nu negase. Dacă ar fi avut inimă, nu l-ar fi dus pe Damon de nas, făcându-i promisiuni pe care nu le putea ţine. Bine, nu-i făcuse făţiş nicio promisiune, dar acceptase fantezia. Se pierduse într-o lume ireală. Era un lucru pe care şi-l dorise, şi încă poate mult.

Nu, n-ar fi suportat să se ducă la înmormântare, şi totuşi, pe măsură ce umbrele serii se alungeau, se trezi îndreptându-se încet spre piatra funerară a lui Michelle.

Peste moviliţa scundă pământul proaspăt era acoperit cu o mulţime de flori. Privi placa pe care era gravat numele lui Michelle.

Ochii i se umplură de lacrimi când văzu că sub

numele ei părinţii acesteia adăugaseră o inscripţie: „Veşnic prinţesa noastră”.

Serena îngenunche uşor şi puse o diademă la capul mormântului.

— Dacă există dreptate în lumea asta, acum domneşti în rai, într-o rochie de prinţesă roz, cu o diademă cu diamante şi un sceptru purpuriu, şopti ea. Îmi pare atât de rău că n-am putut să fac ceea ce conta cel mai mult pentru tine.

— Dar aţi făcut.

Serena se întoarse vinovată şi o văzu pe doamna Tasco lângă ea, cu obrajii plini de lacrimi.

— Îmi pare rău, murmură ridicându-se. N-am vrut să deranjez. Când dădu să se îndepărteze, doamna Tasco o atinse pe braţ.

— Vă rog, mai rămâneţi puţin.

Serena ezită, sfâşiată între nevoia de a pleca înainte să dea frâu liber lacrimilor care-i fierbeau în ochi şi durerea pe care-o vedea în ochii mamei.

— Am auzit ce-aţi spus şi vă înşelaţi. Nimeni nu mai putea face nimic pentru sănătatea lui Michelle. Dumnezeu ştie c-am încercat. Am mers la o mulţime de doctori, am încercat tratament după tratament, dar ştiam… ştiam că nu mai are mult de trăit. Dumneavoastră i-aţi dat unei fetiţe care a cunoscut atâta durere şi tristeţe un motiv să zâmbească, să râdă, să fie fericită, chiar dacă ştia că e pe moarte. Pentru asta, domnişoară James, vă voi fi mereu recunoscătoare, izbucni în hohote de plâns şi acoperi gura cu degete tremurătoare. Nu vă voi putea răsplăti niciodată pentru faptul c-am văzut chipul fiicei mele luminându-se ca soarele când a dansat la ceremonia ei de încoronare, la bordul vasului de croazieră. Sau pentru expresia de pe faţa tatălui ei când a învârtit-o pe ringul de dans.

O cuprinse pe Serena în braţe şi o strânse cu ultimele puteri.

— Îmi pare rău pentru pierderea dumneavoastră, şopti Serena, ştiind că nu era de ajuns, că n-avea să fie niciodată de ajuns.

— Vă mulţumim din suflet. Nu vom uita niciodată ceaţi făcut pentru fiica noastră.

Serena încercă să zâmbească, dar nu reuşi. Doamna Tasco îi strânse mâna, după care se depărtă încet de ea şi de mormânt.

O briză uşoară îi uscă lacrimile de pe chip, care fură înlocuite cu altele când se uită din nou la diadema din faţa pietrei funerare.

Conştientizarea realităţii şi moartea viselor. Viaţa. Putea să bolborosească toate aburelile acelea despre roata care se-ntoarce, însă n-ar fi făcut-o să se simtă mai bine în legătură cu o micuţă prinţesă care ceruse atât de puţin şi dăruise atât de mult.

Extenuată şi mâhnită, se îndreptă spre maşină. Era zăpuşeală, căldura apăsătoare fiind atenuată din când în când numai de briza slabă. Cu braţele încrucişate peste piept străbătu cărarea îngrijită a cimitirului, ţinându-şi capul plecat. Degetele îi mângâiau brăţara pe care i-o dăduse Damon, ascunsă sub mânecă. N-o dăduse jos, nici brăţara de la gleznă. Nu fusese în stare.

Când ajunse în parcare, scotoci prin buzunar după chei; ridicând privirea, le văzu pe Julie şi Faith stând lângă maşină.

Nu aşteptară ca ea să reacţioneze, să le salute sau să plece. Se apropiară de ea, de-o parte şi de-alta, punându-şi câte un braţ pe după talia şi umerii ei.

— Gray a spus că el şi Connor îţi duc maşina acasă, spuse Faith îndrumând-o spre spre automobilul ei.

— Vii cu noi chiar dacă trebuie să-ţi tragem şuturi în fund.

Neîntâmpinând nicio opoziţie, Julie o privi cam îngrijorată.

— Pari extenuată, Serena. Când ai dormit ultima oară?

— N-am dormit. Serena închise ochii pentru a-şi alunga lacrimile. Nu de când l-am părăsit pe Damon.

Faith oftă şi-o împinse uşor pe scaunul din faţă.

— Unde mă duceţi? întrebă Serena încet când Faith

se aşează pe scaunul şoferului.

Julie se ridică de pe bancheta din spate.

— Păi, aş zice că vrem să-ţi dăm nişte şuturi zdravene în fund.

Serena râse, dar hohotul sunase aspru şi urât. Îşi lăsă capul pe scaun în timp ce lacrimile calde îi lăsară dâre sărate pe obraji.

Drumul se derulă în tăcere, şi Serena îşi ţinu ochii închişi, nedorind să vadă mila sau îngrijorarea din privirile prietenelor ei. Încă nu avea nici cea mai vagă idee despre destinaţie, dar n-o deranja deloc dacă implica mâncare şi somn.

Adormi. Când se trezi, Faith şi Julie o trăgeau de pe scaunul din faţă. Poticnindu-se, simţi miros de sare şi briza oceanică îi trezi blând simţurile.

— Unde suntem? întrebă ea, încercând să vadă mai limpede.

— La o casă de pe plajă, o informă Julie.

Serena se încruntă când urcară treptele spre clădirea impozantă. Pe verandă licărea o singură lumină, primitoare şi ademenitoare.

— A cui casă?

— Mai contează? întrebă Faith exasperată.

— Presupun că nu, bombăni Serena. Atâta timp cât are mâncare şi-o pernă.

— Mă gândeam eu că ar fi timpul să vorbeşti despre mâncare sau somn. Arăţi de parcă n-ai mai avut parte de aşa ceva în ultima săptămână, remarcă Julie.

Serena oftă. Pierduse şirul zilelor. Nu conta.

Faith descuie uşa şi intrară în casă. Julie ieşi să recupereze bagajele în timp ce Faith o aşează pe Serena pe canapea, poruncindu-i să nu se mişte.

— Da, mami, bombăni Serena.

O bătură la cap, o îndemnară, pişcară şi înghiontiră până mâncă tot ce-i puseseră pe farfurie. Se temea că la final aveau s-o interogheze, dar, spre surprinderea ei, o duseră la culcare.

— Trebuie să dormi, Serena, o îmboldi Faith. O să fim

aici când te trezeşti. Gata! Nu mai ai voie să te bagi singur ă-n groapă.

Serena încuviinţă, ca Faith să ştie c-o auzise, însă era pe jumătate adormită.

Julie îşi duse degetul la buze, apoi arătă din cap spre uşă. Cele două ieşiră tiptil din cameră şi se întoarseră în salon.

— Trebuie să-l sun pe Damon, spuse Faith. Şi-a făcut nişte griji teribile pentru ea.

— Şi pe Gray. N-a fost prea încântat că vii aici fără el, completă Julie.

Faith se înfioră.

— Nici eu n-am prea vrut, însă măcar nu-i aceeaşi casă. Damon a vândut-o pe cea în care a fost împuşcat Gray.

— Crezi că procedăm cum trebuie? Nu mă pot hotărî, deşi e clar că nu puteam pur şi simplu să stăm şi să ne uităm cum se autodistruge. La naiba, Faith, ce facem când se trezeşte? N-am răspunsurile potrivite.

— Sincer? Nu cred că Serena se va face bine până ce ea şi Damon nu vor fi din nou împreună.

— Ţi-am spus cumva că nu-mi plac prietenele băgăreţe? mârâi Julie. Urăsc şi mai mult să intru în această categorie. A fost decizia ei, Faith. N-o putem obliga să se întoarcă la Damon.

— Eu i-am spus să renunţe la el, zise Faith cu durere. N-ar fi trebuit să mă bag.

— O, mai taci. Serena nu l-a părăsit pe Damon pentru că i-ai spus tu s-o facă, iar dacă aşa a fost, e mai proastă decât credeam.

Faith o privi urât.

— Ştii, Julie, e uimitor că eu şi Serena încă nu te-am linşat. În locul tău, n-aş dormi prea adânc la noapte.

— Sună-ţi bărbatul şi apoi sună-l pe Damon. Nu cred c-am mai văzut un bărbat atât de îngrijorat pentru o femeie. M-am înmuiat toată.

— Să sperăm doar că va funcţiona, murmură Faith tastând numărul la telefon.

Capitolul 34

Lumina soarelui o străpunse pe Serena direct în ochi, imediat ce ridică o pleoapă. Gemând, se întoarse pe cealaltă parte. Privi spre ceas şi văzu că era miezul zilei.

Toţi muşchii din corp o dureau când încercă să se mişte, aşa că rămase pur şi simplu acolo, ascultând sunetele îndepărtate ale golfului. Ţipătul unui pescăruş se auzi chiar lângă fereastră, apoi altul.

Pace. O iluzie absolută care-i râdea în faţă la fiecare pas.

Faith şi Julie aşteptau în camera cealaltă, însă nu era încă pregătită să iasă. Pe jumătate adormită, se ascunse mai adânc sub cearşafuri. O tenta să se retragă şi să doarmă până uita, până dispăreau durerea şi tristeţea. Însă dovedise deja că era cea mai laşă persoană din lume.

Oftând, îşi trecu picioarele peste marginea patului şi se ridică. Îşi dădu seama că era încă îmbrăcată în hainele din ajun chiar în clipa în care văzu şi blugii şi tricoul de pe masa de toaletă.

Se părea că trebuia să adauge intrarea prin efracţie la lista de infracţiuni de care se făceau vinovate Julie şi Faith. Era evident că-i răscoliseră apartamentul înainte s-o răpească şi s-o care pe plajă.

Un zâmbet i se contură pe buze. Erau cele mai bune prietene din lume. Ar fi târât-o din nou după ele, ar fi ascultat-o plângându-se şi scâncind, dar după aceea i-ar fi spus să tacă dracului din gură şi să dea necazurile la o parte.

Îşi luă hainele şi se îndreptă spre baie. După un duş rapid, aproape că se simţea din nou o fiinţă umană. Se îmbrăcă repede, apoi reveni în cameră pentru a-şi lua vindiacul.

Dând peste bijuteria de pe braţ, îşi trecu degetul peste conturul ei prin mâneca jachetei. Închise ochii, hotărâtă să nu cedeze în faţa durerii din mintea ei. Se calmă şi o luă spre hol, pregătită să-şi înfrunte răpitoarele.

Sufrageria era tăcută şi goală, dar în când privi prin uşile de sticlă care duceau spre terasa de lemn le văzu pe Faith şi Julie tolănite pe şezlonguri, cu băuturi în mână.

Îşi îndreptă umerii, inspiră scurt şi porni spre uşă. Imediat ce-o deschise, Julie şi Faith se ridicară amândouă şi o priviră.

— Păi, arăţi mai bine, spuse Julie direct. Nu c-ai arăta grozav, dar categoric mai bine decât o balegă călcată-n picioare.

Serena zâmbi confuză.

— Mersi, Julie.

Faith veni spre ea şi, luând-o de braţ, o împinse în direcţia unui şezlong.

— Aşază-te, insistă ea. Apoi îi ceru lui Julie: Adu-i nişte suc şi ceva de mâncat. După care o tragem de limbă.

Serena râse şi se minună de cât de ciudat sunase.

— O să mă doară?

— Doar dacă nu ne spui nimic, zise Julie intrând în casă.

Serena ocupă şezlongul pe care-l eliberase Julie şi se lăsă pe spate, cu faţa la soare. Căldura i se răspândi pe piele, dar, ciudat, se simţea tot rece pe dinăuntru.

— Ce s-a întâmplat, Serena? întrebă Faith încet.

— Am încetat să mai vând curcubeie şi dorinţe.

— Ce naiba vrea să-nsemne asta?

— Înseamnă c-am încheiat-o cu fanteziile, Faith.

— Dar cum rămâne cu afacerea ta? Clienţii tăi? Serena, ai făcut atâţia oameni fericiţi.

Serena închise ochii. Cu excepţia ei. Aici eşuase lamentabil şi rănise un bărbat de excepţie.

— Bun, deci ce-am pierdut? întrebă Julie când reveni, îi puse Serenei o farfurie în poală, forţând-o să deschidă din nou ochii, apoi îi întinse un pahar de suc.

— Se pare că Serena a terminat-o cu Fantasy incorporated, spuse Faith tristă.

— Ce zici?

— Îmi vând afacerea, anunţă Serena calm.

— Dar de ce? întrebă Julie. E ideea ta, copilul tău.

— Nu mai e. O poate prelua şi continua altcineva. Pur şi simplu nu mă mai regăsesc în ea. M-am săturat de… fantezie. Nu e real. Nimic n-a fost.

— Bun, vorbim despre clienţii tăi sau despre tine şi Damon? vru Faith să ştie.

Mâinile Serenei tremurară pe paharul de suc, fiind aproape de a-l vărsa. Se aplecă înainte şi-l puse pe suportul şezlongului.

— Damon merită pe cineva care nu practică jocuri, şopti ea. Cineva care nu caută doar fantezii şi fiori ieftini.

Faith oftă.

— Serena, ai încercat doar o săptămână. După care ai fugit de parcă te fugăreau dulăii din iad.

Serena îşi acoperi faţa cu mâinile.

— ÎI iubesc, Faith.

— Hooo, stai, strigă Julie. Te-am urmărit până aici. Îl iubeşti pe tip – după o săptămână, apropo –, dar în loc să rămâi să vezi dacă lucrurile ar putea funcţiona, îl părăseşti? Mda, are logică.

— Nu înţelegi, bombăni Serena.

— Atunci fă-ne să înţelegem, te rog, Serena, o rugă Faith strângându-i mâna cu afecţiune. Pentru că în mod evident eşti nefericită. Ne-ai evitat. Nu mănânci, nu dormi. Iar Julie are dreptate. Arăţi ca dracu'. Trebuie să încetezi.

— Cum încetezi să mai iubeşti pe cineva? Nici măcar nu ştiu dacă-l iubesc pe el sau fantezia pe care mi-a oferit-o. Înţelegeţi problema mea acum? Şi cum să cred că mă iubeşte când nu i-am arătat niciodată cum sunt în realitate, cum e Serena în realitate? Iubeşte o fantezie. Iubeşte idealul pe care i l-am vândut.

Faith expiră lung. Nici măcar Julie nu mai avea nimic de spus. În cele din urmă se apropie de Serena şi-o privi drept în ochi.

— Eşti sigură că nu i-ai arătat-o pe Serena cea reală? întrebă Faith blând. Oare ceea ce-şi doreşte el ţi se pare chiar atât de respingător?

— A fost un joc, spuse Serena. Un rol pe care l-am jucat, un rol pe care l-a jucat şi el.

Faith ridică mâna.

— Indiferent ce crezi despre acţiunile tale, te asigur că Damon n-a jucat niciun rol. Ce-ai văzut, ce-ai primit era chiar Damon. El nu se joacă. Da, a acceptat contractul cu tine, dar asta pentru că voiai ceva ce-ţi putea oferi. N-a trebuit să se prefacă, Serena. Acela-i Damon cel real.

— Uite ce-i, vă apreciez eforturile. Sincer. Dar nu vreau să vorbesc despre asta. Nu vreau să mai despic firul în patru, pentru că asta am făcut toată săptămâna trecută. Vreau doar să uit.

Chiar în clipa în care o spuse, un fior rece îi traversă şira spinării, făcând-o să-şi strângă jacheta în jurul trupului. Poate c-o lua o răceală. Doar nu se îngrijise nici cât negru sub unghie de ea.

„Damon ţi-ar fi purtat de grijă. Nu te-ar fi lăsat să ajungi în starea asta”.

Închise ochii şi clătină din cap. Nu era responsabilitatea lui Damon să se îngrijească de ea, ci a ei.

— Poţi să uiţi? întrebă Faith. Pe bune? Sau o să dai cu piciorul celui mai bun lucru care ţi s-a întâmplat doar pentru că ţi-e teamă?

Serena o privi speriată.

— Teamă?

— Da, teamă. Teamă că dacă-ţi pui încrederea, siguranţa, pe tine însăţi în mâinile lui Damon, el te va dezamăgi, că o s-o dea în bară?

— Serena, dacă aşa stau lucrurile, atunci n-o să ai niciodată o relaţie cu un bărbat, oftă Julie. Crede-mă, o ştiu prea bine. Teama asta nu dispare niciodată. Suntem femei. Avem o teamă înnăscută de trădare, cred eu. Sau, cel puţin, aşa simt.

— Nu-i asta, murmură Serena. Damon nu m-ar răni. Ştiu asta. Mă tem că nu pot fi persoana de care are el nevoie. Mi-e teamă că eu l-aş răni pe el.

Faith oftă.

— N-ar trebui să-l laşi pe Damon să hotărască dacă vrea sau nu să-şi asume riscul ăsta?

Serena nu putea da niciun răspuns. Întrebarea o

încurca deoarece se apropia prea tare de adevăr. Nu-l lăsase pe Damon să hotărască.

Îşi îngropă faţa în mâini. Era atât de obosită! Voia să doarmă un an întreg.

Faith o strânse uşor de genunchi şi se ridică de pe şezlong. Aruncând o privire la ceas, îi făcu semn lui Julie.

— Trebuie să dăm o fugă până la magazin să cumpărăm nişte chestii, spuse Julie. Ce-ar fi să stai aici, la soare? N-o să lipsim mult.

Serena încuviinţă.

— Mersi, fetelor. Sincer.

Faith se aplecă şi-o îmbrăţişă.

— Vrem doar să te faci bine.

— Ar fi grozav dacă aţi avea un buton de derulat înapoi, spuse Serena cu un zâmbet strâmb.

Faith o privi serioasă.

— Dacă ai putea, chiar ai şterge experienţa pe care ai avut-o cu Damon?

Serena se uită la apă, privind valurile care se rostogoleau spre ţărm şi apoi se retrăgeau.

— Nu, rosti ea sincer. N-aş schimba săptămâna aia pentru nimic în lume.

Capitolul 35

Damon parcă lângă casa lui de pe plajă şi opri motorul. Pe când ieşea din maşină, le văzu pe Julie şi Faith coborând treptele casei. Păreau mâhnite şi îngrijorate.

Faith veni imediat la el şi-l îmbrăţişă.

— Nu se simte bine, Damon. Are nevoie de tine.

Oare? Căci el chiar avea nevoie de ea. O voia. Dar nu ştia ce voia Serena.

— Unde-i? întrebă el încet.

— Am lăsat-o pe terasă, îl informă Julie scurt. Este debusolată. Vrea să-şi vândă afacerea. E ca şi cum s-ar fi dat bătută.

Damon închise ochii. Chiar îi făcuse asta? O făcuse atât de nefericită?

— Du-te la ea, murmură Faith. Convinge-o, Damon. E atât de speriată!

Îi venea să râdă nervos. Lui îi era mai mult decât teamă. Era de-a dreptul îngrozit. Îngrozit că avea să dea greş şi că avea să plece fără ea.

— Plecăm acum, spuse Julie. Sună-ne dacă ai nevoie de noi, bine?

— Mulţumesc. Sunteţi nişte prietene bune. Serena este norocoasă să vă aibă. Dacă lucrurile vor merge cum vreau eu, o să vină cu mine.

Le privi urcându-se în maşina lui Faith şi îndepărtându-se, după care se întoarse spre casă. Faith îi spusese la telefon că Serena era extenuată, că nu mâncase nimic şi că arăta ca naiba. Îi venea să dea buzna, s-o pună pe genunchii lui şi să-i dea câteva la fund pentru că nu-şi purtase de grijă, dar n-avea să câştige nimic aşa.

Trebuia în schimb să calce pe vârfuri până găsea o modalitate de-a o convinge pe Serena că locul ei era alături de el şi că locul lor era împreună.

Mijind ochii la soare, urcă scările şi, odată ajuns înăuntru, se îndreptă spre terasa din spate. Când ajunse la uşile de sticlă, constată surprins că Serena nu se zărea nicăieri.

Ieşi să privească în lungul plajei. Pulsul i se înteţi când o văzu, în depărtare, cu spatele la el, uitându-se la apă.

Traversă terasa şi poteca de lemn, trecu peste dună şi în cele din urmă ajunse pe plajă. Când se apropie de ea, încetini pasul.

Părea extrem de fragilă. Îşi ţinea braţele în jurul corpului şi era înfofolită de parcă vântul care sufla o răcea până la oase. Când se întoarse puţin îi putu contempla profilul, faţa delicată şi buzele triste.

Faith avea dreptate. Părea obosită. Părea epuizată, dar era tot frumoasă.

„Serena mea”.

Nu ştia dacă să rămână unde era, să se apropie sau să aştepte până se întorcea şi-l vedea stând acolo. Urma să

ducă o bătălie pe care nu era pregătit s-o piardă.

În acea clipă ea se răsuci, şi ochii aceia frumoşi, expresivi, se măriră din cauza şocului.

Serena se holbă uluită la Damon, care se afla la doar câţiva metri de ea. Era îmbrăcat sport, cu pantaloni scurţi, tricou polo şi sandale maro. Ochelarii îi stăteau pe creştetul capului, ciufulindu-i uşor părul. Era incredibil de arătos şi stătea pur şi simplu acolo, privind-o cu ochii strălucind a îngrijorare. Venise.

O bucurie pură şi neînfrânată îi inundă trupul, până se temu c-avea să se prăbuşească pe genunchi. Se clătină şi întinse mâna prinzând doar aerul în încercarea de a se cumpăni.

Înaintă s-o prindă, ea reuşi să se echilibreze şi clipi des, şocată să-l vadă atât de aproape după atât de multe zile.

— Ce cauţi aici? întrebă ea slab.

— Am venit după tine.

Un fior îi străbătu încet trupul.

Damon se încruntă, în ochi citindu-i-se îngrijorarea.

— Ţi-e frig?

— Mi-e frig de când am plecat de la tine, şopti ea. Îi venea să plângă. Dar mai mult de-atât, voia să-i fie din nou cald.

El îşi întinse braţele şi ea i se cuibări la piept, neputând să nege alinarea pe care i-o aducea îmbrăţişarea lui. Închise ochii când căldura lui o pătrunse.

Încet, gheaţa începu să se topească. Se declanşă o pulsaţie joasă şi senzaţia dulce de uşurare îi şopti delicat prin vene.

Damon se lăsă pe nisip, aşezând-o între picioarele lui. O ţinu strâns, absorbindu-i tremurul, până când frigul cedă şi ea reuşi să simtă din nou soarele.

— Ce s-a întâmplat, Serena mea? o întrebă cu gura în părul ei. De ce-ai plecat?

— A murit, Damon, spuse ea încercând să-şi alunge lacrimile. Michelle, fetiţa despre care ţi-am spus. A murit în timpul croazierei pe care am aranjat-o pentru ea.

Damon îi mângâie părul, alinând-o cu atingerea lui. Era calm şi metodic, nu se grăbea deloc. Nu se îndoia. Doar accepta. Oare putea accepta cât pentru amândoi?

— Îmi pare foarte rău. Îmi pare atât de rău, Serena. De ce nu mi-ai spus nimic? De ce nu m-ai lăsat să te ajut? De ce-ai plecat?

Preţ de-o clipă lungă, ea rămase pur şi simplu acolo, incapabilă să răspundă. Ştia că nu gândea logic. Poate că ştiuse tot timpul că alerga după o fantezie. Damon aşteptă. O ţinu pur şi simplu în braţe în timp ce ea îşi făcea curaj să continue:

— M-am gândit că dacă puteam să-i împlinesc visul, ar fi fost de ajuns s-o salvez. Că dacă aş fi putut să creez nişte magie pentru ea, aş fi salvat-o.

— O, draga mea, spuse Damon, cu vocea sugrumată de emoţie.

— Când a murit, mi-am dat seama că nimic din ce făcusem eu n-a contat. Nimic. A avut câteva minute în care a fost prinţesă, iar părinţii ei vor avea o viaţă întreagă fără fiica lor. Clienţii mei tot trebuie se întoarcă la vieţile lor normale. Se bucură de o pauză scurtă şi doar atât. Îmi dau seama de cruzimea situaţiei. Să-i dai cuiva să guste din paradis doar ca să i-l smulgi după aceea? Nu-mi imaginez ceva mai rău de-atât. N-am ştiut niciodată, n-aş fi ştiut niciodată cum este dacă n-aş fi încercat să-mi împlinesc propria fantezie. Atunci am înţeles că sunt lucruri mai rele decât să nu-ţi trăieşti niciodată visul sau să nu te bucuri niciodată de-o fantezie. E mult mai rău să guşti din ele şi să ştii că nu-i real, că nu va fi niciodată real, după care să revii la viaţa ta obişnuită ştiind cum e să ai parte de perfecţiune şi că n-o vei mai avea niciodată. Unele lucruri… E mai bine ca unele lucruri să rămână pe tărâmul fanteziei, încheie ea.

— Cred că înţeleg, spuse el rar.

Serena se trase puţin ca să-l poată privi în ochi.

— Da? Atunci ştii de ce nu pot… de ce nu putem…

El clătină din cap.

— Am spus că înţeleg, nu că sunt de acord. Ridică o

mână şi-şi trecu degetele peste tâmpla ei, după care o atinse delicat pe buze. Am multe lucruri pe care vreau să ţi le spun şi vreau să asculţi fiecare cuvânt. Ea încuviinţă încet, iar Damon urmă: Bine. Deci, înţeleg că ţi-e teamă. Înţeleg că volatilitatea atracţiei noastre, a relaţiei noastre, te-a înspăimântat. M-a speriat la culme şi pe mine.

Ea făcu ochii mari.

— De ce te surprinde, Serena mea? Mi-ai bulversat viaţa.

Se aplecă şi o sărută uşor pe buze, înainte să se retragă din nou.

— La un moment dat, ai hotărât că Serena care mi s-a dăruit în totalitate n-avea cum să fie reală. Nu numai că nu era reală, dar că nu putea fi niciodată persoana de care aveam eu nevoie. Aşa că ai hotărât că vei face ce era mai bine pentru mine şi mă vei părăsi. Nu contează că nu m-ai consultat nici măcar o dată în privinţa asta. Cam aiurea, nu crezi?

— Nu-i chiar atât de simplu, zise ea, amintindu-şi că le spusese exact acelaşi lucru lui Julie şi lui Faith, nu cu mult timp în urmă. Îşi mută privirea de la el, nemaisuportând intensitatea incandescentă din ochii lui.

— Serena, uită-te la mine, îi ceru el blând.

N-o înghionti, n-o trase de bărbie, aşa cum făcuse de multe ori înainte. Dar ea se întoarse oricum, neputând să-i reziste.

— Este pe cât de simplu sau de complicat o facem noi. Eu? Sunt un tip simplu. Te iubesc şi sper al naibii de mult că mă iubeşti şi tu sau că poate vei ajunge să mă iubeşti, cu puţin timp şi ceva convingere din partea mea. Tu, pe de altă parte, continuă el, eşti cât se poate de complicată. Te frământi şi învârţi şi suceşti fiecare lucru până nu mai ştii care ce-i. Încerci să te convingi că nu poţi fi persoana pe care o vreau sau de care am nevoie, dar nu m-ai întrebat niciodată care îmi sunt dorinţele sau necesităţile. Dacă ai fi făcut-o ţi-aş fi spus un singur lucru: te vreau pe tine.

Ea deschise gura, dar nu reuşi să îngaime niciun

cuvânt. Damon îşi trecu degetul mare peste buza ei, parcă îndepărtând obstacolul.

— Nu vrei să-mi spui nimic? Cum ar fi că-ţi pare rău că m-ai lăsat baltă, sau pentru că m-ai sperat de moarte, sau pentru c-a trebuit să le pun pe prietenele tale să te răpească? Inspiră adânc, de parcă aş fi încercat să-şi adune curajul, şi adăugă: Sau că mă iubeşti măcar puţin?

Serena se holbă la el încercând să fie curajoasă, să formeze cuvintele dincolo de nodul din gâtlej.

— Ba te iubesc, şopti ea într-un final.

I se tăie respiraţia când văzu bucuria absolută şi uşurarea care-i inundară ochii. Mâinile lui Damon îi tremurară atât de tare pe faţa ei, încât trebui să le retragă.

Tânăra femeie îi cuprinse faţa între palme, având nevoie de atingerea lui şi ca el să înţeleagă că iubirea nu era de-ajuns.

— Cred că te iubesc, se corectă ea. Vreau să te iubesc. Doar că vreau să mă asigur pe cine iubesc şi pe cine iubeşti tu.

— O să am nevoie de un traducător pentru asta, Serena mea, pentru că m-ai pierdut la „Cred că te iubesc”.

— Mi-ai spus foarte sincer ce vrei de la o relaţie, Damon. Eu ţi-am spus sincer ce voiam de la fantezia mea. Mi-ai spus că nu te-ai mulţumi niciodată cu mai puţin de-atât. Şi mă tem de modul în care m-am transformat în timpul fanteziei.

— De ce te sperie atât de tare, Serena? întrebă el blând. De ce crezi că partea asta din tine nu se împacă nicicum cu celelalte faţete ale personalităţii tale?

— Nu mai ştiu de mine când suntem împreună, bolborosi ea. Eşti ca un drog, Damon. Nu suport gândul că te-aş dezamăgi. Aş face orice pentru tine, şi asta mă sperie ca naiba. E ca şi cum imediat ce mă apropii de tine, simt dorinţa asta copleşitoare de a-ţi face pe plac, de-a face orice-mi ceri. Înţelegi?

— Înţeleg, pentru că trăiesc acelaşi lucru în fiecare zi în care sunt cu tine. Crezi că eu nu vreau cu ardoare să-ţi fac pe plac? Că nu mă tem că te-aş putea dezamăgi, că nu

mi-e teamă că aş da greş sau că n-aş reuşi să te protejez? E iadul pe pământ, Serena. Dar e şi cea mai dulce plăcere pe care am cunoscut-o vreodată.

Declaraţia lui o ului. Îi oglindea perfect sentimentele, temerile şi panica. Descrisese atât de bine linia în zigzag pe care urmau împreună.

— Dacă va veni o zi în care nu-ţi voi putea da ce-mi ceri? spuse ea cu voce sugrumată. Când fantezia va muri şi persoana care ar face orice ca să-ţi fie pe plac va înceta să mai existe? Ce facem atunci?

El îi puse un deget pe buze.

— Nu-ţi voi cere niciodată ceva ce nu-mi poţi da, Serena mea. Vreau doar ce-mi oferi tu. Te vreau doar pe tine. Cu mine, aparţinându-mi. Să te protejez, să te preţuiesc, să te onorez cu fiecare respiraţie, cu trupul meu, sufletul şi inima mea. Ce avem noi doi nu e o fantezie. Poate că tu te-ai convins singură că nu-i real, dar nimic nu e mai real decât ceea ce-am trăit noi.

Inima o durea atât de tare, încât se temea că avea să se umfle până să-i iasă din piept. Cum să-l facă să priceapă că cel mai mult se temea să-l dezamăgească? Să vadă dragostea care strălucea atât de puternic în ochii lui stingându-se şi murind pentru că nu putea fi ce voia el să fie?

— Asta nu înseamnă că trebuie să ne grăbim, continuă el. Vreau doar o şansă. Timp. Noi doi. Lucrând împreună.

— Şi dacă te dezamăgesc? întrebă ea. Dacă hotărăsc că nu pot fi ce vrei tu? Atunci ce facem?

— Femeie încăpăţânată şi tare de cap ce eşti! N-ai auzit nimic din ce-am spus? Serena, poţi să-ţi zici cum dracu' vrei. Nu mi-a plăcut niciodată cuvântul sclavă, aşa cum îţi va confirma şi Faith. Tu ai folosit cuvântul tău, tu te-ai etichetat aşa. M-ai întrebat o dată cum să mă strigi şi eu ţi-am zis Damon. Doar Damon. Deci de nu putem fi doar Damon şi Serena? Doi oameni îndrăgostiţi. La restul putem lucra.

Speranţa începu să fluture şi să se descâlcească,

ridicându-se spre soare din adăpostul ei rece din sufletul Serenei. Pulsul i se înteţi, când fără să vrea îşi imagină cum ar fi putut fi dacă risca.

— M-am săturat de cuvântul fantezie, urmă Damon. Aş prefera să nu-l mai aud niciodată. Sunt real. Tu eşti reală. Dragostea noastră e reală. Atracţia noastră e reală. Urmele alea de pe fundul tău erau reale.

Degetele i se mişcară spre braţele ei şi se ciocniră de bijuteria de pe braţ, prin jachetă. El înlemni şi-o privi întrebător. Apoi îi suflecă cu grijă mâneca, până o dădu la iveală pe jumătate.

Brăţara de aur străluci puternic în lumina soarelui pe pielea ei palidă.

— Le-ai păstrat, spuse el încet. Ai plecat, şi totuşi încă porţi darurile pe care ţi le-am făcut. Însemnele posesiunii mele.

Serena îşi ridică mâna şi atinse modelul complicat, urmărind una dintre linii până ajunse la mâna lui.

— N-am putut să le dau jos, recunoscu ea. Părea un dar pentru totdeauna.

O luă de celălalt braţ şi o trase încet spre el. Buzele li se atinseră uşor, ezitant. Pe măsură ce se lipeau unul de altul, Serena simţi tensiunea străbătându-i trupul şi-abia atunci îşi dădu seama cât de teamă trebuie să-i fi fost.

— Şi cum adică vrei să-ţi vinzi afacerea? întrebă el îndepărtându-se.

Nu exista critică sau reproş, nici dezamăgire. Doar o îngrijorare drăgăstoasă care-i făcu pieptul să i se umfle şi s-o doară. Îşi plecă fruntea, dar el îi prinse bărbia şi trase încet, până ce ea îl privi din nou, cu lacrimi în ochi.

— Nu mai pot s-o fac, şopti ea. Nu pot vinde visuri false.

Se uită la ea atât de plin de înţelegere, că Serena trebui să-şi înăbuşe plânsul.

— Acum suferi, te doare, spuse el încet. Cred c-ar trebui să aştepţi puţin înainte să iei hotărâri în ceea ce priveşte afacerea ta. Hai să petrecem puţin timp împreună, Serena mea.

Dă-mi – dă-ne nouă – o şansă. Lasă-mă să-ţi port de grijă. Lasă-mă să te preţuiesc aşa cum vreau. Apoi, când eşti pregătită, poţi să hotărăşti ce faci cu Fantasy incorporated. Nu te grăbi. Avem tot timpul din lume la dispoziţie.

Lacrimile care ameninţaseră să dea năvală îi alunecară încet pe obraji.

— Mi-e atât de teamă, şopti ea. În acelaşi timp însă, povara pe care-o purtase se ridică şi-şi luă zborul. Se simţi mai uşoară şi mai liberă, tot mai plină de speranţă.

Damon o trase la o parte, doar cât s-o privească în ochi.

— Singurul mod în care m-ai putea dezamăgi ar fi dacă ai renunţa la noi, pentru că vreau doar să fii a mea.

Ea îl privi lung, absorbindu-i sinceritatea plină de dragoste din voce, după care zâmbi printre lacrimi.

— Nu vreau să te dezamăgesc vreodată, Damon.

— Atunci spune da. Spune că te-ntorci acasă cu mine.

Îşi încolăci braţele în jurul gâtului său şi-şi ridică buzele spre ale lui. Pentru prima dată, temerile ei dispărură. O speranţă nouă, vie şi puternică îi inundă năvalnic inima.

— Du-mă acasă, şopti ea.

Sfârșit